

Homer. Ilias

John Upton Praeb. Roffen.

Ἡ ΤΟΥ

Ὅ ΜΗΡΟΥ

ΙΛΙΑΣ.

9 H O M E R I

I L I A S.

VOL. I.

G L A S G O W,

IN AEDIBUS ACADEMICIS

EXCUDERANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULIS

ACADEMIAE TYPOGRAPHI.

M. DCC. XLVII.

NOT
O M H P O
I L A S
O M H P O
I L A S

BRITISH MUSEUM
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
NATURAL HISTORY
AND
MINERALOGY
AND
ANTHROPOLOGY

NOBILISSIMO,
C A R O L O
DOMINO DE CATHCART;

MUSARUM AMORE,
LAUDE BELLICA,
ET
PATRIAE CARITATE,
INTER PAUCOS ILLUSTRIS:

I L I A D E M,

NON ANTEHAC APUD SCOTOS EDITAM,
JAM, TYPIS, A NOSTRATIBUS, APUD NOS, FABRICATIS,
IN ACADEMIA GLASGUENSI EXCUSAM,

EDITORES,
UT ET LABORES HONESTARENT SUOS,
SUMMAEQUE SUAE OBSERVANTIAE,
QUOD POSSENT, INDICIUM DARENT;
PLURIMO ANIMI STUDIO COLENTES

I N S C R I P S E R U N T

R. & A. FF. A. TT.

CAROLO

NOTICE OF CATHART

WILLIAM W. CAROLO

OF THE

STATE OF CALIFORNIA

IN THE

COURT OF

COMMON PLEAS

IN AND FOR

SAN FRANCISCO

COUNTY

IN

THE

CAUSE

OF

THE

STATE

OF

CALIFORNIA

VS

THE

STATE

OF

CALIFORNIA

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Δ, Α.

Επιγραφή.

Αλφα, λιλὰς χρύσιν, λοιμὸν τραῖν, ἔχθος ἀνάχλων.

ε. 3. 1. 6.
ΜΗΝΙΝ αἰδέε, Θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 Οὐλομένην, ἣ μυρ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε·
 Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἰῖδι πύξαψεν

ε. 1. 6.
 Ἡρώων, αὐτὴς δ' ἐλώρια τεύχε κύνεσσιν,
 Οἰωνοῖσι τε πᾶσι· (Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·)

Εξ ὧ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε

Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ σφῶι θεῶν ἔριδι ζυγίηκε μάχεσθαι;

Ληϊτὺς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς

Νῆστον ἀνὰ τραῖον ὤρσε κακὴν· ὀλέκοντο δὲ λαοί·

Οὐνεκα τὸν Χρυσῆν ἠτίμησ' ἀρητῆρα

Ἀτρεΐδης· ὁ γὰρ ἦλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

Λυσόμενός τε Δύγαλρα, φέρον τ' ἀπερείσι' ἄποινα,

Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλῃ Ἀπόλλωνος,

in viz. 1. 6. Χρυσέω ἀνὰ κρήνην· καὶ ἐλίσσειο πάντας Ἀχαιούς,*simil. 1. 6.* Ἀτρεΐδῃ δὲ μάλιστα, δύο κοσμήτορες λαῶν.

Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,

Υμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,

Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκίεσθαι·

Παῖδά δέ μοι λύσασσι φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι,

Ἀξόμοιοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Εὐθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπιδόμησαν Ἀχαιοί,

Αἰδέσθαι δ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·

Λ

ΜΕΝΙΝ ΑΕΔΕ ΤΗΕΑ ΠΕΛΕΙΑΔΕΟ ΑΚΗΙΛΕΟΣ
 ΟΛΟΜΕΝΕΝ ΗΕ ΜΥΡΙ ΑΚΗΑΟΙΣ ΑΛΓΕΑ ΤΗΕΚΕ

10. sic fortasse interpretandum, Ἀτρεΐδῃ δὲ μάλιστα δύο κοσμήτορες λαῶν.
 i.e. Atidas duos vult imprimis, duces populosum.

22. confremuere omnes. U. M. 1. 199. cuncti simul ore fremebant. Virg. l. 539.

Αλλ' ἔκ Ατρείδῃ Αγαμέμνονι ἦνδαν θυμῷ·

Αλλὰ κακῶς ἄφει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·

consumeliose

Μὴ γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κίχην,

Ἡ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὐτὶς ἰόντα,

Μὴ νύ τοι ὁ χράσμη Σηπύρον, ἢ σέμμα θεοῖο.

Τὴν δ' ἐγὼ ὅ λῦσω, πρίν μιν ἢ γῆρας ἔπεισιν,

Ἡμετέρῳ ἐν οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,

30

Ἰσὸν ἐποιχομένην, ἢ ἐμὸν λέχος ἀνιόωσαν·

Αλλ' ἦθι, μὴ μ' ἐρέθῃς· Ἰσώτερος ὧς κε τέναρ.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδισεν δ' ὁ γέρον, ἢ ἐπέθετο μῦθον·

Βῆ δ' ἀκίων παρὰ θύρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπᾶνδθε κίων ἥρᾶν ὁ γεραίος

Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ·

Κλυθὶ μευ, Ἀργυρότοξ', ὅς Χρυσὴν ἀμφιβέβηκας,

Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἰφρι ἀνάσσει,

Σμινθεῦ· εἰπὼς τοι χαρίεν' ἐπὶ νηὶ ἔρεψα,

Ἡ εἰ δὴ σπεί τοι κατὰ πτόνα μηρὶ ἔκηα

40

Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐείδωρ·

Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα ροῇσι βέλουσιν.

Ὡς ἔφατ'· εὐχόμενος τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·

Βῆ δὲ κατ' ὑλύμποιο καρήνην χωόμενος κῆρ,

Τόξ' ὅμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφία τε φαρέτην·

Εκλαγξαν δ' ἄρ' οἵσσι ἐπ' ὤμων χωόμενος,

Αὐτὲ κινηθέντος· ὃ δ' ἦν νυκτὶ ἰοικώς·

Εἰς' ἔπειτ' ἀπᾶνδθε νῆων, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·

Δεινὴ δὲ κκαλῇ γένει' ἀργυρέοιο βιοῖο.

Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπ' ὤχελο, ἢ κύνας ἀργαί·

Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχιπόμενος ἐφείς,

Βάλλ· αἶε δὲ σπυραὶ τεκύνων καὶ οἶο θαμναί·

Εννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὤχελο κῆλα θεοῖο·

Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδ' ἐκ αἰέτατο λαὸν Ἀχιλλεύς

50 Huc nunc
OU. M. VII. 53

Φοικίω

Φανόκτι

Φανόκτις

Φοικίως

Τὼ δ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λακώλενος Ἥρη·
 Κηδεῖο δ' Δαναῶν, ὅτι ῥα θεήσκοπας ὄρατο.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν η̄γεσθαι, ὁμηγερέες τ' ἐγένεσθε,
 Τοῖσι δ' ἀνισάμενος μέλει φάδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθείας οἶω
 Ἀψ' ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν· 60

Εἰ δὲ ὁμῶ πώλεμός τε δαμῶ ἔλοιμός Αἰακός.
 Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
 ἢ ὄνειροπόλον, (ἔξ δ' ἔσθ' ὅναρ ἐκ Διὸς ἐστίν·)
 Ὃς κ' εἴποι, ὅ, τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Εἴ τ' ἄρ' ὅγ' ἀχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐκαλόμβης·
 Αἶ κέν πως ἀνῶν κρείσσης αἰγῶν τε τελαίων
 Βυλέῃ ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι.

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν, καλ' ἄρ' ἔξελο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεοορίδης οἰανοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 Ὃς ἦδη τὰ τ' εἶδεν, τὰ τ' ἐστόμεθα, περὶ τ' εἶδεν, 70
 Καὶ νῆος ἠγύσατο Ἀχαιῶν Ἴλιον εἶσω,
 Ἦν διὰ μαλίσσυνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ὃς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, ἔξ μελίεπεν·

Ω Ἀχιλλεῦ, κέλεά με, Διὶ φίλε, μνηστὰσθαι
 Μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἐκαλήβιέταο ἄνακτος.

Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, ἔξ μοι ὁμοῖον,
 Ἡ μὲν μοι πρόφρων ἔπεισιν ἔξ χερσὶν ἀρήξειν.
 Ἡ δ' οὔμαι ἄνδρα χολασέμεν, ὃς μέγα πάλιν
 Ἀργείων κρατεῖ, καὶ οἱ πείθει Ἀχαιοί.
 Κρείστων δ' βασιλῆς, ὅτε χῶσθ' ἀνδρὶ χέρνι· 80
 Εἴπερ δ' ἔτε χόλον γε ἔξ αὐτῆμαρ καλαπείη,
 Ἀλλὰ γε ἔξ μελόπιον ἐχί κότον, ὅφρα τελείωθαι,
 Ἐν στήθεσιν ἰοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σωσῆς.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πῶδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 Θαρσύνεσθαι μάλα, εἰπὲ θεοπράπτον, ὅ, τι οἶδα.

Α 2

76 tu autem praeiscere sic Latini interpretes. sed vide Z. 334. ubi
 interpretantur tu autem animum adverte. sic Hesychius ορκεῖνσ ὁρκεῖν
 interpretes, σύνθεο, νόησον, σύνες.

Οὐ μὰ ῥ' Ἀπόλλωνα, Διὶ φίλον, ὦτε σὺ, Κάλχαν,
 Εὐχόμενος Δαναοῖσι Διοπροπίας ἀναφαίνεις,
 Οὔτις, ἐμὲ ζῶλος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκαθρεῖο,
 Σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίησ',
 Συμπάσιων Δαναῶν· ὃδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπες,
 Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὐχέσθ' εἶνα.

i.e. me vivo.

90

Καὶ τότε δὴ θάρσῃσι, καὶ ἤδα μάλιστα ἀνύμων·
 Οὐτ' ἄρ' οὐ γὰρ ἀχολῆς ἐπιμέμφε', ὅθ' ἐκατόμβης·
 Ἀλλ' ἐνὶ ἀρήϊρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
 Οὐδ' ἀπέλυσε Δύγαλρα, καὶ ἔκ ἀπιδέξασθ' ἄποινα.
 Τῆνέκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἐκχόλος, ἥδ' ἐτι δώσῃ·
 Οὐδ' οὔτε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφείξει,
 Πρὶν γὰρ ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμῳαί ἐλκώπιδα κέρην
 Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 Ἐς Χρῦσιν· τότε κέν μιν ἱλασάμενοι πεπύθοιμεν.

100

Ἡτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξελ'· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Ἥρως Ἀτρείδης ἄρυσκρίων Ἀγαμέμνων
 Ἀχρὺμβος· μέγας δὲ μέγα φρένας ἀμφιμέλαμαι
 Πίμπλαιν', ὅσπερ δὲ οἱ περὶ λαμπροῦσι ἐκλήν·
 Κάλχανα πρῶτιστα καὶ ὀδομήρος περσέειπε·
 Μάλιστα κακῶν, ὃ πῶπός μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
 Αἰεὶ τοι τὰ κακὰ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μάλ' ἔτιοι·
 Ἐσθλὸν δ' ὅδε τί πω εἶπας ἔπος, ὃδ' ἐτέλεισας·
 Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι Διοπροπίων ἀγορεύεις,
 Ὡς δὴ τῷδ' ἐνικάσῃν Ἐκχόλος ἄλγιστα τέχῃ,
 Οὐνὲκ' ἐγὼ κέρης Χρυσήϊδος ἀγλαὰ ἄποινα
 Οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βύλομαι αὐτὴν
 Οἴκοι ἔχον· καὶ ἔπειτα Κλυταμνήστρης προβέβυλα,
 Κυρδίδης ἀλόχῃ· ἐπεὶ ὃ ἐθεν ἐστὶ χερσίων,
 Οὐδέμας, ὃδὲ φῦν, ὅτ' ἄρ' φρένας, ὅτε τι ἔργα.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμῳαί πάλλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον.

10

97. legit Markl. d. lgs. p. 592. κῆρας. περὶ κῆρας λοιμοῖο, ut κῆρες δακτύλιοι,
 98. 6. 302.

110. hoc dicit ironice et mimetice.

Βύλομ' ἐγὼ λαὸν σὸον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέωδαι.

Αὐτὰρ ἔμοι γέρας αὐτίχ' ἰτοιμάσασ', ὅφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραςος ἔω· ἐπεὶ ὕδ' ἔοικε.

F501K2

Λάσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχε' ἄλλη. 120

Τὸν δ' ἡμέτερος ἔπεισα ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς·

Ἀτρεΐδῃ κύδιε, φιλοκλειανώτατε πάντων,

Πῶς γὰρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;

Οὐδέ τί σ' ἰδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλὰ·

Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίῳν ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασαι,

Λαὸς δ' ὅκ' ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.

Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶν περὶ αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Τριπλῇ τέτραπλῇ τ' ἀπόλλομεν, αἳ κέ σ' οἴοι Ζεὺς

Δῶσι πόλιν Τροίην ἀτείχειν ἐξαλαπάξαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 30

Μηδ' ὕτως, ἀγαθὸς περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,

Κλέπτει νόον· ἐπεὶ ὅσ' ἀρελᾶσται, ὕδ' ἐμὲ πείσεις.

Ἡ ἐθέλεις, ὅφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτως

Ἡδαι δαδόμενον; κέλευα δέ με τήνδ' ἀποδύνα;

Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,

Ἀρσάνεις κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀνιάξιοι ἔσται·

Εἰ δέ κε μὴ δώσωσι, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι

Ἡ τιδόν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος,

Ἀζω ἑλὼν· ὃ δέ κεν κεχολώσῃ, ὅν κεν ἴκωμαι.

Ἀλλ' ἥτοι μὲν ταῦτα μέλαφρασόμμεθα καὶ αὐτίς· 40

Νῦν δ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσομεν εἰς ἅλα δῖαν,

Ἐς δ' ἐρέτας ἐπὶ νηδὺς ἀγείρομεν, εἰς δ' ἐκατόμβην

Θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον

Βήσομεν· εἰς δέ τις ἄρχος αἴηρ βυλιφόρος ἔστω,

Ἡ Αἴας, ἢ Ἰδομενίδης, ἢ δῖος, Ὀδυσσεύς·

Ἡ δὲ σὺ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότεα ἀνδρῶν,

Ὅφρ' ἡμῖν Ἐκάεργον ἱλάσσαι ἱερὰ ρίζας.

132. *quoniam non effugies*, viz. *quo minus decreta facerem*. vide autem H. Sch. in V. *κατακλίσας*.

135. *si dabitur* [sat habeo: bene est.] *sin minus* &c.

138. *ἰὼν, veniens*, *violentiam quamdam inferens*. *Ego certe ipse veniam abla-*
horum &c. vel *ablatum invenim*, &c. vid. v. 185.

142. *ἐπιτηδές* i.e. *ἐπιτηδείος*, *remiges* *δοπλεος*. vide Hesychium in V.
ἐστ' αὐτὴν accus. ab ἐπιτηδούς, & post: *ἐκτονικῶς προσημ. pro ἐπιτηδούς* vel
ἐπιτηδός.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δ'ρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ω μοι, ἀνὰ δέην ἐπιμῆνι, κερδαλιόφρον,
 Πῶς τίς τοι πρὸ φρων ἐπίσιν πειθήνῃ Ἀχαιῶν, 150
 Ἡ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἐνεκ' ἤλυθον ἀΐχησάων
 Δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ ἔτι μοι αἴτιοι εἰσιν.
 Οὐ γὰρ πῶπορ' ἐμὰς βύς ἤλασαν, ὕδ' ἰμὴ ἱππυς,
 Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωβιανείρη
 Καρπὸν ἐδελήσαντ'· ἐπεὶ μάλα πολλὰ μέλαζ
 Οὐρεὰ τε (χιόεντα, θάλασσά τε ἠχέοντα·
 Ἀλλὰ σοί, ὦ μεγ' ἀναγες, ἄμ' ἐσόμεθ', ὅφρα σὺ χαίρης.
 Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω, σοί τε, κυνῶπα,
 Πρὸς Τρώων· τῶν ἔτι μέλαρ ἔστη, ὕδ' ἀλεγίζεις; 60 A Trojans
 Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 Ὡς ἐπὶ πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι ἦες Ἀχαιῶν.
 Οὐ μὲν σοί ποτε ἴσθι ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέσωσ' ἀνατόμῳ πολέεθρον.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαῖκος πολέμοιο
 Χεῖρες ἐμαὶ διέπυσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἱκνῆ,
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 Ἐρχομαι ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κειάμω πολεμίζω.
 Νῦν δ' εἰμι Φθίηνδ'· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
 Οἴκαδ' ἴμεν σὺν ἡνσι κορωνίσιν· ὕδ' ὅ σ' οἶα, 70
 Ἐνθάδ' ἄτιμος εἶναι, ἄφενος ἢ πλεῖτον ἀφύξεν. *hauskuntt epe*
 Τὸν δ' ἡμεῖς ἐπεισά ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· *acqmis churum*
 Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπίεσθ'· ὕδ' ὅ σ' ἔγωγε
 Λίσσομαι, εἵνεκ' ἐμῆο μίεν· πᾶρ' ἐμοίγε ἢ ἄλλοι,
 Οἳ κέ με τιμήσουσι· μάλιστα δὲ μηδίστα Ζεὺς.
 Εχθιστος δέ μοι ἐστὶ διδρεφέων βασιλῆων,
 Αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαί τε.
 Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός περ σοί τογ' ἔδωκεν.

Foris interrogative: ut majoris
 emphasis, Quin & minas—?

151. aut expeditionem suscipere. Sic verba dant, si Claukion
 audiamus: quoniam, vide. Sed potius antiquos consule viz. Eustath. Haerocrit.
 Hesych. et Schol. et Verbe, aut ad insidias stitendas ire.

159. Honorem petentes: Sic verba dant. Vid. H. Steph. qui sic verba, ponas
 ex petentes a Trojans.

Οἴκαδ' ἰὼν, σὺν γηυσὶ τε σῆς, καὶ τοῖς ἐτάροισι,
 Μυρμιδόνεσσιν ἀνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ καὶ ἀλεγίζω,
 Οὐδ' ὄθομαι κοῖτονός· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε·
 Ὡς ἐμ' ἀφαρῆται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 Πέμψω· ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον
 Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὅφρ' εὖ εἰδῆς.
 Ὅσον φέρτερός εἰμι σέθεν, τυγέη δέ καὶ ἄλλος
 Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἀλὴν.
 Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ'· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Στήθεσιν λατοίοισι δαίνδιχα μερμήριζεν,
 Ἡ ὅγε φάσγανον ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῶ,
 Τὸς μὲν ἀναστήσειν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 Ἡὲ χόλον παύσσειν, ἐρήϊυσέ τε θυμόν.
 Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμανε καλὰ φρένα καὶ καλὰ θυμόν,
 Ἐλκείῳ δ' ἐκ κολεοῦτο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 Οὐρανόθεν· περὶ δ' ἦκε Θεὰ λακώλενος Ἥρη,
 Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλένσά τε, κηδομένη τέ·
 Στῆ δ' ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 Οἷω φανομένη, καὶ δ' ἄλλων ἔτις ὄρατο.
 Θάμβησεν δ' Ἀχιλλεύς, μέλα δ' ἐτράπελ', αὐτίκα δ' ἔγχε
 Παλλὰδ' Ἀθανάην, δεινὰ δέ οἱ ὅσπερ φάναν·
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τίπ' αὖτ', Αἰγυόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλυθας;
 Ἡ, ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἔρεω, τὸ δὲ καὶ τέλειέσθαι οἶω,
 Ἡὲς ὑπεροπλήσῃ τάχ' ἂν ποτὶ θυμόν ὀλέσῃ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἦλθον ἐγὼ παύσασα τέον μῆνος, ἄγε πείθεαι,
 Οὐρανόθεν· περὶ δέ μ' ἦκε Θεὰ λακώλενος Ἥρη,
 Ἀμφω ὁμῶς θυμῷ φιλένσά τε, κηδομένη τε.

180 ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣΣΙ ΦΑΝΑΣΣΕ

90

μερμήριζεν

200

F01

Αλλ' ἄγε, λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκειο χεῖρι. 210

Αλλ' ἦτοι ἔπειν μὲν ὀνειδίσον, ὡς ἔοικαι περ.

Ωδὲ γ' ἐξέρω, τὸ δὲ καὶ τελεσιμὸν ἔσται.

Καὶ ποτὶ τοὶ τρεῖς τόσσα παρῆσαι ἄγλαα δῶρα,

Υβριος ἔνεκα τῆδε· σὺ δ' ἴχιο, πείθει δ' ἡμῖν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεῶν, ἔπος εἰρύσασθαι,

Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον ὥς γ' ἄμεινον.

Οσσε θεοῖς ἐπιπείθει, μάλα τ' ἐκλυον αὐτῷ.

Ἡ, καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ χεῖθε χεῖρα βαρεῖαν·

Ἀψ' δ' εἰς κυλὲν ὥς μίγα ξίφος, ὃδ' ἀπίθουσι 220

Μύθῳ Ἀθηναίης· ἡ δ' ὕλμπόνδε βεβήκει,

Δώμα' εἰς ἀγίοχοιο Διὸς, μέλα δαίμονας ἄλλους.

Πηλείδης δ' ἐξαυτίς ἀταρτήροισι ἐπέσσειν

Ἀτρεΐδην προσφίειπε, καὶ ἦτο λῆγε χόλοιο·

Οἶνοβαρὺς, κυνὸς ὄμμα' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,

Οὔτε πῶς εἰς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,

Οὔτε λόχοι δ' ἵεναι σὺν ἀριστέσσιν Ἀχαιῶν,

Τέτληκας θυμῷ· τὸ δὲ τοι κῆρ εἶδ' εἶναι.

Ἡ πολὺ λῶϊόν ἐστι κατὰ τραίον ἄρυν Ἀχαιῶν

Δῶρ' ἀποαρεῖσθαι, ὅσις σέθεν ἀντίον εἴποι· 30

Δημόδορος βασιλῆς, ἐπεὶ ὑπιδανόσιν ἀνάσσει·

Ἡ γ' αὖ Ἀτρεΐδην, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμῶμαι,

Ἦναι μὰ τόδε (κῆπτον, τὸ μὲν ἔπλεε φύλλα καὶ ὄζες

Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λείοιπεν,

Οὐδ' ἀναβλήσει· περὶ γ' ῥά ἐ χαλκὸς ἔλειπε

Φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτὲ μιν ἦεις Ἀχαιῶν

Ἐν παλάμῃ φορέσαι δικασφόροι, οἵτε δέμισας

Πρὸς Διὸς εἰρύα· ὁ δὲ τοι μέγας ἔσσι ὄρκος·

Ἡ ποτ' Ἀχιλλεύς παθὴ ἴξ' ἦεις Ἀχαιῶν 40

+234 confer Virg. XII. 206. - Ex quo primam sectionem in montibus reliquit. i.e. postquam semel casum est in montibus et de thuro exsectum reliquit montes. sed multo elegantior lectio est Κομὴν πρὸ τομῆν, et probatur ex Virgilio, - postquam comas et machia ferro.

Εὐμπαλίας· τοῖς δ' ἔτι δυνήσεται, ἀχνύμενός περ,
Χρασμῆιν, εὐτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιο
Θήσκοιρες πίπλωσι· σὺ δ' ἐνδοθὶ θυμὸν ἀμύξεις
Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν ἔδεν ἔτισας·

ὣς φάτο Πηλεΐδης· πόσι δέ κ' ἡπτρον βάλε γαῖῃ
Χρυσέοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἔξελτο δ' αὐτός.
Ατρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέτωρ
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορήϊης,
Τῷ κ' ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέει αὐδή.
Τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
Εφθιάθ', οἳ οἱ πρῶτον ἅμα τράφεν ἦδ' ἐγένοντο
Εν φύλῳ ἠγαθήν, μέλα δὲ τριτάτοισιν ἄνασεν·
Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, κ' μελέεπεν·

250

ὦ πάποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
Ἡ κεν γηθήσῃ Πριάμος, Πριάμοιο τε παῖδες,
Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
Εἰ σφωὶν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιν,
Οἳ περὶ μὲν βελῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὶ μάχεσθαι.

μαρναμένο
μαχέσθαι

Ἀλλὰ σίθεαδ'· ἄμφω δὲ νεώτερώ ἐδὸν ἐμαῖο.
Ἦδη γ' ὅς ποί ἐγὼ κ' ἀρείοισιν ἥπερ ὑμῖν,
Ἀνδράσιν ὠμίλησα, κ' ἔσσι μ' οἷγ' ἀθέρηζον.
Οὐ γ' ὅς ποω τοίεος ἴδον ἀνέρας, ὅδε ἴδωμαι,
Οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε, ποικίλῃα λαῶν,
Καμεία τ', Εἰλαδίον τε, κ' ἀντίθεον Πολύφημον,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
Κάρλισοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
Κάρλισοι μὲν ἔσαν, κ' καρλίσοις ἐμάχοντο
Φηρσὶν ὄρεσκόοισι, κ' ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλειον, ἐκ Πύκν' ἐλθὼν,
Τηλόθεν ἐξ Ἀπίνης γαίης· καλέσαντο γ' αὐτοί·
Καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν ἔτις

60

70

B

248. ἀνόρουσε, cum imperio surrexit. male,
male, Porcius in versione expressit.

250. αἶας: αυτη. συ. μετ. 12. Annos bis centum, nunc tercia vivitur αἶας.
Horat. De Nestore, Senex ter vivo functus.

i.e.
Aes.
lia,

Τῶν, οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοισι·
 Καὶ μὲν μὲν βυλέων ζυνύων, πείθοιό τε μῦθος.
 Ἀλλὰ πείθεο καὶ ὕμεις, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
 Μῆτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποαίρεο κῆρην,
 Ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας ἦες Ἀχαιῶν·
 Μῆτε σὺ, Πηλεΐδῃ, δ' ἐλ' ἐριζέμεσθαι βασιλῆϊ
 Ἀλκίβιην· ἐπεὶ ὕποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 Σκηπτῆρος βασιλῆος, ὃτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
 Εἰ δὲ σὺ καρτερὸς ἔσσι, θεὰ δὲ (εὐ) γείναίλο μήτηρ,
 Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεονέεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τὸν μῦθος· αὐτὰρ ἔγωγε
 Λίσσομαι Ἀχιλλεῖ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 Ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλε' πολέμοιο κακοῖο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντῃα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἀλλ' ὃδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεσθαι ἄλλων,
 Πάντων μὲν κρατεῖν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 Πᾶσι δὲ (σ)ημαίνειν· ἄτιν' ἔπεισεσθαι οἶω·
 Εἰ δέ μιν ἀχμηλὴν ἔθεσαν θεοὶ αἶν' ἐόντες,
 Τῶν καὶ οἱ προθέουσιν ὀνειδέα μυθήσασθαι;

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἢ γὰρ κεν δειλὸς τε καὶ ὑτιδανὸς καλεοίμην,
 Εἰ δὴ (σ)οὶ πᾶν ἔργον ὑπεῖξομαι, ὅ, τίς κεν εἴποις·
 Ἀλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπὶ ἔλλειο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
 Σήμαιν'· ἔγ' ἔγωγε ἔτι (σ)οὶ πείσεσθαι οἶω.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 Χερσὶ μὲν ὅτι ἔγωγε μαχήσομαι, εἵνεκα κῆρης,
 Οὔτε (σ)οὶ, ὅτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθαι γὰρ δόντες.
 Τῶν δ' ἄλλων, ἃ μοι ἐστὶ θεῶν παρὰ νηὶ μελάνῃ,
 Τῶν ἔκ' ἂν τι φέροις ἀνελών, αἰέκοντος ἐμεῖο.
 Εἰ δ' ἄγε μὲν, πείρησά, ἵνα γινώσῃ καὶ οἷδε·

280 et te

90

300

Αἰψά τοι ἄμμα κελαῖνόν ἐρώσῃ περὶ θυρί.

Ὡς τῷ γ' ἀνιβίοισι μαχεσσαμένοισι πέτεσσιν

Ἀντήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν·

Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἕδρας

ἦε, σὺν τε Μεινοβιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·

Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐπεύρυσσεν,

ἔς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἰκόσιν, ἔς δ' ἐκατόμβην

βῆσε Θεῶ· ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον

310

εἶπεν ἄγων· ἐν δ' ἄρχος ἔβη πολὺμήλις Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα.

Λαὸς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλα λύμαλ' ἔβαλλον·

ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελεήσας ἐκατόμβας

ταύρων ἠδ' αἰγῶν, παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·

κρίσση δ' ἑρᾶνδον ἔκην ἐλισσομένη περὶ καπνῷ.

Ὡς οἱ μὲν τὰ πείνοντο κατὰ τραίον· ὃ δ' Ἀγαμέμνων

Ἀπ' ἑρίδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλεῖ.

20

Ἄλλ' ὅγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσείπει,

τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρυνῶ δεράπονε·

Fol

ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,

χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον·

εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι,

ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.

Fol

Ὡς εἰπὼν, παύει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.

τῷ δ' αἰκονεῖ βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.

τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ

ἤμμεν· ὃ δ' ἄρα τῷγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς·

30

τῷ μὲν ταρβήσαντι, καὶ ἀδομήνῳ βασιλῆα,

στήτην, ὃδ' ἐτι μὲν προσεφώνεον, ὃ δ' ἐρέοντο.

Αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Χαίρειτε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 Ἀσπον ἴτ' ὅτι μοι ὑμῖνες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
 Ος (φῶϊ παροῖσι Βρισηίδος εἵνεκα κέρης.
 Ἀλλ' ἄγε, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κέρην,
 Καὶ (φῶϊν δὸς ἄγειν· τὸ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔσων
 Πρὸς τε θεῶν μακάρων, περὶ τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 Καὶ περὶ τῷ βασιλεὺς ἀπηνέος· Εἵποσι δ' αὖτε 340
 Χρεῖά ἐμεῖο γένῃ) αἰεκέα λοιγὸν ἀμύνει
 Τοῖς ἄλλοις·—ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,
 Οὐδέ τι οἶδε τοῖσά μ' ἄμα περσσω καὶ ὀπίσσω.
 Οὔτως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέσιντο Ἀχαιοί.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπιπέθει' ἱτάρῳ,
 Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
 Δῶκε δ' ἄγειν· τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν.
 Ἡ δ' αἰεὺς ἄμα τοῖσι γυνὴ κίει· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Δακρυῖσας, ἱτάρῳ ἄφαρ ἔξελτο νόσφι λιαδεῖς,
 Θῖν' ἐφ' αἰὸς πολίης, ὁρώων ἐπὶ οἴκοπα πόντον. 50
 Πολλὰ δὲ μῆλ' ἰδέσθ' ἤρῃσας, χεῖρας ὀρεγνύς·

Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκός γε μινυθάδιόν περ ἰόντα,
 Τιμὴν περ μοι ὄφελ' ἔλκεν Ὀλύμπιος ἐγκυαλίξας,
 Ζῆς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' ὕδ' ἐμὲ τυτθὸν ἔτισιν.
 Ἡ γάρ μ' Ἀτρεΐδης ἄρυκρέων Ἀγαμέμνων
 Ἠτίμησιν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπέρας.

Ὡς φάτο δακρυχέων· Τῷ δ' ἔκλυε πόντια μήτηρ,
 Ἡμῶν ἐν βένθεσσιν αἰὸς παρὰ πάλρ' ἰγέρῃσι·
 Καρπαλίμως δ' αἰέδου πολίης αἰὸς, ἥν' ὁμίχλη·
 Καὶ ῥα πάροισ' αὐτοῖς καθέζετο δακρυχέοντος, 60
 Χεῖρ' ἰδέσθ' ἡμῖν κατέρεζεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 Ἐξαύδα, μὴ κεύθει νόῳ, ἵνα εἰδομένη ἄμφω.

Τὴν δὲ βαρυτεχνάχων περσέφει πόδας ὥκεις Ἀχιλλεύς·

Οἶδα· τίη τοι ταῦτ' εἰδὴ πᾶσι ἀγορεύω·
 Ωιχόμεν' ἐς Θῆβιν (ἱερὴν πόλιν Ἡλείωτος,
 Τὴν δὲ διαπαράθομεν τε, καὶ ἡγομεν ἐνθάδε πάντα·
 Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσασθαι μέλαρ φέσιν ἦες Ἀχαιῶν,
 Ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον·
 Χρῦσης δ' αὖθ', ἱερᾶς ἐκασθεόλη Ἀπόλλωνος, 370
 Ἠλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχίτωνων,
 Λυσόμενός τε Δύγαίρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκασθεόλη Ἀπόλλωνος,
 Χρυσέω ἀνὰ κρήνην· καὶ ἐλίσσειο πάντας Ἀχαιούς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάστιγα, δύω κοσμήτορε λαῶν.
 Εὐθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπιδέφημυσαν Ἀχαιοί,
 Αἰδεῖσθαι δ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 Ἀλλ' ἔκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνωνι ἦνδανε θυμῷ.
 Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 Χαόμενός δ' ὁ γέρον πάλιν ὤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 80
 Εὐξαμνὸν ἤκυσεν, ἔπει μάλα οἱ φίλος ἦεν.
 Ἦκέ δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 Θνησκον ἐπ' αὐτοῦτεροι· τὰ δ' ἐπ' ὤχετο κῆλα θεοῖο
 Πάντη ἀνὰ στρατὸν ἄρυν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
 Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοιο.
 Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμεν θεὸν ἱλάσκεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβει· ἄψα δ' ἀνασᾶς
 Ἠτείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τέλεισμενός ἐσσι.
 Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θεῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοί
 Ἐς Χρυσὴν πέμπουσιν, ἄγχοι δὲ δῶρα ἀνακτι· 90
 Τὴν δὲ νέον κλισίῃθην ἔβαν κήρυκες ἀγοήεις
 Κέρην Βρισηΐος, τὴν μοι δόσαν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περίχαιο παυδὸς ἔηος.
 Ἐλθὼς ἔλυμπόνδε Δία λίσσαι, εἰ ποτε δὴ τι
 Ἡ ἔπει ὠνησας κραδίην Διός, ἦε καὶ ἐργῶ.

συνταδι
 νηας 80-

Πολλάκι γὰρ σῖο, πᾶρδς ἐνὶ μεγάροισιν, ἄκυστα
 Εὐχομένης, ὅτ' ἔφθοα κελαμφεῖ Κροίῳ
 Οἷον ἐν ἀθανάτοισιν ἀεκία λοίγον ἄμυνται,
 Οππότε μιν ξυνδῆσιν Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἦρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

400

Φοῖβος Ἀπόλλων

Ἀλλὰ σὺ τὸν γε ἔλθῃσα, Διὰ, ὑπελύσας δεισμῶν,
 Ὡχ' Ἐκατόγχερον καλέσας ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ὅν Βριάρεον καλέσσι Θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγῶν· ὃ γὰρ αὐτὴ βίη ἔσθ' ὡς πᾶρδς ἀμείνων.
 Ὅς βα παρὰ Κροίῳ καθίζετο, κύδει γάμων.
 Τὸν καὶ ὑπέδδεσαν μάκαρες Θεοὶ, ὃδ' ἔτ' ἔδυσαν.
 Τῶν νῦν μιν μῆσασα παρίετο, καὶ λάβε γένων,
 Αἷ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι,
 Τὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλσας Ἀχαιῶς
 Κτενομένης, ἵνα πάντες ἐπαύρωι βασιλῆος,
 Γῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης ἄρκευρων Ἀγαμέμνων
 Ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν ὕδιν ἔτισσι.

10

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα·
 Ὡ μοι, τέκνον ἐμὸν, τί νῦν σ' ἔτρεφον αἰνὰ τέκνυσα;
 Αἰθ' ὅφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμυν
 Ἡδαι· ἐπεὶ νῦν τοι αἴσα μίνυθά περ, ὅτι μάλα δύν·
 Νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 Ἐπλεο· τῷ (καὶ κακῇ αἴσῃ) τέκον ἐν μεγάροισιν·
 Τῷτο δὲ τοι ἔρεσσα ἔπος Διὶ τερπικραυνῷ
 Εἰμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάνηφον, αἷ κε σῖθη).
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν, νηυσὶ παρήμυρος ὠκυπόροισι,
 Μῆνι Ἀχαιοῖσιν, πολέμῳ δ' ἀποπαύειο πάμπαν.
 Ζῆς γὰρ ἐπ' Ὀκεανὸν μέλ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 Χθιζὸς ἔβη μέλα δᾶτα· Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποιστο.
 Δωδεκάτη δὲ τοι αὖθις ἰλῦσε Ὀλύμπῳ.
 Καὶ τότε ἔπεισά τοι εἶμι Διὸς πρὸς χαλκοβάσις δῶ,

20

πρὸς

410. ut omnes fiantur rege. Ironie. sed in malam partem
 accipitur pro dān nam accipere, pōnas luere. vnde itaque, fiant
 pōnam regis. secundum Horatium, Quicquid delinquit rege pascitur Achivi
 vide H. Steph. in V. et Gronium ad Hes. εἰρη. καὶ ἡρ. v. 240.

Καί μιν γυνάσσομαι, καί μιν πείσομαι οἶω.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτῷ

Χωόμενον καλὰ θυμὸν, εὐζώνοιο γυναικὸς,

Τὴν ῥα βίη' αἰκονίος ἀπηνύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 430

Ἐς Χρύσην ἵκανε, ἄγων ἱερὴν ἐκατόμβην.

Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμνὸς πολυβενθέος ἐνὶος ἱκόντο,

Ἰσία μὲν γαίαντο, θίσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ·

Ἰσὸν δ' ἰσοδόκη πείλασαν, περὶόνοισιν ὑφέντες

Καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὄρμον περέρυσαν ἑρετμοῖς·

Ἐκ δ' Ἀγῆας ἔβαλον, καλὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·

Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βάλλον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·

Ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκὼλόω Ἀπόλλωνι.

Ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

Τὴν μὲν ἔπει' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολυμήνης Ὀδυσσεύς, 40

Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσείπειν·

Ὡ Χρυσή, περὶ μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβω δ' ἱερὴν ἐκατόμβην.

Ρέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασώμεθ' ἄνακτα,

Ὅς νῦν Ἀργεῖοισι πολύστονα κῆδε' ἐφῆκεν.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαῖρων

Παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα Θεῷ κλείην ἐκατόμβην

Ἐξείης ἔστησαν εὐδμήλον περὶ βωμόν.

Χερσὶ φάντο δ' ἔπειτα, καὶ ἐλοχύτας ἀνέλοντο.

Τοῖσιν δὲ Χρυσῆς μεγάλ' εὐχέτο, χεῖρας ἀναχῶν· 50

Κλῦθί με, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρυσὴν ἀμφιβέβηκας,

Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις.

Ἦδη μὲν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες ἐξαμύροιο·

Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴφασα λαὸν Ἀχαιῶν·

Ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλδωρ,

Ἦδη νῦν Δαναοῖσιν αἰεκέα λοιγὸν ἄμυνον.

Ὡς ἔφατ' ἀχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·

ἔπεμψε φάντας

ἐκατόμβησθα φάντας

Ἴφι φάντας

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὖξαντο, καὶ ὕλοχύτας περὶ δαίμονας,
 Αὐτὸν ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαζαν, καὶ ἔδειραν,
 Μῆρ' ἔξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν, 460
 Δίπλυχα ποίησαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 Καὶ δ' ἐπὶ χεῖρας ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶον
 Λαῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον σιμπάβωλα χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάν, καὶ πλάγχυν' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελόισιν ἐπείραν,
 Ωπλήσαν τε περιφραδέως, ἐρύσαντο τε πάντα·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον, τέλει κοῖλόν τε δαῖτα,
 Δαγνύσι· ὃ δ' ἔτι θυμὸς ἐδάετο δαΐδος ἔσσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδηλῆος ἔξ' ἔρον ἔντο,
 Κύροι μὲν κρητῆρας ἐπιτέψαντο ποσσίν· 70
 Νώμισαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι διπάεισιν.
 Οἱ δὲ πανημέριοι μόλῃ Θεὸν ἱλάσκοντο,
 Καλὸν αἰδομένοισι παήνοτα, κύροι Αἰχμῶν,
 Μέλποντες ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρεϊν' ἀκύν.
 Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια τῆος.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη βοδὸδ' ἀκλυστος Ἥως,
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μέλα' ἑσπέρην ἄρυν Αἰχμῶν.
 Τοῖσιν δ' ἱκόμενον ἔρον ἦει ἑκάεργος Ἀπόλλων.
 Οἱ δ' ἰσὺν γήσαντες, ἀνὰ δ' ἰσία λατὰ σέτασαν· 80
 Ἐν δ' αἴεμος πρῆσεν μέσον ἰσίων, ἄμφι δὲ κύμα
 Στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, τῆος ἰούσης·
 Ἡ δ' ἔθειν κατὰ κύμα διαπρήσσουσα κελύδα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ ἑσπέρην ἄρυν Αἰχμῶν,
 Νῆα μὲν οὔγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
 Ὑψὺ ἐπὶ φαμάθοις, ὑπὸ δ' ἑρμαῖα μακρὰ τάνυσσαν.
 Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νῆας τέ.
 Αὐτὰρ ὁ μήνι, νηυσὶ παρήμφορος ὠκυπόροισι,

459. Inquiescent victimam Dijs superis gutture sursum verso
 Αὐτὸν ἔρυσαν. Dijs autem infernis, gutture ad terram depresso.

Διογενὴς Πηλεΐδης υἱὸς Πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς,
 Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πολέσκετο κυδιάνεραν, 490
 Οὔτε ποτ' εἰς πόλεμόν γ'· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
 Λυθὶ μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πόλεμόν τε.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῦτο θυωδὲκᾶτη γένετ' ἦώς,
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Οὐλύμπου ἴσαν Θεοὶ αἶν' ἐόντες
 Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἤρχε· Θέτις δ' ὑ' λήθει ἐφελμέων
 Παῖδός ἐν, ἀλλ' ἤγ' ἀνεδύσατο κύμα θαλάσσης,
Ἡερίη δ' ἀνέβη μέγαυ ἕρανόν, Οὐλύμπόν τε·
 Εὐρεῖν δ' ἄρυσσα Κρονίδην ἄτερ ἡμῶν ἄλλων
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδεираδος Οὐλύμποιο.
 Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γένων 500
 Σκαῆ· δειξίτερη δ' ἄρ' ὑπ' αἰθεριῶνος ἐλῦσα,
 Λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἀνακτα·
 Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ (εἰ μὲν) ἀθανάτοισιν ὄησα,
 Ἡ ἐπὶ, ἢ ἔργω, τότε μοι κῆρνον εἰλδωρ·
 Τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορῶτατος ἄλλων
 Επλεῖ· ἀτὰρ μιν νῦν γε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχῃ γέρας, αὐτὸς ἀπέραι.
 Ἀλλὰ σύ περ μιν τίσον, Ολύμπιε, μηδὲν Ζεῦ·
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθῃ κράτος, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 Υἱὸν ἐμὸν τίσσωσιν, ὀφείλωσιν τέ ἐ τιμῇ. 10
 ὣς φάτο· τὴν δ' ὕτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦσο· Θέτις δ', ὡς ἠψατο γένων,
 ὣς ἔχει' ἐμπεφυῖα, καὶ ἤρετο δαῖτερον αὐθις·
 Νημερτὺς μὲν δὴ μοι ὑπὸ χεῖρ, καὶ καλάνδρον,
 Ἡ ἀπόειπ'· ἐπεὶ ὕ τοι ἐπὶ δέος· ὅφρ' εἴ εἰδῶ,
 Ὅσον ἐγὼ μὲν πᾶσιν ἀτιμολάτῃ Θεός εἰμι.
 Τὴν δὲ μὲν ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἡ δὲ λοίγια ἔργ', ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφύσσε
 Ἡρῇ, ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὀϊφδεῖοις ἐπέεσσιν.

C

7. matukina i.e. tempore matukina. eadem loquendi formula usque est
 Verg. VIII. 465. Nec minus Aeneas se matukinas agebat.

Η δὲ καὶ αὐτὸς μ' αἶψά μιν ἀθανάτοισι θεοῖσι 320
 Νεικεῖ, καὶ τί με φησὶ μάχη Τρώεσιν ἀρήγειν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν ἔνν' αὖθις ἀπόσιχι, μὴ σε νοήσῃ
 Ἥρῃ· ἐμοὶ δὲ κε ταῦτα μελήσει, ὅφρα τελέσω.
 Εἰ δ' ἄγε, τοὶ κεφαλῇ κατανύσσομαι, ὅφρα σπεύσῃς.
 Τὺ το γὰρ εἴς μεθεν γὰρ μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 Τίμωρ· ὃ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, ὃδ' ἀπαρηλὸν,
 Οὐδ' ἀτελέσθην γ', ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.

Η, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
 Ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσατο ἀνάκτορος, 30
 Κρατὸς ἅπ' ἀθανάτοιο· μέγα δ' ἐλέλιξεν Οὐλύμπον.
 Τὼ γ' ὥς βυλάσσαντε δῖετμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
 Εἰς ἅλα ἄλλο βαθεῖαν, ἀπ' ἀγκυλῆος Οὐλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἰὼν πρὸς δῶμα. Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστην
 Ἐξ ἰδίων, (φῶ πατρὸς ἰανλίων· ὃδ' τις ἔτλη
 Μείναν ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες.

Ως ὁ μὲν ἐνθα καθέζετο ἐπὶ θρόνῳ· ὃδ' ἐμιν Ἥρῃ
 Ἠγνοίησιν ἰδὼς, ὅτι οἱ (συμφράσσατο βυλάς
 Ἀργυροπέζα Θέτις, θυγάτηρ αἰόσιο γέροντος·
 Αὐτίκα κερτομύοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·

Τίς δ' αὖτοι, δολομῆτα, Θεῶν (συμφράσσατο βυλάς;
 Αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμῷ ἀπὸ νόσφιν ἔοινα, 41
 Κρυπλάδια φρονέοντα δικαζέμεν· ὃδ' ἐμιν πῶ μοι
 Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, τί μοι νοήσεις.

Τὴν δ' ἡμεῖς ἔπειτα παῖδ' ἀνδρῶν τε Θεῶν τε·
 Ἥρῃ, μὴ δὴ πάντας ἐμὸς ἐπιέλπειο μῦθος
 Εἰδῆσιν· χαλεποὶ τοι ἔσονται, ἀλόχῳ περ ἔσῃ.
 Ἀλλ' ὃν μὲν καὶ ἐπιεικὲς ἀνέμεν, ὅτις ἔπειτα
 Οὐτὲ Θεῶν πρῶτος τόν γ' εἶσι, ὅτ' ἀνθρώπων·
 Οὐδ' ἂν ἰγὼν ἀπάνδρε Θεῶν ἰθέλοιμι νοῆσαι,
 Μῆτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖρο, μηδὲ μετ' ἄλλα. 50

Τὸν δ' ἡμέτερος ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Αἰνότεατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπας;
 Καὶ λῆνι (εἰ πάρος γ' ἔτ' εἶρομαι, ἔτι μέγαλλω·
 Ἀλλὰ μάλ' εὐκηλὸς τὰ φράζεαι, ἄσ' ἐθέλησθα.
 Νῦν δ' αἰνῶς δαίδοικα κατὰ φρένα, μή (εἰ παρείπῃ
 Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ αἰόλοιο γέροντος.
 Ἡερίη γ' οἷ γε παρέζετο, καὶ λάβε γυνῶν.
 Τῇ σ' ὄτω κατανεύσας ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλλῆα
 Τιμήσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Δαίμονίν, αἶψά μιν οἶεαι, ἔδ' (εἰ λήθω·

561

Πρῆξαι δ' ἔμπης ἔτι θυήσας, ἀλλ' ἀπὸ θυμῷ

Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσσαι, τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.

Εἰ δ' ἔτω τῶν ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.

Ἀλλ' ἀκένσας καθῆσο, ἐμῷ δ' ἐπιπαθεὶς μῦθω·

Μὴ νύ τοι ὁ χραίσμωσι, ὅσοι Θεοὶ εἰς ἐν Οὐλύμπῳ,

check. ἄσων ἰόνθ', ὅτι κεν τοι ἀάπης χεῖρας ἐφείω.

ὣς ἔφαθ'· ἔδδασεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·

Καὶ ῥ' ἀκένσας καθῆσο, ἐπιγνάμψας φίλον κῆρ.

Ὡχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς Θεοὶ ἑραινῶνες.

70

Τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτολόχῃς ἤρχ' ἀγορεύει,

Μητρὶ φίλῃ ἐπὶνῆρα φέρων λάκκῳ λένω Ἥρη.

Ἡ δὲ λοίγια ἔργα τὰδ' ἔσσει, ἔδ' ἔτ' ἀνέκλιν',

Εἰ δὲ (φῶ' ἔνεκα Διὶ τῇ ἐριδανέστον ὥδε,

Εν δὲ Θεοῖσι κολῶν ἐλαύνεστον· ἔδ' ἐτι δαίδως

Εὐδλῆς ἔσσει) ἦδος, ἐπεὶ τὰ χεῖρ' ὀνομαζόμενα νικά.

Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοέουσιν,

Πατρὶ φίλῳ ἐπὶνῆρα φέρειν Διὶ, ὅφρα μὴ αὐτὴ

Νεκείησι παλῆρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταραξῇ.

Εἴπερ γ' ἔθελον Οὐλύμπιος ἀστεραπῆνης

80

Ἐξ ἰδέων τυφελίζαι· ὁ γ' ὅκν' ἐφ' ἑλπίδος ἐστίν.

C 2

572. i.e. ἦρα ἐπιφύεον. vide Salmas. ad Oedip. stat. Reg. Harv. pag. 151. & confer H. Steph. in ἦρα.

Αλλὰ σὺ τὸν γ' ἐπέεσσιν καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ἱλαὸς Ολύμπιος ἔοσεν ἡμῖν.

ἡμῖν. ὅρος δὲ
 καὶ ἀντιφώνησις

Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
 Μῆρι φίλην ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν παρσέειπε.

Τέτλαθι, μήτηρ ἐμὴ, καὶ ἀνάχαιο, κηδομένη περ,
 Μὴ σε, φίλην περ ἔωσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
 Θειομόρην· τότε δ' ἔτι δυνήσομαι, ἀχνυμένη περ,
 Χρυσμεῖν· ἀργαλῆος γὰρ Ολύμπιος ἀντιφέρεισθαι.
 Ἦδη γὰρ με καὶ ἄλλοι' ἀλιξέμεναι μεμαῶτα,
 Ρίψε, ποδὸς τέταγών, ἀπὸ βηλῆς Διαισίοιο·
 Πᾶν δ' ἡμᾶρ φερόμεν, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύνῃ
 Κάππιον ἐν Λήμῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐννῆν·
 Ἐνθα με Σίνιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο ποσσίν.

590

Ὡς φάτο· μειδῆσιν δὲ διὰ λακώλενος Ἡρῇ·
 Μειδήσασα δέ, παυδὸς ἐδέξατο χερὶ κύπελλον.
 Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια παῖσιν
 Ὀινόχοει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύστων.
 Λοβεῖσας δ' ἄρ' ἐνὼρτο γέλωι μακάριοις θεοῖσιν,
 Ὡς ἴδον Ἡφαιστον διὰ δώματα ποικυλίστα.

600

Ὡς τότε μὲν παύσαν ἡμᾶρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 Δαίνυντ'· ὕδ' ἐτι θυμὸς ἐδέξατο δαΐδος εἴσης,
 Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μυσάων δ', αἳ ἄϊδον ἀμετρόμεναι ὅτι καλῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδω λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἱκαστος,
 Ἠΐχαι ἱκάσσω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 Ἡφαιστος ποίησ' εἰδήσοι τραπίδισσι.

Ζῆς δὲ πρὸς τὸν λίχος, ἦν Ὀλύμπιος ἀστεροπήης,
 Ἐνθα πάρος κοιμάθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
 Ἐνθα κάθ' ἀναβάς· παρὰ δὲ, χρυσόθρονος Ἡρῇ.

10

Γοῖκον

κοίπῳ ἰδμῳ

Βρεν. schol. Ἰστέον, ὅτι ἡ ῥαψωδία αὐτῇ μόνῃ παραβολὴν ἔκ ἔχει.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Α, Β.

Επιγραφή.

Βῆτα δ' Οἶτρον ἔχει, ἀγορὴν, καὶ νῆας ἀριθμεῖ.

argue bene **Α**λλοι μὲν βα Θεοὶ τε καὶ αἰέρες ἱπποκορυσαὶ
 Εὐδῶν παννύχιοι· Δία δ' ἔκ' ἔχε νήδυμος ὕπνος.

Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλλῆα

Τιμῆσιν, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βελή,

Πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἕλον Ονειρον·

Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Βάσκει' ἴθι, ἕλη Ονειρε, θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Ελθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου,

Πάϊνα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορδέμεν, ὡς ἐπίβελω·

10

Θωρήξαι ἑ κέλεαι καρηκομώωντας Ἀχαιῶς

Πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοι πόλιν ἄρυσσιν

Τρώων· ὃ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ολύμπια δώματ' ἔχοντες

Ἀθάνατοι φράζον· ἐπεί γ' ἀμφὶ νῆας

Ἦρ' ἱερόμεν· Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἐφῆπται.

Ὡς φάτο· βῆ δ' ἄρ' Ονειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε·

Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν

Εὐδον' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληϊῶν υἱὲς ἰοικώς,

20

Νέστορι, τὸν βα μάλιστα γέροντων τῶν Ἀγαμέμνων·

Τῷ μιν ἐξσάμενος προσεφώνεε θεῖος Οἶτρος·

2. Orphée Breu. 1881: ἐκείθεν μὲν ὁ Ζεὺς [vide α. 611] ἀλλ' ἐπ' ὅλην
 ἐκείθεν, καὶ ὁ δὲ πᾶσι τῆς νυκτὸς, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι καθεύδουσι.
 Reineke Porius in versione sua expressit.

Εὐδὲς, Ατρείας υἱέ, δαΐφρονες, ἱπποδάμοιο;
 + Οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεν-βυληφόρον ἄνδρα,
 Ωἱ λαοὶ τ' ἐπὶ ἐσάφῃ, καὶ τόσσα μέμνη.
 Νῦν δ' ἐμέθεν ζήεις ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγχιλος εἰμι,
 Ος σὲ, ἄνδρην ἰὼν, μέγα κήδε', ἥδ' ἐλεάρι·
 Θωρήξαι (εἰ κέλδσει κερηκομόωντας Ἀχαιῆς
 Πανσυδίη· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν Ἀργαίαν
 Τρώων· ὃ γὰρ ἐτ' ἀμφὶς οὐλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Αθάνατοι φράζοντ'· ἐπέγναμψεν γὰρ Ἀπαιῆας
 Ἡρη λιοτομήν· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπ')
 Εὐ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχει φρεσὶ, κηδε' (εἰ λήθῃ
 Αἰρεῖτω, εὐτ' ἂν (εἰ μελίσφρων ὕπτιος αἴη.
 Ως ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔπειτ' αὐτῆ
 Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ ῥ' ἔτελέεσθαι ἔμελλε.
 Φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσιν Πριάμῃ πόλιν ἡμαίῃ κείνῃ,
 Νήπιος· ὃ δὲ τὰ ἦδη ἄρα Ζεὺς μῆδε' ἔργα.
 Θῆσιν γὰρ ἐτ' ἔμελλεν ἐπ' ἀλγέα τε γόναχας τε
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Εὐγέλο δ' ἐξ ὕπνου· δέη δέ μιν ἀμφέχυλ' ὀμφή·
 Εἴελο δ' ὀρθωθείς· μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιλῶνα,
 Καλὸν, ἡγατέον· περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φῶρος·
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἰδύσατο καλὰ πῖδιλα·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον·
 Εἴλετο δὲ (κῆπλινον παλῶϊον ἀφθίον αἰεὶ,
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶτων.
 Ὡς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ζηνὶ φόως ἱένεσθαι καὶ ἄλλοις ἀθανάταισιν·
 Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λευκοφθόγοισι κέλδσει,
 Κηρύσσειν ἀγορήνδ' κερηκομόωντας Ἀχαιῆς·
 Οἱ μὲν ἐκέρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
 Βυλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἵξε γιρόηλον,

30

40

50

+ 24. Turpe duci totam somno consumere noctem. Scil. Ital. III. 172.

Νεσρέη παρὰ νηὶ Πυληΐφρεος βασιλῆος·
 Τὺς ὅγε (ὤκαλέσας, πυκινὴν ἤρπνετο βυλὴν·
 Κλυτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ονείρος,
 Ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστ' ἀ Νέστορι δῖω,
 Εἰδός τε, μέγεθός τε, φύην τ', ἄλχις αἰώκῃ.
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Εὐδεις, Ἀτρεὺς υἱέ, δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο ; 60
 Οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βυλῆφόρον ἄνδρα,
 Ὀϊλαοὶ τ' ἐπὶ λείρῳ, καὶ τόσσα μέμηλε.
 Νῦν δ' ἐμείθεν ζύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι
 Ὃς (εν, ἄνδρες ἱόν, μέγα κῆδός, ἧδ' ἐλεαίρῃ.
 Θωρήξαι (ε κέλδσε καρηκομόωντας Ἀχαιῶν
 Πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν ἄρυάγχα·
 Τρώων· ὃ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ολύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθανάτοι φράζοντ'· ἐπίγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρην λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κῆδός ἐφῆπ')
 Ἐκ Διὸς· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρέσιν. Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν 70
 Ὀΐχέϊ ἀποπλάμβρος· ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 Ἀλλ' ἄγεϊ' αἴ κέν πως Θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν·
 Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεισιν περὶ ῥήσομαι, ἧ δέ μοι ἐστὶ,
 Καὶ φάγῃ σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελᾶσω·
 Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύην ἐπέεσσιν.
 Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔρξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὃς βα Πύλοιο ἀναξὶς ἦν ἡμαθύνιος,
 Ὃς (φιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μέλειπεν·
 Ὡ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Εἰ μὲν τις τὸν ὄντρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπει, 80
 Ψεῦδος κεν φαίμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μάλλον·
 Νῦν δ' ἴδεν, ὃς μέγ' ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὐχέσθ' ἔπειτα.
 Ἀλλ' ἄγεϊ', αἴ κέν πως Θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας, βυλῆς ἐξῆρχε νείεσθαι.

Οἱ δ' ἐπανεήσαν, πείθειτό τε ποικίλ' ἱλαῶν,
 Σκηπτέχοι βασιλῆες· ἐπεσδ' ὅλοιο δὲ λαοί.
 Ἡύτε ἔθνεα εἰσι μελισσῶν ἀδινάων,
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ ῥέον ἐρχομέναων,
 Βορρυδὸν δὲ σέτον' ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
 Αἰ μὲν τ' ἐνθα ἄλκις πεπολήσας, αἰ δέ τι ἐνθα· 90
 Ως ἦν ἔθνεα πολλὰ ῥέον ἄπο κλισιάων
 Ἠϊόνος περπαροῖθε βαθείης ἐσιχόωλο
 Ἰλιαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δέ σφισιν Ὀσσα διδῆναι,
 Οτρύνεσθ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο·
 Τετρήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δ' ἐσοναχίζετο γαῖα,
 Λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐνθά δέ σφας
 Κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἶποτ' αὐτῆς
 Σχοία', ἀκέσσαν δὲ διοτρεφίῳ βασιλῆων.
 Σπυδῇ δ' ἔζετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας,
 Πανσάμβροι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 Ἔστη, (κῆπτον ἔχων· τὸ μὲν Ἡφαιστος κάμει τ' ἔχων.
 Ἡφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακλίσσῳ Ἀργεϊφόνῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πλεξίππῳ·
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκεν Ἀτρεΐ, ποικίλ' ἱλαῶν·
 Ἀτρεΐς δὲ θνησκὼν ἔλιπε πολυάργυρον Οὐέση·
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Οὐέσ' Ἀγαμέμνονι λῆπε φορῆναι,
 Πολλῆσι νήσοισι καὶ Ἀργεὶ παντὶ ἀνάσσειν·
 Τῷ ὃν ἔρεισά μιν, ἔπειτα σπέρουσα περσπύδα·
 Ω φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖν·
 Σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέχετο καλίνευσεν,
 Ἴλιον ἐκπέσαντ' ἀτείχεον ἀπονέεσθαι·
 Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βυλάσασθε, καὶ με κελδέι
 Δυσκλέα, Ἀργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.

99. i.e. ἐρητύθησαν κατὰ καθέδρας, et se continuerent in
 sedibus suis. nisi malles lege Ερήτυθεν δὲ καθ' ἑδρας.

107. ὁ Οὐέσα nominandi causa: sic ἱππότης, νεφεληγεγενημένος

Οὕτω περ Διὶ μέλλει ὑπερμυθεῖ φίλον εἶναι,
 Ος δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα,
 Ἡδ' ἔτι καὶ λύσει· τῷ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Αἰχρὸν γὰρ τόδῃ γ' ἐστὶ καὶ ἰσχυροῖσι πρυθέσθαι,
 Μὰ ψ' ὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 Ἀπρηκλόν πολεμον πολεμίζην, ἥδ' ἐμάχεσθαι
 Ἀνδράσι παυροῖροισι· τέλος δ' ὕπω τι πείσεται,
 Εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλοιμην Ἀχαιοὶ τε, Τρῶές τε,
 Ορκία πρὶς αὐτὰ ταμόν τις ἀριθμηθήμεναι ἄμφω·
 Τρῶας μὲν λίσσασθαι, ἐφείστοι ὅσοι ἴασιν·
 Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἰλοίμεθα οἰνοχοεῖν,
 Πολλά κεν δεκάδες δδοίαισιν οἰνοχοεῖο.
 Τόσους ἐγὼ φημι πλείας ἐμμεναι ἤ τις Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἱ ναῦσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκυροι
 Πολλέων ἐκ πολίων ἐσχέσασθαι ἄνδρες ἴασιν,
 Οἳ με μέγα πλάζουσι, καὶ ἐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἰλὶν ἐκπέρσαι ἀνατόμῃσι πτολίεθρον.
 Ἐννέα δὲ βεβῆασιν Διὸς μεγάλα ἐνιαυτοί,
 Καὶ δὴ δῦρα σέσηπτε νεῶν, καὶ σπάρτα λένον·
 Αἱ δέ περ ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,
 Εἴα' ἐν μεγάροις πτολίεθμον· ἄμμι δὲ ἔργον
 Αὐτῶς ἀκράαντον, ὃ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πρὶς θώμεθα πάντες·
 Φάγωμεν σὺν ἱηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην ἀρήσομεν ἄρυάγαν.

120

30

40

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄριτε,
 Πᾶσι μὲν ἄπληθύν, ὅσοι καὶ βυλῆς ἐπ' ἄκυσαν.
 Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὥς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 Πόντε Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
 Ὠρὸρ, ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.

D

Ως δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθύ λήϊον ἰλθὼν,
 Λάβρος ἐπαγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῶς ἀσαχύνει·
 Ως ἤν' πᾶς ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλκίῃσιν
 Νῆας ἐπὶ σκόρπον· ποδῶν δ' ὑπὲρ περθε κενίη
 Ἰσατ' ἀφρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κίλδον
 Ἀπιδάμνῃων, ἣδ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα διάν·
 Οὐρές τ' ἐξεκάβαρον· αὐτὴ δ' ἕρανδον ἶκν
 Οἴκαδε ἱεμμένων· ὑπὸ δ' ἥριων ἔρματα νῆων.
 Εὐθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόσος ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἡρὴ φεῖς μῦθον ἔειπεν.

150

Ὡ πόποι, ἀγίοχοιό Διὸς τέκος ἀτρυγέην,
 Οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
 Ἀργεῖοι φάξον' ἐπ' ἄρ' εἰς νῶτα θαλάσσης;
 Καδδὲ κεν ἄχωλὴν Πριάμῳ ἔ Τρωσὶ λίποιεν
 Ἀργεῖην Ελέην, ἥς ἔνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐν Τροίῃ ἀπόλοισι φίλης ἀπο πατρίδος αἴης;
 Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχίτωνων,
 Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπίεσιν ἐρήτῃ φῶτα ἔκατον,
 Μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 Ως ἔφαθ'· ὑδ' ἀπίθουσι διὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπου καρήνων αἴξασα,
 Καρπαλίμως δ' ἔκατε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 Ἐσαότ'· ὑδ' ὅγε νῆος εὐσείλεμοιο μελάνης
 Ἀπ' ἱτ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην ἔ θυμὸν ἔκαεν.
 Ἀλ' χῦ δ' ἰσαμύνῃ προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

60

Διοτρεὶς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,
 Φάξιαδ', ἐν γῆσιν πολυκλήϊσι πείσοίτε;
 Καδδὲ κεν ἄχωλὴν Πριάμῳ ἔ Τρωσὶ λποίη
 Ἀργεῖην Ελέην, ἥς ἔνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν

70

Εν Τροίῃ ἀπόλοισι φίλης ἀπο πατρίδος αἴης·
 Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρώϊ·
 Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 Μηδὲ ἕα νῆας ἀλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.

180

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
 Βῆ δὲ δέην, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμεισε
 Κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὃς οἱ ὀπήδει.
 Αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν,
 Δέξατό οἱ Σκῆπτρον παρῳῶιον ἄφθιτον αἰεὶ·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων.

Ὅλινά μιν βασιλῆα καὶ ἔζοχον ἄνδρα κίχρη,
 Τόνδ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήυσασκε παρὰ στας·

Δαμόνι, ὃς ἔοικε, κακὸν ὥς, δεδίοσσεσθαι·

90

Ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλως ἴδρυσέ κ' αὖς.
 Οὐ γὰρ πω σάφα οἶδ', οἷος νόος Ἀτρεΐδαο·
 Νῦν μὲν περᾶται, τάχα δ' ἴψ' ἦς Ἀχαιῶν.
 Ἐν βελῇ δ' ἔσ' πάντες ἀκύνεσθαι, οἷον ἔειπε·
 Μῆτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν ἦς Ἀχαιῶν.
 Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
 Τιμὴ δ' ἐκ δῖος ἐστὶ, φιλεῖ δὲ ἐμὴ λίερα Ζεὺς.

Οἱ δ' αὖ δῆμιν τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφάρτοι,
 Τὸν Σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μῦθον·

Δαμόνι, ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,

100

Οἳ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπ' ὀλεμος καὶ ἀταλκίς,
 Οὔτε πῶς ἐν πολέμῳ ἐναριθμίος, ἢ τ' ἐνὶ βελῇ.

Οὐ μὲν πῶς πάντες βασιλῆας μὲν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἔστω,

Εἷς βασιλεὺς, ὃς ἔδωκε Κρόνῳ παῖς ἀγκυλωμήτεω

Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ δέμισας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.

Ὡς ὅγε κοιρανέων δέειπε σφάτον· οἳ δ' ἀγορήνδε
 Αὐτίς ἐπεσάλοισι, νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων,

Ηχῆ· ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμε', σμαραγῆ δέ τε πόντος· 210
 Ἄλλοι μὲν ῥ' ἐζόντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· *vide supra ad v. 9*
 Θερσίτης δ' ἔτι μῦθος ἀμείροισις ἐκλώα, *impedire in unius fidei*
 Ὃς ῥ' ἔπειτα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τέ ῥ' ἦδη,
 Μάψ, ἀτὰρ ὦ καλὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεύσιν,
 Ἄλλ' ὅ, τι οἱ ἔσαστο γελοῖον Ἀργείοισιν
 Ἐμμεναι· ἀχιςος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
 Φολκὸς ἦν, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὦμα
 Κυρῶ, ἐπὶ σῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
 Φοξὸς ἦν κεφαλὴν, ψεδῆ δ' ἐπενήνοθε λάχνη,
 Εχθισος δ' Ἀχιλῆϊ μάλισ' ἦν, ἠδ' Οδυσῆϊ· 20
 Τῷ ῥ' νεκείσκε· τότε αὖ Ἀγαμέμνονι δίω
 Οἷα κεκληγὼς λέγ' οἰείδεια· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἐκπάγλως κοτίοντο, νεμέσθηεν τ' ἐνὶ θυμῷ·
 Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, Ἀγαμέμνονα νεῖκε μύθῳ·
 Ἀτρεΐδην, τίος δ' αὐτ' ἐπιμέμφειαι, ἠδὲ χατίζεις·
 Πλεῖσά τοι χαλκῷ κλισίαι, πολλὰ δὲ γυναῖκες
 Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξάρεοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
 Πρωτίσῳ δίδομεν, εὖ τ' αὖ πολλοῖσιν ἐλωμεν.
 Ἦ ἔτι ἔχ' χρυσὸν ἐπιδάϊα, ὃν κέ τις οἶσσι
 Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἴλίου ἦος ἄποινα, 30
 Ὅν κεν ἐγὼ δῖπας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
 Ἦὲ γυναῖκα νέην, ἥ α μίσγεται ἐν φιλότῃσι,
 Ἦν τ' αὐτὸς ἄπο νόσφι κατιχίαι; ὦ μὲν ἔοικεν,
 Ἀρχὸν ἐόηα, κακῶν ἐπιβασκέμεν ἦας Ἀχαιῶν.
 Ὡς εἰπὼν, κακ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, ἔκ ἐτ' Ἀχαιοί,
 Οἵκαδ' ὡς σὺν νηυσὶ νῶμεθα· τόνδε δ' ἐῷμεν
 Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πωσέμεν, ὅφρα ἴδῃ
 Ἦ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς πωσταμύναμεν, ἠὲ ἔχ' ἐκί·
 Ὃς ἔχ' ἵν' Ἀχιλῆα, ἔο μὲν ἀμείνονα φῶτα,

Ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπέρας. 240

Ἀλλὰ μάλ' ἔτι Ἀχιλλεῖ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθύμων·

Ἡ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωθήσαιο.

Ὡς φάτα, γυνείων Ἀγαμέμνονα ποιμήνι λαῶν

Θερσίτης· τῷ δ' ὄκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,

Καί μιν ὑπὸ δ' ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·

Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορήης,

Ἰχέο, μὴδ' ἔθελ' εἶδος ἐριζέμεναι βασιλευσιν.

Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημι χερείοτερον βροτῶν ἄλλον

Εἰμεναι, ὅσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃς ὑπὸ Ἰλίου ἦλθον·

Τῷ, ἔκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ τόμ' ἔχων ἀγορεύεις, 50

Καί σφιν ὀνειδία τε προσέφοις, νόστον τε φυλάσσεις.

Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,

Ἡ εὖ, ἢ κακῶς, νοσήσομεν ἤεις Ἀχαιῶν.

Τῷ, νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμήνι λαῶν

Ἦσαν ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδύσιν

Ἡρώες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.

Ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,

Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραγόντα κιχήσομαι, ὥς νῦν περ ὦδε,

Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπέη,

Μὴδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, 60

Εἰ μὴ ἐγώ, (εἰ λαβὼν, ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,

Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,

Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοάς ἐπὶ νῆας ἀφήσω,

Πεπληγὼς ἀγορήθην ἀεικέασι πλεγήσιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμῳ

Πληξεν· ὃ δ' ἰδὼν, θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπτε δάκρυ.

Σμῶδι δ' αἵματόεσσα μεταφρένα ἐξυπαρέσθη

Σκήπτρῳ ὑποχρυσέει. ὃ δ' ἄρ' ἔειπε, τάρβησέν τε

Ἀλγύτας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπιμόρξατο δάκρυ.

Οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὲ γέλασαν. 70

Clark.

Ωδὲ δὲ τις εἶπεν ἰδὼν ἐς πλεῖστον ἄλλον·

Ὡ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἰδὼν ἔργε,
 Βυλάς τ' ἑσάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσων·
 Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔριξεν,
 Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπιστόλον ἔχ' ἀγοράων.
 Οὐδ' ἦν μιν πάλιν αὖθις αἰήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
 Νεικίειν βασιλῆας ὀνειδέοις ἐπέεσσιν.

Ὡς φάσαν ἡ πλεθὺς· ἀνὰ δ' ὁ πολὺς ἦτορ Ὀδυσσεὺς
 Ἔστι (κῆπρον ἔχων· παρὰ δὲ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,

280

Εἰδομένη κήρυκι, (ἰωπαῖν λαὸν ἀνώγει·
 Ὡς ἅμα δ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι ἦες Ἀχαιῶν
 Μῦθον ἀκύνειαν, καὶ ἐπιφρασάμετο βυλὴν·
 Ὃς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μελέεσθαι·

Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλυσιν Ἀχαιοὶ
 Πᾶσιν ἐλέγχιον δέμεναι μερόπιοσι βροτοῖσιν·
 Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόχεσιν, ἥνπερ ὑπέσαν,
 Ἐνθάδε τοι σείχοντες ἀπ' Ἀργείας ἱποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέσαντ' ἀτείχεον ἀποπέεσσι·

Ὡς ῥ' ἡ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναῖκες,
 Ἀλλήλοισιν ὀδύρουσ' οἰκόνδε νέεσθαι.

90

Ἡ μὲν καὶ σῶτος ἐστὶν ἀνιθέντα νέεσθαι.

Καὶ ῥ' τίς δ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 Ἀχαλαά, παρὰ νηὶ πολυζύγῳ, ἥνπερ ἄελλα
 Χέμερσιν εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα·

Ἡμῖν δ' εἰναλὸς ἐστὶ περιτροπέων ἐνιαυτὸς
 Ἐνθάδε μιμνῶντες· τῷ δ' ἐν μείσιζομ' Ἀχαιῆς
 Ἀχαλαάαν παρὰ νηυσὶ κορυφίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Αἰχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν, κινεόν τε νέεσθαι.

Τλῆτε, φίλοι, καὶ μέναιτ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν
 Εἰ ἐτιὸν Κάλχας μαντεύει, ἢ καὶ ἔτι.

300

Εὐ ῥ' δὴ τότε ἰδὼν ἐνὶ φρεσὶν, ἐστὶ δὲ πάντες

Μάρτυροι, ὅς μὴ κῆρες ἔσαν θανάτοιο φέρουσαι·
 Χθίζά τε καὶ πρῶϊζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 Ηγέριθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρῳαὶ φέρουσαι·
 Ημεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην, ἱερὸς κατὰ βωμὸς
 Ἐρδομένοισι ἀθανάτοισι τελεήσας ἱκατόμβας,
 Καλῇ ὑπὸ πλατανίσῳ, ὅθεν ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ·
 Εἰθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφνοῖς,
 Σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ολύμπιος ἦκε φάωσθε,
 Βωμῷ ὑπαίξας παρὲς ῥα πλατάνισον ὄρνειν·
 310
 Εἴθ' ὅς ἑσαν στυθοῖο νεοσσοὶ, νήπια τέκνα,
 Οἷον ἔπ' ἀκροάτω, πειτάλοισι ὑποπεπληῶτες,
 Οκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 Εἴθ' ὅγε τὺς ἐλεονά καλῆοιε τετρυγῶτας·
 Μήτηρ δ' ἀμφεποτάτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 Τὴν δ' ἐλελιζάμενος πέρυγος λάβει ἀμφιαχῆαν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στυθοῖο, καὶ αὐτήν,
 Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν Διὸς, ὅσπερ ἔφηνε·
 Λᾶαν ῥ' ἔμιν ἔθηκε Κρόνῳ παῖς ἀβυλομήτιω·
 20
 Ημεῖς δ' ἐσαότες θωμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
 Ως ἔν δεινὰ πείλωρα θῶν εἰσῆλθ' ἱκατόμβας.
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα Διοπαρτίων ἀγόρευε·
 Τίπ' ἄνευ ἐγείναδε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
 Ημῖν μὲν τὸδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 Οψιμον, ὀψιτέλειον, ὅς κλέος ἔποτ' ὀλεῖται.
 Ως ἔτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στυθοῖο, καὶ αὐτήν,
 Οκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 Ως ἡμεῖς τοσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὔθι,
 Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν ἀρήσομεν ἀρυάγχαν·
 Κεῖνός δ' ὥς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 30
 Ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Αὐτῶ, εἰσὶκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.

U. M. v.
2.

μιν. 1. 33.
ὁ δὲ Παν. 6

o. verit. cicero, quo jam maturo videtur, i.e. maturo, instans,
 ripingua.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, (ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἐπαρήσαντες Ὀδυσσεὺς θεοίοιο.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

ὦ πόποι, ἦ δὴ πάσιν ἐοικότες ἀγοράαοδε
Νηπιῶχοις, οἷς ὅτι μέλει πολεμῆϊα ἔργα.
Πῦ δὴ (ὕνθεσίαι τε καὶ ὄρκια βῆσεν) ἡμῖν;
Ὡς πυρὶ δὴ βυλαὶ τε γειοῖαίο, μήδεά τ' ἀνδρῶν, 340
Σπονδαὶ τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιά, ἧς ἐπέπιθμεν.
Αὐτὼς γὰρ ἐπέεσσ' ἐριδάνομεν, ὕδ' ἐτι μῆχος
Εὐρέμεναι δυνάμεναι, πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ', ὥς περὶν, ἔχων ἀεμφεία βελὴν,
Ἀρχεὺ Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Τῆςδε δ' ἔα φθινύθην, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
Νόσφιν βυλῶσ', (ἄνυσιν δ' ἐκ ἔσσε) αὐτῶν,
Πρὶν Ἀργεοῖδ' ἰέναι, περὶν καὶ Διὸς ἀγίοχοιο
Γνώμεναι, εἴτε ψευδὸς ὑπόχεσις, ἢ καὶ ἔκ' ἐκί.
Φημί γὰρ ἔν κατανεύσαι ὑπερμῆέα Κρονίωνα 50
Ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἀσράπλων ἐπιδέξι, ἐνάσιμα σήματα φαίνων.
Τῷ, μή τις περὶν ἐπιγέδω οἰκόνδε νέεσθαι,
Πρὶν τίνα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
Τίσαοθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε σοιαχὰς τε.
Εἰ δὲ τις ἐκπάγλως ἐθέλῃ οἰκόνδε νέεσθαι,
Ἀπ' ἰέδω ἧς νηὸς εὐσσελμοιο μελαίνης,
Ὅρα παρὰ ἄλλων θάνατον καὶ σότμον ἐπίσση.
Ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μῆδεο, πείθεό τ' ἄλλω· 60
Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσε), ὅ, τί κεν εἴπω.
Κρεῖν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμενον,
Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φύλα δὲ φύλοις·

Εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης, καὶ τοι πείθω) Ἀχαιοί,
Γνώσῃ ἔπειθ' ὅς δ' ἡγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν,
Ἡδ' ὅσ' ἐσθλὸς ἔησι· καλὰ σφείας δ' μαχέσονται.
Γνώσεται δ' εἰ καὶ θεασαμένη πόλιν ἐκ ἀλαπαξείας,
Ἡ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

Ἡ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, ἦας Ἀχαιῶν· 370.

Αἶψ', Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,

Τοῖσ' τοι δέκα μοι (συμφράδμονες εἰν Ἀχαιῶν·

Τῷ κε τάχ' ἡμῶσ' ἐσθλὸς Πριάμοιο ἀνακτος,

Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν αἰῶσα τέ περθομένη τέ.

Ἀλλὰ μοι ἀγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,

Ὅς με μετ' ἀπρήκλιντος ἔριδας καὶ νεῖκεα βάλλει.

Καὶ δ' ἐγὼν Ἀχιλλεύς τε μαχεσσάμεθ', εἵνεκα κῆρης,

Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·

Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βελόσσομεν, ἐκ ἔτ' ἐπίτα

Τρῶσιν ἀνάβλησις κακὴ ἔσσει, ὅδ' ἤβανον. 80

Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δειπνον, ἵνα ξυνάγωμ' ἄρνα·

Εὖ μ' ἄν τις δόρυ θηξάωω, εὖ δ' ἀσπίδα θέωω,

Εὖ δέ τις ἵπποισιν δειπνον δότω ὠκυπόδεσσι,

Εὖ δέ τις ἄρμαλος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μιδέωω·

Ὡς κε πανημέριοι συγερῶ κρινώμεθ' ἄρηι.

Οὐ δ' ὡς παυσωλή γε μετίσσει, ὅδ' ἤβανον,

Εἰ μὴ νῦξ ἐλθῶσα διακρινέι μῦθος ἀνδρῶν.

Ἰδρώσ' μ' ἄν τὰ τελαμῶν ἀμφὶ σήθεσσι

Ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔλχει χεῖρα καμῆται·

Ἰδρώσ' δέ τ' ἵππος, εὖξοον ἄρμα τιταίνων. 90

Ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπ' ἀνδρῶν μάχης ἐθέλοντα γούσω

Μιμνάζην παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ὅ οἱ ἐπίτα

Ἀρκιον ἔσσειται φυγίειν κύνας ἢ δ' οἰωνός.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δέ μ' ἐγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κύμα

Ε

Γνώσεται δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους
Γνώσεται

Ακτῇ ἔφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἰλθὼν
 Προβλήτῃ (χοπέλω· τὸν δ' ἔποτε κύματα λείπει,
 Παιτοίων ἀνέμων, ὅταν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένων).

Λιγάντες δ' ὀρίοντο, κιδάδιντες κατὰ πῆας,
 Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δῆπνον ἔλοντο.

Ἄλλος δ' ἄλλω ἔριξε θεῶν ἀειγιγετάων, 400
 Εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν καὶ μῶλον ἄρνος.

Αὐτὰρ ὁ βῦν ἰέρδσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμηνεῖ Κρονίῳ.

Κίχλησκειν δὲ γέροντας ἀριστῆας παταχαῶν·

Νέσσορα μὲν πρῶτισα, καὶ Ἰδομενῆα ἀνακλῖα,

Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἀϊαντὸς δύω, καὶ Τυδείος υἱόν·

Ἐκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.

Αὐτόματος δὲ οἵηλθε βοὴν ἀγαθὸς Μειέλαος·

Ἥϊδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὥς ἐπονεῖτο.

Βῦν δὲ περὶσσήσατο, καὶ ὑλοχύτας ἀνέλοιστο. 10

Τοῖσι δ' ἐπὶ χόμῃς μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

Ζεῦ κύδιε, μέγιστε, κελαινεφές, ἀθήρι γάων,

Μὴ πρίν ἐπ' ἥλιον δύναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἰλθεῖν,

Πρίν με κατὰ πρηγὲς βαλίσκῃ Πριάμοιο μέλαθρον

Αἶθαλόειν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊόιο θυρέτρα·

Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δάξαι,

Χαλκῷ ῥωγαλίειν· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

Πρηγίεις ἐν κοίῃσιν ὁδὰξ λαοῖοιο γαῖαν.

Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράταγε Κρονίων·

Ἄλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφειλλεν. 20

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο, καὶ ὑλοχύτας περβάλοιστο,

Αὐτὶς ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,

Μηρὺς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,

Δίπλυχα ποίησαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·

Καὶ τὰ μὲν ἄρ' ἤλθισιν ἀφύλλοισιν κατέκαμον·

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπείρεχον ἠφάγοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάν, ἣ σπλάγχι' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα, ἣ ἀμφ' ὀβελόισιν ἔπειραν,
 Ωπλισάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πᾶσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τέτυκοντό τε δαῖτα, 430
 Δαίνυντ', ὅδε τι θυμὸς ἐδάετο δαΐδος εἴσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος ἣ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱσπότη Νέστωρ·

Ατρεΐδῃ κῦδισι, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων,
 Μικέτι νῦν δὴθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδέ τι δηρὸν
 Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγλυαλίζει.
 Ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας·
 Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν ἄρυν Ἀχαιῶν
 Ἴομβ, ὅφρα κε θᾶστον ἐγείρομεν ὅζυν Ἀργα. 40

Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἀπίθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε,
 Κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιῆς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ατρεΐωνα διοτρεφεῖς βασικῆς
 Θῦνον κρίνοντες· μετὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγέραον, ἀθανάτην τέ·
 Τῆς ἱκατὸν δύσανοι παλ' χρύσειοι ἠερέθοιο,
 Πάντες εὐπλεκεῖς· ἱκατόμβοις δὲ ἕκαστος.
 Σὺν τῇ παμφάσσαντα δίδασυτο λαὸν Ἀχαιῶν 50
 Οτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ αἰένος ὤρσεν ἕκαστος
 Καρδίῃ ἄλληκλον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων ἤνείη, ἢ νείεσθαι.
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἡύτε πῦρ αἰθέροισιν ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην,
 Οὔρεος ἐν κορυφῇ, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή.

Ως, ἦ ἔρχομ' ὦν, ἀπὸ, χαλκῷ διαπαισίοιο
 Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος ἕραν ἔκε.
 Τῶν δ', ὥς ὀρίθων πετεινῶν ἔθνεα πολλὰ,
 Χηνῶν, ἢ γειράων, ἢ κύκτων δαλιχοδείρων, 460
 Ασίῳ ἐν λειμῶνι, Καῦσριν ἄμφι ρέεθρα,
 Εὐθα καὶ ἔνθα ποτῶν ἄγαλλόμηναι περύγεσσι,
 Κλαυθρὸν περκαθίζοντων, σμαραγῆ δέ τε λειμῶν.
 Ως ἦ ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 Ες πεδίοις περχειόσσι Σκαμανδρίον· αὐτὰρ ὑπὸ χθονὶ
 Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 Ἔσαν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόνισι
 Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεια γίγν' ὥρη.
 Ἡύτε μυῶν ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
 Αἴτε κατὰ σταθμὸν ποιομένηον ἡλάσκουσιν, 70
 Ὀρῇ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγλεια δδει·
 Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Εὐ πεδίῳ ἴσαντο, διαρραῖσσαι μεμαῶτες.
 Τὺς δ', ὥς ἀπόλια πλατὶ αἰγῶν ἀπόλοιο ἄνδρες
 Ρεῖα διακρινέωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν·
 Ως τὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Τσμήνηνδ' ἰέναι· μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ορμαῖα καὶ κεφαλὴν ἱκέλος Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Ἀρεὶ δὲ ζῶντι, σέροντι δὲ Ποσειδάωνι.
 Ἡύτε βυς ἀγέλεφι μέγ' ἔζοχος ἔπλετο πάλῳν 80
 Ταῦρος· ὃ γὰρ τε βόεσσι μέλαπρέπῃ ἀγορμύησι.
 Τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,
 Εκπρέπ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔζοχον ἡρώεσσιν.
 Ἔσπετε νῦν μοι, μῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
 Ὑμεῖς γὰρ διαγ' ἔστε, πάρεστε τε, ἴστε τε πάντα,
 Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκρόμην, ὃδὲ τι ἰδμεν.
 Οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.

Πληθὺν δ' ἔκ ἄν ἐγὼ μυθήσομαι, ὃδ' ὀνομήνω,
 Οὐδ' εἰ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ σώματ' εἴην,
 Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη.
 Εἰ μὴ Ολυμπίαιδες Μῦσαι, Διὸς ἀγίοχοιο
 Θυγατέρες, μνησαίανθ' ὅσοι ὑπὸ Ἰλίον ἦλθον.
 Ἀρχὸς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆας τε προπάσας.

490

ΒΟΙΩΤΩΝ μὲν Πινέλεως ἡ Λήϊτος ἦρχον,
 Ἀρκεσίλαός τε, Προθόηωρ τε, Κλονίος τε.
 Οἳ δ' Ὑρίην ἐνέμοντο, ἡ Αὐλίδα πείρησσαν,
 Σχοῖτόν τε, Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωρὸν,
 Θέσφιαν, Γραῖάν τε, ἡ δ' Ἀρύχορον Μυκαλησσόν.
 Οἳ τ' ἄμφ' Ἀρμ' ἐνέμοντο, ἡ Εἰλέσιον, ἡ Ερυθράς,
 Οἳ τ' Ἐλεῶν εἶχον, ἡδ' Ὑλιν, ἡ πείλεῶνα,
 Ωκαλίην, Μεδεῶνά τ', εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κῶπας, Εὐτρησίν τε, πολυρρήωνά τε Θίσβην.
 Οἳ τε Κορώνειαν, ἡ ποίηνθ' Ἀλάρτον,
 Οἳ τε Πλάταμαν ἔχον, ἡδ' οἳ Γλίσσαντ' ἐνέμοντο,
 Οἳ δ' Ὑποθήβας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Οἳ χησόν δ', ἱερὸν Ποσιδίῳ, ἀγλαὸν ἄλσος.
 Οἳ τε πολυσάφυλον Ἀργὴν ἔχον, οἳ τε Μίδειαν,
 Νίσσαν τε Ζαθέην, Λιθηδόνα τ' ἐχατόωσαν.
 Τῶν μὲν πενήκοντα νέες κίον· ἐν δὲ ἑκάσῃ
 Κῆροι Βοιωτῶν ἑκατὸν ἡ ἑκοσι βαῖνον.

500

10

Οἳ δ' Ἀσπληδόνα νῆον, ἰδ' Ὀρχομήνδον Μινύειον.
 Τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος ἡ Ἰάλμμος, υἱὲς Ἀρης,
 Οὓς τέκεν Ἀσύοχη, δόμῳ Ἀχιλλεὺς Ἀζείδαι,
 Παρθένος ἀγδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβάσας,
 Ἀρηὶ κρατερῶ· ὃ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη.
 Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐσιχόωντο.

Αὐτὰρ Φωκίων Σχεδῖος ἡ Εὔπροπος ἦρχον.
 Υἱὲς Ἰφίτη μεγαθύμῳ Νηλεΐδαι.

2. Hinc Thisbe apud Stathium

dicta est, Dionæis autibus circumsona.

Οἱ Κυπάριστον ἔχον, Πυθῶνά τε σφίρηνεσαν,
 Κρίσαν τε Ζαθέην, ἥ Δαυλίδα, ἥ Πανοπῆα, 520
 Οἳ τ' Αἰεμώρην, ἥ Τάμπολιν ἀμφιέμοντο,
 Οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν διὸν ἔταμον,
 Οἳ τε Λίλαμαν ἔχον, πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο·
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποιτο.
 Οἱ μὲν Φωκίων εἰχας ἔσσαν ἀμφιέποντες,
 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερά θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἠγεμόνδ' Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
 Μείων, ὅτι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθήρηξ,
 Εἰχέην δ' ἐκέκασο Πανέλληνας ἥ Ἀχαιούς. 30
 Οἳ Κυνὸν τ' ἐνέμοντ', Οπείνῃα τε, Καλλιάρην τε,
 Βῆσσαν τε, Σκάρφην τε, ἥ Αὐγείας ἱεραινας,
 Τάρφην τε, Θρόνιον τε, Βοαργίην ἀμφὶ ρέεθρα·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποιτο
 Λοκρῶν, οἳ ναῦσι σφῆρην ἱερῆς Εὐβοίης.

Οἳ δ' Εὐβοίαν ἔχον μῦρα πνείοντες Ἀβαντες,
 Χαλκίδα τ', Εἰρέτριά τε, πολυδάφυλον δ' Ἰσίαν,
 Κήρινθον τ' ἔφαλον, Δίη τ' αἰπὺ σφολιέθρον,
 Οἳ τε Κάρυσον ἔχον, ἥ δ' οἱ Στύρα ναυδάσκει· 40
 Τῶν δ' αὖθ' ἠγεμόνδ' Ελεφάντωρ, ὅζος Ἀρης,
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
 Τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποιτο θοοί, ὅππῃ κομῶντες,
 Αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκίῃσι μελίῃσι
 Θώρηκας ῥήξεν δηῖων ἀμφὶ γήθεσι·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποιτο.

Οἳ δ' ἄρ' Αθήνας εἰχων, εὐκτίμενον σφολιέθρον,
 Δῆμον Ερεχθίδης, μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Αθήνη
 Θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ Ζεῦς Δωρος Ἀργεῖα,
 Κάδδ' ἐν Αθήνῃσ' εἴσιν, ἱὼ ἐνὶ πύονι νηῷ·

Ενθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνεοῖς ἰλάσονται
 Κῦροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῷ.
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνδ', ὅς πετιῶο, Μενεάδης.
 Τῷ δ' ἔπος τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ,
 Κοσμήσασα ἴσπες τε καὶ ἀνέρας ἀσπίδιώτας.
 Νέστωρ οἷος ἔριζεν· ὁ γὰρ παργενέστερος ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα πειρήκοισι μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγει δυσκαθέκτα νῆας,
 Στῆσε δ' ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων ἱσάντο φάλαγγες.

Οἱ δ' Ἀργεὺς τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 Ερμιόνην, Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχέσας, 60
 Τροίην, Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
 Οἳ τ' εἶχον Αἴγινα, Μάσηλά τε, κῦροι Ἀχαιῶν.
 Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνδε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Καὶ Σθένεος, Καπανθεὸς ἀγκλησῖ φίλος ὅς.
 Τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσθμὸς φῶς,
 Μικισέως ὅς Τελαϊνίδαο ἀνακτοῦ.

Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, εὐκλείμαρον πτολίεθρον,
 Ἀφρεῖον τε Κόρινθον, εὐκλείμας τε Κλεωνάς, 70
 Ορνεάς τ' ἐνέμοντο, Αραθυρέην τ' ἐρατεινὴν,
 Καὶ Σικυῶν, ὅθ' ἄρ' Ἀδρητος πρῶτ' ἐμβασίλειεν.
 Οἳ δ' Ὑπερσίην τε καὶ ἀπεινήν Γοιόεσσαν,
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἥδ' Αἴγιον ἀμφεμένοντο,
 Αἰγιάλόν τ' ἀνὰ πάνηα, καὶ ἀμφ' Ἐλίκην Ἀρεΐαν.
 Τῶν ἐκαστὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων,

Ἀτρεΐδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείοι καὶ ἄριστοι

Λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νῶροπα χιλκόν,

Κυδριῶν, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσι.

Οὐνεκ' ἄριστος ἦεν, πολὺ δὲ πλείους, ἄγε λαός. 80

Οἳ δ' ἔχον κοίλην Λακιδάμονα κηϊέσσαν,
 Φάρην τε, Σπάρην τε, πολυρήρωνά τε Μίσσην,
 Βρυτειαί τ' ἐνέμοντο, καὶ Αὐγειαί ἐρατεινάς,
 Οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας ἔχον, ἔλος τ' ἔφαλον πολίεθρον,
 Οἳ τε Λάαν ἔχον, ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο.
 Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βεῖν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Εἰρήκοντα νεῶν, ἀπάτερθε δὲ Δορήσοντο.
 Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι περ θυμῷσι πεποιθὼς,
 Οτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἦτο θυμῷ
 Τίσαοδαι Ελένης ὀρμήματά τε ζοναχάς τε.

590

Οἳ δὲ πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν,
 Καὶ Θρύον Αλφειοῦ πόρον, καὶ εὐκλίην Αἰῖτον,
 Καὶ Κυπαρισσηντα, καὶ Ἀμφιγένειαν ἔταμον,
 Καὶ Πτελεὸν, καὶ ἔλος, καὶ Δῶριον· ἔθα τε Μῦσαι
 Ἀντόμωμαι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν αἰοδῆς,
 Οἰχαλίην ἰόντα, παρ' Εὐρύτη Οἰχαλίῃος.
 Στεῦτο γὰρ Ἀχόμωρος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐτὰ
 Μῦσαι αἰδοίεν, κῆρα Διὸς ἀγίοχοιο.
 Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν· αὐτὰρ ἀδιδὼν
 Θισπεισίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέαζον κιθαρισύν.
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνδε Γερήνιος ἰσπότης Νέστωρ,
 Τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐσιχώντο.

600

Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος Αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες Ἀλχιμαχίαι·
 Οἳ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ορχομῶν πολύμηλον,
 Ρίπην τε, Στρατίνην τε, καὶ ἡνεμόεσσαν Εὐίσπην,
 Καὶ Τεγέην ἔχον, καὶ Μανθινέην ἐρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' ἔχον, καὶ Παρράσιν ἐνέμοντο,
 Τῶν ἦρχ' Ἀλκαῖοιο παῖς κρείων Ἀγαπήνωρ
 Εἰρήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ ἑκάσῃ
 Ἀρκαῖδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπισάμενοι πολέμοιο.

10

Αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Νῆας εὐσέλμους, περάαν ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης· ἐπεὶ ἔσφι θαλάσσια ἔργα μεμῆλει.

Οἱ δ' ἄρα Βυπράσιόν τε καὶ Ἡλίδα διὰν ἔταγον,
 Οσοῖν ἔφ' Ὑρμίνῃ καὶ Μύρσινος ἐχατόωσα,
 Πέτρῃ τ' Ὠλενίῃ, καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἱέργῃ,
 Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστω
 Νῆες ἔποντο Δοαί, πολέες δ' ἔμβανον Ἐπειῇ.
 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγυσαόδην, 620
 Ὑῆς, ὃ μὲν Κτεάτη, ὃ δὲ Εὐρύτη Ἀκτορίωνος·
 Τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διῶρης·
 Τῶν δὲ Τελαρίων ἦρχε Πολύξεινος Θεοειδής,
 Ὑῖος Ἀγαθέειος Ἀνγητιάδαο ἄνακτος.

Οἱ δ' ἐκ Δωλιχίου, Ἐχινάων δ' ἱεράων
 Νήσων, αἳ γὰρ οὖσι πύρην ἄλδος Ἡλίδος ἄνισα,
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνδε Μέγης, ἀτάλαντος Ἀρηΐ,
 Φυλείδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλῆς,
 Ος ποτε Δωλῆχιόνδ' ἀπεινάσασθαι παρὶ χολωθείς·
 Τῷ δ' ἅμα τέσσαράκοντα μέλαρ νῆες ἔποντο. 30

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
 Οἱ ῥ' Ἰθάκην ἔχον καὶ Νήριον εἰνοσίφυλλον,
 Καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 Οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἧδ' οἳ Σάμον ἀμφεμένοντο·
 Οἳ τ' Ἡπειρον ἔχον, ἧδ' ἀντιπέραν ἐνέμοντο·
 Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 Τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δώδεκα μίλοπαρῃοι.

Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας, Ἀνδραμόνας υἱός·
 Οἱ Πλευρῶν ἐνέμοντο, καὶ Ὠλενον, ἧδὲ Πυλῆνην,
 Χαλκίδα τ' Ἀλχίαλον, Καλυδῶνά τε πειρήεσσαν. 40
 Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, δάναε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·

Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτίταλτο ἀνασείμω Αἰτωλοῖσι·

Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποιτο.

Κρητῆρ δ' Ἰδομῆδες δευρικλυδὸς ἠγεμόνδεν,
Οἱ Κνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυν τε τειχιόισσαν,
Λύκλον, Μίλησόν τε, καὶ ἀργινόεσσα Λυκάστον,
Φαιστόν τε, Ρύτιόν τε, πάρεσσιν ἐν ναυμαχίᾳ,
Ἄλλοι δ', οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφιέμοντο.

Τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομῆδες δευρικλυδὸς ἠγεμόνδεν,
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρείφονη·
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποιτο.

650

Τληπόλεμος δ' Ηρακλείδης, ἧς τε μέγας τε

Ἐκ Ρόδου ἐνεία νῆας ἄγειν Ροδίων ἀγερώχων·

Οἱ Ρόδον ἀμφιέμοντο διάτριχα κοσμηθέντες,

Λίδον, Ἰηλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεσσα Κάμειρον·

Τῶν μὲν Τληπόλεμος δευρικλυδὸς ἠγεμόνδεν,

Ὀν τέκεν Αἰγύχαια Βίη Ηρακλείη,

Τὴν ἄγειτ' ἐξ Εφύρης ποσειδάμ' ἀπὸ Σελλήνης,

Πέρσας ἄσια πολλὰ διοριφίων ἀζηῶν.

Τληπόλεμος δ', ἐπεὶ ἔν τ' ἐν τράφῃ ἐν μεγάρῳ εὐπῆκῳ,

Αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα καλέεσσα

Ἦδη γεράσκειν Λακύνιον, ὅσον Ἀρης·

Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε· πολλὴν δ' ἔγε λαὸν ἀγείρας,

Βῆ φάγων ἐπὶ ποντόν· ἀπέλησαν γὰρ οἱ ἄλλοι

Υἱέες, ἡμεῖς τε βίης Ηρακλείης.

Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ρόδον ἔξεν αἰώμενος, ἄλγιστα πάσχων.

Τριχθα δὲ ὤκηθεν ἀσφαυλαδὸν, ἥδ' ἐφίληθεν

Ἐκ Διὸς, ὅτε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·

Καὶ σφιν θεασέσιον πλεῖστον καλέεσθε Κροίῳ.

70

Νηρῶς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγειν τρεῖς νῆας εἶσας,

Νηρῶς Ἀγλαΐης δ' υἱός, Χαρόποιό τ' ἀνακτός·

Νηρῶς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε,

60
vide H. Steph.
D. Callim. p. 19.

Leg. dicitur. Sic tria.
Sic dicitur. Sic dicitur.
Hyll. p. 4. 61.

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 Ἀλλ' ἀλαπαδὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός.

Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' ἔχον, Κράπαθόν τε, Κάσον τε,
 Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
 Τῶν αὖ Φεΐδιππός τε καὶ Ἀνίφορς ἠγυσσάδην,
 Θεσσαλῷ υἱεὶ δῶω, Ἡρακλείδαο ἀνακτός·
 Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυρά νῆες ἐσιχώοντο. 680

Νῦν δ' αὖ τῆς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν ἄργος ἔταμον,
 Οἱ τ' Ἄλκον, οἱ τ' Ἀλόπην, οἱ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
 οἱ τ' ἔχον Φθίην, ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί·
 Τῶν αὖ πενήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.

Ἀλλ' οἷγ' ἔπολέμοιο δυσχεὲς ἐμνώοντο·

Οὐ γὰρ ἔην, ὅς τις σφὶν ἐπὶ εἰσέχας ἠγύσαστο·

Κεῖτο γὰρ ἐν νῆεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

Κέρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠνυκόμοιο,

Τὴν ἐκ Λυρνησσῶ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 90

Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θήβης·

Καδδὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρες,

Υἱέας Εὐνηοῖο, Σεληπιάδαο ἀνακτός·

Τῆς οὐκ κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσειαί μ' ἐμμελλεν.

Οἱ δ' ἔχον Φυλάκην, καὶ Πύρρασον ἀνθεμόεντα,

Δήμητρος τέμενος, Ἰτωνά τε μητέρα μῆλων,

Ἀλχιάλόν τ' Ἀνιρῶν, ἠδὲ Πτελεῖον λεχεποῖον·

Τῶν αὖ Προϊεσίλαος ἀρήϊος ἠγεμόνδε,

Ζωὸς ἰών· τότε δ' ἦδη ἔχεν κατὰ γαῖα μέλανα.

Τῷ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο, 700

Καὶ δόμος ἡμιτέλης· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,

Νηὸς ἀποθρώσκειν πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ μὲν ἔδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεν γὰρ μὴ ἀρχὸν,

Ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης, ὅζος Ἀρης,

700. *pro dolore utraque lacerata genas. i.e. se graviter afflicto.*

Ἰφίκλυ υἱὸς πολυμήλες Φυλακίδαο,
 Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμῳ Πρωϊσίλῳ,
 Οπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα πρῶτερος καὶ ἀρείων,
 ἦρως Πρωϊσίλαος ἀρήϊος· ὕδ' ἐτι λαοὶ
 Δάονθ' ἠγεμόνος, πτόθειον δέ μιν ἐδλὸν ἱόντα.
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλανα νῆες ἐπέηλο. 710
 Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιηΐδα λίμνην,
 Βοίην, καὶ γλαφυράς, καὶ εὐκλιμένην Ἰαωλκὸν,
 Τῶν ἦρχ' Ἀδμήτῳ φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν
 Εὐμειλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δια γυναικῶν
 Ἀλκίσις, Περίας θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
 Οἱ δ' ἄρα Μηθῶν καὶ Θωαμακίην ἐνέμοντο,
 Καὶ Μελίβοιαν ἔχον, καὶ Ολιζῶνα τριχέην,
 Τῶνδε Φιλοκλήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Ἐπ' αὖ νηῶν· ἐρέτα δ' ἐν ἑκάστῃ πωλὶήκοιλα
 Εμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι. 20
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆσσι καίτο κρατερὸν ἄλγεια πάχων,
 Λήμνῳ ἐν νηαθέῃ, ὅθι μιν λίπαν ἦεν Ἀχαῶν,
 Ἐλκεῖ μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόφρονος ὕδρῃ.
 Ἐνθ' ὅγε καὶ ἄχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον·
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκλήταο ἀνακλῶς.
 Οὐδὲ μὲν ὅδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πτόθειον γὰρ μὲν ἀρχόν,
 Ἀλλὰ Μείδων κόσμησεν, Οἴληος νόθος υἱός,
 Τὸν ῥ' ἔτεκεν Ρήνη ὑπ' Οἴλῃ πτολιπόρθῳ.
 Οἱ δ' ἔχον Τρίκην, καὶ Ἰθάμην κλωμακώεσσαν,
 Οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πτόλιν Εὐρύτου Οἰχαλίηος, 30
 Τῶν αὖθ' ἠγειώθη Ἀσκληπιὸς δύο παῖδες,
 Ἰητῆρ' ἀγαθὸς, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
 Τοῖς δὲ τρίηκοιλα γλαφυραὶ νῆες ἐσιχόοντο.
 Οἱ τ' ἔχον Ορμύσιον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
 Οἱ τ' ἔχον Ἀσίριον, Τιτάνοιό τε λαὸν ἀκάρηνα,

Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐάμονος ἀγλαὸς υἱός·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' Ἀργίους ἔχον, καὶ Γυρλώνην ἐνέμοιο,
 Οἶθην, Ηλώην τε, πόλιν τ' Ολοοσσόνα λακκήν·
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνδε μῆρεπ' ὀλεμος Πολυτοίτης, 740
 Υἱὸς Πειριθόιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·
 Τὸν ῥ' ὑπὸ Πειριθῷ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια,
 Ἡμᾶσι τῷ ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνηέας,
 Τὴς δ' ἐκ Πηλίας ὤσε, καὶ Αἰθίκεσσι σέλασεν,
 Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε Λεοντάς, ὄζος Ἀρης,
 Υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνη Κανείδαο·
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Γενάς δ' ἐκ Κύφης ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
 Τῷ δ' Εὐκλῆς ἔποντο, μῆρεπ' ὀλεμοὶ τε Περαιβοί,
 Οἱ περὶ Δωδώνην δυσχεμερον οἰκί' ἔθειο, 50
 Οἱ τ' ἄμφ' ἱμερὶδ' Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοιο,
 Ος ῥ' ἐς Πηνειὸν περὶ καλλιῤῥοον ὕδαρ,
 Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ (συμμίσγ') ἀργυροδίη,
 Ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπὶ ῥέε', ἧτ' ἔλαμον·
 Οἷον γὰρ δεινὸν, Στυγὸς ὕδατος, ἐστὶν ἀπορρώξ.

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τειθηιδότος υἱός,
 Οἱ περὶ Πηνειὸν, καὶ Πήλιον εἰσοσίφυλλον
 Νάεσκον· τῷ μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνδε·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν. 60
 Τίς τ' ἄρ' ἦν ὅχ' ἄριστος ἦν, σὺ μοι ἔειπε, Μῆσα,
 Αὐτῷ, ἠδ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο;
 Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρήϊάδαο,
 Τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε, ποδῶκεας, ὄρθας ὥς,
 Οτρίχας, οἰέτεας, σαφύλη ἐπὶ νῶτον ἔϊτας·
 Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

Ἀμφὶ θηλείας, φόβον Ἀρης φορέύσας.
 Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἦν Τελαμώνιος Αἴας,
 Ὀρ' Ἀχιλλεύς μῆνιν, ὃ δ' πολὺ φέρτατος ἦεν,
 Ἴπποι δ', οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα.
 770
 Ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆσσι κορωνίσσι ποισιπόροισι
 Κεῖτ', ἀπομητίσας Ἀγαμέμνονι, ποικίλοι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 Δίσκοισιν τέρπειο καὶ ἀγανέσσην ἰέντες,
 Τέξουσιν δ' ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος,
 Λωτὸν ἱερέπλομοιο ἐλεόθρεπλόν τε σέλινον,
 Ἐσσαν· ἄρμασιν δ' εὖ πεπυκασμένα κείτο ἀνάκλων
 Εἰ κλισίης· οἱ δ' ἄρχον ἀρηΐφιλον ποθέοντες,
 Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, εὖ ἐμάχοιο.
 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὥς τε πυρὶ χθρὼν πᾶσα νέμειο· 80
 Γαῖα δ' ὑπεριόχευε, Διὶ ὥς τερπικεραυνῶ
 Χωμῶν, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφώϊ γαῖαν ἰμάσση
 Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφώϊς ἐμμεναί· ἄνδρες·
 Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα σοναχίζετο γαῖα
 Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησεν πεδίοιο.
 Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὶνέμος ὠκεία Ἴρις,
 Πὰρ Διὸς ἀγχιόχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
 Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θυρήσσι,
 Πάντες ὁμηγερέες, ἡμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
 90
 Ἀλχὺ δ' ἰσαμύνη, προσέφη πτόδας ὠκεία Ἴρις·
 Εἰσαλο δὲ φθογγὴν ἦν Πριάμοιο Πολίτη,
 Ὃς Τρώων (κοπὸς ἦε ποδωκείῃσι πεποιθὼς
 Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυνίταο γέροντος,
 Δέγμωνος ὁππότε ναῦφι ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 Τῷ μιν εἰσαμύνη μέεφιν πτόδας ὠκεία Ἴρις·
 Ὡ γέρον, αἶψά τοι μῦθοι φίλοι ἀκρίβοι εἰσιν,
 Ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πτόλεμος δ' ἀλῆστος ὄρωρει.

Ἡ μὲν δὲ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 Ἀλλ' ἔγω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὅπωπα·
 Λίην γὰρ φύλλοισιν ἰοικότες, ἢ ψαμάθοισιν,
 Ἐρχοῦν' οὐδὲν οἶο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.
 Ἐκτορ, τοῖ δὲ μάλισ' ἐπιέλλομαι ὣδέ γε ῥέξαι·
 Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμην ἐπὶ κλισίῃ,
 Ἀλλή δ' ἄλλων γλῶσσαι πολυπαιρέων ἀνθρώπων·
 Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σιμαμένην, οἷσιν περ ἄρχει·
 Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας·

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτορ δ' ἔτι θεῶν ἔπος ἠγνοίησεν,
 Αἰψὰ δ' ἔλυσ' ἀγορὴν, ἐπὶ τείχεα δ' ἐσδόντο.
 Πᾶσαι δ' ὠγγυγίλο σύλας, ἐκ δ' ἐσυστο λαὸς,
 Πεζοὶ δ', ἱππῆες τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

Ἐστὶ δέ τις περ πάροιθε πόλεως ἀπείρα κολώνη,
 Ἐν πεδίῳ ἀπάνδθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
 Τὴν ἦτοι ἄνδρες Βαλίσαι κικλήσκουσιν,
 Αθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθητο Μυρίνης·
 Ἐνθα τότε Τρῶές τε δῖέ κριθεν, ἠδ' ἐπὶ κλισίῃ.

Τρωσὶ μὲν ἠγεμόνδε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 Πριάμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ θωρήσονται, μεμαότες ἐλχεῖσσι.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εὖς πάς Αγχίσαιος,
 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Αγχίση τέκε δὲ Ἀφροδίτη,
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι, θεὰ βροτῶν ἀνηθείσα·
 Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύο Ἀντήνορος υἱε,
 Ἀρχιλόχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἶδότε πάσης.

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναγον ὑπὸν πόδα νείατον Ἰδης,
 Ἀφρειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο,
 Τρῶες, οἳ αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 Πάνδαρος, ὃς καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
 Οἱ δ' Ἀδρήστειαν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀτασθῆ,

800

10

20

Καὶ Πιτυεῖαν ἔχον, καὶ Τηρεΐης ὄρος ἀπὸν,
 Τῶν ἥρχ' Ἀδρησῆός τε καὶ Ἀμφίος λινοθήρηξ,
 ὣς δὲ Μέροπος Περκωσίην, ὅς περὶ πάντων
 ἦδ' εἰε μαινοσύναις, ὕδ' ὡς παῖδας ἔασκε
 Στείχειν εἰς πόλεμον φθισήνορα· τῶ δέ οἱ ὕτι
 Πειθίωθ'· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

830

Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκλειον ἀμφιέμονιο,
 Καὶ Σκεδὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἥρχ' Ἀσσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἀσσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθι φέρον ἵπποι
 Αἰθῶνες, μεγάλοι, ποσειάμν' ἀπὸ Σελλήνης.

Ἰππόθεος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσμιμάων, 40

Τῶν, οἳ Λάριοσαν ἐριβώλακα γαμέλασσκον·
 Τῶν ἥρχ' Ἰππόθεός τε, Πύλαμός τ', ὅς εἰς Ἀρνος,
 ὣς δὲ Λήθοιο Πελασγῶν Τάταμίδαο.

Αὐτὰρ Θρηίκας ἦγ' Ἀκάμας, καὶ Πείρωσ ἦρος,
 Οὔσας Ἑλλησποντίος ἀγάρροος ἐνὶ δόξῃ.

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν ἀΐχμησάων,
 ὣς δὲ Τροχίνοιο διατρεφέας Κτάδαο.

Αὐτὰρ Πυρραχμῆς ἄγε Παμόνας ἀγκυλοτόξης,
 Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀζιῆς ἄρ' ἰόντος,
 Ἀζιῆς, ἣ καλλιπὴς ὕδωρ ἐπικίδνα' αἴη. 50

Παφλαγόων δ' ἠγείτο Πυλαμμήριος λάσιον κῆρ,
 Εξ Ενετῶν, ὅθεν ἡμιόνων ἥμος ἀγροτεράων,
 Οἳ γὰρ Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφιέμονιο,
 Ἀμφί τε Παρθένιον ποσειάμν' κλυτὰ δώματ' ἔναον,
 Κρῶμνάν τ', Αἰγιάλόν τε, καὶ ὑψηλὸς Ερυθίνης.

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Οδῖος καὶ Επιστροφος ἥρχον,
 Τηλόθεν ἐξ Ἀλύζης, ὅθεν ἀργύρε' ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἥρχε, καὶ Επνομος οἰωνιστής.
 Ἀλλ' ἔκ οἰωνοῖσιν ἐρύσασθαι κῆρα μέλαιναν,

δωμάτων κλυτὰ

Ἀλλ' ἰδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδῶκος Αἰακίδαο, 860
 Ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραίῃε καὶ ἄλλαι.
 Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ασκάnios Διοειδής,
 Τῆλ' ἐξ Ασκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
 Μῆοσιν αὖ Μείδλης τε καὶ Λιλιφός ἠγυσάσθην,
 Ὑῆ Πυλαιμόφιος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη,
 Οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρωῶν γεγαῶτας.
 Νάσης αὖ Καρῶν ἠγυσάτο βαρβαροφώνων,
 Οἱ Μίλητον ἔχον, Φθιερῶν τ' ὄρος ἀκρίδ' ὀφυλλον,
 Μαάνδρην τε ῥοάς, Μυκάλης τ' ἀππεινὰ κάρηνα·
 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάσης ἠγυσάσθην, 70
 Νάσης, Ἀμφίμαχος τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 Ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἱέν, ἠὺτε κύρη,
 Νήπιος· ὃδὲ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεισε λυγρὸν ὄλεθρον,
 Ἀλλ' ἰδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδῶκος Αἰακίδαο
 Ἐν ποταμῷ· χρυσὸν δ' Ἀχιλῆος ἐκόμισσε δάφρων.
 Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
 Τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθῃ ἀπο διήτης.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α, Γ.

Επιγραφή.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἑλένης οἷοις μόθος ἐστὶν ἀκοίτας.

Α Ὑτάρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἠγεμόνεσσιν ἑκαστοί,
 Τρῶες μὲν κλαυγῇ τ', ἰοπῇ τ' ἴσαν, ὄριθις ὥς·
 Ἡῦτε περ κλαυγῇ γεράνων πέλει ὑρανόθι περ,

Αἶτ' ἐπεὶ ἔν χερσὶν αὖ φύγον ἢ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 Κλαγγὴ ταῖγε πείτοι) ἐπ' Ὀκίαντοιο βοάων,
 Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον ἢ κῆρα φέρονται·
 Ηἱρία δ' ἄρα ταῖγε κακὴν ἱρίδα περὶ φέρον).
 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν (ἰγὴ μῦθε πεισύντες Λαχαιοί,
 Εἰ θυμῷ μεμαῶτες ἀλιξίμῳ ἀλλήλοισιν.
 Εὐτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχθειν ὁμίχλην,
 Ποιμέσιν ἔτι φίλην, κλέσῃ δέ τε τυκλὸς ἀμείνω,
 Τόσσοι τίς τ' ἐπιλάσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἦσιν·
 Ως ἄρα ἦν ὑπὸ πρῶσι κοινοτάλος ὤρνυτ' αἰελλῆς
 Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρηστον ἐπεδίωτο.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τρῶσιν μὲν περμάχῳ Ἀλέξανδρος Διοειδῆς,
 Παρδαλὴν ὅμοισιν ἔχων ἢ καμπύλα τόξα,
 Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δῦρε δύω κικορυθμῶα χαλκῷ
 Πάλλων, Ἀργείων περικαλίζετο πάντας ἀρίστους
 Ἀντίβιον μαχίσσασθαι ἐν αἴνῃ δῆϊότητι.

Τὸν δ' ὥς ἔνι ἐνόησεν ἀρητίφιλος Μενέλαος,
 Ἐρχομένων περπαροῖσιν ὁμίλῳ, μακρὰ βιβῶντα,
 Ως ἐλὼν ἔχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρτας,
 Εὐρὼν ἢ ἔλαφον κερὰν, ἢ ἄγριον αἶγα,
 Πενάων· μάλα γὰρ τε κατεδίει, ἔπειρ ἂν αὐτὸν
 Σῶν) ταχέως τε κύρτες, θαλεροὶ τ' αἰζητοί·
 Ως ἔχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον Διοειδέα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀδείτην·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τέχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

Τὸν δ' ὥς ἔνι ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Διοειδῆς
 Εἰ περμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάλετο κῆρ' ἀλείων.
 Ως δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορτος ἀπίστη
 Οὔρεος ἐν βόσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γῆα,

Virg. X. 723.

30

suam

Virg. II. 979.

Ano. I. 6.

ΤΙΣΕΔΑΙ

Αψ τ' ἀνεχώρησεν, ὄρχος τέ μιν εἶλε παρείας·
 Ως αὖθις καθ' ὅμιλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων.
 Δείσας Ατρείος υἱὸν Αλέξανδρος Διοειδής.

Τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσεν ἰδὼν, αἰχροῖς ἐπέεσι.
 Δύσασσι, εἶδος ἄριστε, γυαίματις, ἡπιροπάτα,
 Αἴθ' ὀφελὲς τ' ἀγόνος τ' ἔμψυα, ἄγαμός τ' ἀποκείδα.

Καί κε τὸ βυλοῖμην, καί κεν πολλὸν κέρδιον ἦεν,
 Ἡ ἔτῳ λώβην τ' ἔμψυα ἢ ἐπόψιον ἄλλων.

Ἦν καυχалоὺσι καρηκομῶντες Ἀχαιοί,
 Φάντες ἀριστὰ πῶμον ἔμψυα, ἕνεκα καλὸν
 Εἶδος ἔπ'· ἀλλ' ἔκ' ἐστὶ βίη φρεσὶν, ἣδ' ἐτις ἀλκή.

Ἡ τοιοῦδε ἐὼν, ἐν ποσειδοπόροις νέεσι.

Πόντον ἐπιπλώσας, ἱτάρως ἐρίηρας ἀγείρας,

Μιχθεὶς ἀκλοδαποῖσι, γυαῖν' ἀειδέ' ἀνῆγες

Ἐξ Απίης γαίης, νυδὸν ἀνδρῶν αἰχμησάων;

Πατρί τε σὺ μέγα πῆμα, πόλιν τε, πανί τε δήμῳ,

Δυσμύεσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ;

Οὐκ ἂν δὴ μένεις ἀρηϊφίλον Μενέλαον;

Γνοίης χ', οἷν φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παρὰ κούρην.

Οὐκ ἂν τοι χράσῃ κίθαρις, τὰ τε δῶρ Ἀφροδίτης,

Ἡ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κοίῃσι μιγείης.

Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δευδήμευες· ἦ τέ κεν ἦδη

Λαῖνον ἔσσο χίλωνα, κακῶν ἔνεχ', ὅσα ἔοργας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Αλέξανδρος Διοειδής·

Ἐκτορ, ἐπεὶ με καὶ ἄσσαν ἐνέκισσας, ἣδ' ὑπὲρ ἄσσαν·

Αἰεὶ τοι κραδίη, σέλικος ὥς, ἐστὶν ἀτεργής.

Ὅς' εἰσιν διὰ θυρῶς, ὑπ' ἀνέρος, ὅς' ῥά τε τέχνη

Νῆϊον ἐκλάμψουσιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·

Ὡς τοι ἐνὶ στήθεσιν ἀτάρβητος νόος ἐστὶ.

Μὴ μοι δῶρ' ἐράλ' ἀπὸ φέρει χρυσέης Ἀφροδίτης.

Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,

G 2

Dele τ' cum MS. Baroc. vide
 41 Barnes & Clark. ad locum.

51

60

42. πολλοὶ λέγουσι ὑπόψιον, de qua lectione consule Eustath. in locum
 ὑπόψιος autem hoc in loco est ἐπὶ κακῷ ὑπόψιος.

Όσα κιν αὐτοὶ δώσω, ἰκὼν δ' ἔκ' αἱ τις ἔλοισι. ἡμεῖς οὐκ ἐπὶ τῇ
νενεῖ.
 Νῦν δ' αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἡδὲ μάχιστα,
 Ἀλλης μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
 Αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσῳ καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 Συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κλισίῃσι πᾶσι μάχιστα. 70
 Οππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσω τε γένηται,
 Κτήμαθ' ἰλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέτω.
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότῃσιν καὶ ὄρκια πῖσά ταμόνῃς,
 Νάοιτε Τροίην ἐριβόλακα· τοὶ δὲ γέδων
 Ἀργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαΐδα καλλιγύναικα.
 Ως ἔφαθ'· Ἐκτὼρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκέσας·
 Καὶ ῥ' ἐς μέσσην ἰὼν, Τρώων ἀνείργε φάλαγγας,
 Μέσσην δὲρὸς ἰλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 Τῷ δ' ἐπιτοξάζοντο κερηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Ἰοῖσιν τε τιτυσκόμοιοι λάεσσι τ' ἔβαλλον. 80
 Αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ἰχέωδ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κύριοι Ἀχαιῶν·
 Στεῦτα γὰρ τί ἐπος ἐρίειν κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχοντο μάχης, ἀνὴρ τ' ἐγένετο
 Εὐρυμέδων· Ἑκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
 Κέκλυτέ με, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῷ εἵνικα γένοιτο ὄρωρεν.
 Ἀλλης μὲν κέλετο Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
 Τέτχα καλ' ἀποθιέδαι ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ·
 Αὐτὸν δ' ἐν μέσῳ καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον, 90
 Οἷος ἀμφ' Ἑλένη καὶ κλισίῃσι πᾶσι μάχιστα·
 Οππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσω τε γένηται,
 Κτήμαθ' ἰλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέτω.
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃσιν καὶ ὄρκια πῖσά ταμόνῃς.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο Λιωπῇ.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετίειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.

Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμῆο· μάστιγα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
 Θυμὸν ἐμὸν, φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἥδη
 Ἀργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποιθε
 Εἶναι ἐμῆς ἔριδος, καὶ Ἀλεξάνδρῳ ἐνὶ ἀρχῇς· 100
 Ἡμῶν δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκτο,
 Τίθναμ· ἄλλοι δὲ διακρινθεὶτε τάχιστα.
 Οἴσσετε δ' ἄρ' ἕτερον κλέδον, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
 Γῆν τε, καὶ Ἡελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 Ἀξέτε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη
 Αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
 Μὴ τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃ.
 Αἰεὶ δ' ὀπποτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθον·
 Οἷς δ' ὁ γέρον μέλεισιν, ἅμα περὶ σὺν καὶ ὀπίσσω
 Λάσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέρωσι γῆνι. 10
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 Ελπόμενοι σωσέμεναι οἴζυν πολέμοιο.
 Καί ῥ' ἴππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ σίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοῖς,
 Τάχιστα τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 Πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρῃα.
 Ἐκίωρ δὲ πρὸς ἱ ἄστυ δύο κήρυκας ἐπέμπε
 Καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν, Πριάμῳν τε καλέσσαι·
 Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον περὶ κρείων Ἀγαμέμνων,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρ' ἐκέλευεν
 Οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' ἐκ ἀπίθης Ἀγαμέμνονι δίω. 20
 Ἴρις δ' αὖθ' Ἐλένην λακωνέω ἄγγελος ἦλθεν,
 Εἰδομένη γαλέῳ, Ἀθηνορίδαο δάμαρτι,
 Τὴν Ἀθηνορίδης εἶχε κρείων Ἐλικίων,
 Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
 Τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἠδὲ μέγαν ἰσὺν ὕφανε,
 Δίπλανά, μαρμαρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν αἶθλος
 Τρώων δ' ἵπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,

Οὓς ἔθεν εἰκ' ἔπαχον ὑπ' Ἀρης παλαμάων.
 Αὐχὺ δ' ἰσαμῆν παρτίφῃ πόδας ὠκία ἱρί·
 Διὺρ ἴθι, νύμφα φίλη, ἴνα δέσκειαι ἔργα ἴδῃαι 130
 Τρώων δ' ἰπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιώνων.
 Οἱ περὶ ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολυδάκρυον Ἀρηά
 Εν πεδίῳ, ὅλοοιο λιγαρόμοροι πολέμοιο.
 Οἱ δὲ νῦν ἔα) (ἰγῇ, πόλεμος δὲ σίπαι),
 Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ σέπηγιν·
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρητίφιλος Μενέλαος
 Μακρῆς ἐγχεῖσσι μαχήσουσιν περὶ σῆο.
 Τῷ δέ κε νικήσαντι φίλην κεκλήσῃ ἄκοιτις.
 ὣς εἰπὼσα δαΐ, γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ
 Ἀνδρὸς τε παρτίφῃ, καὶ ἄσπετος, ἥδ' ἐτοκίῃαι. 40
 Αὐτίκα δ' ἀρρηγῆσι καλυψαμένη ὀδύνησιν,
 Ωρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέυστα·
 Οὐκ οἶη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δι' ἐποίησιν,
 Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
 Αἶψα δ' ἐπεὶ ἴκανον, ὅθι Σκαυῆς πύλαι ἦσαν.
 Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον, ἥδ' Ὀυμοίτην,
 Λάμπον τε, Κλυτίον δ', Ἰκιδάονα δ', ὅσον Ἀρης,
 Οὐκαλέων τε καὶ Αἰτῆνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 Εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαυῇσι πύλῃσι,
 Γῆρας δὲ πολέμοιο σίπαιμοι· ἀλλ' ἀγορήσιν 50
 Εὐδλοῖ, τιτλίγασιν ἰοικότες, ὅτε καθ' ὕλην
 Δειδρέω ἐφεζόμενοι ὅσα λειριόεσσαν ἰῆσι.
 Τοῖσι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ σύργῳ.
 Οἱ δ' ὥς ἔν εἶδον Ἑλένην ἐπὶ σύργῳ ἰῆσαν,
 Ηἴκα παρὲς ἀλλήλους ἔπειτα πηριόοντ' ἀγόρῃον·
 Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς
 Τοῖσδ' ἀμφὶ γυναῖκι πολὺν χρόνον ἄλγεια πάχειν·
 Αἰνῶς ἀθανάτῃσι δῖης εἰς ὅσα ἵοικεν.

138. *illius uxor eris. sic interpretare.*

Αλλὰ καὶ ὥς, τοῖν περ εἴς, ἐν νηυσὶ νέεσθαι,
Μηδ' ἡμῖν, τεκνέεσσι τ' ὁπίσσω πῆμα λίποιτο. 160

ὣς ἄρ' ἔφην· Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσασθαι φωνή·
479 Δεῦρο πάροιθ' ἐλθῶσα, φίλον τέκος, ἵστα ἐμῆο,

ὅφρα ἴδῃς πρῶτον τι πόσιν, πῆνός τε, φίλος τέ·

οὔτι μοι αἴτιν' ἴασι, διὰ γὰρ μοι αἴτιαί εἰσιν,

οἳ μοι ἐφάρμικαν πόλεμον πολὺδάκρυν Ἀχαιῶν·

ὣς μοι καὶ τὸνδ' ἄνδρα πελώριον ἔξοχομήνης,

ὅς τις ὄδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τέ·

ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἴασι·

καλὸν δ' ἔστω ἐγὼν ἔπα' ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,

οὐδ' ἔστω χερσὶν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε. 70

Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·

αἰδοῖός τε μοι ἴασι, φίλε ἔκυρ', δεινός τε·

ὣς ὅφρ' ἐλεν θάνατός μοι ἄδεν' κακὸς, ὅππότε δεῦρο,

γίγῃ σὼν ἐπὶ μῆν, θάλαμον, γνωτὸς τε λιπῶσα,

παῖδά τε τηχυέτην, καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν·

ἀλλὰ τὰ γὰρ ἔκ' ἐγὼν ἴδον· τὸ καὶ κλάμσα τίτηκα·

τῷτο δέ τοι ἔρεω, ὃ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾶς·

οὗτός γ', Ἀτρεΐδης ἄρ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,

ἀμφότερον, βασιλῆς τ' ἀγαθὸς, κρατερὸς τ' ἀρχηγός·

δαῖρ' αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνῶπις, εἰ ποῖ' ἔην γέ. 80

ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσασατο, φώνησέν τε·

ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγῆς, ὀλβιόταμος,

ἦ ῥα γὰρ τοι πολλοὶ δειδυμένοι κῆροι Ἀχαιῶν·

ἦ δὲ καὶ Φρυγίην εἰσέλυθον ἀμπελόεσσαν,

ἐνθα ἴδον πλείους Φρύγας, ἀνέρας ἀλοεπώλους,

λαῶς Ὀτρῆος καὶ Μυγδονος ἀντιθέοιο,

οἳ ῥα τότε ἐστράδωντο παρ' ὄχθας Σαγαρείοιο·

καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκρυρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην·

ἡμαίῃ τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειρμα·

Τὸν Ἑλένην
ἐκέρυε

δεδομνται. vide clarissime

173. utinam me mors mala secuta esset. vide Hesych. in Ἀδην.

Ἀλλ' ὅδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπις Ἀχαιοί. 190

Δῶτερον αὐτ', Οδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραίος·

Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ' ἐστί·

Μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,

Εὐρύτερος δ' ὅμοισιν, ἰδὲ σείροισιν ἰδέσθαι.

Τάχα μὲν οἱ κῆρυγες ἐπὶ χθονὶ περικλυθεῖρη,

Αὐτὸς δὲ, κίλλος ὥς, ἐπιπλεῖται σίχας ἀνδρῶν·

Ἀρνεῖω μιν ἔγωγε εἴσκω σπηγισιμᾶλλω,

Ὅς' οἶων μέγα πῶϋ διέρχῃ ἀργενάων.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπειθ' Ελέη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·

Οὗτος δ' αὖ, Λαερτιάδης πολυμήσης Οδυσσεύς, 200

Ὅς τράφη ἐν δῆμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐνσῆς,

Εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά·

Τῇ δ' αὖτ' Ἀθήνῳρ σπεινυμένος ἀντίον ἦνδα·

Ὡ γύναι, ἦ μάλα τῷτο ἔπος νημερτές ἔειπες.

Ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δῖος Οδυσσεύς,

Σεῦ ἐνεκ' ἀγχιλῆς, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·

Τὺς δ' ἐγὼ ἐξείρισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα·

Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάμην καὶ μῆδεα πυκνά·

Ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσι ἀγειρομένοισιν ἔμιχθεν,

Στάϊλῳ μὲν, Μενέλαος ὑπείριχεν ἄρεας ὤμους, 10

Ἀμφὶ δ' ἰσομῶν, γεραῶτερος ἦεν Οδυσσεύς.

Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθος καὶ μῆδεα πᾶσιν ἔφανον,†

Ἡ τοι μὲν Μενέλαος ἐπὶ προχάδην ἀγόρευε,

Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ ὁ πολέμυθος,

οὐδ' ἀφάμαρτοιπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν·

Ἀλλ' ὅτε δὴ πολέμυτις ἀναΐξειν Οδυσσεύς,

Στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἰδέσκει κατὰ χθονὸς ὄμμασιν ὥξας, *vide Ov. Met.*

Σκῆπτρον δ' ἔτ' ὀπίσω, ὅτε περηνῆς, ἐνώμα,

Ἀλλ' ἀστεμφὺς ἔχεσκειν, αἶδρει φασὶ ἰοικώς·

Φαίης κεν ζάχολόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονά δ' αὐτῶς. 20

† 212. legit Is. Casaub. ἔφανον. quem vide in Theoc. lectio: C. IX.

Αλλ' ὅτε δὴ β' ὅπα τε μεγάλην ἐκ γήθιος ἴει,
 Καὶ ἔπια νιφάδεσσιν ἰοικότα χειμερίησιν,
 Οὐκ ἂν ἔπειτ' Οδυσῆϊ γ' ἐρίσσει βροτός ἄλλος·
 Οὐ τότε γ' ὡδ' Οδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρίειν ὁ γεγάς·
 Τίς τ' ἄρ' ὃδ' ἄλλος Αχαιῶς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 Εξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἢ δ' Ἀρέας ὦμους;

Τὸν δ' Ελένη ταυνύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναῖκων·

Οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πειλώριος, ἔρκος Αχαιῶν·
 Ἰδομένης δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεισι, θεὸς ὤς, 230
 Εσηκ'· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῆρ' ἀγοὶ ἠγερέθον·

Πολλὰκι μιν ξείνοισιν ἀρτίφιλος Μενέλαος
 Οἴκῳ ἐν ἡμέτερῳ, ὅπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλης μὲν πάντας ὁρῶ ἐλίκωπας Αχαιῶς,

Οὐς κεν εὔ γνοιήν, καὶ τῆνομα μυθησάμην·
 Δοιῶ δ' ἔδυναμα ἰδίειν κοσμήτορι λαῶν,
 Κάτορα δ' ἰσπόδαμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδάκεια,

Αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.

Ἡ ἔχ' ἰσπίδην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς;

Ἡ δεῦρο μὲν ἔποιτο νέεσθ' ἐνὶ ποντοπόροισι, 40

Νῦν δ' αὖτ' ἐκ ἐθέλυσσι μάχην καταδύμωσιν ἀνδρῶν,

Αἶχια δευδιότες καὶ οἰεῖα πολλὰ, ἃ μοι ἐσίν;

Ὡς φάτο· τὸς δ' ἦδη κατέχεν φυσίζοος αἶα

Ἐν Λακεδαίμονι αὖτις, φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ, θεῶν φέρον ὄρκια πῖσά,

Ἀργεὶ δῶω, καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρέης,

Ἀσκάω ἐν ἀγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαιόνων

Κήρυξ Ἰδαῖος, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

Ωτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·

Ὀρσεο, Λαομεδονιάδῃ· καλέουσιν ἄριστοι 50

Τρώων δ' ἰσπόδαμον καὶ Αχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Η

Ες πεδίον καταβήναι, ἢ ὄρκια πρὸς τὰ μῆνη·
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρητίφιλος Μενέλαος
 Μακρὴς ἐγχεῖσσι μαχίσσονται ἀμφὶ γυναικί·
 Τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κῆμαθ' ἔποιλο·
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότῃσιν καὶ ὄρκια πρὸς ταμίησιν,
 Νάοι μὲν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέων
 Ἀργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαΐδα καλλιγύναικα.
 ὣς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκείλδοι δ' ἑταῖρους
 Ἰππυς ζυγυῖ μῦθον· τοὶ δ' ὀτραλίως ἐπίθοισι. 260
 Ἀνδρ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τέτινεν ὀπίσσω·
 Πὰρ δέ οἱ Ἀλκίονω περικαλλέα βήσασσι δίφρον.
 Τῷ δὲ διὰ Σκαῶν πεδίονδ' ἔχον ὀκείας Ἰππυς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοισι μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
 Εἰς ἵππων ἀποβάλλεις ἐπὶ χθονὶ στυλοδοταίῃ,
 Ες μέσον Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν ἐσιχόωσι.
 Ωρυστο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ἀνδρ' Ὀδυσσεὺς πολέμης· ἀτὰρ κήρυκες ἀγῶσι
 Ὀρκια πρὸς θεῶν σύναγον, κρήνην δὲ δῖον
 Μίσγον· ἀτὰρ βασιλεύουσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχον· 70
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσαμένους χεῖρεσσι μάχαυραν,
 Ἡ οἱ πᾶρ ξίφειος μέγα κυλὸν αἶν' ἄωρτο,
 Ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τὰ μιν τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κήρυκες Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν νείμαν ἀρίστοις·
 Τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέσθω, χεῖρας ἀιαχῶν·
 Ζεῦ πάτερ, Ἰδὴθεν μεδέων, κύδιε, μέγιστε,
 Ἡελίος δ', ὃς πᾶντ' ἐφορᾷ, καὶ πᾶντ' ἐπακύνει,
 Καὶ Ποταμοὶ, καὶ Γαῖα, καὶ οἱ ὑπὲρθε καμόντας
 Ἀνθρώπους τίνυσσιν, ὅ, τίς κ' ἐπίτοκον ὁμόσσει,
 Ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσειε δ' ὄρκια πρὸς· 80
 Εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέσῃ,
 Αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κῆμασιν πάντα,

Ημεῖς δ' ἐν νῆοσι νειώμεθα ποσιπόροισιν·
 Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κλείη ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῶας ἔπηθ' Ἑλένην καὶ κλισίαια πάντ' ἀποδύναμ',
 Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀπολινέμεν, ἥκτιν' εἰσικεν,
 Ἡ τε καὶ ἰσομύροισι μετ' ἀνθρώποισι πείλη.
 Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιο τε παῖδες
 Τίηεν ἐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδροιο πεισάντος,
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσομαι, εἵνεκα ποινῆς, 290
 Αὐθι μύρων, ἕως κε τέλος πολέμοιο κίχέω.

Ἡ, καὶ ἀπὸ σωμαχῆς ἀργῶν τάμε νηλεὲς χαλκῷ.
 Καὶ τὸς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπάροντας,
 Θυμὸν δ' ἀδομήνους· ἀπὸ δ' ἄλλος ἐκείνο χαλκός·
 Οἶοι δ' ἐκ κρήνης ἀφυστάμενοι δεπείουσιν.
 Ἐκ χειρὸν, ἥδ' εὐχοντο θεοῖς ἀειγενέτησιν·
 Ὡδε δέ τις εἰπυσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε·
 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὀπότεροι πότεροι ὑπὲρ ὄρκια παμμήνεια,
 Ὡδε σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὥς ὅδε οἶος, 300
 Αὐτῶρ, καὶ τεκίων· ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγυῖεν.

Ὡς ἔφην· καὶ ἄρα πῶσφι ἐπικράσαντε Κρονίων.
 Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον εἶπε·
 Κέκλυτέ με, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 Ἡτοι ἐγὼν εἰμι περὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Ἀψ, ἐπεὶ ἔπως τλήσομαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
 Μαργάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
 Ζεὺς μὲν πᾶσι τότε εἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

Ἡ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας Δίτο ἰσθθεὸς φῶς· 310
 Ἀν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἠνία τέτινεν ὀπίσσω·
 Παρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βύσσας δίφρον·
 Τῷ μὲν ἄρ' ἄψορροι περὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.

Εκλῶρ δὲ Πριάμοιο παῖς ἢ διὸς Οδυσσεύς
 Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 Κλήρως ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ σάλλον ἐλόντες,
 Οππότερος δὴ παρῶθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέχον.
 Ὡς δὲ τις εἶπεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε.

Ζεῦ πάτερ, ἴδθην μεδῶν, κύδιτε, μέγιστε. 320

Οππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
 Τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναϊ δόμεν Αἰδὸς εἶσω,
 Ἡμῖν δ' αὖ φιλότῃσιν ἢ ὄρκια ποτὶ γένεσθαι.

Ὡς ἄρ' ἔφην· σάλλον δὲ μέγας κορυθαίολος Εκλῶρ,

Ἀψ' ὀρώων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρυσεν.

Οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ σίχας, ἥχι ἐκάστω

Ἴστωι αἰροῖ ποδες, ἢ ποικίλα τᾶχε' ἔκευτο.

Αὐτὰρ ὃν' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τᾶχεα καλά

Δῖος Ἀλέξανδρος, Ελένης πόσις ἠὲ κόμοιο.

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 330

Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρήας·

Δᾶτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν

Οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ' αὐτῷ·

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,

Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἔτυκλον ἔθηκεν,

Ἰππεριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνδεν·

Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃσιν ἀρήρει.

Ὡς δ' αὐτως Μενέλαος ἀρήϊος ἐντὶ ἔδυνεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν ἐκάτερθεν ὁμίλῳ θωρήχθησαν, 340

Ἐς μέσον Τρῶων ἢ Ἀχαιῶν ἐσιχώωντο,

Δεινὸν δερκόμβροι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορώωντας

Τρῶας δ' ἱπποδάμεις, ἢ εὐκνήμιδας Ἀχαιεὺς.

Καί ῥ' ἐβγύς σήτην διαμείρητο· ἐνὶ χώρῳ,

Σείοντ' ἔλχεται, ἀλλήλοισιν κοίεοντε.

Πρόθε δ' Ἀλέξανδρος πρῶται δολιχόσκιον ἔλχος,
καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσθην,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἴχμη
Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δῶτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπ' ἄξάμμος Διὶ πατρὶ·

350

Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὃ μὲ πρῶτερος καὶ ἔοργε,
Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσαν·
ὅρα τις ἔρρίγησι καὶ ὀφειγόντων ἀνθρώπων,
Ξεινοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ· κεν φιλότιμα παράσχη.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν πρῶται δολιχόσκιον ἔλχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσθην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαδάλας ἠρήρετο·

Ἀντικρὺ δὲ παρὰ λατάρην διάμυσσε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλδ' αἶο κῆρα μέλαιναν·

60

Ἀτρεΐδης δὲ ἔρυστάμμος ξίφος ἀργυρόηλον,
πλήξεν, ἀναχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τριχθαί τε καὶ τετραχθαί διαίρυφεν ἔκπιε χεῖρός·
Ἀτρεΐδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν εἰς ἔρανδον ἄρυν·

Ζεῦ πάτερ, ὅστις σέο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος,
Ἡ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος.

Νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσι εἴγῃ ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔλχος
Ἠΐχθη παλάμῃφιν ἐτώσιον, ὃδ' ἔβαλόν μιν.

Ἡ, καὶ ἐπαΐξας, κόρυθος λάβειν ἰπποδάμειος,
ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·

70

Ἄλχε δέ μιν πολυέκετος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῇν,
ὅς οἱ ὑπ' ἀνθέρωνος ὀχλὸς τέταλτο τρυφαλείης.

καὶ νῦν κεν εἰρυσέν τε, καὶ ἀσπίδα ἤρατο κῦδος,
εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόσσε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

Ἡ οἱ ῥῆξεν ἱμάσι βόας ἴφι κλισμύοιο·

Κενὴ δὲ τρυφάλεια αἶμ' ἴαστο χειρὶ παχείῃ.
 Τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρος μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 Ρίψ', ἐπιδιήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἱτάροιο.
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενέων
 Εἰς χεῖ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπασ' Ἀφροδίτη 380
 Ρεῖα μάλ', ὥς τε θεός· ἐκαλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 Καδδ' εἰς ἐν θαλάμῳ δώδει, κηῶντι.
 Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανε
 Πύργῳ ἔφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλῃς ἦσαν·
 Χειρὶ δὲ νεκλάρην ἱανὴ ἐτίναξε λαβύσα·
 Γρηὶ δέ μιν εἰκῆα παλαγῆναι προσείειπεν
 Εἰροκόμῳ, ἣ οἱ Λακιδάμοιο ναμεταώσῃ
 Ἦσκειν εἶρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλείσκε·
 Τῇ μιν εἰσαμύνη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτην·
 Δεῦρ' ἴθι· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ δίκονδε νέεσθαι. 390
 Κεῖνος ὅγ' ἐν θαλάμῳ καὶ διωλοῖσι λέχεσσι,
Κάλλει τε σίλβων καὶ ἑμᾶσιν, ὑδὲ κε φαῖης
 Ἀνδρὶ μαχιστάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 Ἐρχεσθ', ἥ τε χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
 ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε·
 Καὶ ῥ' ὥς ἔν ἐόνσε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν,
 Στήθεά δ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμμασιν μαρμαίροντα,
 Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.
 Δαμονίη, τί με ταῦτα λιλαιέαι ἠπεροπδεῖν;
 Ἦ πῃ με προσέρω πολίων εὖ ναομυμάτων 400
 Ἀξίς, ἢ φρυγίς, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
 Εἴ τις τοι καὶ κῆθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
 Οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μετέλαος
 Νικήσας ἐθέλει συγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 Τῆνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρίσθης;
 Ἦτο παρ' αὐτὸν ἴδουσα· θεῶν δ' ἀπόπειπε κελδ' ὄντος·

inuenio. vide Al.
 Deip. l. 15. & Hesychio

Μηδ' ἔτι (οἷσι πώδεσσιν ὑποσρέφειας Ολυμποῦ
 Ἀλλ' αἰεὶ περὶ κῆνον οἴζυε, καὶ ἐφύλασσε,
 Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποίησέ), ἢ ὄγε δάλην.

Κεῖσε δ' ἐγὼν ἔκ εἰμι, νεμεσσηλὸν δέ κεν εἴη,
 Κεῖνα πορσανέσσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 Πᾶσαι μαμήσουσι· ἔχω δ' ἄχ' ἀκρία θυμῷ.

410

Τὴν δὲ χολωσαμένη περσεφώνει δι' Ἀφροδίτῃ
 Μὴ μ' ἔρεθε, χεῖλίν· μὴ χωσαμένη (εἰ μεθείω,
 Τὼς δέ σ' ἀπεχθέρω, ὡς νῦν ἐκπαυλ' ἐφίλησα·
 Μέσσω δ' ἀμφότερων μῆλίσσομαι ἔχθρα λυγρὰ
 Τρώων καὶ Δαναῶν· σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὀληαί.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδασεν δ' Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·

Βῆ δὲ καταχορμῇ ἱανῷ ἀργῇτι φαεινῷ,
 Σιγῇ· πάσας δὲ Τρῶας λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.

20

Αἰ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοιτο,
 Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα δοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,

Ἡ δ' εἰς ὑφρόφον θάλαμον κίε δια γυναικῶν.

Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλῶσα φιλομμηιδῆς Ἀφροδίτῃ,

Ἀντί' Ἀλεξάνδροιο διακάλεθηκε φέρουσα·

Εὐθα καθίζ' Ἐλένη, κῆρη Διὸς αἰγιόχοιο,

Ὅσσε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠνίπαπε μῦθον·

Ἠλυθεῖς ἐκ πολέμου· ὡς ἄφελος αὐτόθ' ὀλέσασθαι,

Ἀνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς περὶ πρὸς πόσις ἦεν.

Ἡ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχέ' ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ,

30

Σῇ τε βίῃ, καὶ χερσὶ, καὶ ἔγχρ' ἑρτερος εἶναι·

Ἀλλ' ἴθι νῦν περκαλέσσαι ἀρηϊφίλον Μενέλαον

Ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε

Παύσασθαι κέλομαι, μὴδὲ ξανθῷ Μενελάῳ

Ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι

Ἀφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτῷ δουρὶ δαμείης.

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος περσέειπε·

409. de voce ὄγε in hoc loco, consule Beatt. ad Horat. l. i. d. 9. v. 10. & servium ad Virg.
 XII. 5. laucis & ille gravi, &c.

411. vel πορσανέσσα. vide Eust. & Hesych.

Μῆ με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἐνιπλεῖ.
 Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθῆνῃ.
 Κεῖνον δ' αὖτις ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 449
 Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃσι τραπέομεν Ἀθηναίῃσι.
 Οὐ γὰρ πῶ ποτὶ μ' ὦδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 Οὐδ' ὅτε (εἰ ~~φευγέρον~~ Λακεδαιμονίος ἐξ ἑραλεινῆς
 Ἐπλεον ἀρπάξας ἐν ποσσὶ πόροισι νέεσσι,
 Νήσω δ' ἐν Κρανίῃ ἐμίγην φιλότῃσι καὶ Ἀθῆνῃ.
 Ὡς σίο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκύς ἡμέρος αἰρᾷ.
 Ἡ ρα, καὶ ἄρχε λέχουσι κίων, ἅμα δ' εἴπῃ ἀκοίῃσι.
 Τὰ μὲν ἄρ' ἐν τρηλοῖσι καλῶντα δὲν λεχέουσιν.
 Ἀτρείδης δ' αὖ ὅμιλον ἐφοῖτα, θηρὶ ἑοικώς,
 Εἴ περ ἴσα δρῆσαι Ἀλέξανδρον Διοφεία. 50
 Ἀλλ' ἔτις δύνατο Τρώων κλειῖν τ' ἐπικύρων.
 Δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
 Οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκδύνατο, εἴ τις ἴδοιτο.
 Ἴσον γὰρ σφίσι πᾶσιν ἀπὸ χεῖτος κηρὶ μελαίνῃ.
 Τοῖσι δὲ καὶ μέλει πέναντα ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Κέκλυέ με, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, καὶ ἐπικυροί.
 Νίκη μὲν δὴ φαίμετ ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
 Ὑμεῖς δ' Ἀργεῖν Ελένην καὶ κλισίαν ἅμ' αὐτῇ
 Ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥ λιν' ἔοικεν,
 Ἡ τε καὶ ἴσσομεν οἱ μετ' ἀνθρώποισι πείλῃ. 60
 Ὡς ἔφατ' Ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ἦντο ἄλλοι Ἀχαιοί.

ΚΕΩΤΟΝ

ΦΕΟΙΚΩΣ

ΜΕΤΕΒΑΤΕ ΦΑΝΑΣ

449. Schreibe Homerum credo, ut verum perhibere describeret
 Menelai perhibebatorem,
 Ατρείδης δ' αὖ ὅμιλον φοῖτα, θηρὶ ΦΕΟΙΚΩΣ,

Τ Η Σ

Ο Μ Η Ρ Ο Υ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α, Δ.

† Επιγραφή.

Δελτα, θεῶν ἀγορῇ, ὄρκων χύσις, ἄριος ἀρχή.

ΟΙ δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
 Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μέγα δὲ σφισι πόντια ἦβη
 Νέκταρ ἐνοχόῃ· τοὶ δὲ χρυσεῖσι δειπάεσι
 Δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 Αὐτίκ' ἐπὶ ῥᾶτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην,
 Κερτομίῳις ἐπέεσι παραβλήδην ἀγορεύων·
 Δοιὰ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεῶν,
 Ἥρῃ τ' Ἀργεῖν, καὶ ἀλαλκομένης Ἀθήνῃ·
 Ἀλλ' ἦτοι καὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 Τέρπειδον· τῷ δ' αὖτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
 Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτῇ κῆρας ἀμύνει·
 Καὶ νῦν ἐξεσάωσιν οἰόμενον θανέεσθαι.
 Ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν, ἀρηϊφίλῃ Μενελάῳ·
 Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 Ἡ δ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἴην
 Ορσομένη, ἢ φιλότιλα μετ' ἀμφοτέροισι βάλλωμεν.
 Εἰ δ' αὖτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 Ἡ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 Αὐτίς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
 ὣς ἔφαθ'· αἳ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ·
 Πλησίαι αἶγ' ἦδον, κακὰ δὲ Τρώεσσι μέδεσθην.
 Ἡ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, ἥδε τι εἶπε,

ΙΙΙ.

ἘΦΩΝΟΧΟΗ

ΑΛΑΛΚΟΜΕΝΗΣ

10

ΦΙΛΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ἡδὺ

ΦΟΙΚΕΟΙΤΟ

20

† est et alia επιγραφή, viz επιπώλησις. vide vers. 231. & 250.

Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἥρῃ δ' ἔκ' ἔχαδε γῆθος χόλον, ἀλλὰ περσηύδα·

Αἰνότατε Κρονίδῃ, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 Πῶς ἐθέλεις ἄλιον δῆναί ποινον, ἢ δ' ἀτέλειον
 Ἰδρῶθ', ὃν ἰδρῶσα μόγῳ; καμέτην δέ μοι ἵπποι
 Λαὸν ἀγειρῶσι, Πριάμῳ κακὰ, τοῖο τε πασσίν.
 Ἐρδ' ἀτὰρ ὅ τοι πάντες ἐπαγέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὴν δέ μὲν ὀχθήσας περσέφει νεφεληγερέτα Ζεὺς· 30

Δαμνομένη, τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιο τε παῖδες
 Τόσσα κακὰ ῥέξουσιν, ὅτ' ἀσπερχὲς μνηστῆρες
 Ἰλίην ἐξαπαῶσιν ἐὺκτίμῳσι πολέεσσι;

Εἰ δέ σύ γ', εἰσέλθῃς πόλιν καὶ τείχεα μακρὰ,
 Ὡμὸν βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιο τε παῖδας,
 Ἄλλως τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις, μὴ τῷτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

Ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς, πόλιν ἐξαπαῶσιν 40

Τὴν ἐθέλω, ὅθι τοὶ φίλοι ἀνέρες ἐκγεγάασιν,
 Μῆτι διαρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἔασαί·
 Καὶ γὰρ ἐγὼ σε δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.

Αἶψά γ' ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ ἑρῶν ἀστερόνῃσι,
 Ναεῖάν σοι πόλιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Τάων μοι πέρι κῆρι τίεσθαι Ἰλίου ἱρήν,
 Καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
 Οὐ γὰρ μοι πόλιν βωμὸς ἐδάειο δαίτῃς ἑσπῆς,
 Λοιβῆς τε, κτήνης τε· τὸ γὰρ λάχοντο γέρας ἡμεῖς·

Τὸν δ' ἡμέτερόν περ βούπης πότνια Ἥρῃ· 50

Ἡ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλισταί εἰσι πόλιν,
 Ἀργεὺς τε, Σπάρτη τε, καὶ ἄρυσσεν Μυκῆνη·
 Τὰς διαπέρασαι, ὅταν τοι ἀπέχθων πέρι κῆρι·

ἐθέλεις

Τῶν ἔτι ἐγὼ παρὶς ἴσασμαι, ὃδὲ μεγάρῳ.
 Εἴπερ γὰρ φρονέω τε, καὶ ἔτι εἴω διαπέρσαι,
 Οὐκ ἀνύω φρονέουσ', ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν δέμψαι πόνον καὶ ἀτέλεστον.
 Καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, ἥμος δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν σοί.
 Καὶ με παρὰ βυλάτῃν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Ἀμφότερον, ἥρεϊ τε, καὶ ἔνεκα σὴ παράκοιτις 60
 Κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτ' ὑποείχομεν ἀλλήλοισι,
 Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφον) θεοὶ ἄλλοι
 Ἀθάνατοι. σὺ δὲ θάσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτέλλαι
 Ἐλθεῖν εἰς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπι ἀγῆν,
 Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιῆς
 Ἀρξῶσι παύτεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

Ὡς ἔφατ'· ὃδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.
 Αὐτίχ' Ἀθηναίην ἔπεια παρέρουσα παρσηνύδα.

Αἶψα μάλ' εἰς στρατὸν ἔλθε μὲν Τρῶας καὶ Ἀχαιῆς, 70
 Πειρᾶν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιῆς
 Ἀρξῶσι παύτεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

Ὡς εἰπὼν, ὠτρυνε πάρος μεμαῶν Ἀθήνην.
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰέεσσα.
 Οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνον πάρος ἀγκυλομήτεω,
 Ἡ ναύτῃσι τέρας, καὶ στρατῷ ἀρεῖ λαῶν,
 Λαμπρόν, τῷ δέ τε πολλοὶ ἀπο πεινήρες ἔν)
 Τῷ εἰκῇ ἦ ἔξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη.
 Καδδ' ἔθορ' εἰς μέσσην· δάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῶας δ' ἱπποδάμους, καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς. 80
 Ὡς δὲ τις εἴπιοσκεν, ἰδὼν εἰς πλοῖσιον ἄλλον.

Ἡ ῥ' αὖτις πολέμοσ τε κακός, καὶ φύλοπις ἀγῆ
 Ἔσσε)
 Ἡ φιλότις μετ' ἀμφοτέρωσι τίθησι
 Ζῆς, ὅς' ἀνθρώπων ταμὴς πολέμοιο τέτυκ).

F. H. C. 1011

2. 1011. 1015. sic. Epist. 1011. 1015.
 Dacier?

75. Intelligo de stella trajectoryne. vide autem Cic. de Divin. l. 1. sect. 1.

Fikson

Ὡς ἄρα τις εἵπισκεν Ἀχαιῶν τε, Τρώων τε.
 Ἡ δ', ἀνδρὶ ἱκέλη, Τρώων καλεδύσειδ' ὅμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀλκίνορίδῃ, κρατερῷ ἀχιμῆϊ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζυμῆϊ, εἶπε ἑφάρροι.
 Εὖρε Λυκάονος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Εσαότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰί τ' ἵχες ἀπαισίων 90
 Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσίοιο βόων.
 Αἴγχευ δ' ἰσαμῆϊ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Fm

Ἡ γὰρ νῦ μοι τι πύθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
 Τλαΐης κεν Μενελάῳ ἐπιπρόεμν' ταχὺν ἰόν;
 Πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν ἢ κῦδος ἄροιο,
 Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 Τῷ κεν δὴ σάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 Αἴκεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρεΐος υἱόν,
 Σὼ βέλει δμυθέσῃα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 Ἀλλ' ἄγ', ὅστιυσον Μενελάῳ κυδαλίμοιο 100
 Εὐχιο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγεμῆϊ, κλυτοπότῳ,
 Ἀργῶν πρῶτολόγων ῥέζειν κλειῖν' ἱκατόμβην,
 Οἴκαδ' ἐνοήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζευκίης.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πᾶϊθεν.
 Αὐτίκ' ἐσύλατ' ὅζον εὐξοον, ἰξάων ἀγῶς 105
 Ἀργίην, ὅν γ' αὖ ποτ' αὐτὸς ὑπὸ σέρραϊο τυχήσας,
 Πέτρης ἐκβαίνοντα δεδιγμένος ἐκ πεδουκῆσι,
 Βεβλήκει πρὸς σῆθος· ὃ δ' ὕπσιος ἔμπεσε πέτρῃ.
 Τῷ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαυδὲκάδωρα πεφύκει·
 Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἦραρ τέκλων, 110
 Πᾶν δ' εὖ λεπίνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην,
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμβρος, ποτὶ γαίῃ
 Ἀγκλίνας· πρῶθεν δὲ σάκη χίθον ἰδλοὶ ἱταῖροι,
 Μὴ πρὶν ἀναΐξαιαν ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν,
 Πρὶν βληῖσθαι Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν.

ἐκείνῃ εὐκλείῃ

110

Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φερέτης· ἐκ δ' ἔλειτ' ἰὼν
 Αἰθῆτα, Περσέοντα, μελαίναν ἔρμ' ὀδυνάων·
 Αἶψα δ' ἐπὶ νάρῃ καλεόσμεν πικρὸν οἶσδον,
 Εὐχέλο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγμοῖ, κλυτολόζῳ,
 Ἀργῶν πρωτογόνων ῥέζειν κλειήν ἐκατόμβην,
 Οἴκαδ' ἐνοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζευκίης·
 Ἐλκε δ' ὁμῶς γλυφίδας τε λαβῶν, καὶ νεῦρα βόεα·
 Νάρην μὲν μαζῶ σπείλασιν, τόξῳ δὲ σίδηρον·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοσφῆρες μέγα τόξον ἔτεινε,
 Λίγξε βιός, νάρῃ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλλο δ' οἶσος
 Οἰθυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπλῆσθαι μέλαινων.
 Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες κτεάθοντο
 Ἀθάνατοι· πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ Ἀγλαΐη·
 Ἡ τοι, παρθένε γᾶσα, βίλος ἐχειπάκις ἄμυνεν·
 Ἡ δὲ τόσον μὲν ἔργον ἀπὸ χροῶς, ὥς ὅτε μήτηρ
 Παῖδος ἔργει μῦαν, ὅθ' ἠδέϊ λείατο ὕπνῳ.
 Αὐτὴ δ' αὖτ' ἵθυσεν, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
 Χρῦσοι σὺνιχον, καὶ διπλὸς ἦνιτο θώρηξ·
 Ἐν δ' ἔπεισε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς οἶσος·
 Διὰ μὲν ἄρ' ζωστῆρος ἐλήλατο δαδάλειο,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαδάλε ἠρήρετο,
 Μίτρης δ' ἣν ἐφόρει, ἔρυμα χροῶς, ἔρκος ἀκόντων,
 Ἡ οἱ πλεῖστον ἔρυστο, διὰ περ δὲ εἵστατο καὶ τῆς·
 Ἀπρότατον δ' ἄρ' οἶσος ἐπέγραψε χροῶ φωτός·
 Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαμφές ἐξ ὠτειλῆς.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μύκη
 Μρονίς, ἢ Κείρα, παρήϊον ἔμμεναι ἴσπων·
 Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 Ἰππῆες φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 Ἀμφότερον, κόσμος δ' ἴππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος·
 Ταῖοι τοι, Μενέλαε, μιάσθην αἵματι μηρῶ

120

30

40

28. vide Gronov. ad Hes. Scut. Herc. v. 197. Bellicosa minerva, non
βραδύνη.

Εὐφύεις, κῆμά τ', ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
 Ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὣς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέαν ἐξ ὠτειλῆς.
 Ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος. 150
 ὣς δ' εἶδεν νεῦρόν τε, καὶ ὄγκως ἐκλὸς ἐόντας,
 Ἀφορρὸν οἱ θυμὸς ἐπὶ στήθεσσι ἀγέρθη.
 Τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεσενάχοιο δ' ἑταῖροι.
 Φίλε κασίγητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκει ἔταμνον,
 Οἷον περσῆσας περ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι.
 ὣς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια ποτὶ πάτησαν.
 Οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον, αἶμά τε ἀνῶν,
 Σπονδαί τ' ἀκρητοί, καὶ δεξιὰ, ἧς ἐπέπιθον.
 Εἴπερ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ολύμπιος ἔκ ἐτέλεσεν, 60
 Ἐκ τε καὶ ὅφρ' ἐτελεί· σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισσας,
 Σὺν σφῆσι κεφαλῇσι, γυναῖξί τε, καὶ τεκέσσιν.
 Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἔσσε' ἡμαρ, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
 Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐὺμμελίῳ Πριάμοιο.
 Ζῶς δέ σφιν Κρονίδης, ὑψίζυγος, ἀνθήρι νάων,
 Αὐτὸς ἐπισσείησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα παῖσι,
 Τῆσδ' ἀπάτης κολέων· τὰ μὲν ἔσσε' ἔκ ἀτέλεσα.
 Ἀλλὰ μοι αἶνόν ἄχος σέθεν ἔσσε', ὦ Μενέλαε,
 Αἶκε θάνης, καὶ μοῖραν ἀναπλήσης βιότοιο. 70
 Καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδάφνειον Ἀργὸς ἱκοίμην·
 Αὐτίκα γὰρ μνήσον' Ἀχαιοὶ πατρίδος αἶης,
 Καδδὲ κεν ἄχων Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμην
 Ἀργεῖνν Ελένην· σέο δ' ὅσέα πύσει ἄρῃα
 Κειμένων ἐν Τροίῃ, ἀτελεσθέντων ἐπὶ ἔργῳ.
 Καὶ κέ τις ὧδ' ἐρεῖ Τρῶων ὑπερηγορόντων,
 Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάῳ κυδαλίμοιο,

Αἶθ' ὅπως ἐπὶ πασὶ χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
Ὡς ἔνιν ἄλιον στρατὸν ἦγαγεν ἐνθαδ' Ἀχαιῶν·
καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
σὺν κειῆσιν ἡυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.

180

Ὡς ποτὲ τις ἱεῖα, τότε μοι χάροι ἄρεια χθῶν.

Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων παρσέφη ξανθὸς Μενέλαος.

Θάρσει, μηδὲ τί πω δεδίδωκε λαὸν Ἀχαιῶν·

οὐκ ἐν καρδίῳ ὅξυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν

εἰρύσατο ζωστήρ τε παναῖολος, ἠδ' ὑπένερθεν

ζῶμά τε, ἔμμιτρη, τὴν χαλκήϊες κάμον ἄνδρες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος παρσέφη κρείων Ἀγαμέμνων.

Αἶ γ' δὴ ὅπως εἴη, φίλος ὦ Μενέλαε·

Ελκος δ' ἡτῆρ ἐπιμάσσει, ἠδ' ἐπιθῆσει

90

φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαγχάων ὀδυνάων.

Η, ἔμμι Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα παρσηύδα.

Ταλθύβι, ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσον

φῶτ', Ασκληπιῷ υἱὸν ἀμύμονος ἱπῆρος,

οφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,

ὅν τις οἴσδ' σας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,

Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.

Ὡς ἔφατ'· ὃδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας·

βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιλῶνων,

Παπληγίων ἦρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν

Εσαότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰν εἵχες ἀσπιστῶν

Λαῶν, οἳ οἱ ἔπον Τρίκκης ἐξ ἱπποβοότοιο.

200

Ἀλχὺ δ' ἰσάμενος, ἔπεια πλερόεντα παρσηύδα.

Ὀρσ', Ασκληπιῶν καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,

οφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρέος υἱόν,

ὅν τις οἴσδ' σας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,

Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε·

παβοτοιο.

Λαῶν, οἳ φοι ἔχοντ' ἐκ Τρίκκης ἱπ-

Βάν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ σφατὸν ἄρυν Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος 210
 Βαλὴμμος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγχιγέραθ', ὅσοι ἄριστοι,
 Κυκλὸς, ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς·
 Αὐτίκα δ' ἐκ ζωσῆρος ἀρηρότος εἵλκεν οἷσόν·
 Τῷ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγειν ὀξείας ὄγκοι·
 Λῦσε δέ οἱ ζωσῆρα πανάλοιο, ἥδ' ὑπέερεθε
 Ζῶμα τε, καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπιστε πικρὸς οἷσός,
 Αἶμα ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼς
 Πάσσε, τὰ οἱ ποτὲ πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων·
 Οὔρα τοὶ ἀμφιπένοιο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
 Τόφρα δ', ἐπὶ Τρώων σίχης ἔκλυθον ἀσπισίων·
 Οἱ δ' αὖτις κατὰ τάχε' ἔδυν, μῆσαντο δὲ χάρμης.
 Εὐθ' ἔκ ἄν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα διον,
 Οὐδὲ καταπλώσσοιτ', ὅδ' ἔκ ἐθέλοντα μάχιεσθαι·
 Ἀλλὰ μάλα σπᾶδοντα μάχην ἐς κυδίαναιραν.
 Ἴππες μὲν ῥ' ἔασε καὶ ἄρμασιν ποικίλα χαλκῷ·
 Καὶ τὲς μὲν θηράπων ἀπάνδρ' ἔχε φυσιόωντας
 Εὐρυμέδων, ὃς Πτολεμαῖον Πειραῖδαο.
 Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παριχέμεν, ὅπποτε κέν μιν 30
 Γῆα λάβῃ κάματος πολέας διακοιρανέοντα·
 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἰὼν ἐπιπλεῖτο σίχας ἀνδρῶν·
 Καὶ ῥ' ὅς μιν σπᾶδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόλων,
 Τὲς μάλα θαρσύνεσκε, παρυσάμμος ἐπέεσσιν·
 Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θύριδος ἀλλῆς·
 Οὐ ῥ' ἐπὶ ψάδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσιτ' ἀρωγός·
 Ἀλλ' οἵπερ πεσέτεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 Τῶν ἦτοι αὐτῷ τέρινα χροά γυῖπες ἔδον·
 Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχως τε φίλας, καὶ ἤπια τέκνα
 Λεξιμέην ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πολλοῖεθρον ἔλωμεν·

Οὐσίνας αὖ μεθίεντας ἴδοι συγερῶ πολέμοιο, 240
 Τὺς μάλα νεκρείσκει χολωτοῖσιν ἐπίεσιν·
 Ἀργεῖοι, ἰόμωροι, ἐλεγχέες, ἔνυ σέβειαι;
 Τίφθ' ὅτως ἔσθε τεθηπότες, ἥντε νεβροί;
 Αἶτ' ἐπεὶ ἔν' ἔκαμον, πολέος πεδίοιο δύναι,
 Εἰσᾶσ', ὃδ' ἄρα τίς σφι μέλα φρεσὶ γίγν' αἰκλή·
 Ὡς ὑμεῖς ἔσθε τεθηπότες, ὃδὲ μάχιδοι.
 Ἡ μὲν τε Τρῶας χεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
 Εἰρύατ' εὐπρυμοί, πολίης ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 Ὄφρα ἴδῃτ' αἶκ' ὕμιν ὑπέρχει χεῖρα Κρονίων;
 Ὡς ῥ' ὅγε κοιρανίων ἐπεπώλειτο εἴχας ἀνδρῶν. 50
 Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτιοσι, κίων αἰά ὕλαμόν ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομνῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
 Ἰδομνῆς μὲν ἐνὶ πορμάχοις (ὣτ' εἰκελός αἰκλήν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ συμάτας ὠτρυνε φάλαγγας.
 Τὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτίκα δ' Ἰδομνῆα πορσηνύδα μελιχίοισιν·
 Ἰδομνεῦ, πένρι μὲν (εἰ τίω Δαναῶν ταχυπώλων,
 Ἡμῶν ἐνὶ πολέμῳ, ἢδ' ἄλλοιῳ ἐπὶ ἔργῳ,
 Ἦδ' ἐν δαΐθ', ὅτε πέντε γερούσιον αἴθοπα οἶνον 60
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρων).
 Εἵπερ ῥ' τ' ἄλλοι γε καρηκομῶντες Ἀχαιοὶ
 Δαυτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 Εἰσὶν, ὥσπερ ἐμοῖ, πείσιν, ὅτε θυμός ἀνώγει.
 Ἀλλ' ὄρσσε πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὐχεο εἶναι.
 Τὸν δ' αὖ Ἰδομνῆς, Κρητῆρ' ἀγός, ἄνλιον ἠΐδα·
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος
 Εἰσομαί, ὡς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ καλίνδσα·
 Ἀλλ' ἄλλως ὠτρυνε καρηκομῶντας Ἀχαιούς,
 Ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκεν ἔχδσαν 70
 Τρῶας· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω

K

Φοῖνον

297. σπῆκτὲ κερκε γεγύστον, τὸ τοῖς ἰντῆμοις κατὰ γέρας διδομένον.

Εοσιτ', ἐπεὶ πρῶτοι ὑπὲρ ὄρεια δηλίσσαντο.

Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρώχeto, γηθόσυνος κῆρ.

Ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κιὼν ἀνὰ ἑλαμὼν ἀνδρῶν·

Τῷ δὲ κορυσέειδεν· ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πειζῶν.

Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ (κοπιῆς εἶδεν νέφος ἀπόλος ἀνῆρ,

Ερχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς,

Τῷ δὲ τ', ἀνδρὲν ἰόντι, μελαινέρον, ἥντε πείσσα,

Φάνετ' ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δὲ τε λάλαπα πολλήν.

Ρίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σώϊος ἦλασε μῆλα·

Τοῖα μ' Αἰάντεσιν ἀρηϊθῶν ἀζηγῶν

280

Δήϊον ἐς πόλεμον συκινὰ κίνυντο φάλαγγες

Κυάνεαι, σάχεσιν τε καὶ ἔλχεσι πεφρικῆαι.

Καὶ τὺς μὲν γήθησιν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,

Καὶ σφείας φωνήσας ἔπεια πειρόμενα περσυνῶν·

Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορι χαλκοχιτώνων,

Σφῶϊ μὲν, ὃ δ' εἰκ', ὀτρυνέμεν ὅτι κελεύω·

Αὐτῷ δ' μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.

Αἶ δ' ὦ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλών,

Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γήμοιτο·

Τῷ κε τάχ' ἡμύσει πόλις Πριάμοιο ἄτακτος,

90

Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρησιν αἰῶσα τε, περθομένη τέ.

Ὡς εἰπὼν, τὺς μὲν λίπεν αὐτῷ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·

Εὐθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορήϊον,

Οὓς ἐτάρως γέλλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,

Ἀμφὶ μέγαν Πελαγονίδα, Ἀλάγορά τε, Χρόμιόν τε,

Αἴμονά τε κρείοντα, Βίαντά τε, ποιμνία λαῶν.

Ἰππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,

Πεζὺς δ' ἐξόπιθεν εἴσειεν πολέας τε καὶ ἑτάδους,

Ερκος ἑμὲν πολέμοιο· κακὺς δ' ἐς μέσσην ἔλασεν,

Ὅφρα καὶ ἐκ ἐθέλων τις ἀναγκάη πολεμίζῃ.

Ἰππεύουσιν μὲν πρῶτ' ἐπιτέλλετο· τὺς δ' ἀνώγει

Σφῆς ἵππυς ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.
 Μηδὲ τις ἵπποσύνη τε ἢ ἡνορέῃφι πεποιθὼς,
 Οἷος περὶ ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
 Μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδιότεροι γὰρ ἔσσιαι.
 Ος δὲ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἱκῆ,
 Εἰς χιόρεξάδω· ἐπεὶ πολὺ φέρτερον ἔστω.
 Ὡς δὲ καὶ οἱ πρῶτοι πόλιας καὶ τεῖχε' ἐπόρθον,
 Τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔχοντες.

Ὡς ὁ γέρον ᾤτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς· 310

Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ γέρον, εἴθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 Ὡς τοι γυναιῖ' ἔποιτο, βίη δὲ τοι ἔμπεδος εἴη.
 Ἀλλὰ ζε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελ' ἐν τις
 Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχῃν, σὺ δὲ κυροτέροισι μέλεινα.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

Ἀτρεΐδη, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλωμι καὶ αὐτὸς
 Ὡς ἔμεν, ὥς ὅτε δῖον Ἑρᾶθαλίωνα κατέκταν·

Ἀλλ' ἔπως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 20

Εἰ τότε κῆρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει·

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἥδ' ἐκελεύσω

Βυλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.

Αἰχμᾶς δ' αἰχμᾶσυσσι νεώτεροι, ὅτι περ ἐμεῖο

Ὀπλοτέροι γεγάασι, πεποιῖθασιν τε βίηφιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχέλο, γηθόσυνος κῆρ.

Εὐρ' ὦν Πεττωῶ, Μενεάδῃα πλῆξιππον,

Ἐσαότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι μῆσσορες αὐτῆς·

Αὐτὰρ ὁ πλεσίον εἰσήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,

Πὰρ δὲ, Κεφαλλήνων ἀμφὶ εἰχίς ἐκ ἀλαπαδίαϊ 30

Ἐσασσαν· ὃ γὰρ πῶ σφιν ἀκνέτο λαὸς αὐτῆς,

Ἀλλὰ τίον (υνορινόμηναι κίνυντο φάλαγες

Τρώων δ' ἰπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μῦθοντες
 ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθών,
 Τρώων ὀρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
 Τὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Καὶ σφείας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ καὶ Πετιῶο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 Καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένη, κερδαλιόφρον,
 Τίπτε καταπλώστοντες ἀφίσταί, μίμνῃς δ' ἄλλης; 340
 Σφῶϊν μὲν τ' ἐπίοικε μέλα πρῶτοισιν ἰόντας
 Ἐσάμην, ἠδὲ μάχης καυτερῆς ἀντιβολῆσαι.
 Πρῶτω δ' καὶ δαίτῃς ἀκνάζεσθον ἐμῖο,
 Ὀππότε δαῖτα γένησιν ἐφοπλίζοιμην Ἀχαιοί·
 Ἐνθα φίλ', ὀπταλέα κρέα ἔσθμεναι, ἠδὲ κυπέλλα
 Οἶνον σπινέμεναι μελιηδέος, ὅφρ' ἐθέλησιν.
 Νῦν δὲ φίλως χ' ὀρώωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 Ὑμέων περπαροῖθε μαχοίεσθαι νηλεῖ χαλκῷ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδην, ποῖόν (εἰ ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; 50
 Πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μετιέμεν; ὁππότε Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἰπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄζυν ἄρνα,
 Οψείας, ἣν ἐθέλησθα, καὶ ἄκιν τοὶ τὰ μεμήλη.
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προσμάχοισι μίγνυται
 Τρώων ἰπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνιμώλια βαζεις.
 Τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ὡς γὰρ χωρήμεοι· πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον·
 Διογενὲς, Λαερτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὔτε (εἰ νεικείω περιώσιον, ἥτε κελῶ.
 Οἶδα γὰρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 60
 Ἥπια δῆκεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, ἅ τ' ἐγὼ περ.
 Ἀλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὅπιθεν ἀρεσσύμεθ', εἴ τι κακὸν εὔν.
 Εἴρη· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖν.

Ὡς εἰπὼν, τὸς μὲν λίπεν αὐτῷ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
 Εὖρε δὲ Τυδείος υἱὸν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 Ἐσαότ' ἐν δ' ἵπποισι, καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
 Παρ δὲ οἱ ἔστηκε Σθένελος Καπαηΐας υἱός.
 Καὶ μὲν τὸν νεύεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

ὦ μοι, Τυδείος υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο, 370
 τί τρώεσσι; τί δ' ὀπιπλάδης πολέμοιο γεφύρας;
 Οὐ μὲν Τυδεΐ' γ' ὧδε φίλον πτωκαζέμεν ἦεν,
 Ἀλλὰ πολὺ περ φίλων ἐτάρων δῆτοισι μάχεσθαι·
 Ὡς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονέμενον· καὶ γὰρ ἔγωγε
 Ἡγήσο', ὕδ' ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ ἡμέσθαι.
 Ἡτοὶ μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 Ζεῖτος, ἅμ' ἀντιθέω Παλυνεΐκῃ λαὸν ἀγείρων,
 Οἳ ῥα τότε ἐσρατόωντο ἱερὰ περὶ τείχεα Θήβης,
 Καὶ ῥα μάλα λίσσονται δόμῳ κλεινῷ ἐπικέρως.
 Οἳ δ' ἐθέλον δόμῳ, καὶ ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευον· 380
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραΐσια σήματα φάινων.
 Οἳ δ' ἐπεὶ ἦν ὄχοντο, ἰδὲ περὶ ὁδῷ ἐξήκοντο,
 Ἀσπὸν δ' ἴκοντο, βαθύχοιρον, λεχετοῖον·
 Ἐνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ εἶλαν Ἀχαιοί.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κινήσατο Καδμείωνας
 Δαγυμένους κατὰ δῶμα βίης Εἰτεοκλειῆς.
 Ἐνθ' ὕδ' ἐξείνους περ ἐὼν, ἱππηλάτα Τυδῆος
 Τάρβει, μῦθος ἐὼν πολέσι μέλα Καδμείοισιν·
 Ἀλλ' οὐ γὰρ αἰθλαῖεν περκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
 Ρηϊδίως· τοίη οἱ ἐπὶ ῥόθοις ἦεν Ἀθήνη. 390
 Οἳ δὲ χολωσάμενοι Κάδμειοι, κέντορες ἵππων,
 Ἀψ' οἱ ἀνερχομένων πυκινὸν λόχον εἶσαν, ἄγοντες.
 Κέρως πεντήκοντα· δύο δ' ἡγύτορες ἦσαν,
 Μάω· Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.

370

380

390

Υἱὸς τ' Αὐτοφρόνιοιο, μνηστῆρ' ἄλλος Λυκοφρόνιος.
 Τυδῆος μὲν καὶ τοῖσιν ἀνδράσιν ὅτ' ἔφηκε·
 Πάντας ἔπειν', ἕνα δ' οἷον ἴει οἶκονδε νέεσθαι·
 Μαιὶν' ἄρα περὶ κέ, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 Τοῖσιν ἔην Τυδῆος Αἰτωλίου· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 Γείνατο, εἶδ' ἄνδρα μάχη, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω. 400
 Ως φάτο· τὸν δ' ὅτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 Αἰδέσθεις βασιλῆος ἐνὶ πῆν' ἀνδράσιν.

Τὸν δ' υἱὸς Καπαῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 Ατρεΐδῃ, μὴ ψάδε', ἐπισάμφορ' σάφα εἶπεν·
 Ἡμεῖς τοι πατέρων μὲν ἀμείνονες εὐχόμεν' εἶναι·
 Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἰλομένην ἐπ' ἰαπύλοιο,
 Παιρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχεος Ἀρείου,
 Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
 Τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἐνθεο τιμῇ. 10

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Τέτλα, Γιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιτείθειο μῦθον.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ νημεσῶν Ἀγαμέμνονι, ποιεῖν λαῶν,
 Οτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·
 Τέττω μὲν γὰρ κύδος ἄμ' ἔφε', εἰ κεν Ἀχαιοὶ
 Τρῶας δῆλώσωσιν, ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν·
 Τέττω δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δῆθεν ἑλόντων.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ, καὶ νῶϊ μεδόμεθα Διρίδος ἀλκῆς.

Ἡ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τ' ἄχαισιν ἄλτο χαμᾶζε·
 Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ γῆθεσιν ἀνακτοῖς, 20
 Ορνυμένων· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

Ως δ' ὅτ' ἐν ἀγίαλῳ πολυχηεῖ κύμα θαλάσσης
 Ορνύτ' ἐπ' αὐτότερον, Ζεφύρῳ ὑποκινήσαντος,
 Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας

Κυρτὸν ἐὼν κορυφῷται, ἀποπλῖναι δ' αἶλός ἄχνην·
 Ὡς τότε ἑπασσύτερα Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
 Νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλαι δὲ οἷσιν ἕκαστος
 Ηγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, ἔδε κε φαίης
 Τόσσον λαὸν ἐπιδάμ' ἔχοντ' ἐν σήθεσιν αὐδῇν, 430
 Σιγῇ δειδίότες (ημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
 Τάχιστα ποικίλ' ἐλαμπε, τὰ εἰμῆροι ἐσιχόωντο.
 Τρώες δ', ὥς ὅτις πολυτάμμονος ἀνδρός ἐν αὐλῇ
 Μυρία ἐσῆκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λακόν,
 Ἀζηχὺς μεμακῆαι, ἀκῆσασαί ὅπα ἀρνῶν·
 Ὡς Τρώων ἀλαλήδης ἀνὰ στρατὸν ἄρ' ὀρώρει.
 Οὐδ' ὅτ' πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, ἔδ' ἴα γῆρυς,
 Ἀλλὰ γλῶσσαι ἐμέμικτο, πολυκλήτοισι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 Ὡρσε δὲ τὸς μὲν Ἀρης, τὸς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Δαίμων τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμακῆαι, 40
 Ἀριος ἀνδραφόνιοι κασιγνήτη, ἑτάρῃ τε,
 Ἡ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσει, αὐτὰρ ἐπεῖτα
 Οὐρανῷ ἐσήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βάνει.
 Ἡ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἐμβαλε μέσσω,
 Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα ζόνον ἀνδρῶν.
 Οἱ δ', ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ζυγιόντες ἵκοντο,
 Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινύς, σὺν δ' ἔλχαι, καὶ μὲν ἀνδρῶν
 Χαλκιοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 Ἐπληντ' ἀλλήλοισι, πολλὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ἐνθαδ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ ἀχολὴ πῆλεν ἀνδρῶν, 50
 Ολλύντων τέ, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοί, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
 Ἐς μισγάγκειαν (υμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,
 Κρητῶν ἐκ μεγάλων, κοίλῃς ἐντοδὲ χαράδρῃς,
 Τῶν δὲ τε τηλόσε δαπὼν ἐν ἔρεσιν ἔκλυε ποιομήν·
 Ὡς καὶ μισγομένων ἦντο ἰαχὴ τε φόβος τέ.

Πρῶτος δ' Αντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυτήν,
 Εὐδλὸν ἐνὶ περμάχοισι, Θαλυσιάδην Εχέπυλον,
 Τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλλον ἰσποδασείης·
 Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρνησε δ' ἄρ' ὅτιοι εἴσω 460
 Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ χότος ὄσ' ἐκάλυψεν·
 Ἡριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Τὸν δὲ πεισόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ελεφήνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Αἰάντων·
 Ἐλκε δ' ὑπ' ἐκ βελίων κελιμημόρος, ὅφρα τάχιστα
 Τάχιστα συλήσει· μίνυθα δὲ οἱ ἦμιν ὀρμή.
 Νεκρὸν γὰρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγαθύμος Αἴγληωρ,
 Πλάτρε, τὰ οἱ κύφαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 Οὔτῃσι ζυγῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γῆα.
 Ὡς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 70
 Αργαλέον Τρώων ἢ Αχαιῶν· οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
 Ἀλλήλοισι ἐπόρυσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἰδνοπάλιζεν.
 Ἐνθ' ἔβαλ' Ανθεμίωμος υἱὸν Τελαμῶνος Αἴας
 Ηΐθεον, θαλερὸν, Σιμοείσιον· ἐν ποτε μήτηρ
 Ἰδῆθεν καλῖσσα, παρ' ὅχθησεν Σιμόεντος
 Γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἑσπέρῳ, μῆλα ἰδέσθαι·
 Τῦνεκά μιν κάλειον Σιμοείσιον· ὕδὲ τοκεῦσι
 Θρέψτρα φίλοις ἀπιδώκε, μινυθαῖδιος δὲ οἱ αἰὼν
 Ἐπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δαυρὶ δαμνύτι.
 Πρῶτον γὰρ νιν ἰόντα βάλε σῆθος, παρὰ μαζὸν 80
 Δειξίον· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμων χάλκειον ἔλχος
 Ἡλθεν· ὃ δ' ἐν κοίῃσι χαμαὶ πῖσεν, ἀγχιερὸς ὥς,
 Ἡ ῥά τ' ἐν εἰαμνῇ ἔλειος μέγαλοιο πεφυκει,
 Λεῖν· ἀτὰρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροάτῃ πεφύασι·
 Τὴν μὲν δ' ἀρμασπηγὸς ἀνὴρ αἰθωνὶ σιδήρῳ
 Εξέταμ', ὅφρα ἵτην κάμψῃ περικαλλεῖ δίδρω,
 Ἡ μὲν τ' ἀζομφῇ κεῖται ποταμοῖο παρ' ὅχθας·

Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας Διογενὲς· τῷ δ' Ἀλῖφος ἀπολοθῶρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξείῃ δαυρί. 490
 Τῷ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἐοδλὸν ἐταῦρον,
 Βεβλήκη βυβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 Ἡριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χεῖρός.
 Τῷ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμύοιο χοκῶθη·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυμβῶς αἴθοπι χαλκῷ.
 Στῇ δὲ μαλ' ἐγγυὲς ἰὼν, ἧ ἀκόντισε δαυρὶ φαινῷ,
 Ἀμφὶ ἐπαπλήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κειάδοντο,
 Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἦκεν,
 Ἀλλ' ἦν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκῶντα, 500
 Ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦκε, παρ' ἵππων ὠκείων·
 Τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς, ἐτάριοιο χολωσάμενος, βάλε δαυρὶ
 Κόρσην· ἡ δ' ἐτέρωιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ Κρότος ὄσ' ἐκάλυψε·
 Δάπησεν δὲ πειτῶν, ἀράβησε δὲ τὰ χεῖ' ἐπ' αὐτῷ·
 Χάρισσαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι, ἧ φαίδιμος Ἑκτωρ.
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἵαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρὸς.
 Ἰθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσθη δ' Ἀπόλλων,
 Περγᾶμιν ἐκκαλιδῶν· Τρῶεσσι δὲ κέκλειτ' αὖσας·
 Ὀρνωθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μὴδ' εἴκετε χάρις
 Ἀργεῖοις· ἐπεὶ ἔσφι λίθος χρῶς, ὕδ' ἐσίδης, 10
 Χαλκὸν ἀναχέειν ταμείχρῳα βαλλομένοισιν.
 Οὐ μὲν ὕδ' Ἀχιλλεύς, Θέτιδος παῖς ἠὲ νόμοιο,
 Μάρνα', ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πείσσει.
 Ὡς φάτ' ἀπο πτόλιος δεινὸς Διὸς· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ὄρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίση Τριτοχήμεναι,
 Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
 Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Διῶρεα μοῖρ' ἐπέδησε·
 Κερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρίοντι,

Εἰς τὸν

Κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
 Πείρωσ' Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλύθει· 520
 Ἀμφοτέρω δὲ τένοντι καὶ ὅτ' αὖ λᾶας ἀναδῆς
 Ἀχρὶς ἀπηλοίησιν· ὃ δ' ὕψιστος ἐν κοίῃσι
 Κάππισιν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πιτάσας,
 Θυμὸν ἀποπνείων· ὃ δ' ἐπέδραμ' ὅς ῥ' ἔβαλιν περ,
 Πείρωσ' ὕτα δὲ θυρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 Χύντο χαμαὶ χολαδῆς· τὸν δὲ κρίτος ὅσ' ἐκάλυψε.
 Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσφύμενος βάλε θυρὶ
 Στέρνοι ὑπὲρ μαζοῖο· πᾶγν δ' ἐν πινάμοι χαλκός·
 Ἀλχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὀμβριμον ἔλχος
 Επασάτο γέροντο· ἐρύσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 30
 Τῷ ὄγε γαστέρα τύψε μέσση, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν·
 Τάχ' αὖ δ' ἔκ' ἀπιδύσει· περιέστησαν γὰρ ἐταῖροι,
 Θρηϊκὲς ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔλχ' αὖ χερσὶν ἔχοντες,
 Οἳ ἔ, μέγαν περ ἰόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυόν,
 Ὄσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος περιεμίχθη.
 Ὡς τῷ γ' ἐν κοίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθη,
 Ἦτοι ὃ μὲν Θρηκῶν, ὃ δ' Ἐπειῶν χαλκοχίτωνων,
 Ἠγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικλείοντο καὶ ἄλλοι.
 Ἐνθά κεν ὑκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσατο μετιλθὼν, i.e. pugnati.
 Οἷς ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνύτατος ὀξείῃ χαλκῷ 829 E. 62
 Δινδοῖς κατὰ μέσσην, ἄγοι δὲ ἱ Παλλὰς Αθήνη,
 Χειρὸς ἐλῶσ', αὐτὰρ βελίων ἀπερύκοι ἐρωήν.
 Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἡματι κείνῳ
 Πρηνεῖς ἐν κοίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α, Ε.

Επιγραφή.

Εἴ, βάλλει Κυθήρειαν, Ἀρηά τε, Τυδέος υἱός.

ΕΝΘ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδῃ Παλλὰς Ἀθήνη
Δῶκε μῦθος ἔχ' ἑκδῆλος μείλ' ἅσιν
Ἀργείοισι ἥμοισι, ἰδὲ κλέος ἑδλὸν ἄροιτο.

Δαῖε οἱ ἐκ κόρυθος τε ἔχ' ἀσπίδος ἀκάμαλον πῦρ,
Ἀσέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅτε μάλισα

Λαμπρὸν παμφαῖνῃσι λευκῆς Ὠκεανοῖο·

Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε ἔχ' ὤμων·

Ὡρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.

Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειός, ἀμύμων,

Ἰρὰς Ἡφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦσαν,

Φηγᾶς, Ἰδαῖος τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·

Τῷ οἱ, ἀποκρινθέντε, ἐναντίον ὀρμηθήτην·

Τῷ μὲν ἀφ' ἵπποιον, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖδον ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Φηγᾶς ῥα πρῶτος πρῶται δολιχόσκιον ἔγχος,

Τυδείδῃ δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερὸν ἦλυθ' ἀκωκὴ

Εὐχέος, ἣδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ

Τυδείδῃ, τῷ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρός·

Ἀλλ' ἔβαλε σῆθος μεταμάζιον, ὥς δ' ἀφ' ἵππων·

Ἰδαῖος δ' ἀπόρυσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον,

Οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφεῷ κλισμῶνιο.

Οὐδὲ γὰρ ἔδδε κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν·
 Ἀλλ' Ἡφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὣς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχήμενος εἶη.
 Ἰππες δ' ἐξελάσας μεγαθύμῳ Τυδείος υἱός,
 Δῶκεν ἑταίροισιν κατὰγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγαθύμοι ἐπεὶ ἴδον ἦε Δάρητος,
 Τὸν μὲν ἀλδάρμενον, τὸν δὲ κλέμενον παρ' ὄχεσφιν,
 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Χειρὸς ἔλυσ', ἐπέεσσιν αἰετῆσθε θυρὸν Ἀρηά·

30

Ἀρες, Ἀρες, βροτολογίῃ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
 Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν εἰσαμῆν ἢ Ἀχαιούς·
 Μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κύδος ὀρέξῃ;
 Νῶϊ δὲ χαλῶμεσθα, Διὸς δ' ἀλεῶμεθα μῆνη;
 ὣς εἰπῶσα, μάχης ἐξήγαγε θυρὸν Ἀρηά·

Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόντι Σκαμάνδρῳ.
 Τρῶας δ' ἐκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 Ηγεμόνων· πρῶτος δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἀρχὸν Ἀλιζώνων Οδίων μέγαν ἔκβαλε δίφρῳ·
 Πρῶτῳ γὰρ σρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλασσε·
 Δύπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τὰ χεῖρ' ἐπ' αὐτῷ.

40

Ἰδομῆδης δ' ἄρα Φαῖσον ἐνήρατο, Μήνοος υἱὸν
 Βῶρον, ὃς ἐκ Τάρης ἐριβόλακος εἰληλῆσθαι·
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομῆδης θυρικλυσὸς ἔγχεϊ μακρῷ
 Νύξ', ἵππων ἐπιβητόμῳ, κατὰ δεξιὸν ὤμων·
 Ἡριπε δ' ἐξ ὀχέων, συγερὸς δ' ἄρα μιν χότος εἶλε.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομῆδης ἐσύλδον θεράποντες.

Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμονα Δῆρης,
 Ἀτρείδης Μενέλαος ἐλ' ἔλχεϊ ὀξυόεντι,
 Ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτὴ
 Βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει ἔρεσιν ὕλη.

50

Ἄλλ' οἳ τότε γε χραῖσμι' Ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα,
 Οὐδὲ ἐκὼσσία, ἣσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκασο·
 Ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης θυρικλυτὸς Μενέλαος
 Πρόδεν ἔθεν φάγοντα μετάφρενον ὕτασε θυρὶ
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλασεν·
 ἤριπε δὲ πρηνὴς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκλονος υἱὸν
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίσαστο δαῖδαλα πάντα
 Τεύχεα· ἔζοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὅς κ' Ἀλεξάνδρῳ τεκλήνατο νῆας ἱστάς,
 Ἀρχεκάκῃς, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γύνοντο,
 οἳ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ ὅτι θεῶν ἐκθέσφατα ἦδη.
 Τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ καλέμαρπτε διώκων,
 Βεβλήκει γλυτὸν κατὰ δεξιόν· ἢ δὲ διὰ περ
 Ἀντικρὺ κατὰ κύσιν ὑπ' ὀσέον ἥλυθ' ἀκωκή·
 Γυνὴ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε.

Πηδάων δ' ἄρ' ἐπέφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱὸν,
 ὅς ῥα νόθος μὲν ἦεν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ,
 Ἰσα φίλοισι τέκεσι, χαριζομένη πόσσει ᾧ.
 Τὸν μὲν Φυλείδης θυρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ θυρὶ·
 Ἀντικρὺ δ' ἂν ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·
 ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδῶσιν.

Εὐρύπυλος δ' Εὐαμμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
 Ὑἱὸν ὑπερθύμῃ Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρῳ
 Ἀρητῆρ' ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
 Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐάμωνος ἀγλαὸς υἱός,
 Πρόδεν ἔθεν φεύγοντα, μελαδρομάδην ἔλασ' ὤμον,
 Φασγάνῳ αἰῆας· ἀπὸ δ' ἔξισε χεῖρα βαρεῖαν·
 Αἱματόεσσα δὲ χεῖρ ἀνιδίῳ πῶσε· τὸν δὲ κατ' ἵασε
 Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος, κ' μοῖρα κραταῖη.

60

70

80

Ως οἱ μὲν ποτόεσσι καλὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 Τυδείδην δ' ἔκ' ἂν γνοίης ποτέροισι μετεῖη,
 Ἡὲ μετὰ Τρώεσσι ὁμιλίοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 Οὔνε γὰρ ἄμπεδιον, ποταμῷ πλήθοντι ἰοικώς,
 Χειμάρρῳ, ὃς ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γειφύρας·
 Τὸν δ' ἔτ' ἄρ' τε γέφυρα ἐργυρῶν ἰχανόωσιν,
 Οὔτ' ἄρα ἔρκεα ἴχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
 Ελθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
 Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτῷ ἔργα καλῆριπτε καλ' αἰζηῶν·
 Ως ὑπὸ Τυδείδῃ πυκινὰ κλοέοντο φάλαγες
 Τρώων· ἣ δ' ἄρα μιν μίμνον, σολέες περ ἰόντες.

90

Τὸν δ' ὡς ἔνι ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Θύνοντ' ἄμπεδιον, πρὸς ἔθεν κλονέοντα φάλαγας,
 Αἰψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐπιταίνετο καμπύλα τόξα,
 Καὶ βάλ' ἐπαύσσοντα, τυχὼν κατὰ δεινὸν ὦμον·
 Θώρηκος γυάλον· διὰ δ' ἐπ' ἄλσσοις σικρὸς οἶδος,
 Αντικρὺ δὲ δέχε· σπασσέτο δ' αἵματι θώρηξ·
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός.

100

Ορνυοδε, Τρῶες μεγάλθυμοι, κέντορες ἵππων·
 Βέβλην γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· ἠδὲ ἱ φημι
 Δὴθ' ἀνχρήσειδάι κρατερὸν βέλος, εἰ εἰπὼν με
 Ὀρσειν ἀναξ, Διὸς υἱός, ἀπορνύμηνον Λυκίην.

Ως ἔφατ'· εὐχόμενος· τὸν δ' ὁ βέλος ὠκὺ δάμασεν,
 Ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρὸς δ' ἵπποισιν ἢ ὄχεσφι
 Ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπαγήϊον υἱόν.

Ορσειο, πείπων, Καπαγήϊάδην, καλαβήσσο δέφρων,
 Οφρά μοι ἐξ ὁμοιο ἐρύσσης σικρὸν οἶδόν.

10

Ως ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε·
 Πὰρ δὲ σταῖς, βέλος ὠκὺ διαμπερές ἐξέρυσ' ὤμῳ·
 Αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ σπρηλοῖο χιτῶνος.
 Δὴ τότε ἔπειτ' ἤρατο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

Κλυθί μοι, ἀγχιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
 Εἴποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέεσσι
 Διτῷ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλῃ, Αθήνη·
 Δὸς δέ τί μ' ἄνδρα ἱλεῖν, καὶ ἐς ὄρμην ἔλχεις ἱλθεῖν,
 ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπείχετο, ὅδε με φησὶ
 Διτῶν ἐπ' ὀφθαδα λαμπερὴν φάος ἡέλισιο.

120

Ὡς ἔφατ' ἀχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Αθήνη,
 Γῆα δ' ἔθηκεν ἑλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερβῆν·
 Ἀλχῦ δ' ἰσαμύνη, ἔπεια Πηλεΐδῃα προσηύδα·

Θαρσῶν νῦν, Διομήδης, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 Ἐν δ' τοι στήθεσι μένος πατρώϊον ἦκα
 Ἀτρεμόν, οἷον ἔχεσκε Λαίσαλος ἱππότης Τυδείδης.

Virg. II. 604. Αχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν ἱππῆν,

Ὅφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμῶν θεόν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.

Τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς σπειρώμενος ἐνθαδ' ἴκη,

Μῆτι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι

30

Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἰ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

Ἐλθῇ εἰς πόλεμον, τήν γ' ὑτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἶπ' ἀπέβη γλαυκῶπις Αθήνη.

Τυδείδης δ' ἐξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·

Καί, πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι,

Δὴ τότε μιν τρεῖς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,

Ὀν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οἴεσσι

Χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, ὅδε δαμάσσει·

Τὸ μὲν τε ἀδίνος ὥρσεν· ἔπειτα δέ τ' ὕπερσάμυνεν,

Ἀλλὰ κατὰ σταθμὸς δύνει, τὰ δ' ἐρήμα φοβεῖται·

40

Αἱ μὲν τ' ἀγχισῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυντο,

Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθύς ἐξ ἄλλῃ αὐλῆς·

Ὡς μεμαῶς Τρώεσσι μίγνυ κρατερὸς Διομήδης.

Ἐνθ' ἔλεν Ἀγυνοὸν καὶ Ὑπεύνορα, ποιμήνα λαῶν·

Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ θυρῇ,

Τὸν δ' ἑτέρον ξίφει μεγάλη κληῖδα παρ' ὤμον
Πληξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἔεργαθεν, ἢ ἀπὸ νώτε.

Τὺς μὲν ἑὰς, ὃ δ' Ἀλκάντα μετώχετο, καὶ Πολύειδον.

Υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος·

Τοῖς ἔκ ἐρχομένοισι ὁ γέρον ἐκρίνατ' ὀνείρους,

Ἀλλὰ σφεας κρατέρους Διομήδης ἐξεκρίριζε.

Βῆ δὲ μέλα Ξάνθον τε, Θώονά τε, Φάινος υἱε,

Ἀμφω τηλυγέτω· ὃ δ' ἐτείρετο γῆραῖ λυγρῶ·

Υἱὸν δ' ἔτεκετ' ἄλλον, ἐπὶ κλεάτεσι λιπέδαμ·

Εὐθ' ὅγε τὺς ἐκρίριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν

Ἀμφοτέροιν· πατέρι δὲ γόνον καὶ κῆδεα λυγρὰ

Λεῖπ', ἐπεὶ ἔζωντο μάχης ἐκκοπήσαντε

Δέξατο· χηρωσαὶ δὲ διὰ κλῆσιν δατίοντο.

Εὐθ' υἱὸς Πριάμοιο δὺν λάβε Δαρδανίδαο

Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, Εχήμενά τε, Χρόμιόν τε.

Ὡς δὲ λέων ἐν βυσσὶ θυρῶν ἔξ αὐχένα ἄξει

Πόρτιος, ἢ βοδὸς, ξύλοχον καθαυσοκομῶν·

Ὡς τὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς

Βῆσι κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τὰ χεῖ ἐσύλα·

Ἴππυς δ' οἷς ἐκάρουσι δίδυ μὲλ' αἰσὶν ἐλαύνειν.

Τὸν δ' ἴδεν Αἰεΐας ἀλαπάζοντα σίχας ἀνδρῶν,

Βῆ δ' ἱμῶν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐλχεάων,

Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ πως ἐφάρποι.

Εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε·

Στῆ δὲ παρὰ αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἦνδα·

Πάνδαρε, πῶς τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες οἰοί,

Καὶ κλέος; ὃ ἔτις τοι ἐρίζε(ν) ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,

Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχε(ν) εἶναι ἀμείνων·

Ἀλλ' ἄγε, τῶδ' ἔφης ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀναχών,

Ὅσις ὅδε κρατεῖ, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε

Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐοδλῶν γύνατ' ἔλυσεν.

150 am bigu
difficilis locu
Clarium.

αυχέν' ἔαξε

60

de curre

φετος

70

Εἰ μὴ τις θεὸς ἐστὶ, κοίτας ἄμμος Τρώεσιν,
 Ἰρῶν μνήσας· χαλεπὴ δὲ θεὸς ἐπὶ μῆνις.

Τὸν δ' αὖτε περσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Αἰνεῖα, Τρώων βυληφόρε χαλκοχίτωνων,
 Τυδείδῃ μιν ἔγωγε δάφροσι πάντα εἵσκω,
 Αἰσίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδι τε τρυφαλεῖη,
 Ἰππες τ' εἰσορόων· σάφα δ' ἔκ οἱ δ', εἰ θεὸς ἐστίν.

180

Εἰ δ' ὅγ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δάφρων Τυδέος υἱός,
 Οὐχ ὅγ' ἀνδρὲ θεῶν τάδε μαινέῃ, ἀλλὰ τις ἄγχι
 Ἔσθ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,

Ὅς τότε βέλος ὦκ' ἐκ χιρῶν ἐτραπεν ἄλλῃ·

Ἦδη γ' οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὤμον

Διξιόν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·

Καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Αἰδωνῇ περὶάψεν,

90

Ἐμπης δ' ἔκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τις ἐστὶ κοίτης.

Ἴπποι δ' ὕπαρέασι, καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβάνη·

Ἀλλὰ πῶς ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἑνδεκάδ' ἴφροι

Καλοὶ, πρῶτοπαγεῖς, νεοτὰ χεῖρες· ἀμφὶ δὲ στέπλει

Πέπλην· παρὰ δὲ σφιν ἐκαστὸς δίζυγες ἵπποι

Ἐσῶσιν, κρεῖττον ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.

Ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρον ἀχχμήσ' Ἀλκίον

Ἐρχομένων ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιετοῖσιν·

Ἴπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα

Ἀρχαῖον Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας·

200

Ἀλλ' ἐγὼ δ' ἐπιθόμην, ἥ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,

Ἰππων φειδόμενος, μή μοι δοοίατο φορβῆς,

Ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰσθότις ἔδμεναι ἄδδην.

Ὡς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα,

Τέξουσιν πῖσυνος· τὰ δὲ μ' ἔκ' ἄρ' ἐμείλλον ὀνήσειν.

Ἦδη γ' δοιοῖσιν ἀριστεύουσιν ἐφῆκα,

Τυδείδῃ τε, καὶ Ἀτρεΐδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν

M

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρμασιν ποικίλα βάντες,
Εμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὤκίας ἵππους· 240

Τὸς δὲ ἴδε Σθένηςος, Καπαηῆος ἀγλαὸς υἱὸς·
Αἴψα δὲ Τυδείδῃν ἔπεια Περσέϊναι περσινύδα·

Τυδείδῃ Διομήδης, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Αἰδρ' ὀρώω κρατερῶ ἐπὶ (οἱ μεμαῶτε μάχεσθαι,
Ἴν' ἀπέλεθρον ἔχουσας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδώς,
Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχέ) εἶναι·

Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Αἰχίσιο
Εὐχέ) ἐκγεγάμην, μήτηρ δὲ οἱ ἐς Ἀφροδίτη.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων· μηδὲ μοι ἔτω
Θῦνε διὰ περμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσης. 50

Τὸν δ' ἄρ', ὑπὸδρα ἰδὼν, προσέφη κρατερὸς Διομήδης.

Μήτι φόβονδ' ἀγούρῃ, ἐπεὶ ἔδε (εἰ πεσέμεν οἶω·
Οὐδ' ὅ μοι θνητῶν ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
Οὐδὲ καταπλώσσειν· ἔτι μοι μῦθος ἔμπεδός ἐστιν·
Οκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαγνέμεν· ἀλλὰ ἢ αὐτῶς
Ἀλῖον εἴμ' αὐτῷ· τρεῖν μ' ἔκ ἐα Παλλὰς Αθήνη.

Τέττω δ' ἔτι πάλιν αὐτῷ ἀποτίσειν ὤκεις ἵπποι
Ἀμφω ἀφ' ἡμέων, εἰ γὰρ ἑτέρος γε φύγησιν.

Ἄλλο δὲ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
Αἰκίην μοι πολύβελος Αθήνη κῦδος ὀρέξῃ 60

Ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τέσθε μὲν ὤκίας ἵππους
Αὐτῷ ἐρυκαέειν, ἐξ ἄλσυχος ἡνία τέινας,

Αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
Ἐκ δ' ἐλάσσει Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.

Τῆς δ' τοι θρηῆς, ἥς Τρωῖ περ Ἀρύσπα Ζῆς
Δῶχ' υἱὸς Περσέϊν Γανυμήδεος· ἕνεκ' ἄριστοι

Ἰππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ', ἠελίου τε.

Τῆς θρηῆς ἔκλεψεν ἀναξ ἀνδρῶν Αἰχίσιος,
Λάβρη Λαομέδοντος, ὑποχῶν Θήλειας ἵππους·

Τῶν οἱ ἔξ' ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλης· 270
 Τὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃ,
 Τῷ δὲ δὴ Διὶ Διὶ δῶκεν, μήπωρε φόβοιο·
 Εἰ τίτω κε λάβοιμῃ, ἀροίμεθα καὶ κλέος ἐσθλόν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκείας ἵππους,
 Τὸν πρῶτος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Καρτερόθυμε, δάφφρον, ἀγαυὲ Τυδεὸς υἱέ,
 Ἡ μάλα σ' ἔβελος ὦκὺ δαμάσαστο, φικρὸς οἴσος·
 Νῦν αὖτ' ἐλθέῃσιν περὶ σόμα, αἴ κε τύχοιμι.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔλχος, 80
 Καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρὸ
 Αἰχμὴ χαλκίῃ σπλάμνῃ θώρηκι πελάσθη.
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

Βέβληται κενεῶνα διαμπερές, ὕδ' ὅτ' οἶω
 Διὸν ἔτ' ἀνχέσσομαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.

Τὸν δ' ἔταρξεν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Ἡμῖν τοι, ὅδ' ἔτυχες· ἀτὰρ ἔμῃ σφῶϊ γ' οἶω
 Πρὶν γ' ἀποπαύσσομαι, πρὶν γ' ἢ ἑτερόν γε πεισόντα
 Αἵματος ἄσασθαι Ἀρηὰ ταλαύρινον πολέμισιν.

Ὡς φάμμος προέειπε, βέλος δ' ἔθιγεν Ἀθήνη 90
 Ρῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λακκὰς δ' ἐπέρρησεν ὀδόντας.
 Τῷ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτρήης,
 Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη παρὰ κείατον ἀνθερεῶνα.
 Ἡριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τάχ' ἐπ' αὐτῷ
 Αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι
 Ωκύποδες· τῷ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε, μένος τέ.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ ῥῆσιν σὺν ἀσπίδι παρὶ τε μακρῷ,
 Δείσας, μήπως οἱ ἐρυσάμετο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βᾶντε, λείων ὥς, ἀλκὴν πεποιθώς.
 Πρῶτον δὲ οἱ δόρυ τ' ἔχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσιν ἴσκη, 300

Τὸν κλισίῳ μεμαῶς, ὅς τις τῷ γ' ἀντίον ἔλθοι·
 Σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμαδίων λάβε χερσὶ
 Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ δ' δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἶσ'· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλῃ καὶ οἷος·
 Τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰχίον, ἔνθα τε μηρὸς
 Ἰχίῳ ἐντρεφέει· κοτύλην δέ τέ μιν καλέεσσι·
 Θλάσσε δὲ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥήξε τένοντε·
 Ὡς δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 ἔση γυνυξέριπών, καὶ ἐρείσας χερσὶ παχείῃ
 Γᾶης· ἀμφὶ δὲ ὅσπερ κελαίῃ νυξὶ ἐκάλυψε.

Καὶ νῦν κεν ἐνθ' ἀπόλοιστο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀλχίση τέκε βουκόλοισι.
 Ἀμφὶ δ' ἰὸν φίλον υἱὸν ἐχέσας πᾶσι λείπει·
 Πρώτῃ δὲ οἱ πέπλοιο φαεινῷ στήθεσσι καλύψεν,
 Ἐρκος ἔμφυ βελών, μή τις Δαναῶν ταχυπόλων
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἑλοῖτο.

Ἡ μὲν ἰὸν φίλον υἱὸν ὑπέξέφερεν πολέμοιο·
 Οὐδ' υἱὸς Κατάνηος ἐλήθετο Κυθησιῶν
 Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ἀλλ' ὅγε τὸς μὲν εἰς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
 Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἀνίσυρος ἠνία τείνας·
 Αἰνείας δ', ἐπαΐζας, καλλίτριχας ἵππους
 Εξέλασε Τρώων, μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῶν·
 Δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
 Τίεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 Ὡν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἠνία Κυγαλόνισα·
 Αἰψὰ δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους,
 Εμμεμαῶς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπ' ὤχελο νηλεῖ χαλκῷ,
 Γυγώσκων ὅτ' ἀναλκίς ἦεν Διὸς, ὃδὲ Δεῖων.

310 ἀμφὶ δ' φοι οἷος

φοι

20

30

Τάων, αἳ τ' ἀνδρῶν πόλεμον ἀλαιοκρανέουσιν,
 Οὐτ' ἄρ' Αθηναίη, ὅτε πολέμοιο Εὐρώ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχαι πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
 Ἐνθ' ἐπορεύετο μεγαθύμην Τυδείος υἱός,
 Ἀκρην ἔτασε χεῖρα μετάλμρος ὀξείῃ χαλκῷ
 Ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντιτόρησεν,
 Ἀμβροσίῳ διὰ πέπλῳ, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐτά,
 Πρυμνὸν ὑπὲρ δέταρος· ῥέει δ' ἄμβροτον αἷμα δευτοῖο,
 Ἰχώρ, οἷος περ τι ῥέει μακάρεσσι δευτοῖον· 340
 Οὐδ' οἷον ἔδυσ', ἔπειτα δ' αἴθοπα οἶνον,
 Τῦνεκ' ἀναιμόνεις εἴσι, καὶ ἀθάνατοι καλέον·
 Ἡ δὲ μέγα ἰάχυσα ἀπὸ ἑο κάββαλεν ἕον·
 Καὶ τὸν μὲν μίση χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 Κυανέη νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπόλων
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλῃ·
 Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔραι βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εἴκε, Διὸς Δύγατερ, πόλεμον καὶ δεισιπῆτος·
 Ἡ καὶ αἴς, ὅττι γυναικας ἀνάγκιδας ἠπεροπείεις;
 Εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσῃαι, ἥ τί σ' αἶω 50
 Ρηγύσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀλύνει ἀπὸ βήσας· τείρει δ' αἰνῶς.
 Τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἔλυσσεν ποδῆμος ἔξαυ' ὁμίλῳ,
 Ἀχθομένην ὀδύνησι· μελαίνετο δὲ χροὰ καλὸν·
 Εὐρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θυρὸν Ἀρηα
 Ἠμῶν· ἥρῃ δ' ἔλχος ἐκέκλιτο, καὶ ταχὺ ἵππῳ·
 Ἡ δὲ, γυνὴ ἐριπύσσα, κασιγνήτοιο φίλοιο,
 Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτειν ἵππας·
 Φίλε κασίγνητ', ἐκδόμισαί τε με, δὸς δέ μοι ἵππας,
 Ὅφρ' ἐς Οὐμποίην κωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐσί. 60
 Αἶψα ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς ἔτασεν ἀνὴρ
 Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἀν' Διὶ πάρεσσι μάχοισι.

Ως φάτο· τῇ δ' Ἀρης δῶκε χρυσάμπτυκας ἵππους·
 Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
 Πάρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε, καὶ ἠγία κάζετο χερσὶ·
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' ὑπ' ἀκροῖσι παλαιοῖσιν.
 Αἰψά δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἴπυν Οὐμυπον·
 Εὐθ' ἵππυς ἔστηε ποδόνεμος ὡκεία Ἴρις,
 Λύσας ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
 Ἡ δ' ἐν γυναιὶ πίπτε Διώνης δὲ Ἀφροδίτῃ, 370
 Μήρως ἑῆς· ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 Χερὶ τέ μιν κατέρειξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.
 Τίς νύ (εἰ τοιαῦδ' ἔρεξε, φίλοι τέκος, Οὐρανίωνων
 Μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνὶ πῃ;
 Τὴν δ' ἡμεῖς ἐπεῖσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ·
 Οὐτά με Τυδεὺς υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 Οὐνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπέξεφερον πολέμοιο,
 Αἰνεῖαν, ὅς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἴη,
 Ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται. 80
 Τὴν δ' ἡμεῖς ἐπεῖσα Διώνη, δῖα θεῶν·
 Τίτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάχαιο, κηδομένη πῶρ.
 Πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ολύμπια δώματ' ἐχούτες
 Εἰς ἀνδρῶν, χαλεπὸν ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 Τλῆ μὲν Ἀρης, ὅτε μιν Ὀϊτος, κρατερὸς τ' Εφιάλτης,
 Πᾶδες Ἀλκῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ.
 Χαλκίῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας·
 Καὶ νῦν κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἀρης, ἄτος πολέμοιο,
 Εἰ μὴ μήτηρ, περικαλλὴς Ἡερίβοια,
 Ερμεία ἐξήγειρεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἀρηά 90
 Ἡδὴ τειρόμενον· χαλεπὸς δὲ ἐδεσμὸς ἐδάμνα.
 Τλῆ δ' Ἡρῆ, ὅτε μιν κρατερὸς πάς Ἀμφιτρύωνος,
 Διζιτερόν κατὰ μαζόν, οἷσ' ὧ τριγλώχινι

Βεβλήκει· τότε κέν μιν ἀνίκεσον λάβειν ἄλγος.
 Τλῆ δ' Αἴδης ἐν τοῖσι πελώριοις ὠκύν οἰσὺν,
 Εὐτέ μιν ὤσιος ἀνὴρ, υἷος Διὸς ἀγίοχοιο,
 Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὀδύνησιν ἔδωκεν·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Οὐλυμπον,
 Κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαραμμένος· αὐτὰρ οἴσδος
 Ωμῳ ἐνὶ στήθεσσι ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν· 400
 Τῷ δ' ἐπὶ Παλῶν ὀδυνήφαια φάρμακα πάσσαν,
 Ηκίσατ'· ἔμμεν γὰρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
 Σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς ἔκ' ὅθει' αἴσυλα ῥέζων,
 Ὅς τόξοισιν ἔκκεδε θεῖς, οἱ Οὐλυμπον ἔχουσι.
 Σοὶ δ' ἐπὶ τῷτον αἰῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Νήπιος, ὃδὲ τὸ οἶδ' ἐκαστὸν φρένα Τυδείδης υἱός,
 Ὅτι μάλ' ἔδνηται, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιστο,
 Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γένεσι παππάζουσιν,
 Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ ἀγῆς θηϊότητος.
 Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι, 10
 Φραζέσθω, μή τις οἱ ἀμείνων σείο μάχησιν·
 Μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περὶ φρον Ἀδρησίην,
 Ἐξ ὕπνε γούσσα φίλῃς οἰκῆας ἐγείρῃ,
 Κυρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 Ἰφδίμην ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 Ἥ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶρ χεῖρὸς ὁμόργνη·
 Ἀλθετο χεῖρ, ὀδύναν δὲ καλῆπιόωντο βαρεῖαν·
 Αἰ δ' αὖτ' εἰσορόωσιν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 Κερτομίους ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον·
 Τοῖσι δὲ μῦθον ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 20
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα τί μοι κεχολώσεται, ὃ, τί κεν εἴπω;
 Ἥ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαϊάδων ἀνιῆσα
 Τρωσὶν ἄμ' ἐπείσθαι, τὸς νῦν ἐπαγλ' ἐφίλησε,
 Τῶν τινα καρρῆζουσα Ἀχαϊάδων ἐϋπέπλων,

Πρὸς χρυσῇ περὶ κατὰ μύζαλο χεῖρα ἀράην.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Καί ῥα καλεσάμενος περσέφει χρυσὴν Ἀφροδίτην.

Οὐ τοι, τέκνον ἱμὸν, δέδοτ' πολέμηια ἔργα·

Ἀλλὰ σὺ γ' ἱμερόεντα μετέρχει ἔργα γάμοιο,

Ταῦτα δ' Ἀρηϊδοῶ, καὶ Ἀθήνῃ, πάντα μελήσει.

430

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Αἰνεῖα δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

Γιγνώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπέειχε χεῖρας Ἀπόλλων.

Ἀλλ' οὐ γὰρ ὕδ' ἐδὲν μέγαν ἄξετο, ἴτο δ' αἶει

Αἰνεῖαν κλῆιναι, καὶ ἀπο κλυτὰ τάχιστα δύσαι.

Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μνηστῆρων,

Τρὶς δὲ οἱ ἐκυφείλιξε φαινήν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπίσσυτο, δαίμονι ἴσος,

Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας περσέφει ἐκαίεργος Ἀπόλλων·

Φράζεο, Τυδείδην, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν

40

Ἴσ' ἐθέλει φρονεῖν· ἐπεὶ ὕποτε φύλον ὁμοῖον

Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δ' ἀνέχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,

Μῆνιν ἀλδ' ἀμεινὸς ἐκαίεργος Ἀπόλλωνος·

Αἰνεῖαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλῳ θῆκεν Ἀπόλλων,

Περγὰ μὲν εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτίτυκτο·

Ἦτοι τὸν Λητώ τε, καὶ Ἀρtemis ἰοχέαιρα,

Εὐ μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκείονό τε, κύδαρόν τε.

Αὐτὰρ ὁ εἰδὼλον τεύξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

Αὐτῷ τ' Αἰνεῖαν ἵκελον καὶ τάχιστα τοῖον·

50

Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλε Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ

Δῆκ' ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας

Ἀσπίδας ἀκύκλους, λασηϊὰ τε πλερόνεια.

Δὴ τότε θῦρον Ἀρηα περσινύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἄρες, Ἄρες, βροτολογεῖ, μιαφόνε, τεχισιπλήτα,

Οὐκ αἶν δὴ τὸνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύτατο μίλειθων,
 Τυδείδην, ὅς τιν' γὰρ ἢ αἶν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτον χεῖδον ἔτασι χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπίστυτο, δαίμονι ἴσος.

Ὡς εἰπὼν, κούρην μὲν ἐφίετο Περγὰ μὲν ἄκρην· 460
 Τρώων δὲ τίχας ἔλεος Ἀρης ὤτρυνε μίλειθων,
 Εἰδόμμος Ἀκάμανι δοῶ, ἡγήτορι Θρηκῶν·
 Τίσι δὲ Πριάμοιο διοτρίφεσσι κέλαιν.

Ὡς ἦεν Πριάμοιο, διοτρίφους βασιλῆος,
 Ἐς τί ἐτι κλέμεσθαι ἔαυτετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
 Ἡ εἰσόκειν ἀμφὶ πύλῃσ' εὖ ποιεῖσσι μάχῃσιν;
 Κεῖται ἄνθρωπος, ὅντ' ἴσον ἱπτόμεν Ἐκτορι δῖω,
 Αἰνείας, ὃς μεγαλήτορος Ἀλχίσαο.
 Ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σάουτο μὲν ἰδλὸν ἱταῖρον.

Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος, ἢ θυμὸν ἑκάστου. 70
 Ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νεύσσειν Ἐκτορα δῖον.

Ἐκτορ, σὴ δὴ τοι μένος εἴχῃ, ὃ πρὶν ἔχισκες;
 Φῆς σὺ ἄτερ λαῶν πόλει ἰξέμεν, ἢδ' ἐπικύρων,
 Οἶος, σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισι τε (οἷσι·
 Τῶν νῦν ἔτιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', ὅδε τοῖσιν·
 Ἀλλὰ καταπύουσι, κύνας ὥς ἀμφὶ λέοντα·
 Ἡμεῖς δ' αὖ μάχόμεσθ', οἷπερ τ' ἐπικυροὶ ἐνέμεν.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπικυρος ἴων, μάλα τηλόθεν ἤκω·
 Τηλῷ γὰρ Λυκίῃ, Ζαῖθω ἐπὶ διήεντι,
 Ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιποι, ἢ νήπιον υἱόν, 80
 Καδδὲ κτήματα πολλὰ, τὰ τ' ἔλδῃ, ὅσ' ἐπιδάσ·
 Ἀλλὰ ἢ ὥς Λυκίης ὀτρύνω, ἢ μένοι αὐτὸς
 Ἄνδρ' ἐμάχισσας· ἀτὰρ ἔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
 Οἷόν κ' ἢ φέροιεν Ἀχαιοί, ἢ κεν ἄγοιεν.
 Τύνη δ' ἔσθλας, ἀτὰρ ὅδ' ἄλλοισι κελῆς.
 Λαοῖσιν μὲν μιν, ἢ ἀμυνέμεναι ὄρεσσι.

Μήπως, ὡς αἴψις λίην ἀλόντε θανάγρου,
 Ἀνδράσι δυσμύθεοσιν ἔλωρ ἢ κύρμα θύηδε·
 Οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσου' εὖ γαμομένην πόλιν ὑμῖν.
 Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλει νύκτας τε, ἢ ἡμαρ, 490
 Ἀρχὺς λισσομένην τηλεκληῖων γ' ἐπικύρων
 Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθίοδα ἐνιπὴν.

Ὡς φάτο Σαρπηδὼν· δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τείχεσιν ἄλτο χαμάζει·
 Πάλλων δ' ὀξεία δῦρα, κατὰ τραῖον ὤχετο πάντη,
 Οτρύνων μαχίσσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰήν.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, ἢ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὃδ' ἐφόβηθεν.
 Ὡς δ' ἄχνας ἄνεμος φορεῖε ἱεράς κατ' ἁλώας,
 Ἀνδρῶν λικμώνων, ὅτι τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 Κρίνει ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε, ἢ ἄχνας·
 Αἱ δ' ὑπολακάοντο ἄχυρμαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 Ἀδκοὶ ὑπερθε θύοντο κοπιόσασθαι, ὃν ῥα δὲ αὐτῶ
 Οὐρανὸν ἐς πολὺ χαλκοὶ ἐπέπληγον πόδες ἴστων
 Ἀψ' ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔτρεφον ἠνιοχῆες.
 Οἱ δὲ μῦθος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
 Θῦρος Ἀρης ἐκαλυφε μάχη, Τρώεσσι ἀρηγών,
 Πάντος ἐποιχόμενος· τῷ δ' ἐκράαεν ἐφειτμαῖς
 Φοῖβη Ἀπόλλωνος χρυσαόρην, ὅς μιν ἀνώγει
 Τρῶσιν θυμὸν ἐγείρειν, ἔπει ἴδε Παλλὰδ' Ἀθήνην 10
 Οἰχομένην· ἢ ῥ' ῥα πείλει Δαναοῖσιν ἀρηγών.
 Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πτόνος ἐξ ἀδύτοιο
 Ηκε, ἢ ἐν σήθεσσι μῦθος βάλε ποιμῆνι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μετίσασθαι τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 Ὡς εἶδον ζῶν τε ἢ ἀρτεμῖα περσιόντα,
 Καὶ μῦθος ἰοδὼν ἔχοντα· μετ' ἄλλησάν γε μὴ ἔτοι·
 Οὐδ' ἔα πτόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυροτόξος ἔγειρεν,

Ἀρης τε βροτολογός, Ερις τ' ἄμοτον μιμαῖα.
 Τὺς δ' Αἴαντε δύω, καὶ Οδυσσεύς, καὶ Διομήδης,
 Ὀτρυνον Δαναὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
 Οὔτε βίας Τρώων ὑπερβείδισαν, ἔτι ἰωκὰς,
 Ἀλλ' ἔμμενον, νεφέλῃσιν ἰοικότες, ἅσι Κρονίων,
 Νηημίνης, ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
 Ἀτρέμας, ὅφρ' εὐδῇσι μένος Βορέας, καὶ ἄλλων
 Ζαχρεῶν ἀνέμων, οἵτε πέφρα (κίοντα
 Πνοῇσιν λιγυρῇσι διασκιδαῖσιν αἶντες·
 Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, ὃδ' ἐφίβοτον.
 Ἀτρεΐδης δ' αἶν' ὅμιλον ἐφοῖτα, πολλὰ κελῶν.
 Ὡ φίλοι, Ἀνέρες ἐσὶ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλαοι,
 Ἀλλήλους τ' ἀγδαῖε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 30
 Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλείονες σοοί, ἢ ἐσέφατ'·
 Φαλόγοντων δ' ἔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυ', ἔτι τις ἀλλή.
 Ἡ, καὶ ἀνέκλισε θυρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρῶτον ἄνδρα,
 Αἰγείω ἔταρον μεγαθύμῳ, Διόκῳοντα
 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσι
 Τῖον, ἐπεὶ θοδὸς ἔσκε μὲν ἄ πρώτοισι μάχῃσιν·
 Τόν γὰρ κατ' αἰσίδα θυρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ἡ δ' ἔκ' ἔλχος ἔρυτο, διὰ πρὸς δὲ εἰσαῖο χαλκός,
 Νειάμην δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλαοι·
 Δύπησεν δὲ πρὸς ὤν, ἀράβησε δὲ τὰ χεῖρ' ἐπ' αὐτῷ. 40
 Ἐνθ' αὖτ' Αἰγείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 Τῆς Διοκλῆος, Κρήθωνά τε, Ορσίλοχόν τε·
 Τῶν γὰρ πατὴρ μὲν ἔταμεν εὐκτιμὴν ἐνὶ Φηρῇ,
 Ἀφρεῖος βίοτοιο· ἥμος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειῦ, ὅς τ' ἄρ' ῥέει Πυλίων διὰ γαίης·
 Ὃς τέκετ' Ορσίλοχον, πολέεσσι ἄνδρεσσιν ἀνακλᾷ·
 Ορσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγαθύμον·
 Ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γυνέοντο.

Κρήθων, Ορσίλοχος τε, μάχης εὖ εἶδοτε πάσης.
 Τὼ μὲν ἄρ' ἤβυσσαντε, μελαγνῶν ἐπὶ νῆων 550
 Ἴλιον εἰς εὐπῶλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέδην,
 Τιμὴν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 Ἀρνυμένῳ· τῷ δ' αὖτις τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 Οἷω τῷγε λέοντι δῦω ὄρεος κορυφῇσιν
 Ἐτραρέτην ὑπὸ μῆλρι, βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
 Τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάξοντι βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
 Σταθμὸς ἀνθρώπων κεράζετον, ὅφρα καὶ αὐτῷ
 Ἀνδρῶν ἐν σαλάμῃσι κατέκταθεν ὀξείῃ χαλκῷ·
 Τοῖω τὼ χεῖρεσιν ὑπ' Αἰεΐας δαμῶντε
 Καππεσίτην, ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσι. 60
 Τὼ δὲ πεισόντ' ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Βῆ δὲ διὰ περσμάχων, κεκορυθμένος ἄθροπι χαλκῷ,
 Σείων ἐλχεῖν· τῷ δ' ὠτρυνεν μῦθος Ἀρης,
 Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰεΐας δαμῇ.
 Τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμῳ Νέστορος υἱός·
 Βῆ δὲ διὰ περσμάχων· σίρι γὰρ δὶε ποιμῶνι λαῶν,
 Μὴ τι πᾶθῃ, μέγα δὲ σφας ἀποσφῆλεε πόντοιο.
 Τὼ μὲν δὴ χεῖρας τε, καὶ ἔλχεα ὀξυδαῖα,
 Ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶντε μάχεσθαι.
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄλχι παρίστατο ποιμῶνι λαῶν. 70
 Αἰεΐας δ' ἔμεινε, θεὸς περ ἐὼν πολεμιστῆς,
 ὣς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μύοντε.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ὅν νεκρὸς ἔρυσαν μέλα λαὸν Ἀχαιῶν,
 Τὼ μὲν ἄρα δειλὴν βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων·
 Αὐτῷ δὲ γρεφθέντι, μετὰ πρῶτοισι μάχεσθην.
 Ἐνθα Πυλαμνῶεα ἐλέτην, ἀτάλαιντον Ἀρηϊ,
 Ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπίσων.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δερικλυτὸς Μενέλαος
 Ἐγαότ' ἔλχει νύξῃ κατὰ κληῖδα τυχῆσας.

Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἠϊόχοιο, Σιράποισι 580
 Ἐσλόν, Ἀτυμιάδην, ὃ δ' ὑπέρφρι μώνυχας ἴππους,
 Χερμαδίω, ἀγκῶνα τυχὼν μέσσοι· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἥϊα λᾶκ' ἐλέφαντι χαμαὶ σίσσον ἐν κοίῃσιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ἕϊφει ἤλασε κόρσην·
 Αὐτὰρ οὖν ἀδμαίνων ἀεργίος ἔκπεσε δίφρῳ
 Κύμβαχος ἐν κοίῃσιν, ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους.
 Διὸς μάλ' εἰσῆκε, τύχεϊ γὰρ ψαμάθοιο βαθείης,
 Οφρ' ἴσπερ πωλίζαντι χαμαὶ βάλλον ἐν κοίῃσι.
 Τὺς δ' ἴμας Ἀντίλοχος, μέλα δὲ σρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
 Τὺς δ' Ἐκλῶρ ἐνόησι κατὰ εἰχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτὸς 90
 Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποιτο φάλαγγις
 Καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἀρης, καὶ σῶττι Εὐνώ.
 Ἡ μὲν ἔχυσα κυδοιμὸν ἀναδεία δηϊοτήτος·
 Ἀρης δ' ἐν σαλάμῃσι σιλωρίον ἔλχος ἐνώμα·
 Φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν παρὰ Ἐκλῶρος, ἄλλοτ' ὀπίωιν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησι βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν σολέος πεδίοιο,
 Στήνῃ ἐπ' ὠκυρῶ ποταμῷ ἄλαδὲ παρέρουσι,
 Ἀφρῶ μορμύροισι ἰδὼν, αἰά τ' ἔδραμ' ὀπίσω·
 Ὡς τότε Τυδείδης ἀνιχάζετο, ἐπὶ τε λαῶ. 600
 Ὡ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἐκλῶρα δῖον
 Αἰχμήτην τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν;
 Τῷ δ' αἶε πάρα εἰς γαίῃσι Διῶν, ὅς τοι γὰρ ἀμύνει·
 Καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἀρης, βροτῶ ἀνδρὶ ἰοικώς.
 Ἀλλὰ παρὲς Τρῶας τετραμμήσοι αἶν' ὀπίσω
 Εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μεμιασμένῃσι μάχεσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα χεῖδον ἥλυθον αὐτῷ.
 Ἐνθ' Ἐκλῶρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότε χάρμης,
 Εἷν' ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, Μενιάδην, Ἀλχιάλόν τε.
 Τῷ δὲ πεισόντ' ἐλήσσε μέγας Τηλαμώνιος Αἴας· 10

590. Τὸς, viz. Menelaum & Antilochum.

Στῇ δὲ, μάλ' ἔργυς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δὲρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν Ἀμφιον, Σιλαγὺν ὕδν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παμφῶ,
 Νᾶϊε, πολυκλήμων, πολυλήϊος· ἀλλὰ ἔμοῖρα
 Ἡγ' ἐπικυρήσοντα μὲν Πριάμῳ τε, καὶ ἦας·
 Τὸν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
 Νειάρῃ δ' ἐν γαστρὶ παύῃ δολιχόσκιον ἔλχος·
 Δάπησεν δὲ πεισῶν· ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 Τάχιστα Συλίσων· Τρώες δ' ἐπὶ δῦρατ' ἔχδαν
 Οἴα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνιδέξατο πολλά.
 Αὐτὰρ ὁ λαὸς περὶ σάκος, ἐκ νεκρῶν χάλκειον ἔλχος
 Εἰσάσασατ'· ὃ δ' ἄρ' ἐτ' ἄλλα δυνήσατο τάχιστα καλὰ
 Ὀμοῖν ἀφελείδαι· ἐπαίγεται γὰρ Βελέεσσι·
 Δείσει δ' οὐκ ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 Οἱ πολλοὶ τε καὶ ἰσχυροὶ ἐφίεσσαν, ἔλχε' ἔχοντες,
 Οἳ δὲ, μέγα πρὸς ἰόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγανὸν,
 Ὡσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χαοτάμνους περιμήχθη.

620

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδην, ἥν τε, μέγα τε,
 Ὡσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταῆ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖδον ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Υἱὸς δ', ὕψος τε Διὸς πεφληγερέτας,
 Τὸν καὶ Τληπόλεμος περὶ σάκος μῦθον ἔειπε.

30

Σαρπηδὸν, Λυκίων βυβληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 Πτώσσειν, ἐνθαδ' ἰόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 Ψαδόμενοι δὲ (εἰ φασὶ Διὸς γόνον ἀγχιόχοιο
 Εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδάειν ἀνδρῶν,
 Οἱ Διὸς ἐξεγγόνοντο, ἐπὶ περὶ τῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' οἷόν τινα φασὶ βίην Ἡρακλείην
 Εἶναι, ἐμὸν πατέρα, θρασυμένονα, θυμολέοντα;
 Ὅς ποτε δειρὺν ἔλθων ἐνέχ' ἴσπων Λαομίδοντος,
 Εἰς οἷας σὺν γηυσὶ, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,

40

Ιλίου εξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγῆας.

Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθῃσι δὲ λαοί·

Οὐδὲ τί σε Τρῳέσσιν ὁτομαὶ ἄλλαρ ἴστωα,

Ελθόντ' ἐκ Λυκίης, ὅδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,

Ἀλλ' ὑπ' ἐμῷ δμηθέντα πύλας Αἴδαο περήσειν.

Τὸν δ' αὖ Σαρπηδῶν Λυκίων ἀγὼς ἀντίον ἦνδα.

Τληπόλεμ', ἦτοι κένος ἀπώλῃσιν Ἴλιον ἴρη,

Ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυῷ Λαομέδοντος,

Ὃς βά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μῦθω,

Οὐδ' ἀπίδωχ' ἴσπυς, ὧν εἵνεκα τηλέθῃ ἦλθε.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον ἔκ κῆρα-μέλαινα

Εξ ἐμίνθιν τάξωδα, ἐμῷ δ' ὑπὸ θυρὶ δαμνίτα

Εὐχὸς ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αἰδὶ κλυτοπόλῳ.

Ὃς φάτο Σαρπηδῶν· ὃ δ' ἀνέχίτο μέλινον ἔγχος

Τληπόλεμος, ἔκ τ' ἔμ' μὲν ὁμαρτῇ δούρα μακρὰ

Ἐκ χειρῶν ἦϊξαν· ὃ μὲν βάλεν αὐχίνα μέσσην

Σαρπηδῶν, αἶχμὴ δὲ διαμπερές ἦλθ' ἀλεγυμένη·

Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.

Τληπόλεμος δ' ἄρα μὲρὸν ἀριστερὸν ἔλχει μακρῷ

Βεβλήκει· αἶχμὴ δὲ δίοσυτο μαμνώσα,

Ὅσῳ ἐλχρὺμφθεῖσα· παλῆρ δὲ τε λογιὸν ἄμυνιν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἱτᾶνροι

Εξέφερον πολέμοιο· βάρυτε δὲ μιν δόρυ μακρὸν

Ελλόμβρον· τὸ μὲν ἔτις ἐπιφράσατ', ὅδ' ἐνόησε

Μηρῷ ἐξερῶσαι δόρυ μέλινον, ὅφρ' ἐπιβάνη,

Σπᾶδόντων· τοῖον γ' ἔχον πόνον ἀμφίποντας.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ

Εξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,

Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμῃσι δὲ οἱ φίλον ἦτορ.

Μερμήριξε δ' ἔπειτα καλὰ φρένα ἔκ καλὰ θυμὸν,

Ἡ πετέρω Διὸς ἣν ἐριγδύποιο δῖάκοι,

οὐδ' ἔτι - vel' οὐδε τι -
Anglice, at all

non si

τι. vide clarkium ad locum.

642. χήρωσε, viduavit, desolavit. Virg. viii. 571. viduabit civibus urbem.

Η δ' οὐκ ἔσθ' ὀλέων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μῦθοισι μὲν,
 Ἰφθίμῳ Διὸς υἱὸν ἀποκλῆμεν ὅξει χαλκῷ.
 Τῷ ῥα κατὰ πλεθρὸν Λυκίων τράπῃ θυμὸν Ἀθήνη.
 Ἐνθ' ὅγε Κοίρανον ἔειπεν, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
 Ἀλκανδρόν τε, Ἀλκίον τε, Νοήμονά τε, Πρύτανί τε,
 Κῆφν κ' ἔτι πλείονας Λυκίων κλισίᾳ Διὸς Ὀδυσσεύς.
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόσηε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 Βῆ δὲ διὰ φρεσὶ μάχῃσι κορυθαίολος αἰθόπῃ χαλκῷ,
 Δαῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ φρεσὶόντι.
 Σαρπηδὼν, Διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφύδον ἔειπε.
 Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἰάσῃς.
 Κεῖσθαι· ἀλλ' ἐπάμυνον, ἔπειτά με κ' ἴπποι αἰὼν.
 Ἐν σόλει ὑμετέρῃ· ἔπειτα ἄρ' ἐμμελλον ἔγωγε,
 Νοστήσας οἰκόνδε, φίλῃσι πατρίδα γαῖαν.
 Εὐφρανεῖν ἄλοχόν τε φίλῃν κ' ἱππῖον υἱόν.
 ὣς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ,
 Ἀλλὰ παρῆξεν, λελημένος, ὅφρα τάχιστα.
 Ὄσαστ' Ἀργεῖους, πλεόνων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα Διὸς ἱτάροισι.
 Εἶσαν ὑπ' αἰγυχόοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῷ.
 Ἐκ δ' ἄρα οἱ μὲν δόρυ μείλινον ὥςτις θύραζε.
 Ἰφθίμος Πηλεΐδων, ὃς οἱ φίλος ἦεν ἱτάρος.
 Τὸν δ' ἔλπε ψυχὴν, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 Αὐτίς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοὴ βορέαο.
 Ζώγρει ἐπιπνέουσα κακῶς κικαφνότα θυμόν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρπὶ κ' Ἑκτορι χαλκοκορυστή.
 Οὔτε ποτὶ φρεσὶ πέποιτο μελαμνάων ἐπὶ νηῶν,
 Οὔτε ποτ' ἀντεφείροντο μάχῃ· ἀλλ' αἶν' ὀπίσσω.
 Χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μὲν Τρώεσσι Ἀρνα.
 Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξεγείρειν.

Ο

678. Optime Vahlenius, et Haec Aeneas ab Ulyssae nunc occisum, nomina
 Virgilii de Iohidem, Iphigeneia, et Iphigeneia occisum, minime verisimile, ut ait. Ep. IX. 767.
 Confer O. M. V. XIII. 256.

Εκλωρ τε Πριάμοιο παῖς ἢ χάλκεος Ἀρης
 Ἀντίθεον Τάθραντ', ἐπὶ δὲ σκληρὰ πονοῦν Οἰόων,
 Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαός τε,
 Οἰνοπίδην δ' Ἐκων, ἢ Οἰόων ἀνδρομήτρην,
 Ος ῥ' ἐν Τληπόλει, μέγα πᾶσι τοῖς μεμπλῶς,
 Λίμνη καλλιερῆος Κηφισίδι· πᾶρ δέ οἱ ἄλλοι
 Νᾶον Βοιωτοί, μάλ' αὖτις δῆμοι ἔχοντες.

Τὸ δ' ὥς ἐν ἐόντι διὰ κακώτερος ἦν Τὸς viz. Marlen
 Ἀργεῖνς ὀλέκοντας ἐν κρηρῇ ὑσμίνῃ, & Hecora.
 Αὐτίκ' Ἀθηναίη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ω πόποι, αἰγίοχοι Διὸς τέκος Ἀτρεΐδην,
 Ἡ ῥ' ἄλλοι τοὶ μῦθοι ὑπέστη μὲν Μειλᾶα,
 Ἴλιον ἐκπύσαντ' ἀτέχῳ ἀποιέοντα,
 Εἰ ὕτω μαίνεσθαι ἱάσσομαι ἔλον Ἀρηα.

Ἀλλ' αἶγι δὴ ἢ γαῖ' μεδάμεθα θύριδος ἀλκῆς.

Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἀπὶ θησεὶ διὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἡ μὲν ἐπιοχομένη χρυσάμηνκας ἔπυν ἴππυς

Ἥρη, πρίσβα δὲ, θυγάτηρ μεγάλῃ Κροτοῖο.

Ἦβη δ' ἀμφ' ὀχέεισι θεῶς βάλε καμπύλα κύκλα,

Χάλκεια, ὀκλᾶκτῃμα, (ἰδὲρῳ ἄκον ἀμφίς·

Τῶν ἦτοι χρυσῆν ἴπυ ἀφάπτοσ, αὐτὰρ ὕπερθε

Χάλκι' ἐπίσασθρα, πρῶταρ ἄρτα, δαῖμα ἰδέσθαι·

Πλήμνα δ' ἀργύρῳ εἰσι περὶ δρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·

Δίφρος δὲ χρυσέοισι ἢ ἀργυρέοισι ἱμάσιν

Εἰσέτα· δόσιν δὲ περὶ δρομοὶ ἀντιγὰς εἰσι·

Τὸ δ' ἐξ ἀργύρεος βυβλὸς πάλιν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρα

Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λήπασθα

Καλ' ἔβαλε, χρύσει· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἦγαγεν Ἥρη

Ἰππυς ὠκύποδας, μεμυῖ ἱρίδος ἢ αὐτῆς·

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κύρη Διὸς αἰγίοχοιο,

Πέπλον μὲν κατὰ χεῖρας ἵατον πατρὸς ἐπ' ὕδα.

Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποτίσας ἔκαστε χερσίν·
 Ἡ δὲ, χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 Τάχ' ἔσιν ἐς πόλεμον θάρσος το δακρυόεντα.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' ἀγίδα θυοσάνοισαν,
 Δειπνὴν, ἣν περὶ μὲν πᾶσιν φόβος ἐτεφάνετο.
 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκῇ, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκὴ· 740
 Ἐν δὲ τὴ Γοργεῖν κεφαλῇ δειπνοῦ πελώρου,
 Δειπνὴ τε, σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας ἀγνίστοιο.
 Κραδί δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυτνὴν δέτο τέτραφαλῃρον,
 Χρυσείην, ἐκείδον πόλεων πυρκαϊῶν ἀραρυῖαν.
 Ἐς δ' ὄχ' α φλόγεα ποσὶ βήσας· λάβετο δ' ἔλχος
 Βριθῦ, μέγα, σιβαρόν, τῷ δάμνησι σίχας ἀνδρῶν
 Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτίσας ὄβριμοπάτρη.
 Ἡρὴ δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμάχ' ἄρ' ἴσπυς.
 Αὐτόμα δὲ σὺλα μύκον ὕρατ', ἃς ἔχον Ωρα,
 Τῇ ἐπίετραπ' μέγας ὕρατος, Οὐλυμπός τε, 50
 Ἡμῶ ἀνακλῖται πυκνὸν ῥέφος, ἥδ' ἐπιθεῖται.
 Τῆς ῥα δι' αὐτῶν κεντρητικῆας ἔχον ἴσπυς·
 Εὐρον δὲ Κρονίωνα, θῶν ἄτιρ ἡμίον ἄλλων,
 Ἀκροτάτῃ καρυφῇ ποικυδαράδος Οὐλύμποιο.
 Ἐνθ' ἴσπυς σήσασα διὰ λακώλειος Ἡρῆ
 Ζῆν' ὕπαλον Κρονίδην ἐξήρειτο, ἔκ' ἀροσίειπ·
 Ζεῦ πάτερ, ἔκ' ἐμεσίξῃ Ἀρεὶ τάδε καββερά ἔργα,
 Οογάτιόν τε ἔκ' οἶον ἀπώλειε καδὸν Ἀχαῶν
 Μάψ, ἀτὰρ ὕκατ' ἀκόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἔκνηλοι
 Τέρπον' Κύπρις τε ἔκ' ἀργυρότοχος Ἀπόλλων, 60
 Ἀφρονα τῆτον ἀνέντες, δὲ ὕτινα οἶδε θέμισα.
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἴ κεν Ἀρηα
 Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἀγρεὶ μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηαῖν' ἀγελείν,

Η ἰ μάλιν' ἔωθε καλῆς ὁδύησι περιάζειν.
 Ως ἔφατ'· ὃ δ' ἀπύθνησε διὰ λαιώλειος Ἡρῆ.
 Μάστιξεν δ' ἴσπυος· τῷ δ' ἔκ' ἀκούσε περίωδον.
 Μισσηγυὺς γαίης τε καὶ ἔρατ' ἀστερόεντος.
 Οσοι δ' ἡρωεῖδες ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν, 770
 Ἡμῖνος ἐν Κροκῇ, λείων ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 Τόσοι ἐπιθρώσκουσιν θεῶν ὑψηλῆς ἴσποι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἔξον, ποταμῷ τε ρέοντι,
 Νιχί ροὰς Σιμόεις Κυμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος.
 Εἰθ' ἴσπυος ἔστησε διὰ λαιώλειος Ἡρῆ,
 Λύσας· ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πηλὸν ἔχδε.
 Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεϊδαι.
 Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἰθὺσιν ὁμοῖαι,
 Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξιμέλῃ μεμαυῖαι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι 80
 ἔσασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἰσποδάμοιο
 Βιλόμβροι, λείουσιν ἰοικότις ὠμοφάγοισιν,
 Ἡ συσι κάπροισιν, τῶν τε οἶνος καὶ ἀλαπαδόν.
 Εἴθα γὰρ ἦυσσε διὰ λαιώλειος Ἡρῆ,
 Στέντορι εἰσαμύνει μεγαλήτορι χαλκιοφώνῳ.
 Ος τόσον αὐδήσαχ', ὅσον ἄλλοι περὶ ἦκοι.
 Αἰδώς, Ἀργεῖοι, καὶ ἐλέγχια, εἶδος ἀγῆτοί·
 Οφρα μὴ ἐς πόλεμον πωλίσκῃσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ουδέποτε Τρῶες σὺν στυλῶν Δαρδανιάων
 Οἵχιστον· κείνῃ γὰρ εἰδείσαν ὄβριμον ἔλχος· 90
 Νῦν δ' ἔκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχοντο.
 Ως εἰπὺς, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἱκάσθαι.
 Τυδείδῃ δ' ἐτόρυνε διὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Εὖρε δὲ τὸν γε ἄνακτα παρ' ἴσποισιν καὶ ὀχισφιν
 Ἐλχος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάριδος ἰώ·
 Ἰδρῶς γὰρ μιν ἔτρεν ὑπὸ πλάγιος τελαμώνος

Ἀσπίδος ἀκύνει· τῷ τέριτο, κάμνει δὲ χεῖρα·
 Λιγὸν ἔχων τελαμώνα, κελαμφὲς αἶμ' ἀπεμόργυν·
 Ἰσπεὶν δὲ θεὰ ζυγὺν ἤψατο, φώνησέν τε.

Ἡ οἴλιγον οἱ παῖδα ἰοικότα γέγατο Τυδῆς.
 Τυδῆς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχηλὴς.

800

Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πόλεμιζεν ἔκ εἵασκον,
 Οὐδ' ἐκπαφράσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 Ἀγχιος ἐς Θῆβας, πολέας μὲν Καδμείωνας·
 Δαῖνυδά μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηνον.
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερὸν, ὥς τὸ πάρος περ,
 Κύρως Καδμείων περκαλίζετο· πάντα δ' εἵκα
 Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.

Σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ δ' ἴσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
 Καί σε περ φρονέως κέλομαι Τρῶεσσι μάχεσθαι·
 Ἀλλὰ σε ἢ κάματος πολυαῖξ γῆα δέδυκεν,
 Ἡ νύ σέ περ δέος ἔχει ἀκήριον· ἔσθ' ἔπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐστι, δαΐφρονος Οἰνείδαο.

10

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Γινώσκω σε, θεῖα, θυγάτηρ Διὸς ἀγχιόχοιο,
 Τῷ τοι περ φρονέως ἐρέω ἔπος, ὃδ' ἐπικλῶ·
 Οὔτε τί με δέος ἔχει ἀκήριον, ἔτε τις ὄκνος·
 Ἀλλ' ἔτι σὼν μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.

Οὐ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀνικτὺν μάχεσθαι

Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἰ κε, Διὸς θυγάτηρ, Ἀφροδίτη

20

Ἐλθῇ ἐς πόλεμον, τήν γ' ὑτάμην ὀξείῃ χαλκῷ.

Τῶν τε νῦν αὐτὸς τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους

Ἀργεῖους ἐκέλευσα ἀλὲ μῆναι ἐνθάδε πάντας·

Γινώσκω γὰρ Ἀρηα μάχην ἀναχοιρανέοντα.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Τυδείδῃ Διομήδῃ, ἐμῷ κεχαρισμένῳ θυμῷ,

Μήτε σὺ γ' Ἀρεα τοῖσδε τι δέιδειν, μή τί τιν' ἄλλον

Αθανάτων· τοῖν τοι ἔγὼν ἐπιτάρροθος εἰμι.
 Ἀλλ' αὖτ' ἔω' Ἀρηὶ πρῶτον ἔχει μώνυχας ἴσπων·
 Τύψον δὲ χεῖδην, μὴδ' ἄξιο δῦρον Ἀρηα 830
 Τῦτον μαγνόμενον, τυχὼν κακόν, ἀλλοφροσάλλον·
 Ὃς πρῶτον μὲν ἐμοὶ τε ἔη Ἡρῇ τεύτ' ἀγορεύων,
 Τρωσὶ μάχηςῶδαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξεν·
 Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσι ὁμιλεῖ, ἥδ' ἐλίσσεται.
 Ὡς φαρμῆν, Σθένειον μὲν ἄφ' ἴσπων ὥς χαμάζε,
 Χερὶ παλῇ ἐρύσας· ὃ δ' ἄρ' ἐμπαπείως ἀπόρρυσσε·
 Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
 Εμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγιμος ἄλκων
 Βριθοσύνη· δειπνὴν γὰρ ἄγει θεόν, ἄνδρα τ' ἄριστον.
 Λάζετο δὲ μάστιγα ἔη ἠΐα Παλλὰς Ἀθήνη· 40
 Αὐτίκ' ἔω' Ἀρηὶ πρῶτον ἔχει μώνυχας ἴσπων.
 Ἦτοι ὁ μὲν Περὶφανία πτελώριον ἐξενάρριζεν,
 Αἰτώλων ὄχ' ἄριστον, Ὀχλοῖν ἀγλαὸν υἱόν·
 Τὸν μὲν Ἀρης ἐνάρριζε μισφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Δῦν' Αἰδὸς κυνέην, μὴ μὴ ἴδοι ὄβριμος Ἀρης.
 Ὡς δὲ ἴδε βροτολογὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,
 Ἦτοι ὁ μὲν Περὶφαντα πτελώριον αὐτῷδ' ἔασσε
 Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κλείων ἐκείνῳ θυμὸν·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ γ' ἴδους Διομήδεος ἱσποδάμοιο. 50
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖδον ἦσαν ἔω' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Πρῶτον Ἀρης ὤρεξάθ' ὑπὲρ ἑγὼν, ἠΐα δ' ἴσπων,
 Ἐλχεῖ χαλκείῳ, μεμιαῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσθαι·
 Καὶ τό γε χερὶ λαβύσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ὡς ἔω' ἐκ δίφρου ἰτῶσιον αἰχθῆναι.
 Δάττερος αὖθ' ὤρματο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Ἐλχεῖ χαλκείῳ· ἐπέρσει δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Νείατορ ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωνυόκερ' ἔμετρεν.
 Τῇ γὰρ μὴ ἔτα τυχὼν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδραφεν·

831. malum non naturâ illatum, sed quod ipsi nobis paravimus.

Εκ δὲ δόρυ σπάσιν αὐτίκ· ὃ δ' ἔβραχε χάλκκιος Ἀρης,
 Οσόν τ' ἑντάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι 860
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ζυγάγοντες Ἀρης.
 Τὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιὸς τε, Τρῳάς τε,
 Δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἀρης, ὅτος πολέμοι.
 Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβυντὶ φαίνετο αἶψ,
 Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαῖος ὀρνυμένοιο·
 Τοίος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκκιος Ἀρης
 Φαίνετο, ὅμῃ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς ὕραν ἄρυν.
 Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος αἴψιν Ὀλύμπου·
 Παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο, θυμὸν ἀχλῶν,
 Δείξεν δ' ἄμβροτον αἶμα, καταρρίον ἐξ ὤτειλῃς, 70
 Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπια σπέροντο περσυνύδα·
 Ζεῦ πάτερ, ὦ νημεσίη, ὅρῳ τάδε καρτερὰ ἔργα·
 Αἰεὶ τοι ῥίγισα θεοὶ τιτληότες εἰμὲν,
 Ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἀνδρῶσι φέροντες.
 Σοὶ πάντες μαχόμεθα· σὺ ῥ' ἵκεας ἄφρονα κέρην·
 Οὐλομένην, ἣ τ' αἶν ἀήσυλα ἔργα μέμνηται,
 Ἄλλοι μὲν ῥ' πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰσὶν Ὀλύμπῳ,
 Σοὶ τ' ἐπιπείθομαι, καὶ διδμήμεθα ἕκαστος.
 Ταῦτην δ' ἔτ' ἐπεὶ περὶ βάλαντα, ὅτε τι ἔργω,
 Ἄλλ' ἀνίεις, ἵππῃ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδῆλον· 80
 Ἡ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
 Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον χεῖδον ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος·
 Ἀλλὰ μ' ὑπὲρ νεικαί ταχέως πῶδες· ἥ τέ κε δηρὸν
 Αὐτῷ σήματ' ἔπαχον ἐν ἀνῆσιν νεκάδεσσιν,
 Ἡ κεν ζῶς ἀμνηνὸς ἔα χαλκοῖο τυτῆσι.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δρᾷ ἰδὼν περσέφει νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Μῆτι μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παριζόμενος μινύριζε·

Εχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, δι' Ολυμπον ἔχουσιν. 890
 Αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη, πολέμοι τε, μάχαι τε·
 Μητρός τοι μῆρος ἐστὶν ἀάχελος, ἣν ἐπιεικλόν,
 Ηρῆς· τὴν μὲν ἐγὼ σπυδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν,
 Τῷ σ' οἶω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
 Ἀλλ' ὅ μ' ἄν σ' ἔτι θηρὸν ἀνέχομαι ἄλγε' ἔχοντα·
 Ἐκ γὰρ ἐμεῦ ἦμος ἔσσι, ἐμοὶ δέ (εἰ γένοιτο μήτηρ·
 Εἰ δέ τίς ἐξ ἄλλων γε θεῶν ἦν δ' αὖδ' ἀνδρῶν,
 Καὶ κεν δὴ πάσαις ἦν δ' ἐνέρτερος Οὐρανίωνων.
 Ὡς φάτο, καὶ Παμφίον' ἀνώγει ἰῆσασθαι·
 Τῷ δ' ἐπὶ Παμφίων' ὀδυμήφατα φάρμακα πάσων, 900
 Ἠκίστατ' ὅ μ' ἔσσι τι κατὰ θνητὸς γ' ἐτέτυκτο·
 Ὡς δ' ὅτ' ὅπως γάλα λαχὼν ἐπεγὼ μῆρος συνέπηξεν,
 Ὑγρὸν ἰόν, μάλα δ' ὤκα περιστρέφειν κυκλώωνι·
 Ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰῆσθαι θύρον Ἀρηα.
 Τὸν δ' Ἡβη λῦσεν, χαρίεντα δέ εἰμαλα ἔσσι·
 Πὰρ δέ αἱ Κρονίωνι καθίζετο κύδει γαίῳν.
 Αἱ δ' αὖθις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο ἵοντο
 Ἡρὶ τ' Ἀργεῖν καὶ ἀλαλκομένης Ἀθήνῃ,
 Παύσασα βροτολοιοῦν Ἀρην ἀνδροκτασιῶν.

περιτρεφεται. vide Galak.
 ad Mar. Anton. lib. xii. sect. 1.
 Hanc sectionem Hesiodicus
 γαλακτῆς.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α, Ζ.

Επιγραφή.

Ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἐκτορος ἐς Ὀαριῦς.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰγὴ·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο.

Ἀλλήλων ἰθυομένων χαλκήρεα δῦρα,

Μεσσηγύς Σιμόντες, ἰδὲ Ξάνθοιο βοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,

Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φέως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,

Ἀνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκῃσι τέτυκτο,

Υἱὸν Εὐσώρου, Ἀκάμαντ', ἧν τε μέγαν τέ.

Τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἰπποδάσείης·

Εἰ δὲ μετώπῳ πῆξε, σέρησε δ' ἄρ' ὅς τ' εἶον ἔσω

Αἶχμῃ χαλκείῃ· τὸν δὲ χάτος ὅσ' ἐκάλυψεν.

Ἀξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

Τάθρανίδην, ὃς ἔταμν' εὐκλιμένην ἐν Ἀρίσβῃ,

Ἀφριεὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·

Πάντας γὰρ φιλεῖσκεν, ὁδῶ ἔπι οἰκίᾳ νάων.

Ἀλλὰ οἱ ἔτις τ' ἔγχετο γέ τοι ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,

Πρόδεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπὸ νύρα,

Αὐτὸν καὶ Διράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τότε ἴσπων

Ἔσκεν υφηνίοχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Οφέλτιον ἐξενάριξε·

Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πύδασον, ὅς ποτε νύμφῃ

Ρ

10

20

Νηϊς Ἀβαρβαρήν τέκ' ἀμύμονι Βυκολίῳι·
 Βυκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυῷ Λαομέδοντος,
 Πρεσβύτατος ἤμεν, (κρίσιον δὲ εἰ γείνατο μήτηρ·
 Ποιμῶν δ' ἐσ' ὅσοι μίγῃ φιλέτητι καὶ ἀνῇ·
 Ἡ δ' ὑποκυοσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε·
 Καὶ μὲν ἥδ' ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Μηκιστιάδης, καὶ ἄσ' ὦμων τάχ' ἐσύλα.
 Ἀσύλαον δ' ἄρ' ἐπέφνε μνηστῆρ' ὀλεμος Πολυποίτης.
 Πιδύτην δ' Οδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριζεν 30
 Ἐλχεῖ χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα διόν.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνέρατο θυρὶ φαεινῷ
 Νεστωρίδης· Ἐλατον δὲ ἀνὰς ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Νῆφε δὲ, Σατυριόεντος εὐρρεΐταο παρ' ὄχθας,
 Πηδάστον ἀπεινήν· Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρωσ
 Φάγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελαίνθιον ἐξενάριζεν·
 Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἐπεῖτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ζῶν ἔλ'· ἴσπερ γὰρ οἱ ἀτυζόμενοι πεδίοιο,
 Οἷον ἐνὶ βλαφθέτε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 Ἀξάντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὸ μὲν ἐβύτην 40
 Πρὸς πόλιν, ἢ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφρου παρὰ τροχὸν ἐξεκυλῶθη,
 Πρηνὴς ἐν κοίῃσιν ἐπὶ σῶμα· πᾶρ δὲ οἱ ἔστη
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔχων δοιχόσκιον ἔλχος·
 Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἐπεῖτα λαβὼν ἐλλίσσεται γένων·
 Ζῶγρει, Ἀτρεΐος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειῷ πατρὸς κειμήλια κείτα,
 Χαλκὸς τε, χρυσὸς τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
 Τῶν κέν τοι χαρίσασθαι παῖδ' ἀπείρεσι ἄποινα,
 Αἴκειν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ κλισίῃσιν Ἀχαιῶν. 50
 Ως φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθε.
 Καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε δοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

Δώσειν ὃ Διράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 Ἀντίος ἦλθε θείων, ἃ ὁμοκλήσας, ἔπος ἦυδα·

Ω πῆπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὐτῶς
 Ἀνδρῶν; ἢ (οἱ ἄριστα πεποῖν) κατὰ οἶκον,
 Πρὸς Τρώων· τίς μῆτις ὑπεκφύγοι αἴπυν ὄλεθρον,
 Χείρας δ' ἡμέτερας· μηδ' ὄλνα γαστέρι μήτηρ
 Κύρον ἰόντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
 Ἰλίῳ ἐξαπολοίατ', ἀκίδητοι καὶ ἄφαντοι. 60

Ως εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφεῷ φρένας ἦρωε,
 Δίσσιμα παρειπών· ὃ δ' ἀπὸ ἔθου ὥσατο χεῖρι
 Ἡρώ Ἀδρήστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 Οὔτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνέβραπτε· Ἀτρεΐδης δὲ
 Λαῶν ἐν στήθεσι βάς ἐξέσπασε μέλιπον ἔλχος.

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας·

Ω φίλοι, ἦρωες Δαναοί, Διράποντες Ἀρηος,
 Μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος, μετόπισθε
 Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκη·
 Ἀλλ' ἄνδρας κρείωνέ μιν· ἐπεῖτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70
 Νεκρὸς ἀμπεδίον συλῆσθε τιθνεῖώτας.

Ως εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
 Εὐθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὄψ' Ἀχαιῶν
 Ἰλίον εἰσανέβησαν, ἀνάλκμησι δαμνύτες,
 Εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἑκτορὶ εἴπῃ παρασὰς
 Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπέλων ὄχ' ἄριστος·

Αἰνεΐα τε, καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλασσα
 Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλη', ὅνεκ' ἄριστοι
 Πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἐστὶ μάχεσθαι τε φρονέειν τέ·
 Στήτ' αὐτῷ, καὶ λαὸν ἐρυκάνεζε παρ' ὤμων, 80
 Πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 Φέροντας ποσίσιν, δηϊδοὶ δὲ χάρμα θυμῶσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,

P 2

58. Alladit ad hunc locum Horat. L. IV. Od. VI. v. 17.
 vide ibi Bentleium. Male interpretatur
 Eustathius, et post illam alij.

Ημεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μύροντες,
 Καὶ μάλα τειρόμενοι περ' ἀναλκαῆν ᾧ ἐπέγχει·
 Ἐκλῶρ, ἅτ' αὖρ σὺ πόλινδε μετέρχαιο, εἰπὶ δ' ἔπειτα
 Μητέρι σὴν ἢ ἐμῇ· ἢ δὲ ξυνάγυσσα γεραίᾳς
 Νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος, ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 Πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαρίεστος ἠδὲ μέγιστος 90
 Εἶναι ἐνὶ μεγάροις, ἢ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 Θείαν Ἀθηναίης ἐπὶ γύνασιν ἠὲ κόμοιο·
 Καὶ οἱ ὑποχέουσαι δυοκαῖδεκα βῆς ἐνὶ νηῷ,
 Ηνίς, ἠκίστας ἱερὰς ἐμῶν, αἴκ' ἐλείψῃ
 Ἀστυ τε, ἢ Τρώων ἀλόχους, ἢ νήπια τέκνα·
 Αἴκειν Τυδείος υἱὸν ἀπόχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
 Ἀγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μῆσ' ὥρα φόβοιο·
 Οὐδ' ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ θνῆσθαι·
 Οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὥδέ γ' ἐδίδιδμ' ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 Οἵ περ φασὶ θεῶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 Μαίνετο, ὃδὲ τίς οἱ δύναιτο μῦθος ἰσοφάρειν.

Ως ἔφαθ'· Ἐκλῶρ δ' ὅτι κασιγνήτῳ ἀπίθουσι·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τέχεσσι ἄλτο χαμᾶζε·
 Πάλλων δ' ὀξέα δῦρα, κατὰ σπᾶσιν ὥχετο πάντη,
 Οτρύνων μαχίσσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰγῇν.
 Οἱ δ' ἐλείχθησαν, ἢ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόβοιο·
 Φάν δὲ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανόσσερος
 Τρώσιν ἀλεξήσοισα κατελθέμεν, ὥς ἐλείχθην.
 Ἐκλῶρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλειτο, μακρὸν αὖσας· 10

Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλῆσοι τ' ἐπίκυροι,
 Ἀνέρις ἐστὶ φίλοι, μῆσ' αὖτε δὲ θέρειδος ἀλκῆς,
 Οφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω περὶ Ἰλίον, ἠδὲ γέφυρην
 Εἴπω βυλάτῃσι, ἢ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι,

Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποχίεσθαι δ' ἐκατόμβας.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Εὐκλῶρ·
 Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτει καὶ αὐχίνα δέρμα κελαινόν,
 Ἀντιζέ, ἢ σωματὶ δύναι ἀσπίδος ὀμφαλοῦσθης.

Γλαῦκος δ' Ἰσπολόχοιο παῖς καὶ Τυδείος υἱὸς
 Ἔς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχιδας. 120
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρῶτος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέρισι, καταθηλῶν ἀνθρώπων;
 Οὐ μὲν γὰρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδανείῃ
 Τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ περβέβηκας ἀπάντων
 Σὼ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεναις.
 Δυσήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μῦθῳ ἀντιόωσιν.

Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' ἑρᾶν εἰλήλυθας,
 Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπερανοῖσι μαχοίμην.
 Οὐδὲ γὰρ ὕδ' Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος 30
 Δὴν ἦν, ὅς β' αὖ θεοῖσιν ἐπερανοῖσιν ἔριζεν.

Ὅς ποτε μακρομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
 Στεῖνε κατ' ἠγάθειον Νυκτοῖον· αἱ δ' ἅμα παῖσιν
 Θύοδρα χαμαὶ κτείνεσθαι, ὑπ' ἀνδροφόνῳ Λυκέρῳ
 Θενοῦμαι βυπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
 Δύσειδ' αἰλὸς κατὰ κῆμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.

Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ρεῖα ζῶντες,
 Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνῳ παῖς· ὕδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἦν, ἔπειτ' ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο παῖσι θεοῖσιν. 40
 Οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχιδας.
 Εἰ δέ τις ἐστὶ βροτῶν, οἱ ἀρέρης καρπὸν ἔδυσιν,
 Ἄσπον ἴδ', ὥς κεν θάσσον ὀλέθρῳ πείραδ' ἵκηαι.

Τὸν δ' αὖθ' Ἰσπολόχοιο προσήδα φαίδιμος υἱὸς·
 Τυδείδῃ μεγάθυμῃ, τίη γένειν ἐρείσεις;

128. Hoc dicit, propter spem et propter, quod tunc videtur erat, arma.

Οἷη περ φύλλον ἥρη, τοῖσδε καὶ ἀνδρῶν.
 Φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνέμος χαμάδις χέει, ἄλλα δὲ τ' ὕλη
 Τηλεθόωσα φύει, ἕαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη.
 Ὡς ἀνδρῶν γενεή, ἥ μιν φύει ἡ δ' ἀπολήγει.
 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ἔφρ' εὖ εἰδῆς 150
 Ἡμετέρην ἥμεν, πολλοὶ δὲ μιν ἀνδρες ἴσασιν.
 Ἔσι πόλις Εὐρύη, μυχῷ Ἀργεος ἰσποδῶτοιο,
 Εὐθαδὲ Σίσυφος ἔσκει, δ' κέρδιος ἥρετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκος τέκετ' ἦόν.
 Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόνην.
 Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠγορέην ἐρατεινὴν
 ὤψασαν· αὐτὰρ οἱ Προῖτος καὶ ἐμψάλο θυμῷ.
 Ὃς ῥ' ἐκ δῆμος ἔλασεν, ἔπει πολὺν φέρτερος ἦεν
 Ἀργείων· Ζῆς ῥ' οἱ ὑπὸ (κῆπῳ) ἰδάμασε.
 Τῷ δὲ γυνὴ Προίτη ἐπεμήνατο, δι' Αἰτεια, 60
 Κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγῆμεναι· ἀλλὰ τὸν ὕτι
 Πῆθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόνην.
 Ἡ δὲ ψάσμα μιν Προῖτον βασιλῆα προσπύδα·
 Τειθαίης, ὃ Προῖτ', ἡ κάκιστε Βελλεροφόνην,
 Ὃς μ' ἐθηκεν φιλότῃ μιγῆμεναι καὶ ἐθέλω.
 Ὡς φάτο· τὸν δὲ ἀνακλῆ χόλος κάβει, οἷον ἄκνυς.
 Κτεῖναι μὲν ῥ' ἄλεετο, σέβασατο ῥ' τόγῃ θυμῷ,
 Πέμπει δὲ μιν Λυκίῃσδε, πόρην δ' ὄγε σῆμα λα λυγρὰ,
 Γράψας ἐν στήνακι στήνῃ θυμοφθόρα πολλὰ.
 Δείξαι δ' ἠνώγει ὃ πειθερῶ, ὅφρ' ἀπὸλοιτο. 70
 Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίῃσδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίῃν ἔξε, Ζαῖθον τε βέροντα,
 Προφρονέως μιν τίεν ἀναξ Λυκίης ἄρειος.
 Ἐνὶ μαρ ξείνοισι, καὶ ἐννέα βῆς ἱέρδεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη βοδὸδάρχυλος ἦως,
 Καὶ τότε μιν ἐρέει, καὶ ἥτις σῆμα ἰδέσθαι,

Ο, τῇ γὰρ οἱ γαμβροῖο παρὰ Προίτοιο φέροιτο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παριδέξατο γαμβρῷ,
 Πρῶτον μὲν γὰρ Χίμαρην ἀμαρμακίτην ἐκέλευσε
 Πενέμενρον· ἡ δ' ἄρ' ἔην Δεῖον ἦμος, ὃδ' ἀνθρώπων, 180
 Πρόσθε λέων, ὅππιν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαρρα,
 Δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μῦθος αἰθομένοιο.
 Καὶ τὴν μὲν κατέπιφνε, θίων τεράεσσι σιθῆσας.
 Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχίστασθε κυδαλίμοισι·
 Καρτίσῃν δὴ τὴν γε μάχην φάτο δῦμῳ ἀνδρῶν.
 Τὸ τρίτον αὖ, κατέπιφνε Ἀμαζόνας ἀντιανέρας.
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένοσιν ἐκινὸν δόλον ἄλλον ὕφανε·
 Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
 Εἶσε λόχον· τοὶ δ' ὅτι πάλιν οἰκόνδε γένοιτο·
 Πάντας γὰρ κατέπιφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης. 90
 Ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεῶν γόνον ἦν ἰόντα,
 Αὐτῇ μιν κατέρυκε, δίδυ δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιλῆϊδος ἡμισυ πάσης.
 Καὶ μὲν οἱ Λυκιοὶ τέμενος τάμον ἔζοχον ἄλλων,
 Καλὸν φυταλίης καὶ ἀρύρης, ὅφρα τέμοιτο.
 Ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 Ἰσανδρὸν τε, καὶ Ἰσπόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδάμειν μὲν παριδέξατο μητίετα Ζεὺς,
 Ἡ δ' ἔτεκε ἀντίθειον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κακῆϊνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 Ἦτοί οἱ κατωπέδιον τὸ Ἀλκίαν οἶος ἀλάτο,
 Οἱ θυμὸν καλῶν, πᾶτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
 Ἰσανδρον δὲ πρὶ ἥν Ἀρης, ἄτος πολέμοιο,
 Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·
 Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήϊος Ἀρτεμις ἔκλινε.
 Ἰσπόλοχος δὲ μὲν ἔτιξε, καὶ ἐκ τῷ φημί ἦν ἰώδης·
 Πέμπε δὲ μὲν εἰς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,

Αἶεν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἑμὲν βραχὺ ἄλλων·
 Μηδὲ ἦμος πατέρων ἀνιχνεύμεν· οἳ μὲν ἄριστοι
 Εἰ τ' Εὐρύη ἐν ἡρόνιο καὶ ἐν Λυκίῃ ἄρει· 210
 Ταύτης τοι ἦμεν τε καὶ αἶμας ἐνχομαι εἶναι.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εὐχος μὲν κατέπνευεν ἐπὶ χθονὶ στυλοβόλῳ,
 Αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι περσπυδα ποιμένα λαῶν·

Ἡ γὰρ νῦν μοι ξείνος πατρώϊός ἐστι παλαῖος·
 Οἶνός γ' ὅτε διὸς ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, εἴκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
 Οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξενίῃα καλά·

Οἶνός μιν ζωστῆρα δίδε φοίνικι φαεινόν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον· 20
 Καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰών, ἐν δωμασὶ ἑμοίοι.

Τυδεία δ' ἔμμεντο· ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἰόνα
 Κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσι ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἀργεῖ μέσσω
 Εἰμὶ· σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν ἦν δῆμον ἴκωμαι.

Εὐχεῖται δ' ἀλλήλων ἀλεῶμεθα καὶ δι' ὁμίλει·
 Πολλοὶ μὲν γὰρ ἑμοὶ Τρῶες, κλειτοὶ τ' ἐπὶ κλισίῃ·

Κτείνειν, ὅν κε θεὸς γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κίχεται·
 Πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ, ἐναγρέμεν, ὅν κε δύνηται·

Τάχιστα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείφομεν· ὅφρα καὶ οἶδε
 Γνώσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι ἀχόμεθ' εἶναι·

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, κατὰ ἱσπῶν ἀΐξαντε,
 Χεῖρας τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ σιωπῶντο·

Εἰδ' αὖτε Γλαῦκω Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 Ὃς πρὸς Τυδείδῃν Διομήδεα τάχ' ἔαμειβε,

Χρῦσα χαλκείων, ἐκατόμβοι ἐνταβόων·
 Ἐκίω δ' ὥς Σκαίας τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν,

Ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἀλοχοὶ θεῖον, ἠδὲ θυγαῖρες,

234. mentem ademit Iupiter. alij abster interpretantur, Porphyrius apud Eustathium,
 φρένας ἐξαλείψας ἐποίησεν ὁ Ζεὺς.

Εἰρόμενα παῖδας τε, κασιγήτας τε, ἕτας τε,
Καὶ πόσιος· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει 240
Πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κῆδ' ἐφῆπτο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε,
Ξεῖν' ἀθέσσησι τέτυγμῆρον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Πενθήκοντ' ἕνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημῆμοι· ἐνθάδε παῖδες
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι·
Κυράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
Δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημῆμοι· ἐνθάδε γαμβροὶ
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' ἀδούης ἀλόχοισιν. 50
Εὐθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἦλυθε μήτηρ,
Λαοδίκην ἐσάγυσσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Εἰ τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Τέκνον, τίπτε λιπῶν πόλεμον θρασὺν εἰλήλυθας;
Ἡ μάλα δὴ τέρνῃσι δυσώνυμοι ἦεις Ἀχαιῶν
Μαρναῖμοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
Ελθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀναχέειν.
Ἀλλὰ μῦθ', ὅφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
Ὡς πείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσειαι, αἴ κε πείσοιαι. 60
Ἄνδρ' ἐκ κεκημῶτι μῦθος μέγα οἶνος αἶξει,
Ὡς τύνη κέκμηκας, ἀμύνων ῥοῖσιν ἔτησι.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
Μὴ μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
Μὴ μ' ἀπογοῶσης, μῦθος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
Χερσὶ δ' ἀνίπλοισιν Διὶ λείβειν ἄθοπα οἶνον
Ἀζομαι· ὅδε πῃ ἐστὶ κελαίνεφ' Ἐκροίῳ
Αἵματι καὶ λυθρῷ πεπαλαγμῶν εὐχετάαοθα.
Ἀλλὰ σὺ μῦθ' ὥς νῆδ' Ἀθηναίης ἀγελείης

Ερχεο σὺν θυέεσσιν, ἀόλλυσσασα γεραίᾳς· 270
 Πέπλον δ' ὅς τις τοι χαριέεσσις ἠδὲ μέγιστος
 Ἔσιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 Τὸν δὲς Αθηναίης ἐπὶ γύνασιν ἠυκόμοιο,
 Καὶ οἱ ὑποχέουσαι δυοκαίδεκα βῆς ἐνὶ νηῶ,
 Ηνικ, ἠέεσας ἱερὸσέμεν, αἶψ' ἐλέεσθαι
 Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα·
 Αἴκεν Τυδείας υἱὸν ἀπόχρη Γεῖν ἱρῆς,
 Λυγριοὶ ἀχμυλῆν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὶν Αθηναίης ἀγελείης
 Ερχεο· ἐγὼ δὲ Πάρην μέλει δάσσομαι, ὅφρα καλέσω, 80
 Αἴκ' ἐθέλῃς εἰπόντες ἀκνέμεν· ὥς κεν οἱ αὖτις
 Γαῖα χάνοι· μέγα γ' μιν Ολύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε, καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖο τε πατρίν.
 Εἰ κενὸν γὰρ ἴδοιμι κατελθόντ' αἶδος εἶσω,
 Φαίην κεν φρέν' ἀτέρπευ οἴζυος ἐκλεαθέεσθαι.
 Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολῶσα ποτὶ μέγαρ', ἀμφιπόλοισι
 Κέκλειο· καὶ δ' ἄρ' ἀόλλυσσαν κατὰ ἄστυ γεραίᾳς.
 Αὐτὴ δ' εἰς θάλαμον κατέβησά τοι κηῶνισα,
 Εὐθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος Διοειδὴς 90
 Ἠγάγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὺς ἄρτια πόντον,
 Τὴν ὁδὸν, ἣν Ελένη περ ἀνήγαγεν ἀπαίρειαν.
 Τῶν ἐν' αἰεραμνῇ ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 Ὅς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
 Ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεῖά τοι ἄλλων·
 Βῆ δ' ἰέναι, πολλὰ δὲ μετεσφρόντο γεραίᾳ.
 Αἱ δ' ὅτε νηὶν ἴκανον Ἀθήνης, ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Τῇσι θύρας ὤϊζε Θεανῶ καλλιπάρῃος,
 Κισσηῖς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἰσποδάμοιο·
 Τὴν γ' Τρῶες ἔθηκαν Αθηναίης ἱέρειαν. 300

Αἰ δ' ὀλουγῇ πᾶσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνέχον·
 Ἡ δ' ἄρα σέπλον ἔλυσσ' Ἰφιδάμνηος, καλλιπάρης,
 Θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γύνασιν ἠυκόμεοιο·
 Εὐχομένη δ' ἤρατο Διὸς κῆρ' ἀνέχουσι.

Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπλοισι, δῖα Διᾶων,
 Ἄξον δὴ ἔλχος Διομήδεος, ἥδ' ἔμ' αὐτὸν
 Πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαῶν παρὰ τοῖσι πυλάων·
 Ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βῆς ἐνὶ νηῷ
 Ἦναι, ἠέ τις ἰερὰ σομῶν, αἶψ' ἐλπίσῃς
 Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα.

310

Ὡς ἔφατ' Ἀχαιμένη· ἀνένδε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ὡς αἰ μὲν ῥ' εὐχομένοιο Διὸς κῆρ' ἀνέχουσι·
 Ἐκλῶρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 Καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτλξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι
 Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι, τέκτονες ἄνδρες,
 Οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν,
 Ἐλγυθὶ τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
 Ἐνθ' Ἐκλῶρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χερσὶ
 Ἐλχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· παρὰ τοῖσι δὲ λάμπειο δαῖρας
 Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος δέει πόρκης.
 Τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τέχε' ἔποιτα,
 Λασιδα, καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τῶν ἀφώνων·
 Ἀργεῖν δ' Ἐλένη μετ' ἄρα δμῶνσι γυναῖξιν
 Ἦτο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλεε.
 Τὸν δ' Ἐκλῶρ νεύσας ἰδὼν ἀχχοῖς ἐπέεσσιν·

20

Δαμόνι, καὶ μὲν καλὰ χόλοι τόνδ' ἐνθεο θυμῷ·
 Λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πόλιν, ἀπὺ τε τείχος,
 Μαρναμένοιο· σῆο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε, πόλεμος τε,
 Ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδωκε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
 Εἴ τινα πῶς μεθιέντα ἴδοις συγερῶν πολέμοιο·
 Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρρὸς δηϊόιο δέρη.

30

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος Διοσίδης·
 Ἐκίωρ, ἐπεὶ με κατ' ἄσαν ἐνέκισσας, ὅδ' ὑπὲρ ἄσαν,
 Τῶν καὶ τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μὲ ἄκυσον·
 Οὐτὶ ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλω ὑδὲ νημέσσει
 Ἡμῖν ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχρ' ὠφραπείδαι.
 Νῦν δέ με παρειπῶσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
 Ὀρμησ' εἰς πόλεμον· δοκίει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 Λαῖον ἴστιάδαι· νίκη δ' ἐπαμείβετ' ἄνδρας.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τέλεια δύω.
 Ἡ ᾗθ', ἐγὼ δὲ μέτεμι· κίχιστιάδαι δέ σ' οἶω.

340

Ὡς φάτο· τὸν δ' ὅτι προσέφη κορυθαίολος Ἐκίωρ·
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισι·

Δᾶερ ἐμῆο, κυνὸς κακομηχάνη, ὀκρυσεύσης,
 Ὡς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 Οἴχεσθαι προσφέρουσα κακὴν ἀνέμοιο θυέλλῃ
 Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κύμα πολυφυλοῖσθ' οἰο θαλάσσης·
 Ἐνθα με κύμα ἀπείρει, πάρος τὰδε ἔργα φημάδαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰδε γ' ὧδε Διοὶ κακὰ τεκμήραισι,
 Ἀνδρὸς ἔπειτ' ὄφελον ἀμείνοτος εἶναι ἀκοίτις,
 Ὃς ῥ' ἦδη νέμειν τε καὶ ἀχρεῖα πόλλ' ἀνθρώπων.
 Τῆτ' ὅτ' ἄρ' νῦν φρένες ἐμπέδοι, ἢ τ' ἄρ' ὀπίσω
 ἔασον· τῷ κέν μιν ἐπαυρήσειαδαι οἶω.

50

Ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, καὶ ἔξω τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 Δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνοσ φρένας ἀμφιβέβηκεν,
 Εἴτεκ' ἐμῆο κυνὸς, καὶ Ἀλέξανδρον ἔνεκ' αὐτῆς·
 Οἷσιν ἐπὶ Ζῆς δῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσω
 Ἀνθρώποισι πειλώμεθ' ἀοίδιμοι ἰσσομφοῖσι.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἐπεῖτα μέγας κορυθαίολος Ἐκίωρ·
 Μὴ με καθίξ', Ἑλένη, φιλέουσά περ, ὅδε με πείσεις.
 Ἡδὴ γὰρ μοι θυμὸς ἐπίσσυ', ὅφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσι, οἳ μέγ' ἐμῆο πτολὴν ἀπείοντος ἔχουσιν.

60

Ἀλλὰ σὺ γ' ὄρνυθι τῷτον, ἐπειγέω δὲ καὶ αὐτὸς,
 ὧς κέν μ' ἐντοῦδεν πόλιος καταμάρψῃ ἰόντα·
 Καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδε ἐλᾷσομαι, ὅφρ' ἂν ἴδωμαι
 Οἰκῆας, ἀλοχὸν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
 Οὐ γὰρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπὸ τροπος ἴξομαι αὐτίς,
 ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.

ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκλῶρ·
 Αἰψὰ δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐ ναιετάουσας,
 Οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 Ἀλλ' ἦγε ζῦν παῖδι καὶ ἀμφιπλόω εὐπέπλω.
 Πύργῳ ἐφεισῆκει γούωσά τε, μυρομήν τε.
 Ἑκλῶρ δ', ὡς ἔκ' ἐνδον ἀμύμονα τέτμυρ ἀκοιτιν,
 Ἔσθ' ἐπ' ὕδον ἰὼν, μέλα δὲ δμῶσιν ἔειπεν·

370

Εἴδ' ἄγε μοι, δμῶα, νημερτέα μυθήσασθαι·
 Πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 Ἡέ σθ' ἐς γαλῶν, ἢ εἰς αἰθέρων εὐπέπλων,
 Ἡέ σθ' Ἀθηναίης ἐξοίχετ', ἐνθα περ ἄλλα
 Τρῶα εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκοντ';

80

Τὸν δ' αὖ ὀτρυνὴ ταμὴν παρὲς μῦθον ἔειπεν·
 Ἑκλῶρ, ἐπεὶ μάλα νῶγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 Οὔτε σθ' ἐς γαλῶν, ὅτ' εἰς αἰθέρων εὐπέπλων,
 Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχετ', ἐνθα περ ἄλλα
 Τρῶα εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκοντ'.
 Ἀλλ' ἐπεὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, ὅτεκ' ἄκρῳ
 Τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν·
 Ἡ μὲν δὴ παρὲς τείχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 Μαχιομένη εἰκῆα· φέρει δ' ἅμα παῖδά τιθήνη.

Ἡ βὰ γυνὴ ταμὴν· ὃ δ' ἀπέστυλο δώματός Ἑκλῶρ
 Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς, εὐκλισιάς κατ' ἀγῆας.
 Εὐτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
 Σκαῖας, τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίεσθαι πεδίονδε,

90

Εὐθ' ἄλοχος πολυδάκρυος ἐναντίη ἦλθε δέσση,
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ηιτίωνος·
 Ηιτίων, ὃς ἔταμιν Ὑποπλάκω ὕληϊσσι,
 Θύβη Ὑποπλακίη, Κιλίκιος ἀνδρῶσιν ἀνάσσει·
 Τῷ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ·
 Ἡ οἱ ἐπὶ τ' ἦν τῆσ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 Παῦδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400.
 Ἐκτορίδην ἀγαπήδον, ἀλίγκιον ἀνέρι καλῷ·
 Τὸν ῥ' Ἐκτωρ καλῆεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος ῥ' ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.
 Ἡτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρῆτατο δακρυχέουσα,
 Εἴτ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Δαμόνοι, φθίσαι (εἰ τὸ σὸν μῦθος, ὃδ' ἰλιάφρως
 Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἐμ' ἀμμορον, ἢ τάχα χήρη
 Σεῦ ἴσομαι· τάχα ῥ' εἰ κατακταίνουσιν Ἀχαιοί,
 Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη 10
 Σεῦ ἀφαρμαρτῆσθαι χθόνα δύμηναι· ἔρ' ἔτ' ἄλλη
 Ἔσαι θάλαττ' ἔπει ἂν σύ γε πτότμον ἐπίσσης,
 Ἀλλ' ἄχε'· ὃδ' μοι ἐστὶ πατήρ καὶ πτότνια μήτηρ.
 Ἡτοι ῥ' πατέρ' ἀμὸν ἀπέκλειε δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὐ ναιετάσσαν,
 Θύβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ηιτίωνα,
 Οὐδέ μιν ἐξενάρριξε· σὺ βάσταλο ῥ' τότε θυμῷ·
 Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκτενεν σὺν ἔντεσι δαυδαλέοισιν,
 Ἡδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχειν· περὶ δὲ σφειλέας ἐφύτλυσαν 20
 Νύμφαι Ορεσιάδες, κῆρυγ Διὸς ἀγχιόχοιο.
 Οἳ δέ μοι ἐπὶ τὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 Οἱ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἡμασί αἶδος ἔσω·
 Πάντας ῥ' κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Βυσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεῖνῃς ὀίεσσι.

Μητέρα δ', ἣ βασίλειον ὑποπλάκω ὑλήεσσι,
 Τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κηράτεσσιν,
 Ἀψ' ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα·
 Πατὴρ δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμὶς ἰοχέαιρα.
 Ἐκλῶρ, ἀτὰρ σὺ μοι ἑσσι πάϊηρ καὶ πότνια μήτηρ,
 Ἡδὲ κασιγνήτος, σὺ δέ μοι θαλερὰς παρακοίτης. 430
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαγε, καὶ αὐτῷ μίμν' ἐπὶ πύργῳ.
 Μὴ παῖδ' ὀρφανὸν θείης, χήρην τε γυναικα·
 Λαὸν δέ σῃσεν παρ' ἐρινεὸν, ἔκθα μάλισα
 Ἀμβατὸς ἐστὶ σόλις, καὶ ἐπιδρομον ἐπλετο τῆχος·
 Τρεῖς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
 Ἀμφ' Αἴαντε δῶω, καὶ ἀγακλυδὸν Ἰδομενῆα,
 Ἡδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδης, καὶ Τυδεὸς ἄλκιμον υἱόν·
 Ἦεν τις σφὶν ἔνισσε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 Ἡ νῦ καὶ αὐτῷ θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκλῶρ· 40
 Ἡ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' ἀνῶς
 Λιδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἰλκεσιπέπλους,
 Αἴκε, κακὸς ὥς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 Οὐδέ με θυμὸς ἀνώγει, ἐπεὶ μάθον' ἔμμεναι ἐσθλός
 Αἰεὶ, καὶ πρώτοισι μέλα Τρῳέεσσι μάχεσθαι.
 Ἀρνύμενος πάρος τε μέγα κλέος, ἠδ' ἐμὸν αὐτῷ.
 Εὖ μιν γὰρ τόδε οἶδα καλὰ φρένα καὶ καλὰ θυμὸν,
 Ἐστέ) ἡμάρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
 Καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο·
 Ἀλλ' ἔ μοι Τρῶων τόσσον μέλει ἄλγος ὅπίσσω, 50
 Οὐτ' αὐτῆς Ἐκάβης, ἔτε Πριάμοιο ἀνακτος,
 Οὐτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 Ἐν κοίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμήνεσιν,
 Οἷον σέ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Δακρυόεσσαν ἄγῃ), ἐλθέρον ἡμάρ ἀπέραις·

Καί κεν ἐν Ἀργεὶ εὔστα, πρὸς ἄλλης ἰδὼν ὑφάγους·
 Καί κεν ὕδωρ φορέοις Μισηΐδος, ἢ Ὑπέρειης,
 Πόλλ' αἰκαζομένη· κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·
 Καί ποτὶ τις εἴπῃσιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέυσαν,
 Ἐκλῶρος ἦδε γυνή, δὲ ἀριστέσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἰσποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφιμάχοντος·
 Ὡς ποτὶ τις ἐρέει· (οἱ δ' αὖ νέον ἔσσι) ἄλλος
 Χυτὲί τοιῷδ' ἀνδρὲς, ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
 Ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 Πρίν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σὺ δ' ἑλκηθμοῖο πυνθίωθαι.
 Ὡς εἰπὼν, ὃ παῖδος ὀρέξατο φαίδιμος Ἐκλῶρ.
 Ἀψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον εὐζώνιοι τιθήνης
 Εκκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλῃ ὄψιν ἀτυχεύεις,
 Ταρβήσας χαλκὸν τε, ἰδὲ λόφον ἰσπιοχάτην,
 Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος ἰδόντα νοῆσας· 70
 Ἐκ δ' ἐγέλασε πατὴρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ.
 Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκλῶρ,
 Καί τὴν μῦθ' καθέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλὲ τε χερσίν,
 Εἶπεν ἐπιδέξάμενος Διτ' ἑ, ἄλλοισιν τε θεοῖσι·
 Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε χυτῖωθαι
 Παῖδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπεία Τρώεσσι,
 Ὡδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἴλιν ἴφι ἀνάσσειν.
 Καί ποτὶ τις εἴπῃσι, Πατὴρ δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων,
 Ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἕναρα βροτοῖσι, 80
 Κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρεῖα μήτηρ.
 Ὡς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκε
 Παῖδ' ἐόν· ἢ δ' ἄρα μιν κηῶδεῖ δέξατο κόλπῳ,
 Δακρυόεν γελάσασα· ὥσπερ δ' ἐλέησε νοῆσας,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Δαμνομένη, μή μοι τι λήν ἀκαχίζω θυμῷ·

Οὐ γὰρ τίς μ' ὑπὲρ ἄσσαν ἀνὴρ αἰδοῖ θεοῖά φει·

Μοῖραν δ' ἔτινά φημι πεφυγμένον ἑμὴν ἀνδρῶν,

Οὐ κακὸν, ὅδε μὲν ἰσθλόν, ἐπὶν ταπρῶτα ἦν.

Ἀλλ' εἰς οἶκον ἴστα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμει,

490

Ἰόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλε

Εργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεῖσι μελήσει

Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλῷ ἐγγεγάασιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἰλετο φαίδιμος Ἑκτωρ

Ἰσπυριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει

Εὐροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα·

Αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐναετάρωντας

Ἑκτορος ἀνδροφόνου· κηχέσασθαι δ' ἐνδοθι πολλὰς

Ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.

Αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἑκτορα ὧ· ἐνὶ οἴκῳ·

500

Οὐ γὰρ μιν ἔτ' ἐφαίετο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο

Ἰζεσθαι, πεφυγόντα μῦθος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δῆθ' οὐκ ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·

Ἀλλ' ὄγ', ἐπεὶ καλῆδ' οὐκ οὐκ ἔχ' αἰεὶ ποικίλα χαλκῷ,

Στάτ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραπνοῖσι πεποιθώς.

Ὡς δ' ὅτε τις σατὸς ἴσπος, ἀκοσῆσας ἐπὶ φάτῃ,

Δισμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίῳ κροάων,

Εἰωθὼς λνέσθαι εὐρρεῖος ποταμοῖο,

Κυδρίων· ὅψ' δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται

Ὡμοῖς αἰῶσεν· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,

10

Ρίμφα ἔγ' οὐκ φέρει μέλα τ' ἠθεα καὶ νομὸν ἴσπων·

Ὡς γὰρ Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγᾶμιν ἄκρης

Τάχεσι σαμφάνων, ὥς ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει

Καυχχαλίων, ταχέας δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα

Ἑκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὐτ' ἄρ' ἐμειλλε

Στρέφειν ἐκ χώρης, ὅθι ἦ ὀάριζε γυναῖκα.

Τὸν δεύτερος περσείειεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

R

500. Comparationem hanc perquam elegantem imitati sunt, Virgil. Ec. XI. 492.
A. Jaf. 5, Canio. XVI. 55. 28.

Ἡθεῖ, ἥ μάλα δὴ (εἰ καὶ ἰσχυρόν κεν κατερύκω,
 Δητύων, ὃν ἦλθεν ἱερότατον, ὡς ἐκέλευς.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ· 526
 Δαμόνι, ὃν ἂν τις τοι ἀνὴρ, ὅς ἐστιν ἱερότατος,
 Ἔργον ἀτιμήσῃ μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμος ἔσσι.
 Ἀλλὰ ἱκὼν μεθίεις τε, καὶ ὃν ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 Ἀχίλῳ ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν ἀγχι' ἄκνω
 Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σείο.
 Ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὅππῃθεν ἀριστόμεν, ἄγε σῶθι Ζεὺς
 Δῶν, ἱππεράοισι θεοῖς ἀντιφύετ' ἄνθρωποι
 Κρητῆρα γήσαο δαμῆν ἐλθέρον ἐν μεγάροισιν,
 Ἐκ Τροίης ἐλάσαντες εὐκλήμιδας Ἀχαιούς.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α, Η.

Επιγραφή.

Ητα δ' Αἴας πολέμιζε μόνω μόνος Εκλῶρι δίω.

Ως εἰπὼν πυλῶν ἐξέσυτο φαίδιμος Εκλῶρ·
 Τῷ δ' ἄμ' Αλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
 Ἀμφοτέρωι μέμασαν πολέμιζεν ἠδὲ μάχισταί.
 Ως δὲ Σιδὸς ναῦτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
 Οὔρον, ἐπὴν κειάμωσιν εὐξέσθ' ἐλάτῃσι
 Πόρῃσιν ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γῆα λένυσται.
 Ως ἄρα τῷ Τρώεσιν ἐλδομένοισι φανήτην.
 Εὐθ' ἐλέτην, ὃ μὲν ὕδ' Ἀρηιθέοιο ἀνακτός,
 Ἀρη γαιετάοισι Μενιάδιον, ὃν κορυήτης
 Γείνατ' Ἀρηίθεος ἔχ' Φιλομέδουσα βοῶπις·
 Εκλῶρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἐγχεῖ ὀξυόεντι
 Λυχέην ὑπὸ σφαγῆς εὐχάλκε· λυσε δὲ γῆα.
 Γλαῦκος δ', Ἰσπολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἰφίνοον βάλε δαυρὶ, κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην,
 Δεξιὰ δ' ἴσπων ἐπ' ἀλμυρὸν ὠκείων,
 Ωμον· ὃ δ' ἐξ ἴσπων χαμάδις πῖσε· λυτο δὲ γῆα.

10

Τὸς δ' ὥς ἦν ἐνόησε διὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργεῖνς ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ,
 Βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰῖσας
 Ἴλιον εἰς ἱρὴν· τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων,
 Περυγὰ μιν ἐκκατιδὼν, Τρώεσσι δὲ βύλετο νίκην.

20

R 2

Ἀλλήλοισι δὲ τῶγε συναντιέσθην παρὰ φηγῶ.

Τὴν πρῶτος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Απόλλων·

Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
ἦλθες ἄπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς αἰῆκεν;

Ἡ ἴνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἱεραλκία νίκην
Δῶς; ἐπεὶ ὅτοι Τρῶας ἀπολλυμένας ἐλεάρεις.

Ἀλλ' εἰ μὲν τι πείθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,

Νῦν μὲν παύσωμαι πόλεμον καὶ δῆϊότητα

Σήμερον ὕστερον αὐτὲ μαχήσονται, εἰσὶκε τέμνω

Ἰλίῳ ἔυρωσιν· ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ

ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθίσαι τόδε ἄνυ.

Τὸν δ' αὖθις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ὡδ' ἔγω, Ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ

ἦλθον ἄπ' Οὐλύμποιο, μέγα Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·

Ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;

Τὴν δ' αὐτὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Απόλλων·

Ἐκτορος ὄρωμαι κρατερὸν μῆρος ἰσποδάμοιο,

Ἡν τινα πρὸς Δαναῶν περκαλέεσθαι οἴομαι οἶος;

Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δῆϊότητι·

Οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκήμιδες Ἀχαιοὶ

οἷον ἐπόρσειαν πολεμίζεν Ἐκτορὶ δίω.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθουσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τῶν δ' Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ

Βελὴν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφηνόταν μητιόωσι·

Στῆ δὲ παρ' Ἐκτορὶ ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὸς μῆτιν ἀτάλαντε,

Ἡ ῥα νῦν μοι τι πείθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμί.

Ἄλλως μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς·

Αὐτὸς δὲ περκαλέεσθαι Ἀχαιῶν ὅσις ἄριστος,

Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δῆϊότητι·

Οὐ γὰρ πῶς τοι μοῖρα θάνατον καὶ πόντον ἐπιπαεῖν·

Ὡς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκυσσα θεῶν ἀειφρετάων.

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκλῶρ δ' αὐτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκύσας·

Καί ῥ' ἐς μέσσην ἰὼν, Τρώων ἀνιέργει φάλαγγας,

Μίσην δὲ δὸς ἑλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἄπαυτες.

Καδδ' Ἀγαμέμνων εἶπεν εὐκνήμιδας Ἀχαιῶς·

Καδδ' ἄρ' Αθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

Εξέδην, ὅρμισιν ἑοικότες ἀγυπιοῖσι,

Φηγῶν ἔφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς ἀγίοχοιο,

60

Ἀνδράσι τερπόμενοι· ἧρ δὲ σίχες εἶατο πυκναί,

Λαοῖσι καὶ κορύθεοι καὶ ἔγχεσι πεφρικῆται.

Οἷη δὲ ξεφύροιο ἐχέατο πόντον ἐπὶ φρεσὶ

Ὀρυμμένοιο νέον, μελάνει δὲ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·

Τοῖαί ἄρα σίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε

Ἐν πεδίῳ· Ἐκλῶρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·

Κέκλυτέ με, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Ὀρκία μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος ἔκ ἐτέλεσεν,

Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρετ' ἀμφοτέροισιν,

70

Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην ἔυπυργον ἔλητε,

Ἡ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμνέετε ποντοπόροισιν.

Ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες παταχαῶν·

Τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχίσσασθαι ἀνώγει,

Δεῦρ' ἵτω ἐκ πάντων, πρῶτος ἐμὲ μῆναι Ἐκλῶρι δίῳ.

Ὡδὲ δὲ μυθίομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·

Εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναηκῆϊ χαλκῷ,

Τάχιστα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,

Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμῳ πάλλιν, ὅφρα πυρὸς με

Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι κελάχῳσι θανόντα.

80

Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,

Τάχιστα συλήσας, οἶσω ποτὶ Ἴλιον ἱρὴν,

Καὶ κρεμῶω ποτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο·

Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐσελμὺς ἀποδώσω,
 Οφρα ἔταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Σῆμά τέ οἱ χθίσωσιν ἐπὶ πλάτῃ Ἑλλησπόντῳ.
 Καί ποτε τις εἴησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
 Νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι καλὰ βιηῶτος,
 Ον ποτ' ἀριστῶντα κατέκτανε φαίδιμος Ἑκτωρ·
 Ὡς ποτὲ τις ἔρει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος ἔποτ' ὀλεῖται.

06

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐβρόντο σιωπῇ·
 Αἰδεῖσθαι μὲν ἀνῆναισθαί, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 Οψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετίειπε,
 Νείκεϊ ὀνειδίζων, μέγα δὲ σοναχίζετο θυμῷ·

ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, ἡκέτ' Ἀχαιοί·
 Ἡ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔοσιλαί ἀνόνθεν ἀνὼς,
 Εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἑκτορος ἀντίος εἴσιν.
 Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα ῥύοιοδε,
 Ἡμεῖοι αὖθι' ἔχαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῖς αὐτῶς·
 Τῷ δὲ δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερβαί
 Νίκης σφείρατ' ἔχον· ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

100

Ὡς ἄρα φωνήσας κατιδύσατο τείχεα καλά·
 Ἐνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάη βιότοιο τελευτῇ
 Ἑκτορος ἐν πειλάμῃσιν, ἔπειτα πολὺ φέρτερος ἦεν·
 Εἰ μὴ ἀνατῆσαις ἔλεον βασιλῆες Ἀχαιῶν·
 Αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, ἄρρυκρῆϊον Ἀγαμέμνων,
 Δεξιτερῆς ἔλε χεῖρες, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφέες· ἡδέ τί σε χρὴ
 Ταυτίης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἔχιο, κηδόμενός περ,
 Μὴδ' ἔθειλ' ἐξ ἐριδος σεῦ ἀμείνοιν, φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἑκτορι Πριαμίδῃ, τὸν τε συγένοι καὶ ἄλλοι·
 Καὶ δ' Ἀχιλλεύς τῷ γὰρ μάχῃ ἐνὶ κλυδαινέρῃ
 Ἐργὸν ἀντιβολῶσα, σφῆρ σέε πολλὸν ἀμείνων.

10

Αλλά σὺ μὲν νῦν ἴδε, ἰὼν μὲν ἔθνος ἱσάων·
 Τέτω δὲ φέρον ἄλλον ἀναστήσειν Ἀχαιοί.
 Εἴπερ ἀδελφεὶς τ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόνα ἔσ' ἀκρόητος,
 Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψαι, αἴ κε φύγησι
 Διὶς ἐκ πολέμοιο καὶ αἴτης διῖο τῆτος.

Ὡς εἰπὼν παρέπεσεν ἀδελφεῷ φρένας ἥρωε,
 Αἴσιμα παρειπών· ὃ δ' ἐπείθετο. Τῷ μὲν ἐπεῖτα
 Γηθόουνοι Διράποητες ἀπ' ὤμων τὰ χεῖ' ἔλοντο·
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν.

120

ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει·
 Ἡ γέ μ' ἐγὼ οἰμῶζει γέρον ἰσπηλάτα Πηλῆος,
 Εὐδλὸς Μυρμιδόνων βυληφόρος ἠδ' ἀγορητὴς,
 Ὃς ποτὲ μ' εἰρόμενος μὲν ἐγῆθεν ὦ ἐνὶ οἴκῳ,
 Πάντων Ἀρχαίων ἐρέων θνητῶν τε τόκον τέ.
 Τὸς νῦν εἰ πλώστοντας ὑφ' Ἐκτορι πάντας ἀκύνει,
 Πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἶψα,
 Θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Αἴδος εἴσω.

30

Αἶψ', Ζεῦ τε πατέρ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλών,
 Ἡβῶν, ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρώ Κελεύδοι μάχοντο
 Ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
 Φειᾶς πᾶρ τείχεσσι, Ἰαρδάνη ἀμφὶ ῥέεθρα·
 Τοῖσι δ' Ἐρμῶν φέρος ἴσατο, ἰσότηος φῶς,
 Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊβοῖο ἀνακτός·
 Δῖν Ἀρηϊβόν, τὸν ἐπὶ κλησὶν Κορυνήτην
 Ἄνδρες κίχλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
 Οὐνεκ' ἄρ' ὕπολοισι μαχέσκετο, θυρί τε μακρῷ,
 Ἀλλὰ σιθρήν κορυὴν ῥήγνυσκε φάλαγγας·
 Τὸν Λυκόοργος ἐπιφει δόλω, ὅτι κράτει γέ,
 Στεινωπῶ ἐν ὁδῷ, ὅς' ἄρ' ὕπολοισι οἱ ὀλεθρον
 Χράσσει σιθρήν· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθαῖ
 Δυρὶ μέσον περόνησεν· ὃ δ' ὕπλιος ὕδει ἐρείσθη·

40

Τάχ' αὖ τ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ σῶρε χάλκιος Ἀρης·
 Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μίτ' αὖ μῶλον Ἀρης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐπὶ μεγάρουσιν ἐγήρα,
 Δῶκε δ' Ἐρδθαλίῳ, φίλῳ Θεράπονι, φορῆται·
 Τῷ ὅγε τάχ' ἔχων περκαλίζετο πάντας ἀρίστους· 150
 Οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμοιον καὶ ἐδεδίσταν, ὃδὲ τις ἔτλη·
 Ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυλήμων πολεμίζειν
 Θάρσει ὦ· ἦρ' ἔδ' ἐγὼ νῶτατος ἔσκειν ἀπάντων·
 Καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 Τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κλάνον ἄνδρα·
 Πολλὸς γὰρ τις ἐκείνο παρήγορος εἶθα καὶ εἶθα.
 Εἴθ' ὥς ἠβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 Τῷ καὶ τάχ' ἀλίσσει μάχης κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 Ὑμέων δ' οἵ περ ἔασιν ἀρίστεις παταχάων,
 Οὐδ' οἱ περ φρονέως μέμαθ' Ἐκτορος ἀλίσσον ἐλθεῖν. 60
 Ὡς νεῖκεας ὁ γέρον· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσαν·
 Ὀρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὄρτο κρατερὸς Διομήδης·
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, Δύριν ἐπιειμήσοι ἀλκὴν.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενίδης, καὶ ὅπ' αὖν Ἰδομενίδης
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Εὐναλίῳ ἀνδριφόντῃ.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
 Ἀνδρὶ δὲ Θόας Ἀνδραμονίδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
 Πάντες ἄρ' οἷον ἐβελον πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.
 Τοῖς δ' αὐτοῖς μετέειπε Γερήνιος ἰσπότης Νέστωρ· 70
 Κλῆρον οὖν πεπλάσχε διαμπερές, ὅς κε λαχόντων·
 Οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιούς·
 Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσει, αἶψα καὶ φύγησι
 Διὶν ἐκ πολέμοιο καὶ ἀγῆος θηϊότητος.
 Ὡς ἔφαθ' ὅς δ' ἐκ κληρῶν ἐσημήνατο ἕκαστος,
 Εἰ δ' ἔβαλον κυρτὴν Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαν.

Λαοὶ δ' ἤρσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέχον·

Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς ὕραν ἄρυν·

Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος υἱόν,

Ἡ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης.

180

Ὡς ἄρ' ἔφαν· πάλῃ δὲ Γερήνιος ἰσπότης Νέστωρ·

Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,

Αἴαντος· κήρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,

Δαΐξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστεύσιν Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἔγινώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος·

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε, φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,

Ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε φαίδιμος Αἴας,

Ἦτοι ὑπέχεθε χεῖρ'· ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄλχι παρασάς·

Γινῶ δὲ κληρὸν σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.

Τὸν μὲν πᾶρ πῶδ' ἔδν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·

90

ὦ φίλοι, ἦτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς

Θυμῷ· ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἐκλώρα δῖον·

Ἄλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμῆϊα τεύχεα δύω,

Τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι,

Σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθων·

Ἡὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ ἔτινα δειδίμεν ἔμπης.

Οὐ γὰρ τίς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοιτο δῖη,

Οὐδέ τ' αἰδρεῖται· ἐπεὶ ὅδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' ἔτως

Ἐλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γῆρῶσαι τε, τραφέμεν τε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' εὐχόμενοι Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι.

200

Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν εἰς ὕραν ἄρυν·

Ζεῦ πάτερ, ἰδοὺ μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,

Δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὴν εὐχὸς ἀρέσσει·

Εἰ δὲ καὶ Ἐκλώρα· περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτῷ,

Ἴσθην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῆδος ὅπασσον·

Ὡς ἄρ' ἔφαν· Αἴας δὲ κορύσσειο νώροπι χαλκῷ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶντα περὶ χροῖ ἔοσατο τάχῃ,

Σδατ' ἔπειθ', οἷός τε πειλώριος ἔρχετο Ἀρης,
 ὅς τ' ἔσιν πόλεμόνδε μετ' ἀέρας, ὅτε Κρονίων
 Θυμοβόρην ἔριδος μῦθ' ἔκρινε μάχιον· 210
 Τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πειλώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 Μειδίῳ βλοσυροῖσι παρσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦε, μακρὰ βιβὰς, κραδᾶν δολιχόσκιον ἔγχος.
 Τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθειον εἰσπορόωντες·
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰὼς ὑπὴλυθε γῆα ἔκασον,
 Ἐκτορὶ τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 Ἀλλ' ἔπως ἔτι εἶχεν ὑπάρεσθαι, ὅδ' ἀναδύνα
 Ἀψ' λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπὶ περκαλέοσθαι χάρμῃ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥντε πύργον,
 Χάλκειον, ἐπιδόθειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τέχων, 20
 Σκυτοτόμων ὃν ἄριστος, ὕλη ἐνὶ οἰκίᾳ γαῶν·
 ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος ἀόλον, ἐπιδόθειον,
 Ταύρων ζατρεφῆων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἦλασε χαλκόν.
 Τὸ παρθε γέροντι φέρων Τελαμῶνιος Αἴας
 Στῆ ῥα μάλ' Ἐκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ παρσυνῆδα·
 Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἶσται οἴθεν οἷός,·
 Οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετίεσσι,
 Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ρηξήνορα, θυμολέοντα·
 Ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσσι πολιοπόροισι
 Κεῖτ' ἀποκηνίσας Ἀγαμέμνωνι, ποιμὴν λαῶν· 30
 Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖσι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσασθαι,
 Καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε παρσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Αἴαν διοχμῆς, Τελαμῶνι, κοίρανε λαῶν,
 Μῆτι μὲν, ἥντε παρθὸς ἀφαιρῶν, περὶ κτερίε,
 Ἡὲ γυναῖκος, ἢ ἔκ οἷδεν πολέμῳ ἔργα·
 Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ', ἀνδροκλασίας τέ·
 Οἷδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἷδ' ἐπ' ἀριστερᾷ νωμῆσαι βῶν

Αἰαλῆν, τὸ μοι ἐπὶ ταλαύρινον πολεμίζεν·

Οἶδα δ' ἐνὶ σαδῇ δῆτ' ὠ μέλπεισθαι Ἀρηϊ·

240

Οἶδα δ' ἐπαΐξας μόθον ἴσπων ὠκείων.

Ἀλλ' ὅς σ' ἐθέλω βαλέιν, τοῖτον ἶόντα,

Λάβρη ὀπιπλάσας, ἀλλ' ἀμφοδόν, αἶκε τύχοιμι.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν περὶ δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπ' Ἀλκείον,

Ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

Ἐξ δὲ διὰ πύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς αἰτερής·

Ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ χέτο· δῶτερος αὐτὲ

Αἴας διοτρεῖς περὶ δολιχόσκιον ἔγχος,

Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν.

50

Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,

Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαδάλες ἠρήρετο·

Ἀνικρὺν δὲ παρὰ λαπάρην διάμνησε χιτῶνα

Ἐγχος· ὃ δ' ἐκλίθη, καὶ ἀλδ' ἄλο κῆρα μέλανα.

Τῷ δ' ἐκπασσάμεν' ὁ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω

Σύν ῥ' ἔπεισον, λείψιν εἰσκότες ὠμοφάγοισιν,

Ἡ συσι κάπροισιν, τῆς τε δέος ἔκ ἀλαπαδνόν.

Πριαμίδης μὲν ἔπεισα μέσον σάκος ἔτασε θυρί·

Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμή.

Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπ' ἀλμῶρος· ἡ δὲ διὰ περὶ

60

Ἡλυθεν ἔγχεϊ· σφύλιζε δὲ μιν μεμαῶτα·

Τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκῆκιν αἶμα.

Ἀλλ' ὅδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἑκτωρ·

Ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,

Κεῖμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τέ·

Τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπ' Ἀλκείον,

Μέσσην ἐπομφάλιον· περὶ ἤχησεν δ' ἄρα χαλκός.

Δῶτερος αὐτ' Αἴας πολὺ μείζονα λααν αἶρας,

Ἡκ' ἐπιδιήσας, ἐπέρεσε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον·

Εἶσω δ' ἀπὶ δ' ἔαξέ, βαλὼν μυλοειδέϊ σέτρω· 270
 Βλάψε δέ οἱ φίλα γέναθ'· ὃ δ' ὕπλιος ἐξετανύσθη,
 Ἀσπίδι ἐγχερίμφθεις· τὸν δ' ἀψ' ὤρθωσεν Απόλλων.
 Καὶ νῦν κε δὴ ξιφείας αὐτοχεδὸν ὑτάζοντο,
 Εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἦδ' ἔξ ἀνδρῶν,
 ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ταλθύβιός τε ἔξ Ἰδαῖος, πεπτυμμένα ἄμφω·
 Μείσω δ' ἀμφοτέρων (κῆπ' ἴρα χέθον· ἐπὶ τε μῦθον
 Κῆρυξ Ἰδαῖος πεπτυμμένα μῆδεα εἰδώς·

Μηκέτι, πάῃδε φίλω, σολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
 Ἀμφοτέρω γ' σφῶϊ φιλεῖ κειληγερέτα Ζεὺς· 80
 Ἀμφω δ' ἀρχμητὰ· τόγ' ἐδὴ ἔδμεν ἅπαντες.
 Νῦξ δ' ἦδη τελέθει, ἀγαθὸν ἔξ νυκτὶ σιθίεσθαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τυλαμώνιος Αἴας·
 Ἰδαί, Ἐκλῶρα ταῦτα κεινέετε μυθήσασθαι·
 Αὐτὸς γάρ χαρμῇ θεοκαλέσασθαι πάντας ἀρίστους·
 Ἀρχέτω, αὐτὰρ ἐγὼ μάλα σείσομαι, ἔπειρ' αὖ ἕτος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκλῶρ·
 Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε Διὸς μέγισθός τε βίη τε,
 Καὶ σπινθήρ, περὶ δ' ἔλχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐστι,
 Νῦν μὲν παυσώμεσθαι μάχης ἔξ θηϊότητος, 90
 Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσέκε δαίμων
 Ἀμμι διακρίνη· δῶν δ' ἐτέροισί γε νίκην·
 Νῦξ δ' ἦδη τελέθει, ἀγαθὸν ἔξ νυκτὶ σιθίεσθαι·
 Ὡς σὺ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῆς,
 Σὺς τε μάλισα ἔτας, ἔξ ἐταίρων, οἳ τοι ἔασιν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ, κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτοῦ
 Τρώας εὐφρανέω ἔξ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Αἵ τι μοι εὐχόμεσθαι θεῶν δύσσαν' ἀγῶνα.
 Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
 Ὅφρα τις ᾧδ' ἐπῆσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· 300

Ἡ μὲν ἑμαρτὰ δὴν ἔριδος πέρη θυμοβόροιο,
 Ἡ δ' αὖτ' ἐν φιλότῃσι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε·

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 Σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι·
 Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδω φοῖνικι φαεινόν.

Τῷ δὲ διακρινθέντι, ὃ μὲν μέγα λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦν, ὃ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν,

Ὡς εἶδον ζωὴν τε καὶ ἀρτεμεία προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μῦθος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 Καὶ ῥ' ἦγον πρὸς ἄστυ, ἀέλποντες σόον εἶνα.

310

Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί
 Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκη.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γυῖοντο,
 Τοῖσι δὲ βῦν ἱέρδσιν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

Ἀρσενά, πειλαέτηρον, ὑπερμῆρι Κρονίωνι·

Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μιν διέχδαν ἅπαντα,

Μίσυλλον τ' ἄρ' ἐπισαμῶως, πεῖραν τ' ὀβελοῖσιν,

Ὀπλίσαν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον, τετύκοντό τε δαῖτα,

Δάινυντ', ὅδε τι θυμὸς ἐδῆξεν δαΐδος εἵσης·

20

Νῶτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραφεν

Ἡρώς Ἀτρεΐδης, ἄρυκρέων Ἀγαμέμνων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Τοῖς ὃ γέρων πάμπρωτος ὑφάνειν ἤρχετο μῆτον

Νέστωρ, ὃ καὶ παρῶθεν ἀρίστη φάνειο βυλή·

Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν·

Πολλοὶ γὰρ τεθνάσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,

Τῶν νῦν αἶμα κελαμνὸν εὐρρόον ἀμφὶ Σκάμανδρον

Εσκέδασ' ὀξύς Ἀρης, ψυχὰς δ' αἰδοσθε κατῆλθον.

30

Τῷ δὲ χερὶ πόλεμον μὲν αἶμα ἦοι παῦσαι Ἀχαιῶν,

Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρὸς
 Βασίλῃ καὶ ἡμίονοισιν· ἀτὰρ κατακρήσομεν αὐτὸς
 Τυτθὸν ἀπὸ ποτὸς νεῶν, ὥς κ' ὅσέα πασσίν ἕκαστος
 Οἴκαδ' ἄγῃ, ὅταν αὐτὲ νεώμεθα παλρίδα γαῖαν·
 Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χθόρην ἐξαγαγόντες,
 Ακρίτον ἐν πεδίῳ· πόσι δ' αὐτὸν δέμομεν ὦκα
 Πύργους ὑψηλὰς, εἰλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν·
 Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 Οφρα δὲ αὐτῶν ἰσπηλασίη ὁδὸς εἴη·

340

Ἐκλούθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον
 Ἡ χ' ἴσπυς καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς εὔστα,
 Μὴ ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γῆμεν· Ἰλίην ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Δεινὴν, τετρηχῆα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι·
 Τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορᾶν·

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἡδ' ἐπίκυροι,
 Οφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Δεῦτ' ἄγετ', Ἀργεῖην ἑλένην καὶ κλῆμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 Δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια ποισά
 Ψδσάμενοι μαχόμεθα· τῷ ἢ νῦν τι κέρδιον ἡμῖν
 Ἐλπομαί ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὦδε.

50

Ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξελο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Δῖος Ἀλέξανδρος, ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο,
 Ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντήνωρ, σὺ μὲν ἔκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορᾶεις·
 Οἶδα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷδε νοῆσαι·
 Εἰ δ' ἐτιδὼν δὴ τῷτον ἀπὸ σπηδῆς ἀγορᾶεις,
 Ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Τρῳέεσσι μετ' ἰσποδάμοις ἀγορᾶσω·
 Ἀντίκρυν δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν ἔκ' ἀποδώσω·

60

Κτήμαλα δ', ὅσ' ἀγόμενι ἐξ Ἀργείος ἡμέτερον δῶ,
Πάντ' ἐθέλω δόμῳ, καὶ ἐτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.

Ἦτοι οὖν ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξιστο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, Διόφιν μῆτωρ ἀτάλαντος·
ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετίειπε·

Κέκλυέ με, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἧδ' ἐπίκυροι,
Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Νῦν μὲν δόρπον ἔλεαδε κατὰ στρατὸν, ὥς τοπάρους περ, 370
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Ἦῳθεν δ' Ἰδῆος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας,

Εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῷ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
καὶ δὲ τὸδ' εἰπέμεναι πυκνὸν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσι
Παύσασθαι πολέμοιο δυσσυχίος, εἰσόκε νεκρὸς
Κηρόμην· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Ἄμμε διακρίνη, δῶν δ' ἐτέροισί γε νίκην.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἧδ' ἐπίθοιστο.
Δόρπον ἔπειθ' εἰλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν· 80
Ἦῳθεν δ' Ἰδῆος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.

Τὸς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναῶς, Δεράπονας Ἀρης,
Νηὶ παρὰ πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι,
Στάς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἡπύτα κήρυξ·

Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαμῶν,
Ἠνώγει Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί,
Εἰπεῖν, αἴ κε περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ ᾔροιο,
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τῷ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
Κτήμαλα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
Ἠγάγετο Τροίηνδ', ὥς περὶν ὤφειλλ' ἀπολέσθαι, 90
Πάντ' ἐθέλει δόμῳ, καὶ ἐτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
Κυριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὐ φησὶν δώσειν· ἧ μιν Τρῶές γε κέλοντο).

Καὶ δὲ τὸδ' ἠνώγεον εἰπὼν ἔπος, αἶψ' ἐθέλησε
 Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχείος, εἰσὶκε νεκρὸς
 Κήομβι· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσὶκε δαίμων
 Ἀμμι διακρίνη, δῶν δ' ἐτέροισι γε νίκην.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐξήουλο Γιωπῇ·
 Οὐδὲ δὲ δὴ μετίεπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Μήτ' ἄρ τις νῦν κήματ' Ἀλεξάνδροιο διχέωδω, 400

Μηδ' Ἐλέην· γνῶσκον δέ, καὶ θεὸς μάλα νήπιός ἐστιν,

Ὡς ἦδη Τρώεσσι ὀλέθρου σφαίρατ' ἐφῆπ'.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον ἦες Ἀχαιῶν,

Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἰσποδάμοιο·

Καὶ τότε ἄρ' Ἰδᾶον παρσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

Ἰδᾶν, ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκύνει,

Ὡς τοι ὑποκρίνον· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει ὕψος·

Ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακείμεν ὅτι μεγαίρω·

Οὐ γὰρ τις φειδὼ νεκρῶν κατατεθνηώτων

Γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρρὸς μαιλισσέμεν ὦκα· 10

Ορχια δὲ Ζεὺς ἔσω ἐρίγδυπος, πόσις Ἥρης.

Ὡς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέχεθε πᾶσι θεοῖσιν·

Ἀφορρὸν δ' Ἰδᾶος ἔβη πόσι Ἴλιον ἱρήν.

Οἱ δ' ἑατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,

Πάντες ὁμηγερέες, πολιδέγμενοι ὅσπότη' ἂν ἔλθοι

Ἰδᾶος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπίεπε,

Στάς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα,

Ἀμφοτέρω, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἑτέροι δὲ μεθ' ὕλην·

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐστέλμων ἀπὸ νηῶν

Ὤτρυνον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἑτέροι δὲ μεθ' ὕλην· 20

Ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον παρσέβάλλεν ἀγέρας,

Ἐξ ἀκαλαρρέϊταο βαθυρρόν Ὀκεανοῖο,

Οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντιον ἀλλήλοισιν.

Ἐνθα διαγινώται χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·

Αλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπὸ βρότον αἵματόεντα,
 Δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν·
 Οὐδ' εἶα κλαῖεν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
 Νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπεινήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν ποσὶ Ἰλιον ἱήν.
 Ὡς δ' αὐτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπεινήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
 Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Ἥμος δ' ἔτ' ἄρ' ὦν ἦώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν·
 Τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἔνα ποίειον ἔξαγαγόντες
 Ἀκρίτον ἐκ πεδίου· ποσὶ δ' αὐτὸν τείχος ἔδειμαν,
 Πύργους δ' ὑψηλὰς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίειον εὖ ἀραρυίας,
 Ὅφρα δι' αὐτῶν ἰσπηλασίη ὁδὸς εἴη·
 Ἐκβοῶν δὲ βαθύην ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρουζαν,
 Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν·
 Ὡς οἱ μὲν ποικέοντο καρνηκομόωντες Ἀχαιοί.

430

40

Οἱ δὲ θεοὶ, πᾶρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,
 Θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
 Οὐχ ὀρέας δ', ὅτι αὐτὲ καρνηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Τείχος ἐτειχίσαντο νεῶν ὑπὲρ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, ὅδ' ἐθεοῖσι δόσαν κλειῆας ἐκατόμβας;
 Τῷ δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδνα ἠώς·
 Τῷ δ' ἐπικίσσῃ, ὅ, τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 Ἡρώ Λαομέδοντι πολίστα μῆν' ἀθλήσαντε.

50

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας περσέφει νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πόποι, ἔννοσίγαι' ἄρυσεν ὅϊον εἶπες·

Τ

Άλλος κέν τις τῦτο δῶν δέισει νόημα,
 Ος σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖράς τε μένος τέ·
 Σὸν δ' ἦτοι κείος ἔσσι, ὅσον τ' ἐπικίδνα) ἦώς.
 Ἀγρεὶ μάν, ὅτ' ἂν αὐτὲ καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Οἴχων) σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 460
 Τῶχος ἀναρρήξας, τὸ μὲν ἐκ ἅλα πᾶν καλᾷχεῦαι·
 Αὐτίς δ' ἦϊστα μεγάλην φαρμάθοισι καλύφα,
 Ως κέν τοι μέγα τῶχος ἀμαλδύνῃ) Ἀχαιῶν.

Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Δύσετο δ' ἥλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν.
 Βυβρόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἑλοντο.
 Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέσσαν, οἶνον ἄγυσαι,
 Πολλά, τὰς παρέκκεν Ἰησονίδης Εὐνιος,
 Τὸν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπὸ Ἰησони ποιεῖν καῶν.
 Χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνωνι καὶ Μελεάω, 70
 Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μίθου, χίλια μέτρα·
 Εὐθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
 Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βοόσιν,
 Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσι· τίθειτο δὲ δαῖτα δάλειαν.
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πόλιν ἠδ' ἐπίκυροι·
 Παννύχιος δὲ σφιν κατὰ μήδεσσι μιτίεσσα Ζεὺς,
 Σμερδαλέα κλυπέων· τὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
 Οἶνον δ' ἐκ δεπαίων χαμάδις χέον, ὃδὲ τις ἔτλη
 Πρὶν πῖεῖν, πρὶν λείψαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
 Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἑλοντο. 80

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α, Θ.

Επιγραφή.

Θῆτα, θεῶν ἀγορῇ, Τρώων κράτος, Εκτορος εὖχος.

ΗΩΣ μὲν προκόπτεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Ζῆς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσαςιο τερπικέραυνος,
 Ἀκροάτη κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο·
 αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄκνον·
 Κέκλυέ με, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαι τε δαίαια,
 ὅφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσι κελεύει·
 μήτε τις ἔν θήλεια διδὸς τόγε, μήτε τις ἄρσιν
 Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
 Αἰνεῖτ', ὅφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 Οὐ δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνδρε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
 Ελθόντ', ἢ Τρώεσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσι,
 Πληγεῖς ἢ κατὰ κόσμον ἐλεύσει Οὐλυμπόνδε·
 Ἡ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
 Τῆλε μάλ', ἢ χεῖ βαθυστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 Εἴθρα Ἰδῆρεαι τε πύλαι ἢ χάλκεος ὕδως,
 Τόσσον ἔνερθ' αἰδέω, ὅσον ἕρανός ἐς ἀπὸ γαῖης·
 Γνώσεται ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρσιος ἀπάντων.
 Εἰδ' ἄγε, πειρήσασθε θεοὶ, ἵνα εἰδέτε πάντες,
 Σειρὴν χρυσεῖην ἐξ ἕρανόθεν κρεμάσαντες·
 Πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ, πᾶσαι τε δαίαια·
 Ἀλλ' ἔκ ἂν ἐρύσασθ' ἐξ ἕρανόθεν πεδίονδε

10

20

Τ 2

Ζῆν' ὕπαλον μῆτωρ, ἔδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοις·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ παύρων ἐθέλοιμι ἐρύσσει,
 Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσῃ·
 Στεῖρην μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
 Διησάμην· τὰ δέ κ' αὖτε μετῴρα πάντα ἦμοιο·
 Τόσων ἐγὼ περὶ τ' εἰμι θεῶν, περὶ τ' εἰμ' ἀνθρώπων.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐξήνοιο Λιπῇ,
 Μῦθοι ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν.
 Οφείδ' ἐδὴ μετίεπε διὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

30

ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπαιε κρείοντων,
 Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι ὀδίνος ἔκ ἐπιεικίον·
 Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμησάων,
 Οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλων·
 Ἀλλ' ἥτοι πολέμῳ μὲν ἀφρίζομεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 Βυλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
 Ὡς μὴ πάντες ὄλων, ὀδυσαμένοιο τέοιο.

Τὴν δ' ἐπιμειδήσας παρσίφει νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Θάρσει, Τριτογήμενα, φίλον τέκος· ἔνι τι θυμῷ
 Προφρόνι μυθήομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.

40

Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ ὄχισφι τιτύσκειο χαλκόποδ' ἴστω
 Ωκυπέτα, χρυσέησιν ἐθειρήσιν κομόωντι·
 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· ἥμιτο δ' ἱμάδαλιν
 Χρυσείην, εὐτυκίον, ἐν δ' ἐπέβησας δίφρῳ.
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' ἔκ ἀκόντε πείλειον,
 Μισσηγυὺς γαίης τε καὶ ἕραν ἄστερόεντος.
 Ἰδὼν δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μητέρα θεῶν,
 Γάργαραν, ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις·
 Ἐνθ' ἵππους ἔστησε παλῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Λύσας ἐξ ὀχείων, κατὰ δ' ἡέρα πικρὸν ἔχαιεν.
 Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθίζετο κύδει γαίῳν,
 Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

50

Οἱ δ' ἄρα δειπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Ρίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτῷ θωρήσαντο.

Τρώες δ' αὖ ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο
 Παιρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
 Χειροὶ ἀναγκάῃ, πρὸς τε παίδων καὶ πρὸς γυναῖκων.
 Πᾶσαι δ' ὠγγύνιστο πύλαι, ἐκ δ' ἔαυτο λαός,
 Πελοὶ δ' ἰσπῆες τε· πολλὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρωρει.
 Οἱ δ' ὅτε διήρ' ἐς χώρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 Σὺν ῥ' ἔβαλον ρινύς, σὺν δ' ἔλχεα, καὶ μὲν ἄνδρῶν
 Χαλκιοσθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 Ἐπλυντ' ἀλλήλοισι· πολλὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρωρει.

60

Ἐνθαδ' ἅμ' οἰμωγὴ τε καὶ ἀχολὴ πέλεν ἀνδρῶν,
 Ολλύνων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' ἅμασι γαῖα·
 Οφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ αἶξετο ἱερὸν ἡμαρ,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 Ἡμος δ' ἥλιος μέσον ὕραν ὀν ἀμφιβέβηκει,
 Καὶ τότε δὴ χρύσεια πάλῃ ἐτίτανε τάλαντα·
 Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταηλεγέος θανάτοιο,
 Τρώων δ' ἰσποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Ἐλκε δὲ μέσσα λαβὼν, ῥέπε δ' ἄσιμον ἡμαρ Ἀχαιῶν.
 Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ περὶ βούλειρ
 Ἐξέσθην· Τρώων δὲ, πρὸς ὕραν ἄρυν αἶρθεν.

70

Αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἐκλυπε, δαμόμβρον δὲ
 Ἡκε σέλας μέλα λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
 Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλαυρὸν δέος εἶλεν·
 Ἐνθ' ἔτ' Ἰδομέδεος τλῆ μίμνειν, ἔτ' Ἀγαμέμνων,
 Οὔτε δὴ Αἴαντες μύετην, θεράποντες Ἀρης·
 Νέστωρ δ' οἷος ἔμιμνε Γερήνιος, ἕρος Ἀχαιῶν,
 Οὔτι ἐκὼν, ἀλλ' ἴσππος ἐτείρετο· τὸν βάλεν ἰὼ
 Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠΰχόμοιο,
 Ἀκρην κακκορυφὴν, ὅθι τε πρῶτα τρεῖς ἴσπων

80

Κρανίῳ ἐμπιφύασι, μάλιστ' ἀνὰ κάριον ἔστιν·
 Ἀλγύσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐκέφαλον δῦ,
 Σὺν δ' ἴσπευς ἱτάραξε, κυλινδόμυθος περὶ χαλκῷ.
 Ὀφρ' ὁ γέρον ἴσποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 Φασγάνῳ αἵσων, τόφρ' Ἐκτορος ὠκίης ἴσποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν, θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
 Ἐκτορα· ἥ νῦν κεν ἐνθ' ὁ γέρον ἀπὸ θυμὸν ὀλοεσιν, 90
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόσησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἱποτρύνων Ὀδυσῆα·
 Διοχμῆς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Πῇ φάγεις, μέλα νῶτα βαλὼν, κακὸς ὧς, ἐν ὀμίλῳ;
 Μή τις τοι φάγοι μετὰ φρένῳ ἐν δόρῳ σῆξῃ·
 Ἀλλὰ μὲν, ὅφρα γέροντος ἀπώσσομαι ἄγριον ἄνδρα.
 ὣς ἔφατ'· ὃδ' ἐσάκυσσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀλλὰ παρήειπεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τυδείδης δ', αὐτὸς περ ἰὼν, παρμάχοισιν ἐμίχθη·
 Στῇ δὲ πρὸς ἴσπων Νηληϊάδαο γέροντος, 100
 Καί μιν φωνήσας ἔπια πλερόνιστα παρσηύδα·
 ὦ γέρον, ἦ μάλα δή (εἰ νῆοι τείρνοι μαχηταί·
 Σὴ δὲ βίη λελύ), χαλεπὸν δὲ (εἰ γῆρας ὀπάζει·
 Ἠπιδανὸς δὲ νῦν τοι θεράπων, βραδείης δὲ τοι ἴσποι·
 Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσαιο, ὅφρα ἴδῃαι
 Οἷοι Τρῳῆοι ἴσποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο·
 Κραπτά μάλ' ἔνθα ἥ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβομεν,
 Οὐσι ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην μήσῳρα φόβοιο.
 Τύτω μὲν θεράποντε κομείτων· τῷδε δὲ νῶϊ
 Τρῳσὶν ἐφ' ἱσποδάμοις ἰθύνομεν, ὅφρα ἥ Ἐκτωρ 10
 Εἴσῃ, εἰ ἥ ἐμὸν δόρυ μάνη) ἐν πτολίεθρον.
 ὣς ἔφατ'· ὃδ' ἀπίθῃσε Γερήνιος ἱσπότης Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἴσπευς θεράποντε κομείτην
 Ἰφθίμοι Σθένελός τε ἥ Εὐρυμέδων ἀγαπῆναι·

Τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρμα' ἄβητην·
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠνία σιγαλόεντα·
 Μάσιζεν δ' ἴσπυες, τάχα δ' Ἐκτορος ἄλχι ἤμοντο.
 Τῷ δ' ἰθὺς μεμαῶτας ἀκόησι Τυδείος υἱός·
 Καὶ τῷ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ἠνίοχον θεράποντα,
 Υἱὸν ὑπερβύμεν Θηβαῖον Ἡιοπῆα,

120

Ἰσπων ἠνί' ἐχοντα, βάλε σῆθος παρὰ μαζόν·
 Ἡριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἴσποι
 Ὀκυπόδες· τῷ δ' αὖθις λύθη ψυχὴ τε μῦθος τέ.
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνίοχοιο·
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμηνος περ ἱταίρου,
 Κεῖσθαι· ὁ δ' ἠνίοχον μέθεπε θρασύν, ὃδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἰστω δάεσθην σημάϊστος· ἄψα δ' εὖρεν
 Ἰφιδίην Ἀρχεπύλομον θρασύν, ὃν ῥα τόδ' ἴππων
 Ὀκυπόδων ἐπέθηκε, δίδω δέ οἱ ἠνία χερσίν.

Εἴθαι κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμύχανα ἔργα ἤμοντο.
 Καὶ νῦν κε σήκασθαι κατὰ Ἴλιον, ἥν τε ἄρνες,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόσηε πασιῇ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Βρονθίστας δ' ἄρα δεινὸν, ἀπῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
 Καδδὲ παρὰ τ' ἴσπων Διομήδεος ἦκε χαμαζε·
 Δεινὴ δὲ φλόξ ὦρτο θεῖον καομύμοιο·

30

Τῷ δ' ἴσπῳ δέσταθε καταπλήτην ὑπ' ὀχέσφιν·
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγεν ἠνία σιγαλόεντα·
 Δεῖσε δ' ὄγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ παρσείπει·
 Τυδείδῃ, ἅγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἴσπυες.

Ἡ δ' ἐγγινώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς ἔχ' ἔπειτ' ἀλκή;
 Νῦν μὲν ῥ' ἐν τῷ Κρονίδης Ζεὺς κύδος ὀπάζει
 Σήμερον, ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, ἀπὸν ἐθέλῃσι,
 Δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν ἔτι Διὸς νόον εἰρύσασθαι,
 Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος· ἐπεὶ πολὺ φέρτατός ἐστι.

40

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραι ἔειπες·
 Ἀλλὰ τὸδ' αἰτὸν ἄχος κραδίην ἔ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἐκὼρ γ' ὅτε φήσει, ἐνὶ Τρώεσσι ἀγορᾶων,
 Τυδείδης ὕψ' ἐμείο φοβέμενος ἱκέτο νῆας·
 Ὡς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι ἄρ' εἰα χθών. 150

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος Ἰσπόλα Νέστωρ·
 ὦ μοι, Τυδεύς μὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες·
 Εἴπερ γ' σ' Ἐκὼρ γε κακὸν ἔ ἀνάγκη φήσει,
 Ἀλλ' ἔ πείσοι Τρῶες ἔ Δαρδανίῳις,
 Καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀπιστῶν,
 Τάων ἐν κοίῃσι βάλες θαλερὸς παρακοίτας.

Ὡς ἄρα φησὶς φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἰσπυες,
 Αὐθις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε ἔ Ἐκὼρ
 Ἥχῃ διασιεῖν βέλεα σονόησιν χέοντο.
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσι μέγας κορυθαίολος Ἐκὼρ· 60
 Τυδείδῃ, περὶ μὲν (εἰ τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 Ἐδρῇ τε, κρέσσιν τε, ἰδὲ πλείους δεπείσσι·
 Νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναιχὸς ἄρ' ἀντίετ' ἔνυξο·
 Ἐρρε, κακὴ γλήνη· ἐπεὶ ἔκ, εἴχατος ἐμείο,
 Πύργων ἡμετέρων ἐπιθήσεται, ὕδ' ἑταίρας
 Λαίῃσι ἐν νῆασι· σῆμαρ τοι δαίμονα δώσω.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριζεν,
 Ἰσπυες τε σρέψαι, ἔ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 Τρίς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα ἔ κατὰ θυμόν·
 Τρίς δ' ἄρ' ἄπ' Ἰδαίων ὄρεων κλύπει μητίετα Ζεὺς, 70
 Σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλλεία νίκην.
 Ἐκὼρ δὲ Τρώεσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὐτὰς·

Τρῶες, ἔ Λύκιοι, ἔ Δάρδανοι ἀλχιμαχῆσθαι,
 Ἀνέρες ἐσὶ, φίλοι, μνήσασθε δὲ Διὸς ἀλκῆς.
 Γινώσκω δ', ὅτι μοι πατρὸς καλένδ' ἔ Κροτίων
 Νίκην ἔ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσι γε σῆμα.

Νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τεύχεα μηχανόωντο,
 Αἰὲλ' ἤχρ' ὑδενόσφα· τὰδ' ἔμμος ἀμὼν ἐρύξει·
 Ἰσσοὶ δὲ ρέα τάφρον ὑπερθερέον' ὀρυκλίν.
 Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι ἤρωμαι, 180
 Μημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηλοῖο ἤνεδω,
 ὣς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτὸς
 Ἀργεῖνς παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένης περὶ καπνῷ.

ὣς εἰπὼν, ἴσσοισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
 Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπτι τε δῖε,
 Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀπολίσσῃον, ἣν μάλα πολλὴν
 Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ηετίωνος,
 Τμῖν σὰρ' ὀφειλέοισι, μελίφρονά πυρὸν ἔθηκεν,
 Οἷόν τ' ἐκίεράσατα πῖον, ὅτε θυμὸς ἀνώγει,
 Ἡ ἐμοί, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πῶσις εὐχομαι εἶναι. 90
 Ἀλλ' ἐφομαρσίετον καὶ σπᾶδετον, ὅφρα λάβωμ' αὖ
 Ἀσίδα Νεστορίην, τῆς νῦν κλέος ἕρανὸν ἵκει,
 Πᾶσαν χρυσεῖν ἔμμαι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν·
 Αὐτὰρ ἄψ' ὥμοισιν Διομήδεος ἴσσοδάμοιο,
 Δαδάλιον θώρηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμει τέχων.
 Εἰ τῶτω κε λάβοιμ' αὖ, ἐλπίοιμ' ἂν Ἀχαιὸς
 Αὐτονοχέῃ νῶν ἐπιβησέμεν ὤκειάων.

ὣς ἔφατ' ἀχόρμμος· νεμέσσει δὲ πῶτνια Ἥρη·
 Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον·
 Καὶ ρα Ποσειδάωνα, μέγαν Διὸν, αἰεῖον ἦνδα. 200

ὣς πῶτοι, Ἐννοσίγαι', Ἄρυστινές, ὑδὲ νῦν (οἳ περ
 Ὀλλυμνῶν Δαναῶν ὀλοφύρε') ἐν φρεσὶ θυμὸς;
 Οἳ δὲ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγυσσι
 Πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφισι βύλεο νίκην.
 Εἴπερ γὰρ ἐθέλοιμ' αὖ, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοί,
 Τρῶας ἀπώσαδάμ', καὶ ἐρυκέμην ἄρυσσιν Ζῆν'.
 Αὐτὰρ ἐνθ' ἀνάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθύναντες παροίη κρείων Εὐσεύχων·
 Ἡρὴ ἀπλοικίς, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἰθὺλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι 210
 Ἡμέας τὺς ἄλλας, ἰππὶ πολλὴ φέρτατος ἴσιν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα παρὶς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάρφος ἔειρε,
 Πλῆθεν ὁμῶς ἔειπεν τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπίσιν
 Εἰλομένων· εἶλε δὲ Δοῦ ἀτάλαντος Ἀρήϊ
 Ἐκλῶρ Πριαμίδης, ὅτι οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
 Καὶ νῦν κεν ἔπρησεν πυρὶ κηλὴν νῆας ἰθὺς,
 Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ Διὸς Ἀγαμέμνονι πόντια Ἡρὴ
 Αὐτῷ ποικιλεύσαντι, Δοῦς ὀτρύνειν Ἀχαιούς.
 Βῆ δ' ἵστασθαι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν, 220
 Πορφύρεον μέγα φάρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
 Στῆ δ' ἔω' Οδυσσεὺς μεγακῆτι μήτι μελαίνῃ,
 Ἡ ῥ' ἐν μεσάτῳ ἴσκει, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
 Ἡμῶν ἔω' Αἰάντης κλισίης Τηλεμωνιάδαο,
 Ἡδ' ἔω' Ἀχιλλεύς, τοῖς ῥ' ἔχαστα νῆας ἰθὺς
 Εἵρυσαν, ἡγορῇ πείσονται καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
 Ὡς οἱ δὲ διαπύρσαιον, Δαναοῖσιν γεγωνώς·

Αἰδώς, Ἀργεῖοι, καὶ ἐλέγχω, εἶδος ἀγυτοί·
 Πῆ ἔβαν Ἀχαιοί, ὅτι δὴ φαρμὸν εἶναι ἄριστον· 30
 Ἀς ὁπότ' ἐν Δήμῳ κεναν χεῖς ἡγοράσασθε,
 Ἐδογόντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραγῶν,
 Πίνοντες κρητῆρας ἐπιτεφίας οἴνοιο,
 Τρώων ἀνδ' ἱκασθόν τε δῆμοσίων τε ἱκαστος
 Στήσεσθ' ἐν πολέμῳ; κῦν δ' ὕδ' ἐπὶ αἰετοὶ εἰμὲν
 Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐκπρήσει πυρὶ κηλῷ.
 Ζεῦ πάτερ, ἢ ῥά τίη ἤδη ὑπερμύθεον βασιλῆαν
 Τῇδ' ἄτη ἄσασαι, καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηνύρας;
 Οὐ μὲν δὴ πῶς φημι τίδ' ἐπεκαλλεῖα βωμόν

Νηϊ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων·

Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δῆμῶν ἢ μηρί' ἔκηα,

240

Ἰέμενος Τρώϊν ἀτείχειο ἑξαλαπαῆα.

Ἀλλὰ, Ζεῦ, τόδ' ἐγὼ μοι ἐπικρήνητο ἑλδωρ,

Αὐτὸς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέειν ἢ ἀλύξαι,

Μηδ' ὕτω Τρώεσσι ἕα δάμνασθαι Ἀχαιοί.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ παῖρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·

Νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, ὃδ' ἀπολέσθαι.

Αὐτίκα δ' αἰτὸν ἦκε, τελειότατον πεποιητῶν,

Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχιοι, τέκος ἑλάφοιο ταχείης·

Πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ καὶ ββαλε νεβρὸν,

Εὐθα πανομφάῳ ζῆνι βέβησκον Ἀχαιοί.

50

Οἱ δ' ὥς ἔν εἶδον, ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,

Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι δόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.

Εὐθ' ὅστις πρῶτος Δαναῶν, πολλῶν περ ἰόντων,

Εὖξας, Τυδείδαο πάρος, χέμεν ὠκείας ἰώπας,

Τάφρην τ' ἐξελάσας, ἢ ἐναλίξιον μαχέσασθαι·

Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυτῆν,

Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἰώπας·

Τῷ δὲ μέλας φρεσὶν, μέλας φρένι ἐν δόρῳ πῆξεν,

Ὡμῶν μεσσηγυρὶς, διὰ δὲ σῆθισφιν ἔλασεν·

Ηριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τὰ χεῖ' ἐπ' αὐτῷ.

60

Τὸν δὲ μέτ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων ἢ Μενέλαος·

Τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντις, Δυρὶν ἐπτεμελροὶ ἀλκὴν·

Τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομνείῃς, ἢ ὀπᾶων Ἰδομνῆος

Μηριόνης, ἀτάλαντος Εὐναλίῳ ἀνδρεφόνῃ·

Τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐάμνοτος ἀγλαὸς υἱός.

Τεῦκρος δ' εἰσὶν ἦλθε, παλίνθητο τόξα τιταίνων·

Στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκει Τελαμωνιάδαο.

Εὐθ' Αἴας μὲν ὑπέφερεν σάκος, αὐτὰρ ὃν ἦρας

Πατλήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἷσδ' ὄσας ἐν ὀμίλῳ

Βεβλήκει, ὃ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλεσεν, 270
 Αὐτὰρ ὃ αὖτις ἰὼν, παῖς ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
 Εἰς Αἴανθ'· ὃ δέ μιν σάκει κρύπτασκε φαεινῷ.
 Εἴθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ορσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ορμήμον, ἠδ' Οφειλέην,
 Δάτορά τε, Χρομίον τε, καὶ ἀντίθεον Λυκοφόνην,
 Καὶ Πολυαἰμονίδην Ἀμοπάονα, καὶ Μελάνιππον,
 Πάντας ἐπασυτέρως σέλασε χθονὶ περὶ λυδοτέρῃ.
 Τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Τόξω ἀπὸ κρατερῷ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 Στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 80

Τεῦκρε, φίλη κεφαλῇ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 Βάλλ' ἔτω,ς, ἄκναι τι φόως Δαναοῖσι γῆρας,
 Πατρί τε σὺ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἰόντα,
 Καὶ σὺ, νόθον περ ἰόντα, κομίσσασθαι ὃ ἐνὶ οἴκῳ·
 Τὸν, καὶ τηλόθ' ἰόντα, εὐκλείης ἐπίβησον.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Αἴκναι μοι δῶν Ζεὺς αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἰλίῳ ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβυῖον ἐν χειρὶ θήσω,
 Ἡ τρίποδ', ἥ δ' ὅω ἴσπυς αὐτοῖσιν ὄχρεσφιν, 90
 Ἡ δὲ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 Ἀτρεΐδῃ κύδισε, τί με παῖδοντα καὶ αὐτὸν
 Οτρύνεις; ἢ μὲν τοι, ὅση δύναμις γε πάρεστι,
 Παύομαι· ἀλλ' ἐξ ἧς πρὸς Ἴλιον ὠπάμεθ' αὐτὸς,
 Ἐκ τῷ δὴ τόξοισι διδεδυγμένος ἄνδρας ἐνάγρω·
 Οκτῷ δὴ περὶ κκα ταυγυλῶχιναις οἰσῶς,
 Πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηϊθῶων ἀγζήων·
 Τῷτον δ' ἢ δύναμαι βαλέειν κύνα λυοσητῆρα.

Ἡ ῥα, καὶ ἄλλον οἷσιν ἀπὸ νερῆφιν ἰαλλεν

Εκλῶρος ἀντικρὺ, βαλῆεν δέ ἐϊετο θυμός·
 Καὶ τῷ μῦθῳ ῥ' ἀφάμαρθ'· ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 Τιδὼν εὖν Πριάμοιο, κατὰ σῆθος βάλεν ἰῶ·
 Τὸν ῥ' ἐξ Αἰσὺμνηθεν ὀππομένη τέκε μήτηρ,
 Καλὴ Κασιάνειρα, δέμας εἰκῆα διῆσι.
 Μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
 Καρπῷ βριθομένη, νοτίησί τε εἰαρινῇσιν·
 Ως ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυθέν.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷσδ' ἀπὸ νάρηφιν ἵαλλεν·
 Εκλῶρος ἀντικρὺ, βαλῆεν δέ ἐϊετο θυμός.
 310 Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρθε· παρῆσθηεν γὰρ Απόλλων·
 Ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Εκλῶρος ἠνιοχῆα,
 ἱέμενον πτόλεμόνδε, βάλε σῆθος παρὰ μαζόν·
 Ἡριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 Ωκύποδες· τῷ δ' αὖθις λυθὴ ψυχὴ τε μῦθος τέ.
 Εκλῶρα δ' αἰγὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιοχοιο·
 Τὸν μῦθ' ἔπειτ' εἶπας, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρων·
 Κεβρίοντι δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεόν, ἐγγὺς ἐόντα,
 Ἰσπῶν ἠνὶ ἑλεῖν· ὃ δ' ἄρ' ἔκ' ἀπίθησεν ἀκύντας.
 20 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παρφανόωντος,
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ.
 Βῆ δ' ἰθὺς Τέκρον, βαλῆεν δέ ἐ θυμὸς ἄνωγεν.
 Ἥτοι ὃ μῦθ' ἀντίτροπος ἐξείλετο πικρὸν οἷσδ',
 Θῆκε δ' ἐπὶ νάρη· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Εκλῶρ
 Αὐτὸν ἐρύοντα, παρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει
 Αὐχένα τε σῆθος τε, μάλισα δὲ καίριόν ἐστι,
 Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθω ὀκρίοντι·
 Ρῆξε δέ οἱ νάρην· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ·
 Στῆ δὲ γνῦξ ἐριπῶν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 30 Αἶας δ' ἔκ' ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεισόντος,
 Ἀλλὰ δέων περιβῆ, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.

Τὸν μὲρ ἔπειθ' ὑποδύνῃ δ' αὖ ἐρίηρις ἱταῖροι,
 Μικιδεῖς, Ἐχίοιο παῖς, ἢ διος Ἀλάτωρ,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα σινάχοντα.
 Ἀψ' δ' αὖτις Τρώεσσι Ολύμπιος ἐν μῆρος ὤρει,
 Οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθύης ὤσαν Ἀχαῖες.
 Ἐκλωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, ὀδυνῇ βλεμμεμένων.

Ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων (νὸς ἀγρίν, ἢ λέοντος,
 Ἀπ' ἧ) καλὸπιιδε, ποσσὶν ταχέεσσι πεποιθὸς,
 Ἰχία τε γλυτὸς τε, ἰλισσόμερόν τε δοκδεῖ.

340

Ὡς Ἐκλωρ ὥπαζε κάρηκομώνητας Ἀχαῖες,
 Αἰὲν ἀποκλείων τὸν ὀπίσσω· οἱ δ' ἐρέοντο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας ἢ τάφρον ἔβησαν
 Φάγοντες, πολλοὶ δὲ δάμω Τρώων ὑπὸ χερσὶν,
 Οἱ μὲρ δὴ παρὰ θυοῖν ἐρητύοντο μῆροντες,
 Ἀλλήλοισι τε κυκλόμενοι, ἢ πᾶσι θεοῖσι
 Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' ἀχευόμενοι ἕκαστος.
 Ἐκλωρ δ' ἀμφιπεριγρῶφα καλλίτριχας ἴσπυες,
 Γοργυς ὄμματ' ἔχων, ἠδὲ βροτολογυῖ Ἀρης.
 Τὺς δὲ ἰδὺς' ἐλέησε θεὰ λακώλειος Ἥρη,

50

Αἰψά δ' Ἀθηναίην ἔπεια σφιδέοντο περσινύδα·

Ὡ πόποι, ἀγγίοχοιο Διὸς τέκος, ὑκίτι νῶϊ
 Ολλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὑσάτιόν περ;
 Οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλώμεθα
 Ἄνδρὸς ἐνὸς ριπῇ· ὃ δὲ μαίνεται ὑκίτ' ἀνεκλῶς
 Ἐκλωρ Πριαμίδης, ἢ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Καὶ λῖν ἔτός γε μῆρος θυμὸν τ' ὀλέσσει,
 Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμερος ἐν παλρίδι γαίῃ·
 Ἀλλὰ παλὴρ ὑμὸς φρεσὶ μαίνεται ἐκ ἀγαθῆσι,
 Σχέτλιος, αἶν' ἀλιτρός, ἐμῶν μύθων ἀπερῶς.
 Οὐδέ τι τῆς μέμνη, ὃ οἱ μάλα πολλάκις ἦν

60

Τερρόμερον σώσκειν ὑπ' Εὐρυδῆος αἰθλῶν.
 Ἦτοι δ' μὲν κλαίσειε πρὸς ἑταῖρον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 Τῷ ἑταλείεσσιν ἀπ' ἑταῖον περικαλῶν.
 Εἰ δ' ἐγὼ ταῖς ἡδὲ ἐνὶ φρεσὶ σάλαλ' ἔμην,
 Εὐτέ μιν εἰς αἶδα σπυλάρ' ἀπ' αὐτῶν τιμῆν,
 Εξ Ερέβου ἄλυσ' αἶψα σπυλάρ' αἶδα,
 Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος ἀπὸ πόντου·
 Νῦν δ' ἐμὲ μὲν σπυλάρ', Θέτιδ' δ' ἰχθυόει βυλάει, 370
 Ἡ οἱ γύναι ἔκωσσε, καὶ ἔλλαβε χεὶρ ἥβην,
 Λιοτομήν' ἐμῶν Διὶ χυλῶν ἀπὸ πόντου.
 Ἔσθ' μιν, ὅτ' ἂν αὐτὴ φέλῃ Γλαυκῶπις ἄντη.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἰὼν ἐπὶ τῷ μόνυχ' ἴσπης,
 Οφρ' ἂν ἐγὼ καταδύσῃ Διὸς δόματι αἰγυόχαιον,
 Τέχουσιν ἐς σόλῃμασι θάρσυνον, ὅφρα ἴδωμαι
 Εἰ νῶϊ Πριάμοιο παῖς κερυθαίολος ἔσται
 Γηθήσει, σπυλάρ' ἀπὸ σπυλάρ' ἡμῶν γαυρῶν·
 Ἡ τις καὶ Τρώων καίρει κύνες ἢ οἰωνὸς
 Διμῶν καὶ σάρκεσσι, σπυλάρ' ἐπὶ πῶν Ἀχαιῶν. 380
 Ὡς ἔφατ'· ὑδ' ἀπὸ πόντου Διὸς ἀφ' αἰθέρος ἦεν.
 Ἡ μὲν ἐπορχομένη χρυσαμπυκῆς ἔρπον ἴσπης
 Ἦεν, πρὸς δ' αὖ Διὶ, θυγάτηρ μεγαλήτο Κρόνου·
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κύρη Διὸς ἀγχιόχοιο,
 Πέπλον μὲν κατέχλει ἐαυτὴν πατρὸς ἐπ' ὕδατος,
 Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποίησεν καὶ κάμα χερσίν·
 Ἡ δὲ χιτῶν' ἐδύσατο Διὸς ἐφειληγμένης,
 Τέχουσιν ἐς σόλῃμασι θάρσυνον δακρυόεντα.
 Ἐς δ' ὅχ' αὖ φλόγῃα σπυλάρ' ἔβησεν, λαβὼν δ' ἔλχος
 Βριθὺν, μέγα, σπυλάρ', τῷ δαμνησὶ τέχας ἀνδρῶν 390
 Ἠρώων, τοῖσιν τε κοτύλῃ) ὄβριμοπάτρῃ.
 Ἦεν δὲ μάστιγι Διὸς ἐπεμάειτ' ἄρ' ἴσπης·
 Αὐτόμα) δὲ σπυλάρ' μύκον ὑπὸν, αἶς ἔχον Ὀφρ',

Τῆς ἐπιτέτραπ' μέγας ὕρατος, Οὐλυμπός τε,
 Ἡμῶ' ἀνακλῖναι στυκινὸν πέρος, ἥδ' ἐπιθέσθαι.
 Τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνεΐας ἔχον ἴσπυς.
 Ζῆς δὲ παῖρ ἰδὼν ἐπεὶ ἰδε, χόσαστ' ἄρ' αἰνῶς.
 Ἴρι δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέυσαι.

Βάσκι' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρίπε, μὴδ' ἔα ἀνῆν
 Ερχεσθ'· ἔχ' καλὰ συνοισόμεθα φίλοιμόνδε.
 Ωδε ῥ' ἐξέρω, τόδε δ' ἐτελεισμένον ἔσται.
 Γνώσω μὲν σφῶν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἴσπυς.
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ δ' ἄρμαλα ἄζω.
 Οὐδέ κεν ἐς δεκάτης περιτελλομένης ἐνιαυτός
 Ελκὲ ἀπαλθήσασθαι, ἃ κεν μάρπησι κεραυνός.
 Οφρ' εἰδῇ Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σὺ παῖρ μάχη.
 Ἦρ' ὅτι τόσον γεμισίζομαι, ὕδ' ἐχολῶμαι.
 Αἰεὶ ῥ' μοι ἔωθεν ἐνὶ κλῆν, ὅ, τί νοήσω.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις αἰελλόπος ἀγγελέυσαι.
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς μακρὸν Οὐλυμπον.
 Πρώτησιν δὲ σὺλῃσι πολυπύχῃ Οὐλύμπιοι
 Αἰολομένη κατέρυκε· Διὸς δὲ σφ' ἐννεπε μῦθον.

Πῇ μέμασιν· τί σφῶν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
 Οὐκ ἔαα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
 Ωδε ῥ' ἠπείλησε Κρόνῳ παῖς, εἰ τελεῖαι περ,
 Γνώσειν μὲν σφῶν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἴσπυς,
 Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ δ' ἄρμαλα ἄζειν.
 Οὐδέ κεν ἐς δεκάτης περιτελλομένης ἐνιαυτός
 Ελκὲ ἀπαλθήσασθαι, ἃ κεν μάρπησι κεραυνός.
 Οφρ' εἰδῇ, Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σὺ παῖρ μάχηαι.
 Ἦρ' ὅτι τόσον γεμισίζε', ὕδ' ἐχολῶται.
 Αἰεὶ ῥ' οἱ ἔωθεν ἐνὶ κλῆν, ὅ, τί νοήσῃ.
 Ἀλλὰ σὺ γ', ἀντατάτη, κύν' ἀδδέεις, εἰ ἐτίον γε
 Τολμήσεις Διὸς ἄλλα πελώριοι ἔλχος αἶψα.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἶπ' ὅς ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 Αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πατρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ὡ πόποι, ἀγίοχοιο Διὸς τέκος, ἔκ' ἐγώ γε
 Νῶϊν ἐγὼ Διὸς ἀνὴρ βροτῶν ἔνεκεν πολεμίζην.
 Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθιάω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 Ὃς κε τύχη· κῆνος δὲ τὰ ἄφρονέων ἐνὶ θυμῷ,
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιεικίης.

430

Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
 Τῆσιν δ' Ὀρῶν μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·
 Καὶ τὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κᾶπῃσιν·
 Ἀρμαῖα δ' ἐκλιναν πατρὸς ἐνώπια παμφανόωνίᾳ·
 Αὐτὰρ δὲ χρυσεόισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθίζον
 Μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμῆμαι ἦτορ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδὴθεν εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλυμπόδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θῶκος.

Τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
 Ἀρμαῖα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσας·
 Αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον ἀρύοπα Ζεὺς
 ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Οὐλύμπος.

40

Αἱ δ' οἶα Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 Ἡδὴν, ὅδε τί μιν παρσεφώνεον, ὅδ' ἐρέοντο·
 Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε.

Τίφθ' ὅτ' ἔτω τετίηδον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 Οὐ μὲν δὴν κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδανείρῃ
 Ολλύσας Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰὼν ἔθεοδε.

Πάντως, οἷον ἐμὸν γε μένος καὶ χεῖρες ἀαπτοί,
 Οὐκ ἂν με τρέφειαν, ὅσοι θεοὶ εἰσὶ ἐν Οὐλύμπῳ.
 Σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γῆα,
 Πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέμμερα ἔργα.

50

Ὡδὲ γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τελεσμενόν ἔσται·
 Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πλεῖστον τε κεραυνῷ,

Αψ' ἐς Ολυμπον ἵκετον, ἣν ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.

Ὡς ἔφραθ'· αἶ δ' ἐπέμυζαν Αθηναίη τε καὶ Ἥρη·

Πλησίαι αἶ γ' ἦσαν, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέεσθην.

Ἦτοι Αθηναίη ἀκέων ἦν, ὅδε τι εἶπε,

Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·

460

Ἥρη δ' ἔκ' ἔχαδε γῆθος χόλον, ἀλλὰ πεσπύδα·

Αἰνότησι Κρονίδῃ, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;

Εὐ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ ται ἀδίνος ἔκ' ἐπιεικλόν·

Ἀλλ' ἐμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμησίων,

Οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλων·

Ἀλλ' ἦτοι πολέμῳ μὲν ἀφειζόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·

Βυλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀήσῃ,

Ὡς μὴ πάντες ὄλων, ὀδυσαμένοιο τέτοιο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη περὶ ληγέριτα Ζεὺς·

Ἦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμεινέα Κρονίωνα

70

Οφθα, αἶκ' ἐθέλησθα, βοῶπις πόντια Ἥρη,

Ολλύντ' Ἀργείων σελὺν στρατὸν αἰχμητῶν.

Οὐδ' ὥρην πολέμῳ ἀποπαύσει· ὄβριμος Ἐκλῶρ,

Πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα,

Ἡμᾶσι τῶ, ὅτ' ἂν οἳ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχων,

Στείνει ἐν ἀγιστάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πρεσόντος·

Ὡς δ' ἀσφατόν ἐστι· σῖθεν δ' ἐγὼ ἔκ' ἀλεγίζω

Χωσμένης, ὅδ' εἰ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι

Γαῖης καὶ πόντου, ἣν Ἰαπετός τε Κρόνος τε

Ἡμεῖοι, ἔτ' αὐγῆς ὑπερίονος ἡελίοιο

80

Τέρποντ', ἔτ' ἀνέμοισι· βαθὺς δέ τε τάρταρος ἀμφίς·

Οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, ἔ (εὐ ἔγωγε

Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ ὅ σέο κύντερον ἄλλο.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἔτι προσέφη Λακώκενος Ἥρη.

Εν δ' ἔπειτ' ὤκειαν λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,

Ελκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρυσαν.

Τρωσὶν μὲν ῥ' αἴκουσιν ἔδω φάος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Λαοασίη, τρεῖλλισος, ἐπὶ λυθεὶς ἔρεβεννή.

Τρώων δ' αὖτ' ἀγορὴν ποικίλαο φαίδιμος Ἐκτωρ.

Νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ δινεΐῃ,

490

Εὐκαθαρῶ· ὅθι δὴ νεκρῶν διεφάνετο χῶρος.

Εξ ἴσπων δ' ἀποβάσας ἐπὶ χθόνα, μῦθοι ἄκνον,

Τὸν ῥ' Ἐκτωρ ἀγόρευε, Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χεὶρ

Ἐλχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροισι δὲ λάμπειο θυρῶς

Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θεῖε πάρος·

Τῷ δ' ὅγ' ἔρεσάμενος, ἔπειτα πειρώμενα προσήυδα·

Κέκλυέ με, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἧδ' ἐπίκυροι·

Νῦν ἐφάμην, νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,

Ἄψ' ἀπονοστήσειν περὶ Ἴλιον ἡμετέρας·

Ἀλλὰ πρὶν κτεφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα

500

Ἀργεῖους καὶ νῆας ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης.

Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νύκτι μελαίνῃ,

Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεθα· αὐτὰρ καλλίτριχας ἴσπας

Λύσασθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδὴν·

Ἐκ πόλιος δ' ἄξαυδε βόας καὶ ἴφια μῆλα

Καρπαλίμως, οἷτον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,

Σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ κέγχεσθε,

Ὡς κεν παννύχιοι, μέσφ' ἥες ἠριγυρίης,

Κατωμυ πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς ὕραν ἵκη·

Μήπως καὶ διὰ νύκτα καρνηκόμωνες Ἀχαιοὶ

10

Φάγῃν ὀρμησῶν) ἐπ' ἄρεια νῶτα θαλάσσης.

Μὴ μὰν ἀσπυδαί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι,

Ἀλλ' ὥς τις τέτων γε βέλος καὶ οἴκοις πείσῃ,

Βλήμενος ἢ ἰῶ, ἢ ἔλχει ὀξύβοη,

Νηὸς ἐπιθρώσκων· ἵνα τις συγίησι καὶ ἄλλος

Τρωσὶν ἐφ' ἴσποδάμοισι φέρειν πολύδακρυ ἄρνα.

ἄποσαν. Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστρ' Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων,

Παῖδας πρῶθ' ἔβας, πόλιο κροτάφους τε γέροντας
Λέξασθαι περὶ ἄνυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·

Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη

520

Πῦρ μέγα καὶ ὀνείων· φυλακὴ δέ τις ἔμπειδος ἔσω,

Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.

Ωδ' ἔσω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·

Μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγίης, εἰρημνός ἔστω·

Τὸν δ' ἦϋς, Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγοράσω.

Εὐχομαι ἐλπίδος Διὶ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν,

Εξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσιφορήτους,

Οὓς χῆρες φορέουσι μελαγνάων ἐπὶ νηῶν.

Αλλ' ἦτοι ἐπὶ τυχεῖι φυλάζομεν ἡμέας αὐτὸς·

Πρωτὶ δ' ὑπ' ἡοῖσι σὺν τέχεσι θωρηχθέντες

30

Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομαι ὁζὺν ἄρηα.

Εἴσομα, αἴκε μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης

Πὰρ τῶν πρὸς τείχος ἀπώσε), ἢ κεν ἐγὼ τὸν

Χαλκῷ δηώσας, ἕναρα βροτόεν' ἰα φέρωμαι.

Αὐριον ἦν ἀρετὴν διαείσει), αἴχ' ἐμὸν ἔλχος

Μείνη ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἴω

Κείσε) ὑπηθείς, πολέεις δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,

Ἡελίῳ ἀνιόντιος ἐς αὐριον. Αἱ γὰρ ἐγὼν ὡς

Εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἡμεῖς πάντα.

Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,

40

Ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.

Ὡς ἔκλωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελεύσθησαν·

Οἱ δ' ἴσπυες μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγῷ ἰδρώοντας.

Δῆσαν δ' ἰμάνεσσιν παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·

Εκ πόλιος δ' ἄλκιον βόας καὶ ἴφια μῆλα

Καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο.

Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.

Κρίσιν δ' ἐκ πεδίων ἄνεμοι φέρου ὕρανον εἰσω.

Οἱ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πολέμοιο γεφύρῃ
 Εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά. 550
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν ἑρῶ ἄσρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνῃ
 Φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο ἥνεμος αἰθῆρ,
 Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι (χοῖται, καὶ πρῶνες ἄκροι,
 Καὶ νάπαι· ἑρῶθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπελος αἰθῆρ,
 Πάντα δὲ τ' εἶδε) ἄσρα· γέγηθε δέ τε φρένα ποιμὴν·
 Τόσσα, μισηγυὶ νῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων,
 Τρώων κατόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρῶ.
 Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· πᾶρ δὲ ἐκάστω
 Εἶατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ἴσσοι δὲ κρήνην ἐπεπλόμφοι καὶ ὀλύρας, 60
 Ἐσάοιτες παρ' ὀχέσφιν, εὐθρονον ἢ μίμνον.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α, Ι.

Επιγραφή.

Εξισίη δ' Ἀχιλλῆος ἀπεθῆος ἐστὶν Ἰῶτα.

Ως οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιεὶς
 Θεωσιήν ἔχε Φῦζα, Φόβου κρυόντος ἱτάρῃ·
 Πένθει δ' ἀτλήτω βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
 Ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίετον ἰχθυόεντα,
 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρηκήθεν ἄητον,
 Ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κύμα κελαηδὸν
 Κορυβέει, πολλὸν δὲ παρὲς ἄλλα φύκος ἔχδαν.

550. vide Il. i. 240. est autem venus Spondaiacus. confer Il. α. 339.
 Il. β. 658. Il. π. 744. sed et Virgilius habet, idque eleganter et
 varietatis gratia, venus Spondaiacos.

5. confer Hes. Opus & Di. v. 507. Callim: Hym: in Del. 62. atq; ibi Spondai.

ὣς ἰδαιΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι Αἰχαιῶν.

Ἀτρεΐδης δ' ἄχαιὶ μεγάλῳ βεβηλομήνους ἦτορ,

Φοίτα, κηρύκεσσι λιγυφλόβοισι κελεύων,

10

Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλίσκειν ἄνδρα ἕκαστον,

Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοιςι πορεύετο.

Ἰζον δ' ἐν ἀγορῇ τετιμότες· αἶψ' Ἀγαμέμνων

Ἰσάλο δακρυχέων, ὥς κ' ἤνῃ μελάνυδρος,

Ἡ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης διαφέρων χεῖρ ὕδωρ·

ὣς ὁ βαρυτενέχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἦδ' ἐμὲ δοῖτε,

Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδωκε βαρεῖν·

Σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ καλὴν ἔδωκεν,

Ἴλιον ἐκπύρσαιτ' Ἀτρεΐδεϊ ἀποτίεσθαι·

20

Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βεβηλόσαστο, καὶ με κελεύει

Δυσκλῆα, Ἄργος ἰκέσθαι, ἑπεὶ πολὺν ὤλισα λαόν.

Οὕτω περ Διὶ μέλλει ὑπερμυθεῖ φίλον εἶναι,

Ὅς δὴ πολλῶν πολλῶν κατέλυσε κάρηνα,

Ἡδ' ἔτι καὶ λυθεῖ· τὴν γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς αἶψ' ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες,

Φάτω μὲν σὺν ἡνυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·

Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην ἀρήσομεν Ἄρυσσιν.

ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκλινέσθοντο Γιωπῇ,

Δὴν δ' ἄνω ἦσαν τετιμότες ἦες Αἰχαιῶν.

30

Ὅψ' ἐδὴ δὴ μετῴκει βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Ἀτρεΐδην, τοὶ πρῶτα μαχίσσομαι ἀφραδέεσσι,

Ἡ, δέ μες ἐστὶν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῆς.

Ἀλλ' ἔγωγε μοι πρῶτον ἐνείδωκεν ἐν Δαναοῖσι,

Φάς ἔμεν ἀπλόλεμον καὶ ἀνέκλειδα· ταῦτα δὲ πάντα

Ἰσᾶσ' Ἀργείων ἡμῶν νέοι, ἦδ' ἐγέροντες·

Σοὶ δὲ διάνοιχα δῶκε Κρόνυς πάντας ἀνυλομήτεω·

Σκήπτρῳ μὲν τοι δῶκε τιμιμῆσθαι περὶ πάντων·

Αλλήν δ' ἔτοι δῶκεν, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Δαμόνι, ἔτω πῶ μάλα ἔλπειαι ἦας Ἀχαιῶν 40
 Ἀπλοέμενος τ' ἔμμεναι καὶ ἀνάγκιδας, ὡς ἀγορεύεις;
 Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπίεσσι, ὥς ἐνέειπας,
 Ἐρχο· πᾶρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄλχι θαλάσσης
 Ἐσᾶσ', αἳ τοι ἔποιστο Μυκλήνηθεν μάλα πολλὰ.
 Ἀλλ' ἄλλοι μῦθέσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Εἰσόκε περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δέ καὶ αὐτοί,
 Φερόμενοι σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθέnelός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέμνωρ
 Ἰλίῃ εὐρωμένο· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλυθμεν.

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ ἄχον ἦες Ἀχαιῶν, 50
 Μῦθον ἀγασάμενοι Διομήδεος ἰσποδάμοιο.

Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἰσπότης Νέστωρ·

Τυδείδῃ, πῆρι μὲν πολέμου ἐνὶ καρτερὸς ἔστι,

Καὶ βουλῇ μέγα πάντας ὀμήλικας ἔπλετο ἄριστος·

Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσει, ὅσσοι Ἀχαιοί,

Οὔδε πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ ὅτε τέλος ἴκεο μύθων.

Ἡ μὲν καὶ νέος ἔστι, ἔμδος δέ κε καὶ παῖς εἴη

Οπλότερος ἤρῃφι, ἀτὰρ πεπνυμένα βάσεις

Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.

Ἀλλ' αὔ, ἐγὼν, ὅς σε οἶο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60

Εξείπω, καὶ πάντα διτξομαι· ὅδε κέ τις μοι

Μῦθον ἀτιμήσει, ὅδε κρείων Ἀγαμέμνων.

Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέσιός ἐστιν ἐκείνος,

Ὃς πολέμῳ ἔρατ' ἐπιδημῖν, ὀκρυόεντος.

Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν περὶ μεθ' αὐτὸν νυκτὶ μελάνῃ,

Δόρπα τ' ἐφοπλισσόμεθα· φυλακῆσσι δέ ἐκαστοί

Λεξάμενοι παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τεύχεος ἐκτός.

Κήροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,

Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτας ἔσσι.

Δαίνυ δαῖτα γέρυσιν· ἔοικέ τοι, ὕτοι αἰεΐς.

70

Πλείᾳ τοι οἶνυ κλισίᾳ, τὸν νῆες Ἀχαιῶν

Ἡμάτιᾳ Θρήκηθεν ἐπ' ἄρεα πόντον ἄγυσι.

Πᾶσα τοι ἔσθ' ὑποδείξιη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.

Πολλῶν δ' ἀγρομέδων, τῷ πείσεις, ὅς κεν ἄριστον

Βυλὴν βυλάσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάλλας Ἀχαιῆς

Εὐδλῆς ἔσθ' ὅτι δήϊοι ἐλγυθὶ νηῶν

Κάψουσιν πυρὰ πολλὰ· τίς ἂν τὰδε γηθήσει;

Νυξ δ' ἥδ' ἢ διαρράσσει στρατὸν, ἢ ἑλῶσει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἥδ' ἐπίθοιο.

Ἐκ δὲ φυλακῆρες σὺν τ' ἄχεσιν ἰσάδοιο,

80

Ἀμφὶ τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμνία λαῶν,

Ἡδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον ἔταλμαρον ἦας Ἀρης,

Ἀμφὶ τε Μηριόνην, Αἰφαιῶν τε, Διήφυρὸν τε,

Ἡδ' ἄμφι Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον·

Ἐπ' ἔσαν ἠγεμόνες φυλάκων, ἑκάστων δὲ ἑκάστῳ

Κῦροι ἅμ' ἔειχον, δολίχ' ἔλχεια χερσὶν ἔχοντες·

Καδδὲ μέσον τάφρου ἔτειχεος ἴζον ἰόντες·

Ἐνθάδε πῦρ κήαντο, τίθειτο δὲ δόρυπον ἑκάστος.

Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν

Ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μῦθοικία δαῖτα·

90

Οἱ δ' ἐπ' οἰκίᾳ ἱστοῖμα περικείμενα χεῖρας ἱαλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος ἔσθ' ἑδνητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφάνειν ἤρχετο μῆτιν

Νέστωρ, ὃς ἔπειθε ἄριστον φάμεντο βυλῇ·

Ὅς σφιν εὐφροσύνην ἀγορήσατο ἔπειθε περ·

Ἀτρεΐδην, κύδιον, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,

Ἐν τοῖς μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι· ὅνεια πολλῶν

Λαῶν ἐσθ' ἀναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐλγυάλεξ·

Σκῆπτρόν τ', ἥδ' ἐμίσηας, ἵνα σφίσι βυλάσῃς·

Τῷ (εἰ χρεὼ σέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἥδ' ἐπακῶσαι.

100

Κρηῖναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅταν τινα θυμὸς αἰώγῃ
 Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σίω δ' ἔξε), ὅ, τι κεν ἄρχῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 Οὐ γὰρ τις γόον ἄλλος ἀμείνονα τῷδε ποήσει,
 Οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμῶν πάλας, ἥδ' ἔτι καὶ νῦν,
 Εἴξειτι τῷ, ὅτε, διοχρῆς, Βρισηίδα κῆρην
 Χωομόνυ Αχιλλῆος ἔβης κλισίῃθι ἀπύρας·
 Οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε γόον· μάλα γὰρ τοι ἐγωγε
 Πόλλ' ἀπεμυθεύμην· σὺ δὲ σὼ μεγαλήτορι θυμῷ
 Εἴξας, ἄνδρα φέρισον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, 110
 Ητίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 Φραζώμεο, ὥς κεν μιν ἀρεσάμενοι πεπρωμένοι
 Δάροισιν τ' ἀγαθοῖσιν, ἔπεισιν τε μελιχίοισι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων·
 Ω γέρον, ἔτι ψεύδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας·
 Λασάμην, ὃδ' αὐτὸς ἀνάγομα· ἀνίγνυ πολλῶν
 Λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
 Ως νῦν τῷτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Αχαιῶν.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην, φρεσὶ λήγαλέσσι πιθήσας,
 Αψ' ἐθέλω ἀρέσασθαι, δόμῳαί τ' ἀπερείσι ἅποινα· 20
 Ὑμῖν δ' ἐν πάλλεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
 Ἐπ' ἀπύρῳ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαινα,
 Αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἱσπύες
 Πηγυές, ἀθλοφόρους, οἳ αἰθλία ποσσὶν ἄροισιν.
 Οὐ κεν ἀλγίος εἴη ἀνὴρ, ὃς τόσσα ἔχοιτο,
 Οὐδέ κεν ἀκλῆμων ἐριτίμοιο χρυσεῖο,
 Οὔσα μοι ἡνέκαντο αἰθλία μώνυχες ἱσπύες.
 Δώσω δ' ἐπὶ ἀγῶνας ἀμύμονας, ἔργ' εὐδύας,
 Λεσβίδας· ἄς, ὅτε Λέσβοι εὐκτιμῶν ἔλεν αὐτὸς,
 Εξελομένη, αἷ κάλλει ἐνίκων φύλα γυναικῶν· 30
 Τὰς μὲν οἱ δώσω, μέλα δ' ἔοσέ), ἦν τότε ἀπηύρων

Κύρην Βρισηῖος· ἣ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμῦμα,
 Μηποτε τῆς ἄτης ἐπιβήμηναι, ἥδ' ἐμιγῆται,
 Ἡ δέ μιν ἀνθρώπων σέλει, ἀνδρῶν ἥδ' ἑταίρων.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρίσσει· εἰ δέ κεν αὖτε
 Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω ἀλαπαῖαν,
 Νῆας ἅλιν χρυσοῦ ἢ χαλκῷ νηυσάδω,
 Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί.
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέω,
 Αἱ κε μετ' Ἀργεῖνι Ελέην κάλλιπαι ἔωσιν. 140
 Εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶν, ἔθαρ ἀρύρης,
 Γαμβρός κεν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν Ἴσον Ορέην,
 Ὅς μοι τηλύγετος τρέφε', θαλὴν ἔνι πολλῇ.
 Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θυγαῖρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπλήλῳ,
 Χρυσόθεμις, ἣ Λαοδίκη, ἣ Ἰφιάνασσα·
 Τάων, ἣν κ' ἐθέλῃσι, φίλῃν ἀνάειδον ἀγέω
 Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
 Πολλὰ μάλ', ὅσ' ἔπω τις εἴη ἐπέδωκε θυγαῖρί.
 Ἐπὶ δέ οἱ δώσω εὖ νομόμενα σπολίοισιν,
 Καρδαμύλῃν, Εὐόπην τε, ἣ Ἰρὴν ποίησαν, 50
 Φηράς τε Ζαθίας, ἥδ' Ἀθειαν βαθύλειμον,
 Καλὴν τ' Αἰπείαν, ἣ Πήδασον ἀμπελόεσαν.
 Πᾶσαι δ' ἐγγὺς αἰὼς νεία' Πύλῃ ἡμαθύνειος·
 Ἐν δ' ἄνδρες γάμοισι πολυῖρρηνες, πολυβῦται,
 Οἳ κ' ἐδωτίνῃσι, θεῶν ὥς, τιμήσουσι,
 Καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι δέμιας.
 Ταῦτα κ' οἱ τελέσασμαι μεταλλήεσσι χόλοιο,
 Διμήτην· Αἰδῆς τοι ἀμείλιχος, ἥδ' ἀδάμαστος,
 Τῦνεκα καὶ τι βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάσιων·
 Καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσος βασιλεὺς τερός εἰμι, 60
 Ἡδ' ὅσος ἡμῶν παλαιότερος εὐχομαι εἶναι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἰσπότα Νέστωρ·

Ατρείδῃ κύδιε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Δῶρα μὲν ἔκ' ἐτ' ὄνοσά διδοῖς Ἀχιλλῇ ἄνακτι·
 Ἀλλ' ἄγετε κλητὺς ὀτρύνοντο, οἳ κε τάχιστα
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος.

Εἰ δ' ἄγε, τὺς αἶν ἐγὼν ἐπιόφομα, οἳ δὲ πειθέων·
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτα, Διὶ φίλος, ἠγυσσάδω,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 Κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπέδων. 170
 Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, ἄφρησά τε κέλεωδε,
 Οφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἴ κ' ἐλέησῃ.

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑάδοτα μῦθον ἔειπεν.

Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχοντες,
 Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπέεσσαντο ποτοῖο·
 Νωμυσαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπαίσιον.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἀφίσταντ', ἐπίον δ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 Ὄρμωντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ατρείδαο.

Τοῖσι δὲ πᾶσι ἐπίτελλε Γερήνιος ἱσπότα Νέστωρ,
 Δευδύλλων ἐς ἑκάστον, Ὀδυσσεὶ δὲ μάλιστα, 80
 Πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Τῷ δὲ βάτην παρὰ δῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Πολλὰ μάλ' ἀχομένω γαλήνῳ ἔννοσιγαῶ,

Ρηϊδίως πεπίθειν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην·

Τὸν δ' εὖρον φρένα τερόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,

Καλῇ, θαυδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν·

Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσας·

Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, αἶσθε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

Πάτροκλος δὲ οἱ οἶος ἐναντίος ἦτο λωπῇ, 90

Δεγόμενος Αἰακίδαην, ὅποτε λήξεν αἶδων.

Τῷ δὲ βάτην πεπτόν, ἠγῆτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.

Στάν δὲ παρὰ αὐτοῖο· ταρῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,

Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος, ἔνθα θάσασεν.

Ὡς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἰδὲ φῶτας, ἀνέστη·

Τῷ δὲ δεινὸν μῆρος προσέφη σόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·

Χαίρειν, ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνειν· ἦ τι μάλα χρεώ,

Οἱ μοι σκυζομῆν' περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐσιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας προσέειπ' ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,

Εἴσει δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν· 200

Αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἱσγὺς ἐόντα·

Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μειοιτίν' ἤ, καθίσα,

Ζωρότερον δὲ κέραρε, δέπας δ' ἐντυνον ἱκάσῃ·

Οἱ δ' φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπίασι μελάρῳ.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέθειθ' ἑταίρῳ.

Αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλιν ἐν πυρὸς αὐγῇ,

Ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὅιος δὲ στίονος αἰγός,

Ἐν δὲ (ὥς σιάλοιο βράχιν τεθαλῆαν ἀλοιφῇ.

Τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνει δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·

Καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, δὲ ἀμφ' ὀβελόσιν ἔπειρε· 10

Πῦρ δὲ Μειοιτιάδης δάμειν μέγα, ἰσόθεος φῶς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἱκάνη, δὲ φλόξ ἐμαράνθη,

Ἀθρακιῆν φορέσας, ὀβελὺς ἐφύπερθε τάνυσσε·

Πάσσι δ' αἰὼς Δείοιο, κρατὰ τῶν ἱπαιέρας.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπλησε, δὲ εἰν ἐλευσὶν ἔχθε,

Πάτροκλος μὲν σῖτον ἐλὼν ἐπέειπε τραπέζῃ,

Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ χρεῖα νείμει Ἀχιλλεύς.

Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵξεν Οδυσσεὺς Δείοιο,

Τοίχῃ τῷ ἑτέρωιο· Δεῖοισι δὲ δῦσαι ἀνώγει·

Πάτροκλον, δὲ ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 20

Οἱ δ' ἐπ' οἰκίᾳ ἱετοῖμα προσκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος δὲ ἰδητύος ἐξ ἔρον ἔησε,

Νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ Δεῖος Οδυσσεύς,

Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεικ' Ἀχιλλῆα·

Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας

204. varia sunt interpretationes V. ζωρότερον, apud Aristot. Poet. c. 24. Plutarc. in Sympos. Athen. c. 10. et apud Eustath. in locum. κέραρε i.e. funder.

Χαῖρ', Αχιλλεῦ· δαίδ' ὅς μ' ἐῖπες ὅκ' ἐπιδάει,
 Ἡμεῖν ἐνὶ κλισίῃ Αγαμέμνονος Ατρεΐδαο,
 Ἡδὲ καὶ ἐνθάδ' ὦν· πάρα γὰρ μύθοισι πολλά
 Δαίνυσθ'· ἀλλ' ὅς δαίδ' ἐπηράτω ἔργα μέμνηεν·
 Ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφίς, εἰσορόωνίης,
 Δαΐδ' ἰμ'· ἐν δ' οἷῳ δέ, σωσέμεν, ἢ ἀπολέσθαι 230
 Νῆας εὐστέλμεν, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκήν.
 Ἐλγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλὴν ἔθεντο.
 Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλειτοὶ τ' ἐπὶ κυροί,
 Κηάμενοι στυρά πολλὰ κατὰ στρατὸν, ὃδ' ἔτι φασὶν
 Σχίσσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσιν πωσέεσθαι.
 Ζῆς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήμασιν φάινων
 Ἀσράπτε· Ἐκίωρ δέ μέγα ἀδινεῖ βλεμεαίνων
 Μάινε' ἐκπάγλως, πῶσις υἱὸς Διὸς, ὃδ' ἐτι τίει
 Ἀνέρας, ὃδ' εὖ· κρατερὴ δέ ἐ λύσσα δέδυκεν.
 Ἀρᾶται δὲ τάχις φανήμεναι ἥω δια· 40
 Στεῦνται γὰρ νηῶν ἀποκόψεν ἄκρα κόρυμβας,
 Αὐτὰς τ' ἐμπρήσεν μαλερῷ πυρὸς· αὐτὰρ Ἀχαιῶς
 Δηῶσιν παρὰ τῇσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνῷ.
 Ταῦτ' αἰνῶς δαΐδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 Ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη
 Φθίεσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἱκὰς Ἀργεὺς ἰσποδότοιο.
 Ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὅψ' ἔπερ, ἦας Ἀχαιῶν
 Τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὄρυμαγδῷ.
 Αὐτῷ τοι μετόπιον ἄχος ἔσται, ὃδ' ἐτι μῆχος
 Ρεχθείλος κακὸς ἔς ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 50
 Φράζεσθαι, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἥμαρ.
 Ὡς ἔειπον, ἡ μὲν (οἷ γε παῖς) ἐπιτέλλετο Πηλεΐς
 Ἡμαῖ τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Αγαμέμνονι πέμπε·
 Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Ἀθηαῖν τε καὶ Ἡρῇ
 Δῶκεν, ἄχ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν

Ἰχθιν ἐν στήθεσι· φιλοφροσύνῃ γὰρ ἀμείνων·
 Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχανῶν, ὅφρα (εἰ μᾶλλον
 Τίσωσ' Ἀργείων ἡμῖν νέοι ἢ δὲ γέροντες.
 Ως ἐπέτελλ' ὁ γέρον· σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ ἱὺν
 Παυῖ, ἵα δὲ χόλον θυμαλγία· (οἱ δ' Ἀγαμέμνων 260
 Ἀξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 Εἰ δὲ, σὺ μὲν μὲν ἄκυσον, ἐγὼ δὲ κί τοι καταλέξω,
 Οὔσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέχειο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 Ἑπτ' ἀπύρως τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλανα,
 Αἶθνας δὲ λιβήλας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἴσπυες
 Πηγῆς, ἀθλοφόρους, οἳ αἶθλια ποσσὶν ἄροισι.
 Οὐ κεν ἀλῆϊος εἴη αἰὴρ, ὃ τόσα θύοιτο,
 Οὐδὲ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 Οὐδ' Ἀγαμέμνονος ἴσποι αἶθλια ποσσὶν ἄροισι.
 Δώσει δ' ἐπὶ γυναικας ἀμύμονας, ἐργ' εὐδίας, 70
 Λισβίδας, ἅς, ὅτε Λίσβον εὐκτιμένην ἔλεις αὐτὸς,
 Εξέλθῃ, αἷ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 Τὰς μὲν τοι δώσει, μέλα δ' ἴασθαι, ἢν τότε ἀπηύρα
 Κῆρην Βρισηῖος, καὶ ἐπὶ μέγαυ ὄρκοι ὀμῆται,
 Μήποτε τῆς ἀνῆς ἐπιβήμεναι, ἢ δὲ μεγῆναι,
 Ἡ, δέμεις ἐσὶν, ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν, ἢ τε γυναικῶν.
 Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρίεσθαι· εἰ δὲ κεν αὐτὶ
 Ἀστυ μέγα Πριάμοιο Διοὶ δώσω' ἀλαπάξαι,
 Νῆας ἅλεις χρυσοῦ καὶ χαλκῷ ἰηήσασθαι
 Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατιώμεθα κατ' Ἀχαιοί. 80
 Τρωϊάδας δὲ γυναικας εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 Αἷ κε μετ' Ἀργεῖην Ελένην κάλλιπαι ἔωσιν.
 Εἰ δὲ κεν Ἀργος ἰκοίμεθ' Ἀχαϊκὸν, ὕδαρ ἀρέσθαι,
 Γαμβρός κεν οἱ ἴοις· τίσει δὲ (εἰ ἴσον ὀρέσθαι,
 Ὅς οἱ τηλύγετος τρέφει) θαλὴν ἐνὶ πολλῇ.
 Τρεῖς δὲ οἱ εἰσὶ δύνασθαι ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκῳ,

Χρυσόθεμις, ἣ Λαοδίκη, ἣ Ἰφιάνασσα·
 Τάων, ἣν κ' ἐβέληθα, φίλην ἀνείδον ἄγεωσιν
 Πρὸς οἶκον Πηληϊός· ὃ δ' αὖτ' ἐπιμείλια δώσει
 Πολλὰ μάλ', ὅσ' ἔπω τις ἐπ' ἐπιδώσει θυγατρὶ. 290
 Ἐπὶ δέ τοι δώσει εὖ γαμόμυρα πολίεθρα,
 Καρδαμύλην, Εὐόπην τε, ἣ Ἰρην ποιεέσσαν,
 Φηράς τε Ζαθέας, ἧδ' Ἀνθείαν βαθύλευμον,
 Καλὴν τ' Αἰψείαν, ἣ Πήδασον ἀμπελόμεσαν·
 Πᾶσαι δ' ἐγγυὸς ἀλὸς Νέσσο Πύλον ἡμαθίοισι·
 Ἐν δ' ἄνδρες γάμοισι, πολυῤῥήνες, πολυβῦται,
 Οἳ κέ (εἰ δωτίησι, Διὸν ὥς, τιμήσουσι,
 Καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι Δέμικας·
 Ταῦτά κέ τοι τελέσει μεταλλήξαντι χόλοιο.
 Εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον, 300
 Αὐτὸς, ἣ τῷ δῶρα· σὺ δ' ἄλλως περ παναχαῖς
 Τειρομένους ἐλέαρε κατὰ σπᾶτον, οἳ (εἰ, Διὸν ὥς,
 Τίσουσ'· ἢ γ' κέ σφι μάλα μέγα κῆδος ἄροιο.
 Νῦν γ' ἔχ' Ἐκτορ' ἔλοισι, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι χεῖδον ἔλθῃ,
 Λύσαν ἔχων ὅλοήν· ἐπεὶ ἔτινα φησὶν ὁμοῖον
 Οἱ ἔμεναι Δαναῶν, ὥς ἐνθάδε γῆες ἔνεκαν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πῶδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 Διοτρεΐς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
 Ἡ περ δὴ φρονέω τε, ἣ ὥς τετελεσμένον ἔσται, 10
 Ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 Ἐχθρὸς γ' μοι κείνος, ὁμῶς αἶδαο σύλησιν,
 Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἱρῶ, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 Οὔτε μέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω,
 Οὔτ' ἄλλως Δαναούς, ἐπεὶ ἔκ' ἄρα τις χάρις ἦεν
 Μάρνασθαι δῆϊσι μετ' ἀνδράσι γυλεμῆς αἰεί.

Ἰση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 Ἐν δὲ ἱῇ τιμῇ ἡμῖν κακὸς, ἥδε καὶ ἰσθλός.
 Κάτθαν' ὁμῶς δ', ἢ τ' αἰργὸς ἀνὴρ, ὃ, τε πολλὰ ἔοργας· 320
 Οὐδέ τι μοι περὶ κεῖ, ἐπεὶ πάθον ἄλγεια θυμῷ,
 Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 Ὡς δ' ὄρνις ἀπ' ἡσυχίας ποσσὶσι περφέρησι
 Μάσακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ σέλει αὐτῇ·
 Ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὐτῆς νύκτας ἴαον,
 Ἡμᾶς δ' αἰμαλόμενα διήπρηστον πολεμίζων,
 Ἀνδράσι μαρνάμενος, ὁάρων ἔνεκα σφετερώων.
 Δώδεκα δὲ σὺν ἡνυσὶ πόλεις ἀλάπαξ ἀνθρώπων,
 Πιεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 Τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἰσθλὰ 30
 Ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὅπιοδε μένων παρὰ ἡνυσὶ Δοῆσι,
 Διζάμενος, διὰ πᾶντα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχισκεν.
 Ἀλλὰ δ' ἀριστεροὶ δίδου γέρα, καὶ βασιλευσὶ·
 Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κῆται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μῆνι Ἀχαιῶν
 Εἵλετ'· ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρία, τῇ παριαύων
 Τερπείδω. Τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσι;
 Ἀργεῖνς; τί δὲ λαὸν ἀνύγαγεν ἐνθάδ' ἀγέρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ ὕχ' Ἐλένης ἔνεκ' ἠὲ κόμοιο;
 Ἡ μὲνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 40
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 Τὴν αὐτῇ φιλεῖ καὶ κηδεῖ· ὥς καὶ ἐγὼ τὴν
 Ἐκ θυμῷ φίλεον, θυρικτητὴν περ ἔνυσαν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μὴ ἀπάτησε,
 Μὴ μὲν σφραγίστω εὖ εἰδότος· ὕδ' ἐμὲ σείσει·
 Ἀλλ', Ὀδυσσεύ, σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
 Φραζέσθω, ἡέσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 Ἡ μὲν δὲ μάλα πολλὰ πονήσαστο νόσφιν ἐμῆο,

Καὶ δὴ τείχεος ἔδειμε, καὶ ἤλασέ τ' ἀφρονὶ ἐπ' αὐτῷ
 Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 Ἀλλ' ὕδ' ὥς δύναιτο δένος Ἐκτορος ἀνδροφόνου
 Ἰχεν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν· Ἐκίωρ,
 Ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαῖας τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν.
 Εἴθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δὲ μὲν ἔκφυγεν ὀρμῆν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ καὶ ἐθέλω πολεμίζειν Ἐκτορι δίω,
 Αὔριον ἱρὰ Διὸς ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
 Νῆστας εὖ νῆας, ἐπὶν ἄλαδ' ἀπερύσω,
 Οφείω, ἢν ἐθέλωδα, καὶ ἄκην τοῖς τὰ μεμῆλη,
 Ἡρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεῖστας 60
 Νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσέμεναι μεμαῶτας·
 Εἰ δέ κεν Ἀπλοῖην δῶν κλυῖος Ἐννοσίγαιος,
 Ἡματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
 Ἔσι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδ' ἐρῶν·
 Ἄλλον δ' ἐνθάδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν,
 Ἡδὲ γυναικᾶς εὐζώνας, πολὺν τε σίδηρον
 Ἀξομαι, ἅσ' ἔλαχόν γε. Γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,
 Αὐτὸς ἐφρυβρίζων ἔλειτο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης· τῷ πάντ' ἀγορεύμεν, ὥς ἐπιτέλλω,
 Ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκυζώντες Ἀχαιοί, 70
 Εἴ τινα πᾶν Δαναῶν ἐτι ἔλπετο ἑξαπατήσιν,
 Αἰὲν ἀναμείβην ἐπιειμῆρος· ὕδ' ἂν ἔμοιγε
 Τέτλαμιν, κύνέος περ ἐὼν, εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 Οὐδέ τί οἱ βυλαὶ συμφράσσομαι, ὕδ' ἂν ἔργον.
 Ἐκ γὰρ δὴ μὲν ἀπάτησε, καὶ ἤλιτεν· ὕδ' ἂν ἔτ' αὖτις
 Ἑξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἔκηλος
 Ἐρρέτω· ἐκ γὰρ οἱ φρένας ἔλειτο μητίετα Ζεὺς.
 Ἐχθρὰ δέ μοι τῷ δῶρα· τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 Οὐδ' εἰ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,

Οσα τέ οἱ νῦν ἐστὶ, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα ἤροιστο· 380
 Οὐδ' ὅς ἐς Ορχομένον προτινίσσῃ, ὅδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπλίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κλισίαις κεῖται,
 Αἷ' ἑκατόμυλοι εἰσὶ, διηκόσιοι δ' αὖ ἐκάστην
 Ἀνέρες ἔξοιχεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεισιν·
 Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόπῃς τε,
 Οὐδέ κεν ὥς ἐτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
 Πρίν γ' ἀπὸ πάσας ἐμοὶ δόμους θυμαλγία κέβη.
 Κέρην δ' ἔγχεω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο·
 Οὐδ' εἴ χρυσεῖη Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι, 90
 Οὐδέ μιν ὥς γαμῶ· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλίσσω,
 Οἷς οἱ τ' ἐπέοικε, καὶ ὅς βασιλῆυρός ἐστιν.
 Ἦν γ' ὃν δὴ με σώσει Διὸς, καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
 Πηλῆος Δῖν μοι ἐπέη γυνῆκα γαμέσθῃ αὐτός.
 Πολλὰν Ἀχαιῖδες εἰσὶν αὖ Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 Κῆρας ἀριστῶν, οἳ τε πολίεθρα ῥύον·
 Τάων ἦν καὶ ἐθέλοισι, φίλῃν ποίησά μ' ἄκοιτιν·
 Ἔθθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 Γήμαντι μνηστῆρ' ἄλοχον, εἰκῆαν ἄκοιτιν,
 Κτήμασι τέρπειδά, τὰ γέρον ἐκλήσατο Πηλῆος. 400
 Οὐ γ' ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, ὅδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὖ γαρόμμεν πολίεθρον,
 Τοπρὶν ἐφ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν ἦας Ἀχαιῶν·
 Οὐδ' ὅσα λάϊνός υἱός ἀφῆτορος ἐντὸς ἔργει
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος, Πυθοὶ ἐνι πετρεόσῃ.
 Ληϊοὶ μὲν γ' οἳ τε βόες καὶ ἵπια μῆλα,
 Κτητοὶ δὲ τρίποδες τε, καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν ἔτε ληϊστῇ,
 Οὐθ' ἐλετῇ, ἐπεὶ ἄρ' κεν ἀμείψῃ ἔρκος ὁδόντων.
 Μήτηρ γ' οἳ τέ με φησὶ Διὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα, 10

Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε·
 Εἰ μὲν κ' αὖθι μῦθων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 Ωλετο μὲν μοι νόσος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκοιμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ωλετό μοι κλέος ἐὼδόν, ἐπὶ δὴρὸν δέ μοι αἰὼν
 ἔσται, ὃδὲ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
 Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 Οἴκαδ' ἀποπλείει· ἐπεὶ ἔκτετι δῆτε τέκμων
 Ἰλὶν ἀπενῆς· μάλα γ' ἔθεν ἄρυσπα Ζεὺς.
 Χεῖρα ἔην ὑπέρεχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί. 420
 Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἴοντες ἀριστέουσιν Ἀχαιῶν
 Ἀγέλην ἀπόφασδε, τὸ γ' γέρας ἐστὶ γερόνων·
 Ὀφρ' ἄλλην φράζων) ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 Ἡ κέ σφιν νῆας τε σὴν, ἥ λαὸν Ἀχαιῶν
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐπεὶ ὅ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 Ἦν νῦν ἐφράσασθαι, ἐμεῦ ἀπομνησίσατος.
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μῦθων κατακοιμηθήτω,
 Ὀφρα μοι ἐν νῆας φίλην ἐς πατρίδ' ἔπῃ)
 Αὔριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' ὅτι μιν ἄξω.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐξήρουσι βιωπῇ, 30
 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γ' κρατερῶς ἀπείπειν.
 Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἰωπηλάτα Φοῖνιξ,
 Δάκρυ' ἀναπρήσας, πέρι γ' διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 Εἰ μὲν δὴ νόσον γε μέλα φρεσὶ, φάδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Βάλλεαι, ὃδὲ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ δοῆσι
 Πῦρ ἐθέλεις αἰθῆλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπιστε θυμῷ·
 Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σέο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
 Οἶος; (οἱ δέ μ' ἔπειπε γέρον ἰωπηλάτα Πηλεΐς
 Ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
 Νήπιον, ὅπως εἰδὼθ' ὁμοῖον πολέμοιο, 40
 Οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπείας τελέουσιν·

Ρῆα, λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας, δμῳάς τε γυναῖκας.
 Φῦγον ἔπειτ' ἀπαίειθε, δι' Ἑλλάδος ἄρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβόλακα, μητέρα μήλων,
 Ες Πηλῆα ἀναχθ'· ὁ δέ με πρῶφρων ὑπέδεκτο,
 Καί με φίλησ', ὥσει τε παῖδ' ὃν πᾶντα φιλήσῃ
 Μυῖον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κλισίῃσι·
 Καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
 Νῶον δ' ἐχαλῆν Φθίης, Δολόπεσιν ἀνάσων· 480
 Καί (εἰ τοσῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκει' Ἀχιλλεῦ,
 Εκ θυμῷ φιλέων· ἐπεὶ ἔκ ἐθέλεισκες ἅμ' ἄλλῳ
 Οὐτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι, ὅτ' ἐν μεγάροισι πᾶσαοδαι,
 Πρίν γ' ὅτε δῆ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γένασι καθίσας,
 Οὐκ ἔσταμι περταμὼν, ἢ οἶνον ἐπιχών.
 Πολλάκι μοι καλῆδδσας ἐπὶ στήθεσι χιτῶνα,
 Οἶνον ἀποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλεγυῇ.
 Ως ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, ἢ πόλλ' ἐμόγησα,
 Τὰ φρονέων, ὃ μοι ἔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 Εξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ πᾶντα, θεοῖς ἐπιείκει' Ἀχιλλεῦ, 90
 Ποιδμην, ἵνα μοὶ ποτ' αἰεκέα λοιγὸν ἀμύνης.
 Ἀλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· ἔδέ τί (εἰ χρὴ
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχειν· σρεπτοὶ δέ τε ἢ θεοὶ αὐτοὶ,
 Τῶν περ ἢ μείζων ἀρετῇ, τιμὴ τε, βίη τε.
 Καί μιν τὸς θυέεισι ἢ ἀχωλῆς ἀγανῆσι,
 Λοιβῇ τε, κνίσῃ τε, παρατρωπῶτ' ἀνθρώποι
 Λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ ἢ ἀμάρτη.
 Καί γ' ὅτε Λιταί' εἰσι Διὸς κύρα μεγάλοιο,
 Χωλαί τε, ῥυσσάι τε, παραβλῶπες τ' ὀφθαλμῷ·
 Αἴ' ῥά τε ἢ μετόπιόδ' Ἀτρεΐδης ἀλέγῃσι κῆσας. 500
 Ἡ δ' Ἀτηδενάρη τε ἢ ἀρτίπος· ἕνεκα πᾶσας
 Πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Βλάπτουσ' ἀνθρώπων· αἳ δ' ἐξακέον' ὀπίσσω.

Ος μὲρ τ' ἀδέσσει κῆρας Διὸς, ἄσπον ἴστας,
 Τόνδε μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον ἄξαμύροιο.
 Ος δὲ κ' ἀνήνῃ, καί τε σεριῶς ἀποείπῃ,
 Λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κίεσαι,
 Τῷ Αἴην ἅμ' ἐπιοδαί, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 Ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρῃ καὶ σὺ Διὸς κῆρῃσιν ἐπιοδαί
 Τιμὴν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγινάμψῃ φρένας ἰοδῶν. 510
 Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὅπιωδ' ὀνομάζοι
 Ἀτρείδης, ἀλλ' ἀνὴρ ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 Οὐκ ἂν ἔγωγέ (εἰ μὴν ἀπορρίψαι κειοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμενα, χατέυσσι περ ἔμπτῃς.
 Νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ δίδοι, τὰ δ' ὅπιωδ' ὑπέστη,
 Ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἄριστος,
 Κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, εἴτε σοὶ αὐτῷ
 Φίλτατοι Ἀργείων· ἥ μὴ σύ γε μῦθος ἐλέγξῃς,
 Μηδὲ πόδας· πρὶν δ' ὅτι νεμεσσηῖον κεχολῶσθαι.
 Οὕτω καὶ ἥρ' ἐπὶ πῶδ' ἐπαθόμεθα κλέα ἀνδρῶν 20
 Ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι,
 Δωρητοὶ τε πείλοιο, παρὰ ῥῆσσι τ' ἐπέεσσιν.
 Μεμνημαί τόδε ἔργον ἐγὼ πάλα, ὅτι νέον γε,
 Ως ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
 Κυρῆτες τ' ἐμάχοισι καὶ Αἰτωλοὶ μετεχάρμα,
 Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἱερᾶν ἡς·
 Κυρῆτες δὲ, διαπραθέειν μεμαῶτες ἄρῃ.
 Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἀρτεμις ὄρεσιν
 Χωσαμένη, ὅ οἱ ὅτι θαλύσια γυνώ αἰωῆς 30
 Οἶνός μιν· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας·
 Οἷον δ' ἐκ' ἐρρέξε Διὸς κῆρῃ μέγα θυμῷ.
 Ἡ λάθετ', ἢ ἐκ' ἐνόησεν· αἰσάσσο δὲ μέγα θυμῷ.
 Ἡ δὲ χολωσαμένη, δῖον ἦρος, ἰοχέαιρα,

Ὄρσεν ἐπὶ χλάνην σὺν ἄγχιον, ἀργιόδοντα,
 Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ἔθων Οἰήος ἀλωήν.
 Πολλὰ δ' ὄγε παρθένυα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 Αὐτῆσιν ῥίζησι, καὶ αὐτοῖς ἀνθεσι μήλων.
 Τὸν δ' υἱὸς Οἰήος ἀπέκλεινεν Μελέαγρος,
 Πολλέων ἐκ πολλῶν θηρήτορας ἀνδρας ἀγείρας, 540
 Καὶ κύνας· ὃ μὲν γὰρ ἐδάμην παύροισι βροτοῖσι·
 Τόσσος ἦν, πολλὰς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 Ἡ δ' ἄμφ' αὐτῷ θῆκε πολλὴν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 Ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχύνεισι,
 Κυρήτων τε μέσην καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 Ὅρρα μὲν ὦν Μελέαγρος ἀρηϊφίλος ποθέμιζε,
 Τόσσα δὲ Κυρήτεσι κακῶς ἦν· ὃ δ' ἐδύνατο
 Τείχεος ἔκτοθεν μέμνεν, πολέες περ ἐόντες.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅτε καὶ ἄλλων
 Οἰδάμην ἐν στήθεσι νόον πύκα περ φρονέοντων, 50
 Ἡτοιό, μητρὶ φίλῃ Αἰθαίῃ χωόμενος κῆρ
 Κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχω, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 Κύρῃ Μαρπίσσης καλλισφύρου Βυηνίνης,
 Ἰδέω δ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων ἦν ἐτ' ἀνδρῶν
 Τῶν τότε, καὶ ῥα ἀνακλῆος ἐναλίου ἔειλετο τόξον
 Φοῖβον Απόλλωνος, καλλισφύρου ἕνεκα νύμφης·
 Τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι παῖδ' καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, ὅνec' ἄρ' αὐτῆς
 Μήτηρ, Ἀλκυόνης πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα,
 Κλαῖ, ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνῆρπασε Φοῖβος Απόλλων. 60
 Τῇ ὄγε παρκατέλειπε, χόλον θυμαλγέα πείσων,
 Ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
 Πόλλ' ἀχέουσ' ἤρ'ατο, κασιγνήτοιο φόνοιο·
 Πολλὰ δὲ καὶ Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία,
 Κικλήσκουσ' Αἶδην καὶ ἑταμένην Περσεφόνειαν,

Πρόχην καθίζομεν, δάοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
 Παῖδι δόμῳ θανάλον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Εριννὺς
 Ἐκλυει ἐξ Ερεβόσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 Τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος ἡ δῦπος ὀρώρει,
 Πύργων βαλλομένων· τὸν δ' ἐλλιάστοιο γέροντες 570
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
 Εξελθεῖν ἡ ἀμύνα, ὑποχόμενοι μέγα δῶρον·
 Ὡσπόθι πεισάσιν πεδίον Καλυδῶνος ἱεραινῆς,
 Εἴθα μιν ἦνωγον τέμμεος περικαλλὲς ἐλέσθαι,
 Πεισηκονόγουον· τὸ μὲν ἦμισυ, οἶνοπέδιοιο·
 ἦμισυ δὲ, ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμίεσθαι·
 Πολλὰ δὲ μιν λιτάνει γέρον ἱσπηλάτα Οἰκίς,
 Οὐδὲ ἐπεμβεβασὼς ὑψηρέφιος θαλάμοιο,
 Σείων κολλητὰς σανίδας, γυνέμενος υἱόν·
 Πολλὰ δὲ τότε κασίγνηται ἡ πότνια μήτηρ 80
 Ἐλλιάστοι· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναγνέσθ'· πολλὰ δ' ἱτάῃροι,
 Οἱ οἱ κεδνότατοι ἡ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 Ἀλλ' ὅδ' ὥς τῷ θυμῷ ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθον,
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ θαλάμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 Βᾶνον Κερῆτες, ἡ ἐπέπρηθον μέγα ἄστυ·
 Καὶ τότε δὴ Μελιάαρον εὐζωνος παράκοιτις
 Λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλειξεν ἅπαντα
 Κίχιδ', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῷ ἄστυ ἀλῶν·
 Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει·
 Τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώντες τε γυναῖκας. 90
 Τῷ δ' ὠρίετο θυμὸς ἀκύνετος κακὰ ἔργα·
 Βῆ δ' ἰέναι, χροὶ δ' ἐντὶ ἐδύσατο παμφανόωντα.
 Ὡς ὃ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ,
 Εἵξας ὃ θυμῷ· τῷ δ' ἐκέτι δῶρ' ἐτέλειεσσαν
 Πολλὰ τε ἡ χαρίεσσα· κακὸν δ' ἦμυε ἡ αὐτὴς.
 Ἀλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδὲ σε δαίμων

Ενταῦθα τρέψεται, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
 Νηυσὶν κακομύησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροις
 ἔρχεο· ἴσον γὰρ (εἰ θεῶ τίςσιν) Ἀχαιοί.

Εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήτορα δῆς, 600
 Οὐκ ἔθ' ὅμως τιμῆς ἔσται, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Φοῖνιξ, ἄτλα, γεραίε, διοτρεφές, ὅτι με ταύτης

Χρῶ τιμῆς· φρονέω δὲ τιτιμῶσθαι Διὸς ἄσση,

Ἡ μ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσὸν αὐτμῇ

Ἐν στήθεσι μῶν, καὶ μοι φίλα γύναι ὀρώρη.

Ἄλλο δέ τοι ἱρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·

Μή μοι σύλχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχδῶν,

Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· ὕδ' τί (εἰ) χρὴ

Τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι· 10

Καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κέ με κήδῃ·

ἴσον ἐμοὶ βασιλίδι, καὶ ἥμισυ μείρο τιμῆς.

Οὗτοι δ' ἀγγελέενσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξο μίμνων

Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοῖ φαγομύηφι

Φρασόμενθ', ἥ κε νεώμενθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἥ κε μνώμενθ'.

Ἡ, καὶ Πατρόκλῳ ὄγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε (ιωπῇ,

Φοῖνικι σορέσσαι πυκινὸν λέχος, ὅφρα τάχιστα

Ἐκ κλισίης νόσοιο μεδούσῃο. Τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας

Ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·

Διοτρεφὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 20

Ἰομῆ· ἔγὼ μοι δοκίει μῦθοιο τελευτῇ

Τῇδε γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα

Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ ἐκ ἀγαθὸν περ ἐόντα,

Οἳ περ νῦν ἔα) ποτιδέγμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

Λυγρὸν ἐν στήθεσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν,

Σχέτλιος, ὕδ' ἐμεταρρέπει) φιλότιλος ἑταίρων,

Τῆς, ἥ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἑξοχὸν ἄλλων·

Α α

603. subaudi verbum ἱκάνει vel καταλαμβάνει. confer infra, K. 43.
 & vide H. Steph. in V. χρῶν, ποιεῖν ἐν ἀντίκλιωσις, περὶ με
 μο μοι προκίτων.

Νηλῆς· ἢ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φόνοιο
 Ποιήν, ἢ ἔπαυδος ἰδέσθαι τεθνηῶτος·
 Καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μῦθαι αὐτῷ, πόλλ' ἀπορίσας, 630
 Τῷ δέ τ' ἐρητύει· κραδίη ἢ θυμὸς ἀγένηωρ,
 Ποιήν δὲ ξαμφύ· (οἱ δ' ἀλληλῶν τε, κακὸν τε,
 Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ δῖσαν, εἵνεκα κῆρης
 Οἷης· νῦν δέ τοι ἐπ' ἅ παρίχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
 Ἀλλὰ τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμὸν,
 Αἰδέσθαι δὲ μέλαθρον· ὑπώροφιοι δέ τοι εἰμὲν
 Πληθύς ἐκ Δαναῶν, μέμαρμ' δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 Κήδισοί τ' ἔμμεναι, ἢ φίλτατοι, ὅσοι Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 Αἶαν διοχρεῖς, Τηλεμῶν τε, κοίρανε καῶν, 40
 Πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἰπῶο μυθήσασθαι·
 Ἀλλὰ μοι οἰδάνει· κραδίη χόλω, ὅππότε ἔκινει
 Μήσομαι, ὅς μ' ἀσύνηκον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀτρείδης, ὅσῃ τιν' ἀτίμητον μετανάσθην.
 Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, ἢ ἀγγελίην ἀπόφαδε·
 Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἰμασίοντος,
 Πρὶν γ' ὦν Πριάμοιο δαΐφρονος, Εὐλόρα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας ἢ νῆας ἰκέσθαι,
 Κτείνοντ' Ἀργεῖες, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
 Ἀμφὶ δέ τοι τῇ μὴ κλισίῃ ἢ νηὶ μελαίνῃ 50
 Εὐλόρα ἢ μεμαῶτα μάχης χήσεισθαι οἴω.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 Σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν, ἰδὲ δμῶησι, κέλδοι
 Φοῖνικι γόρεσσι πυκινὸν λέχος ὄτρυνε τάχιστα·
 Αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι γόρισαν λέχος, ὡς ἐκέλδοι,
 Κώεά τε, ῥῆγός τε, λίγοιό τε λεπτόν ἄωλον.
 Εὐθ' ὁ γέρον κατέλεξο, ἢ ἥω δῖαν ἔμιμνεν.

Αὐτὰρ Ἀχιλλῆος εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκῃ·
 Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λισβόθεν ἦγε, 660
 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφις εὐζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλῆος,
 Σκύρον ἐλὼν ἀπείαν, Εὐρυῆος πολυέθρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γυῖοντο,
 Τὸς μὲν ἄρα χρυσεόισι κυπέλλοις ἦες Ἀχαιῶν
 Δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασάδον, ἐκ τ' ἐρέοντο·
 Πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Εἰπ' ἄγε μί, ὦ πολύαν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
 Ἥ ῥ' ἐθέλει νῆεσσι ἀμυνέμεναι δῖον Πύρ;
 Ἥ ἀπέειπε, χόλος δέ τ' ἔχει μεγαλήτορα θυμὸν;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Ἀτρεΐδῃ, κύδιε ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Κεῖνός γ' ἐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μάλλον
 Πιμπλάνει μῦθος· σὲ δ' ἀνάνει, ἠδὲ σά δῶρα.
 Αὐτόν (εὖ φράζεσθαι ἄμ' Ἀργείοισιν ἀνωγει,
 Ὅπως κεν νῆας τε σῆης, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Αὐτὸς δ' ἠπείλησεν, ἄμ' ἠοὶ φαινομένηφι,
 Νῆας εὖσελμυς ἀλλὰ δ' ἐλκόμεν ἀμφιερίσας·
 Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθίσασθαι, 80
 Οἵκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ ἐκέτι δῖε τε τέκμωρ
 Ἰλίῃ ἀπεινῆς· μάλα γ' ἔθεν ἄρυστοπα Ζεὺς
 Χεῖρα ἐὼν ὑπέρεχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 Ὡς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας, καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω·
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὥς γ' ἀνώγει,
 Ὅφρα οἱ ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπῃ)
 Αὔριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' ἔτι μιν ἄξει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγυῖοντο (ἰωτῇ,

Μῦθον ἀγασάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσι. 690

Δὴν δ' ἄνω ἦσαν τετιηότες ἦες Ἀχαιῶν·

Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

Ἀτρεΐδῃ, κύδισε ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,

Μὴ ὄφελος λίσσεται ἀμύμονα Πηλεΐωνα,

Μυρία δῶρα δίδες· ὃ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως,

Νῦν δ' αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορήσιν ἐνῆκας.

Ἀλλ' ἦτοι κῆνον μὲν ἑάσομεν, ἢ κεν ἴησιν,

Ἡ κε μῆν'· τότε δ' αὖτε μαχήσετ', ὅσπότε κέν μιν

Θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγῃ, καὶ θεὸς ὄρσῃ.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες. 700

Νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ

Σίτε καὶ οἶνοιο· τὸ γὰρ, μῆρος ἐστὶ, καὶ ἀλκή·

Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ροδοδάκτυλος ἠώς,

Καρπαλίμως παρ' νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους,

Οτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι μάχεσθαι.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ νηυσὶν βασιλῆες,

Μῦθον ἀγασάμενοι Διομήδεος ἰσποδάμοιο.

Καὶ τότε δὴ πεισάντες ἔβαν κλισίῃσιν ἑκάστος·

Εὐθα δ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α, Κ.

Επιγραφή.

Κάσπα δ' ἅπ' ἀμφοτέρων σκοπιαζέμεν ἦλυθον ἄνδρες.

Αλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες παναχαῶν
 Εὐδοὶ παννύχιοι, μαλακῶ δειμημέροι ὕπνω·

Ἀλλ' ἐκ Ατρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,

Υπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.

Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπη σόσις Ἡρὸς ἠὲ κόμοιο,

Τάχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἢ χάλαζαν,

ἢ νίφετον, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀέρας,

ἢ πῶθι πτολέμοιο μέγα σόμα πεικεδανοῖο·

Ὡς πυκὴν ἐν στήθεσιν ἀνεστιάχετ' Ἀγαμέμνων,

Νειόθεν ἐκ κραδίνης· τρομέοντο δὲ οἱ φρένες ἐνὶ στήθεσσι.

10

Ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθήσειε,

Θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλίοθι πρὸς,

Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν, ὀμαδὸν τ' ἀνθρώπων·

Αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,

Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς πρὸς τελευμένης ἔλκετο χάϊτας

Υψὸς ἐόντι Διὶ· μέγα δ' ἔεπε κυδάμιμον κῆρ.

Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φάνετο βελή,

Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηλεΐδην ἐλθέμεν ἀνδρῶν,

Εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκμήνατο,

ἢ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γῆροιο.

20

Ὁρθωθείς δ' ἔνδυε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,

Ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσον,
 Ρίμφα δέων ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀντήμεναι· ἄκ' ἐθέλῃσιν
 ἔλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἠδ' ἐπιτείλει.
 Κεῖνός γε μάλισα πυθοίετο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκῃσι, καὶ Ἰδομενῆος ὁπάων
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπέβρατο μὲν γε μάλισα.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεισάβοην ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
 Πῶς γὰρ μοι μῦθω ἐπιτέλλεαι, ἠδὲ κελδεῖς;
 Αὐθι μῦθω μείλ' αὖτοισι, δεδευγμένος εἰσόκειν ἔλθῃς,
 Ἡὲ δέω μείλ' σ' αὖτις, ἐπὶν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Αὐθι μῦθῃν, μή πως ἄβροτάζομεν ἀλλήλοισιν
 ἔρχομεν· πολλὰ γὰρ αἰὶά σφ' ἴον εἰσι κελδοί·
 Φθέγγεο δ', ἦ κεν ἴππῃσιν, καὶ ἐγγήγορθαι ἄνωχθι,
 Πάσρόθεν ἐκ ἡμεῖς ὀνομάζων ἀνδρῶν ἕκαστον,
 Πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ·
 Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ ποινώμεθα· ὣδέ περ ἄμμι 70
 Ζῆς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει κακότησα βαρεῖαν.

Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλας.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μείλ' Νέστορα, ποιμνία λαῶν.
 Τὸν δ' εὖρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ,
 Εὐνὴν ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
 Λασις, καὶ δύο δορε, φαεινὴ τε τρυφάλεια·
 Παρὰ δὲ ζωστῆρ κείτο πανάμολος, ᾧ ῥ' ὁ γερασὸς
 Ζώνη, ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσοιτο,
 Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ ἔ μιν ἐπέτρεπε γῆραϊ λυγρῷ.
 Ορθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας, 80
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἐξερεϊνέο μῦθον·

Τίς δ' ἔγωγε κατὰ νῆας ἀνὰ σφαιρὸν ἔρχεαι οἶος,
 Νύκτα δὲ ὀφθαλμῶν, ὅτε δ' εὐδῶσι βροτοὶ ἄλλοι;

Ἡέ τιν' ἔρῳων διζήμενος, ἢ τιν' ἱταίρων;
Φθέβγιο, μηδ' ἀκίων ἐπ' ἐμ' ἔρχεο· τίπτε δέ (εἰ χρεώ;

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Ω Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

Εἵσεαμ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων

Ζῆς ἐνέηκε πόνοισι διαμπιρὲς, εἰδὼκ' αὐτμῇ

Εν εἵθεοσι μῆνῃ, καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώρῃ. 90

Πλάζομαι ὦδ', ἐπεὶ ὅ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος

Ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδ' Ἀχαιῶν.

Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δαΐδια, ὕδ' ἐμοὶ ἦτορ

Εμπεδον, ἀλλ' ἀλαλυκίημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω

Στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γῆα.

Ἀλλ' εἴ τι δρᾷνεις, ἐπεὶ ὕδ' σέ γ' ὕπνος ἱκάνει,

Δεῦρ' ἐς τὸς φύλακας καταβείομεν, ὅφρα ἴδωμεν,

Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ καὶ ὕπνω,

Κοιμήσωντο, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πᾶσι λαῶντο·

Δυσμενέες δ' ἄνδρες χεδὸν εἶσιν, ὕδ' ἐμοὶ 100

Μὴ πως καὶ διὰ νύκτα μειοιήσωνσι μάχεσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱσπότα Νέστωρ·

Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνον,

Οὐδ' ἐνὶ ἑκτορὶ πάντα νοήματα μητιάει Ζῆς

Ἐκτελέσει, ὅσα πᾶσι νυν ἔελπε· ἀλλὰ μιν οἶω

Κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς

Ἐκ χόλε ἀργαλέον μίσαντρέψῃ φίλον ἦτορ.

Σοὶ δὲ μάλ' ἐφορ' ἐγώ· περὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,

Ἡμῶν Τυδείδην Δυρηνκλυσόν, ἠδ' Ὀδυσῆα,

Ἡδ' Αἴαντα ταχύν, καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 10

Ἀλλ' εἴ τις καὶ τέσδε μετοιχόμενος καλέσειν,

Ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·

Τῶν γὰρ νῆες ἑασιν ἱκασάτω, ὕδ' ἐμὴν ἐλγύς.

Ἀλλὰ, φίλον περ ἐόντα καὶ ἀνδράσι Μενέλαον

Νεικέσω, ἔπειρ μοι νειμίσσῃσιν, ὅδ' ἐπικέσσω,
 Ως εὔδει, (οἱ δ' αἶψ' ἐπέτρεψαν πονέεσθαι·
 Νῦν ὅφρ' ἐκεῖ κατὰ πάντας ἀριστείας πονέεσθαι
 Λισσόμενος· χρεὼν γὰρ ἰκάνει) ἕκ' ἀνελός.

Τὸν δ' αὖτε περὶ αἰετὶν ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ω γέρον, ἄλλοτε μὲν (εἰ καὶ ἀντιτάσσας ἀνωγα· 120
 Πολλάκι γὰρ μέλει τε, καὶ ἔκ' ἐθέλει πονέεσθαι·
 Οὐτ' ὅκνῳ εἴκων, ὅτ' ἀφραδῆσαι ἴσοιο,
 Ἀλλ' ἐμὲ τ' εἰσδρόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὄρμην·
 Νῦν δ' ἐμέο πρῶτος μάλ' ἐπέγρετο, καὶ μοι ἐπέστη·
 Τὸν μὲν ἐγὼ περὶ καλῆς μετὰ, ὅς σὺ μεταλλᾷς.
 Ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κηχισόμεθα πρὸ φυλάων
 Ἐν φυλάκεισσι· ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἡγρέεσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἰσπότης Νέστωρ·
 Οὕτως ἔτις οἱ νειμίσσῃσιν, ὅδ' ἀπιθήσει
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ. 30

Ως εἰπὼν, ἔνδον περὶ σήθεσσι χιτῶνα,
 Προσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδῆσας κατὰ πῆδιλα,
 Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περὶ νῆσας φοινικόεσσαν,
 Διπλὴν, ἐκταδίην· ἕλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔλχος ἀκαχμήνῃ ὀξείῃ χαλκῷ.
 Βῆ δ' ἵεναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Πρῶτον· ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 Εἰς ὕπνῳ ἀνέγειρε Γερήνιος ἰσπότης Νέστωρ·
 Φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλυθ' ἰωή,
 Ἐκ δ' ἦλθε κλισίης, καὶ σφίεας πρὸς μῦθον ἔειπε· 40

Τίφθ' ἔγω κατὰ νῆας ἀνὰ τραῖον οἷοι ἀλᾶσθαι,
 Νύκλα δὲ ἀμβροσίην; ὅτι δὴ χρεὼν τόσον ἵκει;

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἰσπότης Νέστωρ·
 Διογήμες, Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Μὴ νειμῆσαι· τοῖτον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.

Ἀλλ' ἔπειθ' ὅφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τ' ἐπίοικε
Βυλὰς βυλάειν, ἢ φάγμεν, ἢ μάχεσθαι.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ κλισίηνδ' ἐκὼν πολυμήνις Ὀδυσσεύς,
Ποικίλον ἄμφ' ὤμοισι σάκος δέτο, βῆ δὲ μέλ' αὐτός.
Βάν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον 150

Ἐλὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τ' ἄχαιϊν· ἄμφ' δ' ἱταῖροι
Εὐδὸν· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔλχεα δέσπον

Ορθ' ἐπὶ σαρπηλῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
Λάμφ', ὡς ἀετοπῇ παρὸς Διός· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρας

Εὐδ'· ὑπὸ δ' ἔσρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραῦλοιο·
Αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσσι τάπης τέλειοντο φαιήος.

Τὸν παρσάς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱσπότης Νέστωρ,
Λαῖ' ποδὶ κινήσας, ὅτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἀντήν·

Εὐρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννηχον ὕπνιον αἰώεις;
Οὐκ αἶεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσέων πεδίον 60

Εἶα) ἄλχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἐτι χώρος ἐρύκει;
Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραπτηῶς ἀνόρουσι,

Καί μιν φωνήσας, ἔπειθ' ὀϊστὶν ἀποσηύδα·
Σχέτλιός ἐσσι, γιγαμέ· σὺ μὲν πόνησ' ὑπολὶ λήγεις·

Οὐ γὰρ καὶ ἄλλοι ἐσσι νεώτεροι ἢς Ἀχαιῶν,
Οἳ κεν ἔπειθ' ἔκαστον ἐγείρειαν βασιλῶν,

Πάντην ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γιγαμέ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱσπότης Νέστωρ·

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 70

Καὶ πολέες, καὶ κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειν.
Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὼ βεβίηκεν Ἀχαιῶς·

Νῦν γὰρ δὴ πάντες ἐπὶ ξυρῇ ἔσονται ἀκμῆς,
Ἡ μάλα λυγρὸς ὀλεθρὸς Ἀχαιοῖς, ἢ βιώσας.

Ἀλλ' ἴθι νῦν, Ἀΐαντα ταχύν, καὶ Φυλῆος υἱὸν
Δίτσησον, σὺ γὰρ ἐσσι νεώτερος· εἴ μ' ἐλεῖς.

155. substantia erat pellis bouis agrestis. sic vertitur. At post το
ῤινὸν sed ὁ vel ἡ ῤινὸς dicitur. et ῤινὸν est accusandi causa; ~~et~~
~~κατακτείναντες~~ vendendum itaque, sibi substantia erat, supposita erat, be

Ὡς φάθ'· ὃ δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἱέσαστο δέρμα λείοντος
 Αἴθωνος, μέγαλοιο, ποδηνεκές· εἶλετο δ' ἔλχος·
 Βῆ δ' ἱέναι· τὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγειν ἦρωε.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσιν ἐν ἀγρομέθοισι γήμοντο, 180
 Οὐδὲ μὲν εὐδονίας φυλάκων ἠγήτορας εὖρον·
 Ἀλλ' ἐγρηγορσί σὺν τ' ἄχεσιν εἶατο πάντες.
 Ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσον' ἐν αὐλῇ,
 Θηρὸς ἀκυσάντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
 ἔρχη' δι' ὄρεσφι· πολλὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
 Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὀλωλει·
 Ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροισιν ὀλώλει,
 Νύκτα φυλασσομέθοισι κακὴν· πεδίοι δὲ γ' αἶε
 Τετράφαθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων αἰοίεν ἰόντων.

Τὺς δ' ὃ γέρων γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθω, 90
 Καί σφειας φωνήσας, ἔπια πλερόνεια περσηνύδα·
 Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
 Αἰρείτω, μὴ χάρμα γῆνόμεθα δυσμήειαςιν.

Ὡς εἰπὼν, τάφροιο διέστυλο· τοὶ δ' ἅμ' ἐπὶ οἴῳ
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήσθω βυλὴν.
 Τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης, καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
 ἦσαν· αὐτοὶ γ' κάλεον, συμμηλιάσασθαι.
 Τάφρον δ' ἐκ διαβάσεις ὀρυκλὴν, ἰδριόωντο
 Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφάνετο χῶρος
 Πιπλόνων· ὅθεν αὖτις ἀπείράπετ' ὄβριμος Ἑκτωρ, 200
 Ολλύς Ἀργεῖους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
 Ἐνθα καθεζόμενοι, ἔπει' ἀλλήλοισι πείφασκον·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἰσπότης Νέστωρ·

ὦ φίλοι, ἔκ ἄν δή τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἰὼ αὐτῷ
 Θυμῷ τολμήεντι, μέλα Τρῶας μεγαθύμους
 Ἐλθεῖν; εἴ τινα πᾶν δήτων ἔλοι ἐχατόωντα,
 Ἡ τινα πᾶν καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιστο,

Λαοι τε μητιώσσι μέλα σφίσι· ἢ μεμάασιν
 Αὖθι μῦθεν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ ἐπὶ οὐλινδῇ
 Ἀψ' ἀναχωρήσασιν, ἔπειτα δαμάσαντο γ' Ἀχαιῆς. 210
 Ταῦτά κε πάντῃα πύθοιτο, καὶ ἅψ' εἰς ἡμέας ἔλθοι
 Ἀσκηθῆς, μέγα κέν οἱ ὑπεράνιον κλέος εἴη
 Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσε' ἰοδλή.
 Οἶστοι γὰρ νῆαςιν ἐπικράσειεν ἄριστοι,
 Τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσσει μέλαιναν,
 Θῆλυ, ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κίερας ὕδεν ὁμοῖον·
 Αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέστα.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐχθρόνιο Γιωπῇ.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 220
 Ἀνδρῶν δυσμύμων δύναμ' ἐρατὴν, ἐλγὺς ἐόντα,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἅμ' ἐποίοι καὶ ἄλλος,
 Μᾶλλον θαλπωρὴν καὶ θαρσαλιώτερον ἔστα.
 Σύν τε δὴ ἐρχομῶν, καὶ τε παρ' ὃ τ' ἐνόησεν,
 Οὔπως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἶπερ τε νοήσῃ,
 Ἀλλὰ τε οἱ βράσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἐπεισάσθαι·
 Ἡθέλετ' Ἀΐαντι δῶν, θεράποντες Ἀρης,
 Ἡθέλε' Μυρτιάδῃ, μάλα δ' ἦθελε Νέστορος υἱός·
 Ἡθέλε' Ἀτρεΐδῃ, δορικλείδῃ Μενέλαος. 230
 Ἡθέλε' δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καὶ Ἀδύνατος ἔμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γὰρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέπειτα ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Τυδείδῃ Διομήδεϊ, ἐμῶν κεχαρισμῆναι θυμῶν,
 Τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεια, ὃν κ' ἐθέλησθα,
 Φαινομῶν τὸν ἄριστον, ἔπειτα μεμάασί γε πολλοί·
 Μηδὲ σύ γ' ἀδόμῳ σῆσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω
 Καλλείπῃ, σὺ δὲ χεῖρον ὀπάσεια, ἀδούϊκων,

Ες ἤκειν ὁρώων, μὴδ' εἰ βασιλᾶτερὸς ἐσιν.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.

240

Τοῖς δ' αὖτις μετίειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελᾶέτε μ' αὐτὸν ἐλέοσα,

Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαβοίμην,

Οὐ περὶ μὲν πρῶφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ

Εν πάντεσσι πόνουσι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη·

Τύττε δ' ἐπομπόιοιο, καὶ ἐκ πυρὸς ἀπομπόιοιο

Ἀμφω νοσήσασιν, ἐπεὶ περὶ οἶδε νοήσασιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Τυδείδῃ, μήτ' ἄρ' με μάλ' ἀγνέε, μήτε τι νείκει·

Εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.

50

Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ' ἄνεί, ἐγγύθι δ' ἦώς·

Ἄσρα δὲ δὴ προέβηκε· παρώχικεν δὲ πλέων νύξ

Τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λείπει·

Ὡς εἰπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην·

Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης

Φάσγανον ἄμφηκες, τὸ δ' ἐὼν παρὰ ἡνυσὶ λείπειτο,

Καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε

Ταυρεῖην, ἄφαλόν τε, καὶ ἄλοφον· ἥτε καλᾶίτυξ

Κέκλη· ῥύε' δὲ κάρη θαλερῶν ἀγῆων.

Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδυ βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην,

60

Καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,

Ρινῷ ποιητήν· πολέσιν δ' ἐνλοοῦεν ἱμάσιν

Εντέτατο σερεῶς· ἐκλοοῦε δὲ λακοὶ ὀδόντες

Ἀργιόδοιτος υἱὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,

Εὖ καὶ ἐπισαμῶν· μέσση δ' ἐνὶ πτόλος ἀρήρει·

Τὴν γὰρ ποτ' ἐξ Ελεῶντος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο

Ἐξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀνιτορήσας·

Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι,

Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήιον εἶναι·

Αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ὦ παῖδι φορῆναι· 270
 Δὴ τότε Ὀδυσσεὺς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
 Τῷ δ', ἐπεὶ ἔν ὀπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 Βάν ῥ' ἵεναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους·
 Τοῖσι δὲ δέξιόν ἦκεν ἐρωδὶὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
 Παλλὰς Αθηναίη· τοὶ δ' ἐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 Νύκλα δὲ ὄρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
 Χάῃρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἥρατο δ' Αθήνη·
 Κλυθὶ μὲν, ἀγχιόχοιο Διὸς τέκος, ἥτε μοι αἶε
 Ἐν πάντοισι πόντοις παρίστασαι, ὕδ' ἔτι λήθω
 Κινύμωρος· νῦν αὖτε μάλιστα με φίλας, Αθήνη· 80
 Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,
 Ρέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κεν Τρώεσσι μελήσει.
 Δῶτερος αὖτ' ἥρατο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ατρυσιῶν·
 Σπεῖό μοι, ὥς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἔσπαιο Τυδείδῃ δῶ
 Ἐς Θήβας, ὅτε τι παρ' Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει·
 Τὸς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιεύς·
 Αὐτὰρ ὁ μελίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
 Κεῖσ'· ἀτὰρ ἅψ' ἀπὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα,
 Σὺν ῥοί, δῖα Διᾷ, ὅτε οἱ παρ' ἄφραστα παρίσθης· 90
 Ὡς νῦν μοι ἐθέλυσσα παρίστασο, καὶ με φύλασσε.
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βῆν ἥϊν, ἄρυμέτωπον,
 Ἀδμήτην, ἣν ἔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀτήρ·
 Τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχάας.
 Ὡς ἔφην Ἀχόμοιροι· ἧρ δ' ἔκλυε Παλλὰς Αθήνη.
 Οἳ δ' ἐπεὶ ἤρσαντο Διὸς κῆρ μέγαλοιο,
 Βάν ῥ' ἵμεν, ὥς τε λείοντι δύνω, διὰ Νύκλα μέλαιναν,
 Ἀμφόνοιν, ἀνέκυσας, διὰ τ' ἔννεα, καὶ μέλαν αἶμα·
 Οὐδὲ μὲν ὕδ' Τρῶας ἀγένορας εἶας· Ἐκίσωρ
 Εὐδεῖν, ἀλλ' ἅμυδ' ἐκκλήσκειο πάντας ἀρίστους, 300

Οσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
Τὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἡρτύνετο βυλὴν·

Τίς κέν μοι τόδ᾽ ἔργον ὑποχόμενος τελέσειε
Δῶρ' ἔπι μεγάλῳ; μινδὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται·
Δώσω γ' ἑδίφρον τέ, δῶν τ' ἐριαύχενας ἴσπυες,
Οἳ κεν ἀριστάωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·

Οἷς κεν τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
Νηῶν ὠκυπόρων χεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθιάδα,
Ἡὲ φυλάσσον' νῆες θοαί, ὡς τοπάρους περ,
Ἡ ἥδη, χεῖρεςσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμνύτες,
Φύζιν βυλάωσι μέλα σφίσιν, ὅδ' ἐθέλωσι

310

Νύκτα φυλασέμεναι, καμᾶτ' ἀδδηκότις ἀνῶ.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐρῶντο (ἰωπῇ).

Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱὸς
Κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος,
Ὅς δὴ τοι εἶδος μῦθ' ἦεν κακὸς, ἀλλὰ ποδώκης·
Αὐτὰρ ὁ μῦθος ἦεν μέλα πένε κασιγνήτησιν·
Ὅς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι εἶπε παρασάς·

Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
Νηῶν ὠκυπόρων χεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθιάδα.

20

Ἀλλ' ἄγε, μοι τῷ (κῆπλον ἀνάχαιο, καὶ μοι ὅμοστον·
Ἡ μὲν τὺς ἴσπυες τέ, καὶ ἄρμαλα ποικίλα χαλκῷ,
Δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
Σοὶ δ' ἐγὼ ἔχ' ἄλιος (κοπὸς ἔσομαι, ὅδ' ἀποδόξης·
Τόφρα γ' ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
Νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι περ μέλλουσιν ἄριστοι
Βυλάς βυλάειν, ἢ φάγέμεν, ἢ μάχεσθαι.

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ (κῆπλον βάλε, καὶ οἳ ὅμοστοι·

Ἰσώ νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδυπος πόσις Ἥρης,

Μὴ μὲν τοῖς ἴσποισιν ἀνὴρ ἐποχῆσέ' ἄλλος

30

Τρώων· ἀλλὰ (ε φημὶ διαμπερές ἀγλαΐεσθαι.

Ως φάτο, καὶ ῥ' ἐπίορκον ἀπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθυνεν.
 Αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
 Εἰσαίῳ δ' ἐκίσσεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 Κραδί δ' ἐπὶ κλισίην κυνέην· ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα·
 Βῆ δ' ἰέναι περὶ νῆας ἀπὸ στρατῷ· ὃ δ' ἄρ' ἔμελλεν
 Ελθὼν ἐκ νηῶν ἄψ' Εκτορι μῦθον ἀποίσεν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴσπων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
 Βῆ ῥ' ἀν' ὄδον μεμαῶς· τὸν δὲ φράσατο περσιόνη
 Διογμήδης Οδυσεύς, Διομήδεα δὲ περσέειπεν· 340
 Οὗτός τοι, Διομήδης, ἀπὸ στρατῷ ἔρχετ' ἀνὴρ,
 Οὐκ οἶδ', ἢ γήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν,
 Ἡ τίνα συλήσων νεκύων καταβενεώτων.
 Ἀλλ' ἐῷμ' μιν πρῶτα παρῆξελθεῖν πεδίῳ.
 Τυτθόν· ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸν ἐπαΐξαι τις ἔλοιμεν
 Καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμι παραθῶμεν ποδῆσσι,
 Αἰεὶ μιν περὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν περσιεῖαν
 Εἴχῃ ἐπαΐσων, μή πως περὶ ἄστ' ἀλύξῃ.
 Ως ἄρα φωνήσας, πᾶριξ ὁδῷ ἐν νεκύεσσιν
 Κληθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν. 50
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέν, ὅσσον τ' ἐπίερα πέλονται
 Ἡμιόνων, αἱ γὰρ τε βοῶν περφερέερα εἰσιν
 Ελκέμεναι νεοῖο βαθείης πηκλὸν ἄροτρον·
 Τῷ μὲν ἐπεδραμέτην· ὃ δ' ἄρ' ἔστη δῦπον ἀκύντας.
 Ελπιτο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποσρέφοντας ἐταῖρος
 Ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Εκτορος ὀτρύναντος·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπιστα θυρηκαῖες, ἢ καὶ ἔλασσαν,
 Γινῶ ῥ' ἄνδρας δήϊος· λαφύρα δὲ γένατ' ἐνώμα
 Φαγέμεναι· τοὶ δ' ἄψ' αὖ διώκειν ὠρμήθησαν.
 Ως δ' ὅτε καρχαρόδοντι δῦω κύνε εἶδοτε θήρης, 60
 Ἡ κεμάδ', ἢ ἐλαγῶν, ἐπείγετο ἑμμενὲς αἰεὶ
 Χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὃ δὲ τε περβήσι μεμνηκώς·

Ὡς τὸν Τυδείδης, ἠδὲ πολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 Λαῶ ἀπομήξαντι, διώκετον ἐμμέδης αἰεὶ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν,
 Φάγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδείδῃ· ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Φθαίῃ ἐπιδέξιμένος βαλείην, ὃ δὲ δαίτερος ἔλθῃ·
 Δυρὶ δ' ἐπαύτων περσέφῃ κρατερὸς Διομήδης·

Ἢέ μῦθ', ἠέ (εἰ δυρὶ κιχήσομαι· ὕδ' σέ φημι 370
 Διρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἶπὺν ὀλεθρον.

Ἡ βᾶ, καὶ ἔλχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἠμάρτανε φώβος.
 Δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὤμων ἐϋξὼν θυρὸς ἀκωκῇ
 Ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὃ δ' ἄρ' ἔστη, τάρβησέν τε,
 Βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ τόμα γίνετ' ὁδόνων,
 Χλωρὸς ὑπὸ δαίης· τῷ δ' ἀδμαίνοντι κιχήτην·
 Χειρῶν δ' ἀφάσθην· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ἦνδα·

Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔσι γ' ἔνδον
 Χαλκὸς τε, χρυσὸς τε, πολὺ κμήλις τε σίδηρος·
 Τῶν κ' ὕμμιν χαρίσασθ' ὡς ἀπείροι' ἄποινα, 80
 Εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος περσέφῃ πολὺ κμήλις Ὀδυσσεύς·

Θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καλᾶθύμιος ἔστω·
 Ἀλλ' ἄγε, μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καλᾶλέξον·
 Πῇ δ' ὅπως ἐπὶ νῆας ἀπὸ γρᾶς ἔρχεται ὁτός,
 Νύκτα δὲ ὄρφναιην, ὅτε δ' εὐδῶσι βροτοὶ ἄλλοι;

Ἡ τίνα συλήσων νεκύων καλᾶεθνηώτων;
 Ἡ σ' Ἐκλῶρ περὶ κει διασκοπιᾶσθαι ἔκαστα
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶ λα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γῆα· 90

Πολλῆσιν μ' ἄτῃσι παρὲκ νόον ἦγαγεν Ἐκλῶρ,
 Ὅς μοι Πηλεΐωτος ἀγαυὸς μώνυχας ἵππους
 Δωσέμεναι καλίνεσκε, καὶ ἄρμαλα ποικίλα χαλκῷ·

Ηνώγει δέ μ' ἰόντα, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Ἀνδρῶν δυσμύμων χεῖδον ἐλθέμεν, ἔκ τε στυβιάδα,
 Ἡὲ φυλάσσοι) νῆες θοαί, ὡς τοπάρους περ,
 Ἡ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμύρτις,
 Φύξιν βυλάδοιτε μέλα σφίσιν, ὅδ' ἐθέλοιτε
 Νύκτα φυλαστέμεναι, καμάτῳ ἄδδηκότις ἀνῶ.

Τὸν δ' ἐπιμεθήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400
 Ἡ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμάμετο θυμὸς,
 Ἰσπαν Διάκιδας δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγυνοὶ
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
 Ἀλλω γ', ἢ Ἀχιλλῷ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 Ἀλλ' ἄγε, μοι τόδ' ἐπὶ, καὶ ἀτρεκέως καλᾶλέξω,
 Πῶ νῦν δεῦρο κιὼν λίπεις ἑκτορα, ποιμένα λαῶν;
 Πῶ δέ οἱ ἐνῆα κῆται ἀρήϊα; πῶ δέ οἱ ἴσσοι;
 Πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ ἄναί;
 Λοσά τε μητιόωσι μέλα σφίσιν· ἢ μεμάασιν
 Αὔθι μῆεν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε 10
 Ἀψ' ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοί.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 Τοιγὰρ ἐγὼ τοι τὰντα μάλ' ἀτρεκέως καλᾶλέξω·
 Ἐκίωρ μὲν μέλα τοῖσιν, ὅσοι βυληφόροι εἰσὶ,
 Βυλας βυλάει θείη παρὰ σήμασι Ἴλε,
 Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἶραι, ἦ ῥως,
 Οὔ τις κειριμένη ῥυτί) γραῖον, ὅδε φυλάσσει.
 Οσά γ' ἑρῶν πυρὸς ἐχάραγ, οἷσιν ἀνάγκη,
 Οἱ δ' ἐρηγόρθασιν, φυλαστέμεναι τε κέλον) 20
 Ἀλλήλοισ· ἀτὰρ αὖτε πολύκληροι ἐπίκυροι
 Εὐδυσ· Τρωτὶν γ' ἐπιτραπέεσι φυλάσσειν·
 Οὐ γ' σφιν παῖδες χεῖδον εἶα), ὅδε γυναικες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Πῶς γ' νῦν, Τρώεσσι μιμιγμήσοι ἰσποδάμοισιν

Εὐδυσ', ἢ ἀπάνδθι; δειπὶ μοι, ὄφρα δαίω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·

Τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·

Πρὸς μὲν αἰὼς Κᾶρες, καὶ Παῖονες ἀσχυλότοξοι,

Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες, δῖοι τε Πηλεσγοί·

Πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι,

Καὶ Φρύγες ἰσπύδαμοι, καὶ Μήονες ἰσποκορυσαί. 431

Ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξέρχεται ἕκαστα;

Εἰ γὰρ δὴ μέμαλον Τρώων καταδύνασθ' ὅμιλον,

Θρηῖκες οἳ δ' ἀπάνδθι νεήλυδες, ἔχαστοι ἄλλων·

Εν δέ σφιν Ρῆσος βασιλῆς, πᾶσις Ἡϊονῆος.

Τῷ δὴ καλλίστας ἴσπας ἴδον, ἠδὲ μεγίστας·

Λακρότεροι χιόνος, δαίειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

Ἀρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἦσκη'.

Τάχιστα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,

Ἡλυθ' ἔχων· τὰ μὲν ὅτι καταβηλοῖσιν ἔοικεν 40

Ἀνδρῶσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἀλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ πελάσσετοσιν ὠκυπόροισιν,

Ἡ ἐμὲ δῆσαντες λίπειτ' αὐτόθι νηλεῖ δισμῷ,

Ὅφρα κεν ἔλθητον, καὶ σπειρηθῆτον ἐμῆος·

Ἡὲ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦ καὶ καὶ νῆϊ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

Μὴ δὴ μοι φύξιν γέ, Δόλων, ἐμβάλλωσθ' ὀνυχῶ,

Εὐδλά περ ἀσγείας, ἔπει ἔκω χεῖρας ἐς ἀμάς·

Εἰ μὲν γὰρ κέ (εἰ νῦν ἀπολύσομεν, ἦ καὶ μεθώμεν,

Ἡ τε καὶ ὕστερον εἶδα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 50

Ἡὲ διοπρίσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·

Εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμῆς ἀπο θυμὸν ὀλέσσης,

Οὐκ ἔτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.

Ἡ, καὶ ὁ μὲν μιν ἐμελλε ἔρπειν χερσὶ παχείῃ

Ἀψάμενος λίσσασθαι· ὁ δ' αὖ χεῖνα μέσσην ἔλασσε,

Φασγάνῳ αἰξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τέτοισι·
 Φθιγγομένην δ' ἄρα τῷ γε κάρη κοινήσιν ἐμίχθη.
 Τῷ δ' ἀπὸ μῦθ' κλιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοισι,
 Καὶ λυκένῃ, καὶ τόξῳ παλίντοισι, καὶ δόρυ μακρόν·
 Καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διὸς Οδυσσεύς 460
 Ὑψὸς ἀνέχευε χεῖρι, καὶ Ἀχόμοφος ἔπος ἦυδα·

Χαῖρε, θεῖα, τοῖσδε σὺ σὶ γὰρ πρώτην ἐν Ολύμπῳ
 Πάντων ἀθανάτων ἐπιβασόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτίς
 Πέμφοι ἐπὶ Ὀρηκῶν ἀνδρῶν ἴσπυς τε καὶ ἀνάς.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθνη ὕψος αἶρας,
 Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 Συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζυς,
 Μὴ λάθοι αὐτίς ἰόντι, θοὴν δὲ διὰ νύκτα μέλαιναν.
 Τῷ δὲ βάτην πεσπέρῳ, διὰ τ' ἐνίστα καὶ μέλαινα αἵμα·
 Αἶψα δ' ἐπὶ Ὀρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔχον ἰόντες· 70

Θεὸς δ' εὖδον καμάτῳ ἀδδηκότες· ἔντια δὲ σφιν
 Καλὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον
 Τριστοίχαι· παρὰ δὲ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι·
 Ρῆσος δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκίεις ἵπποι,
 Ἐξ ἐπιδίφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδωτο.
 Τὸν δ' Οδυσσεύς πεσπάρειθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δαΐζει·

Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, ὅτοι δὲ τοι ἵπποι,
 Οὓς νῶϊν πείφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέφρο μῦθ' ἡμεῖς.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ, πεσφέρει κρατερὸν μένος· ὕδ' τί (εἰ χρὴ)
 Ἐσάμηναι μέλιον σὺν τὰ χεῖσιν· ἀλλὰ λυ' ἵππυς· 80
 Ἡὲ σὺ γ' ἄνδρας ἔταρε, μελήσουσιν δὲ μοι ἵπποι.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔμπνέσει μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Κτείνει δ' ἐπικροφάσθην· ἥ δ' ἐὶ σότος ὤρνυτ' ἀεικής
 Λορὶ θεομοῖρων· ἐρυθαίνετο δ' αἵμασι γαῖα.
 Ὡς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημαίλοισιν ἐπιελθὼν,
 Αἰγίστην, ἢ ὅπῃσι, κακὰ φρονέων ἐγοράσῃ·

Ως μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπώχιστο Τυδέος υἱός,
 Οφρα δυώδεκ' ἐπιφην· ἀτὰρ πολὺμήλις Οδυσσεύς,
 Οἷσινα Τυδείδης ἄορι πλῆξετε παρασάς,
 Τόνδ' Οδυσσεύς μέλοπιθε λαβὼν ποδὸς ἐξέρυσσκει, 490
 Τὰ φρονέων καλὰ θυμὸν, ὅπως καλλίτριχες ἴπποι
 Ρεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 Νεκροῖς ἀμβάνοιες· αἴθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
 Τὸν τρισκαιδέκασι μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα,
 Αἰδμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη
 Τὴν νύκτ', Οἰνείδαο παῖς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
 Τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Οδυσσεύς λυέ μώνυχας ἴππους·
 Σὺν δ' ἦειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλιν,
 Τόξω ἐπιπλήσων· ἐπεὶ ἔμасыγα φαινήν 500
 Ποικίλιν ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
 Ροίζησεν δ' ἄρα, σιφαύσκων Διομήδεϊ δίω.
 Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μύθων, ὅτι κύνερον ἔρδοι·
 Ἡ ὅγε δίφρον ἐλὼν, ὅθι ποικίλα τάχε' ἐκέστο,
 Ρυμὲν ἐξέρυοι, ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἴρας·
 Ἡ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἔως ὁ ταῦτ' ὤρμανε καλὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνῃ
 Ἐβγύθεν ἰσαμῶνι παρσέφῃ Διομήδεα δῖον·
 Νόσεν δὴ μνήσας, μεγαθύμην Τυδέος υἱέ,
 Νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς· 10
 Μὴ πῦ τις καὶ Τρώας ἐγειρῇσιν θεὸς ἄλλος.
 Ως φάτο· ὁ δὲ ξυνέηκε θεῶς ὅπα φωνησάσσης·
 Καρπαλίμως δ' ἴππων ἐπέβησατο· κόπῃ δ' Οδυσσεύς
 Τόξω· τοὶ δ' ἐπέτοισι θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Οὐδ' ἀλασσκοπὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων·
 Ως ἴδ' Ἀθηναίην μείλα Τυδέος υἱὸν ἔπυσαν,
 Τῇ κοίῳν Τρώων καλιδύσατο πτελὺν ὁμίλον·

Ωρσεν δὲ Θρηκῶν βυληφόρον Ἰαποκόωντα,
 Ρήσιν ἀνέψιδόν ἐωλόν· ὃ δ' ἐξ ὕπνου ἀγορεύσας,
 Ως ἴδε χῶρον ἐρήμον, ὅθ' ἔσασαν ὠκείας ἴσποι, 520
 Ἀνδρας τ' ἀπαύρονας ἐν ἀργαλέῃσι φοῦησιν,
 Ωμωξέν τ' ἄρ' ἐπεῖτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἱτάῃρον·
 Τρώων δὲ κλαυγὴ τε καὶ ἀσπίδος ὦρτο κυδοιμὸς
 Θυγόνων ἄμυδρις· θνέοντο δὲ μέγμερα ἔργα,
 Οὐδ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι (χοπὸν Ἐκτορος ἔκταν,
 Εἰθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε, Διὶ φίλος, ὠκείας ἴσπους·
 Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν, ἔταρα βροτοῖντα
 Ἐν χεῖρεσσι Ὀδυσσῆϊ τίθει· ἐπέβησάλο δ' ἴσπων·
 Μάστιξεν δ' ἴσπους, τῷ δ' ἐκ ἄκοντι σιτέωδην 30
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Νέστωρ δὲ πρῶτος κλύσων ἄϊε, φώνησέν τε·

Ω φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ψάσσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλε' ὃ δέ με θυμός·
 Ἰσπων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κλύπος ὕαλα βάλλει·
 Ἀλλ' ὅ δὴ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
 Ωδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασάατο μώνυχας ἴσπους.
 Ἀλλ' ἀνῶς δαίδοικα καλὰ φρένα, μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδῷ.

Οὕτω πάντες εἰρήσιν ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί· 40
 Καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρύντες
 Διζήμενοι παύσαντο, ἔπεισιν τε μειλιχίοισι.
 Πρῶτος δ' ἐξέρευνε Γερήνιος ἱσπότα Νέστωρ·

Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Ὅπως τὸςδ' ἴσπους λάβειλον· καλαδύντες ὅμιλον
 Τρώων; ἢ τις σφῶι πόρεν Διὸς ἀντιβολήσας;
 Αἰνῶς ἀκλίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο.
 Αἰεὶ μὲν Τρώεσσι ἐπιμίσγομαι, ὅδε τι φημι

Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, γέρων περ ἰὼν πολεμιστῆς·

Ἀλλ' ἔγω τοίγες Ἴωπυς ἔδον, ὃδ' ἐνόησα,

550

Ἀλλὰ τιν' ὕμῃ ὅτ' αὖ δόμῳαθ' ἰδὼν ἀντιάσαντα·

Ἀμφοτέρω δ' σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,

Κῆρυ τ' ἀγχιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

Ρῆα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἥε περ οἶδε,

Ἴωπυς δωρήσασθ', ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·

Ἴωποι δ' οἶδε, γεραίε, νεήλυδες, ὅς ἐρεΐνεις,

Θρηϊκιοί· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης

ἔκλεψε, πᾶρ δ' ἐτάρης δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους· 60

Τὸν τρισκαίδεκαλον (χοπὸν εἵλομεν ἐλγυθὶ νῆων,

Τὸν ῥα διοπτῆρα στρατῷ ἔμμεναι ἡμετέροιο

ἔκλωρ τε προσέειπε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.

ὣς εἰπὼν, τάφροιο δῖήλασε μώνυχας Ἴωπυς,

Καλχαλῶν· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.

Οἱ δ' ὅτε Τυδείδῃ κλισίῃν εὐτυχίον ἵκοντο,

Ἴωπυς μὲν κατέβησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσι

Φάτιγ' ἐφ' ἱσπέην, ὅθι περ Διομήδεος Ἴωποι

ἔσασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·

Νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔταρα βροτόεντα Δόλωνος

70

Θῆκε Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασάμεν Ἀθήνη·

Αὐτοὶ δ' ἰδρῷ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσῃ

Ἐσβάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφὶ τε μηρὺς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῷ πολλὸν

Νίψεν ἀπὸ χρωστος, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἥτορ,

Ἐς ῥ' ἀσαμίνθας βάντες εὐξέσας λῦσαντο.

Τῷ δὲ λεισσομῶν, καὶ ἀλειψαμῶν λίπ' ἐλαίῳ,

Δείπνῳ ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη

Πλεῖν ἀφυσσάμενοι, λείβον μελιηδέα οἶνον.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α , Λ.

Επιγραφή.

Λάμβδα δ', Αρισῆας Δαναῶν βάλον Εκλῆρος ἄνδρες.

Η Ω Σ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανὺ Τιθωνοῖο
 Ωρνυθ', ἦν ἀθανάτοισι φῶς φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
 Ζεὺς δ' ἔριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μέλ' αἰ χερσὶν ἔχυσαν·
 Στῇ δ' ἐπ' Οδυσσεύς μεγακῆτεϊ νῆϊ μελαίνῃ,
 Ἡ ῥ' ἐν μισσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσι,
 Ἡμῶν ἐπ' Αἰάντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,
 Ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοὶ ῥ' ἔχαλα νῆας εἴσας
 Εἵρυσαν, ἠγορέη πῖσυντο καὶ κάρλ' αἰ χερῶν·
 Ἐνθα εἶς ἦυσε διὰ μέγα τε, δεινὸν τε, 10
 Ορβὶ Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ δῖνος ἔμβαι' ἐκάστω
 Καρδίῃ, ἅλληκλον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι·
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων ἦν ἔτ', ἢ ἐνίοδαί
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζῶντοδαί ἄνωγεν
 Ἀργεῖας· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν·
 Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρήας·
 Δεύτερον αὖ, δώρηκα περὶ γῆθεσσιν ἔδυνε,
 Τὸν πόλ' οἱ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι. 20
 Πεύθετο δ' Κύπριδι μέγα κλέος, ἔνικ' Ἀχαιοί

Ες Τροίην νήεσσιν ἀναπλάσσειναι ἔμελλον·
 Τῦνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ·
 Τῷ δ' ἦτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 Δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασιτέροιο·
 Κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχαλο πρὸς δειρὴν
 Τρεῖς, ἑκάτερθ' ἴρισιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
 Ἐν νέφει σήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
 Χρῦσσοι πάμφανον· ἀτὰρ περὶ κυλὸν ἦεν 30
 Ἀργύρεον, χρυσοῖσιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 Ἀν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην, πολυδάδαλον, ἀσπίδα Δῦριν,
 Καλὴν, ἣν περὶ μῦν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 Ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασιτέροιο
 Λακοὶ, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο.
 Τῇ δ' ἔπι μῦν Γοργῷ βλοσυρῶπις ἐσφάνωτο
 Δεινὸν δερκομήνη, περὶ δὲ Δαῖμός τε, Φόβος τέ.
 Τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλὰ δέ οἱ ἦσαν
 Τρεῖς ἀμφισεφείες, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυγῆαι. 40
 Κραδί δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον,
 Ἰσπυριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνδεν.
 Εἵλετο δ' ἄλκιμα δῦρε δύω, κεκορυμβήα χαλκῷ,
 Οὔρεα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν ἤραν ἐῖσω
 Λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδύπησαν Αθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.
 Ηνίοχῳ μὲν ἔπειτα ἐὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 Ἰσπυρ ἐὺ καὶ ἀ κόσμον ἐρυκέμην αὐτ' ἐπὶ τάφρῳ·
 Αὐτοὶ δὲ πρυλαίεσσι τὰ χεῖσι θωρηχθέντες
 Ρῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοὴ ἤϊετ' ἠῶθι παρ'. 50
 Φθάν δὲ μεθ' ἰσπήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
 Ἰσπῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμόν

Ωρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἔρσας
 Αἵμασι μυδαλείας ἐξ ἀθέρος, ὅνec ἔμελλε
 Πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς αἰεὶ θεῖα φειν.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ Δρωσῶν πεδίῳ,
 Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πυλῶδάμαντα,
 Αἰνείαν δ', ὃς Τρῶσι, Διὸς ὥς, τίετο δῆμῳ.
 Τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον, καὶ Ἀγένορα δῖον,
 Ἠϊθείον τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60
 Ἐκτορ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσσι ἴσθη.
 Οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνετο ἥλιος ἀστήρ,
 Παμφάντων, τότε δ' αὖτις ἔδυν ἠέλια·
 Ὡς Ἐκτορ ὅτε μῶν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 Ἀλλοτε δ' ἐν θυμάτοισι, κελῶν· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 Λάμψ', ὥς τε στροπὴ πατρὸς Διὸς ἀγχιόχοιο.

Οἱ δ', ὥς ἀμπτῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 Οὐμὸν ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρυσαν,
 Πυρῶν, ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δράγματ' αἰσθάνετο·
 Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι δουρόντες 70
 Δῆν· ὃ δ' ἑτέροι μῶνόντ' ὀλοοῖτο φόβοιο.
 Ἰσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον· οἱ δὲ, λύκοι ὥς,
 Θῦνον· Ἐρις δ' ἄρ' ἔχαρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 Οἷον γὰρ θεῶν παρετύλχανε μαρναμένοισιν·
 Οἱ δ' ἄλλοι ὅσφι πάριον θεοὶ, ἀλλὰ ἔκηλοι
 Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο· ἢ χι ἐκάστω
 Δώματα καλά τέτυκτο, κατὰ φύχας οὐλύμποιο·
 Πάντες δ' ἠτιώωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 Οὐτεκ' ἄρα Τρῶεσσιν ἐβύλετο κύδος ὀρέξασθαι.
 Τῶν μὲν ἄρ' ἔκ ἀλέγριζε παλῆρ· ὃ δὲ, νόσφι πασθεῖς, 80
 Τῶν ἄλλων ἀπατάλλετο καθίζετο κύδει γάμων,
 Εἰσορόων Τρῶων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Χαλκῷ τε στροπῇ, ὀλλύγας τ', ὀλλυμένους τέ.

Οφρα μὲν ἥως ἦν καὶ αἰέετο ἱερὸν ἡμᾶρ,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπλετο, σίπλε δὲ λαός·
 Ἡμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσατο δόρπον
 Οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσατο χεῖρας
 Τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμὸν,
 Σίτη τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ·
 Τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90
 Κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ σίχας· ἐκ δ' Ἀγαμέμνων
 Πρῶτος ὄρωσ'· ἔλε δ' ἄνδρα Βιώνορα, ποιμῆνα λαῶν,
 Αὐτὸν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Οἰλήα πλεξίσπον.
 Ἡτοι ὄγ' ἐξ ἴσπων κατεπάλμενος ἀγτίος ἔστη·
 Τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξείῃ θυρί
 Νύξ, ἣδὲ στεφάνη δόρυ οἱ χεῖθε χαλκοβάρεα,
 Ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὅς τιν, ἐκέφαλος δὲ
 Ενδοὶ ἅπας πεπάλαντο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
 Καὶ τὺς μὲν λίπεν αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιέδυσσε χιτῶνας· 100
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἰσὸν τε καὶ Ἀντιφον ἐξαναρίζων,
 Ὑπερδύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
 Ἰδὼς ἐν κνημοῖσι δίδῃ μόχοισι λύγοισι,
 Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν· καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 Δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης ἄρυκρεῖων Ἀγαμέμνων,
 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ σῆθος βάλε θυρί·
 Ἀντιφον αὖ παρὰ ἕς ἔλασσε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἴσπων.
 Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τείχεα καλά, 10
 Γινώσκων· καὶ ῥ' σφε πάρος παρὰ νηυσὶ δοῆσιν
 Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδῆς ἀγαγεῖν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 Ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 Ρηϊδίως ξυνίαξει, λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδῶσιν,

Ελθὼν εἰς Ἀνῆν, ἀπαλὸν τε σφ' ἦτορ ἀπνύρα·
 Ἡ δ', εἴπερ τε τύχησι μάλα χεῖδον, ὃ δὴ δύναται σφιν
 Χρασμῆν· αὐτὴν γὰρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 Καρπαλίμως δ' ἦϊξε διὰ δρυμὰ πονκὰ καὶ ὕλην
 Σπᾶδυσ', ἰδρώσας κρατᾶν θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 Ὡς ἄρα τοῖς ἔτις δύνατο χρασμῆσαι ὀλιθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
 Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰωπόλοχον μῆνι χάριμην,
 Υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάστιγα,
 Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο διδευγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 Οὐκ εἶαχ' Ἑλένην δόμῳ ξανθῷ Μενελάῳ,
 Τῷ περ δὴ δύο παῖδες λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,
 Εἷν ἐνὶ δίφῳ ἰόντας, ὁμῶ δ' ἔχον ὠκείας ἵππους·
 Ἐκ γὰρ σφείας χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα·
 Τῷ δὲ κυκηθήτην· ὃ δ' ἐναντίον ὤρσο, λείων ὥς,
 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γυναζέσθην· 30
 Ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κῆται,
 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
 Τῶν κέν τοι χαρίσασθαι παῖδ' ἀπερέσι ἄποινα,
 Εἰ γὰρ ζῶες πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς τῷγε κλαίοντε παρσαυδήτην βασιλῆα
 Μελιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικλον δ' ὅπ' ἄκυσαν·
 Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐσόν,
 Ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 Ἀλγελίην ἐλθόντα, σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, 40
 Αὐθι καλακλῆϊνα, μὴδ' ἐξέμεν ἄψ' εἰς Ἀχαιούς·
 Νῦν μὲν δὴ τῷ πατρὸς ἀεικέα τίσεις λώβην.
 Ἡ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥς χαμαῖζε,
 Δυρὶ βαλὼν παρὲς σῆθος· ὃ δ' ὕπλιος ἔδει ἐρείσθην·
 Ἰωπόλοχος δ' ἀπόρυσσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριζε,

Χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήξας, ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας·
 Οἰμοι δ' ὥς, ἔσθαι κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλῃ.
 Τὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ', ὅθι πλεῖστα κλονέοντο φάλαγγες,
 Τῇ ῥ' ἐόντος, ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 Πειροὶ μὲν περὶς ὅλεον φάγοντας ἀνάγκη,
 Ἰωπῆς δ' ἰωπῆας, ὑπὸ δέ σφισιν ὄρσο κοινή
 Ἐκ πεδίων, τὴν ὄρσαν ἐρίγδυτοι πόδες ἰσπών,
 Χαλκῷ δηῖοντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 Αἶν' ἀποκλείων ἔπετ', Ἀργείοισι κελῶν.
 Ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰθέλων ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλη,
 Πάνη τ' εἰλυφῶν ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 Πρόρριζοι πίπυσιν ἐπεγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·
 Ὡς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φάγοντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἴσποι
 Κεῖν' ὅχια κροτάλιζον ἀνὰ πτολίεμοιο γεφύρας,
 Ηἰόχες ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖατο, γύπαςιν πολὺ φίλτεροι, ἢ ἀλόχοισιν.
 Ἐκτορα δ' ἐκ βελίων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κοίτης,
 Ἐκ τ' ἀνδρόκλισίης, ἔκ θ' αἵματος, ἔκ τε κυδοιμῆ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπειο, σφειδανὸν Δαναοῖσι κελῶν.
 Οἱ δὲ παρ' Ἴλῃ σῆμα παλαμῷ Δαρδανίδαο,
 Μίσσων καππεδίων παρ' ἐρινεὸν ἑσθλόνιο,
 Ἰέμενοι πόλεώς· ὁ δὲ κεκληγὼς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δ' ἐπαλάσσειο χεῖρας ἀάπτεις.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαμάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοιτο,
 Εὐθ' ἄρα δι' ἴσαντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 Οἱ δ' ἔτι καμμέσων πεδίων φοβέοντο, βόες ὥς,
 Ἀς τε λέων ἐφόβησε, μολῶν ἐν νυχθὸς ἀμοργῷ,
 Πάσας· τῇ δέ τ' ἰὴ ἀναφανέει ἀπὺς ὀλεθρος·
 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατερῶσιν ὁδῶσι,
 Πρῶτον· ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἑκαῖα πάντῃ λαφύσσει·

150

60

70

Ως τὺς Ἀτρεΐδης ἔριπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 Αἶεν ἀποκλείων τὸν ὀπίσσω· οἱ δ' ἐφίβοιο.
 Πολλοὶ δὲ πρηγεῖς τε καὶ ὑψηλοὶ ἐκπίστον ἴσπων,
 Ἀτρεΐδω ὑπὸ χερσὶ· περὶ περὶ δ' ἔλχει θυῖν. 180
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν ἀπύ τε τείχος
 Ἰξιαδα, τότε δὴ ῥα παλῆρ ἀνδρῶν τε θιῶν τε
 Ἰδης ἐν κορυφῇσι καθίζετο πιδιήσσης,
 Οὐρανόθεν καλὰ βᾶς· ἔχε δὲ στροπὴν μέλα χερσίν·
 Ἴρι δ' ὅτρυνε χρυσοπῆρον ἄλγυλέυσαν·

Βάσκει' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἔνισπε·
 Οφρ' ἂν μὲν κεν ὄρα Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θύνοντ' ἐν περμάχοισιν, ἐν ἀρούρα σίχας ἀνδρῶν,
 Τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 Μάρνασθαι δηΐοισι καλὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 90
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ', ἢ θυρὶ τυπεῖς, ἢ βλήμενος ἰῶ,
 Εἰς ἴσπυς ἄλε', τότε οἱ κράτος ἐλγυαλίζω,
 Κτείνειν, εἰσέκε νῆας ἑωσέλμυς ἀφίκη',
 Δύη τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

Ως ἔφατ'· ὑδ' ἀπίθησε ποδότημος ὠκία Ἴρις·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρὴν·
 Εὐρ' ὕδ' Πριάμοιο δαΐφρονος Ἑκτορα δῖον,
 Ἐσαότ' ἐν δ' ἴσποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 Ἀλχὺ δ' ἰσαμύνη περσέφῃ πόδας ὠκία Ἴρις·

Ἑκτορ, καὶ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
 Ζῶς με παλῆρ περὶ κει τειν τάδε μυθήσασθαι·
 Οφρ' ἂν μὲν κεν ὄρας Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θύνοντ' ἐν περμάχοισιν, ἐν ἀρούρα σίχας ἀνδρῶν,
 Τόφρ' ὑπόκει μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθεῖ
 Μάρνασθαι δηΐοισι καλὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ', ἢ θυρὶ τυπεῖς, ἢ βλήμενος ἰῶ,
 Εἰς ἴσπυς ἄλε', τότε τοὶ κράτος ἐλγυαλίζει

Κτείνειν, εἶσθε νῆας εὐσέλμους ἀφίκηται,
 Δὴ τ' ἥλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὺς ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 210
 Ἐκλῶρ δ' ἐξ ὀχίων σὺν τ' ἄχισιν ἄλλο χαμᾶζε,
 Πάλλων δ' ὀξεία δῶρα κατὰ γράδον ὤχετο πάνη,
 Οτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φυλοπιν αἴνῃν.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας·
 Ἀρτύνθη δὲ μάχῃ· τὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 Πρῶτος ὄρεσ'· ἔθελεν δὲ πολὺ παρμάχειν ἀπάντων.

Ἐσπεῖτε νῦν μοι, Μῦσαι, Ολύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Οἷς δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν,
 Ἡ αὐτῷ Τρώων, ἢ κλειῶν ἐπικύρων.
 220
 Ἰφιδάμας Αἰτηνορίδης, ἧς τε, μέγας τε,
 Ος τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
 Κισδὸς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἰόντα
 Μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὸν καλλιπάρηγον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦθες ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
 Αὐτὸ μιν καίερυκε· δίδυ δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 Γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν,
 Σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποιτο.
 Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώπῃ λίπε νῆας εἵσας·
 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἰὼν, εἰς Ἴλιον εἰληλῆθει·
 30
 Ος ῥα τότε Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔλχος.
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνευθε,
 Νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεὴν χεὶρὶ πωθήσας·
 Οὐδ' ἔτορε ζωτῆρα πανάολον, ἀλλὰ πολὺν πρὶν
 Ἀργύρῳ ἀντομύην, μόλιός ὥς, ἐτράπετ' αἵχμῃ.
 Καὶ τότε χεὶρὶ λαβὼν ἄρυστρεϊων Ἀγαμέμνων

Ελκ' ἐπὶ οἱ, μεμαώς, ὥς τις· ἐκ δ' ἄρα χερσὶς
 Σπάσασαο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γῆα. 240
 Ως ὁ μὲν αὖθι πεισὼν κοιμήσασα χάλκειον ὕπνον,
 Οἰκτρὸς, ἄπο μνηστῆς ἀλόχῃ, ἀσπῶσιν ἀρήγων,
 Κυριδίης, ἧς ἔτι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
 Πρῶθ' ἐκάλον βῆς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
 Αἶγας ὁμῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπερα ποιεῖσθαι νοῖο.
 Δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάρξαι·
 Βῆ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τὰ χεῖρα καλά.
 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησε Κῶων ἀριδείκτεος ἀνδρῶν,
 Πρῆστυξθῆς Διτηγορίδης, κρατερὸν ῥά τ' ἐπένθος
 Οφθαλμὸς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεισόντος· 50
 Στῆ δ' ἄραξ σὺν δαυρὶ, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον·
 Νύξαι δὲ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
 Ἀντικρὺ δὲ δέχεσθαι φαεινὸν δαυρὸς ἀκωκή.
 Ρίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ἀλλ' ὅδ' ὥς ἀπείληγε μάχης ἠδὲ πολέμοιο,
 Ἀλλ' ἐπόρευσε Κῶωνι, ἔχων ἀνέμοιρ' ἐλχος.
 Ἦτοι ὁ Ἰφιδάμανι κασίγητον καὶ ὀπίσθον
 Ελκε ποδὸς μεμαώς, καὶ αὐτὴν πάλιν ἀρίστη·
 Τὸν δ' ἔλκοντ' ἄν' ὄμιλον, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέουσας,
 Οὔτῃσε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γῆα· 60
 Τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμανι κάρη ἀπέκοψε παρασάας·
 Εἰθ' Ἀντήνορος ἦες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 Πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Αἴδος εἶσω·
 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπιπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν,
 Ελχέει τ', ἄορί τε, μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
 Οφρα οἱ αἶμ' ἔτι θερμὸν ἀνένοθεν ἐξ ὠτειλῆς·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσασα δ' αἶμα,
 Οἷον αἶμα δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 Ως δ' ὅταν ὠδίνυσαν ἔχῃ βέλος ὅζῳ γυναικα,

Δριμύ, τό τε φειδῖσι μογοςόχοι Είλειθγα,
 Ηρης θυγατέρες, σικράς ὠδῖνας ἔχυσαν·
 Ως ὅξαι ὀδύναι δύνον μῦθος Ατρείδαο.
 Ες δίφρον δ' ἀνόρυσε, καὶ ἠνίοχῳ ἐπέτελλε
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἥχθετο γὰρ κῆρ.
 Ἡῦσεν δὲ διαπρυσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·

270

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε πονηλοπόροισι
 Φύλοσιν Ἀργαλέην, ἐπεὶ ἔκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 Εἶπας Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
 Ως ἔφαθ'· ἠνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵσπας 80
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῷ δ' ἔκ ἀκόντε πετέεσθην·
 Ἀφρον δὲ σῆθεα· ῥάινοντο δὲ νέρθε κοινή,
 Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνδθε φέροντε.
 Εὐλωρ δ', ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
 Τρῶσιν τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλειο, μακρὸν αὔσας·

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι Ἀλχιμαχήλαι,
 Ἄνδρες ἐσέ, φίλοι, μῆσαδε δὲ Δυρίδος ἀλκῆς·
 Οἴχετ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
 Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαυνέτε μώνυχας ἵσπας
 Ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρῃαδε. 90

Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μῦθος καὶ θυμὸν ἐκάσσε.
 Ως δ' ὅτε πᾶσι τις Δηριτῆρ κύας ἀργιόδοιλας
 Σάη ἐπ' ἀγροτέρῳ (ὕτ' καπρίῳ, ἢ λέοντι·
 Ως ἐπ' Ἀχαοῖσιν στυε Τρῶας μεγαθύμους
 Εὐλωρ Πριαμίδης, βροτολογῶ ἴσος Ἀρηϊ·
 Αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβέβηκει·
 Εὐ δ' ἔπεισ' ὕσμίνῃ, ὑπεραεῖ ἴσος Ἀέλλῃ,
 Ἡ τε καθαλλομῶν ἰοειδέα πόνηλον ὀρίνει.

Εὐθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριζεν
 Εὐλωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;

300

Λογαῖον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Οπίτην,
 Καὶ Δόλοπα Κλυτίδην, καὶ Οφέλτιον, ἠδ' Αὔελαον,
 Αἴσυμνόν τ', Ωρόν τε, καὶ Ἰωπόντοον μεμειχάρμην·
 Τὺς ἄρ' ὃ γ' ἠγεμόνας Δαναῶν ἔλεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Πληθύν· ὡς ὁπότε Ζεφυρος νέφεα συφελίξῃ
 Ἀργείας Νότοιο βάθει λαλάπι τύπῳ·
 Πολλὸν δὲ τρώφι κῦμα κυλινδεῖ, ὑψόσε δ' ἄχνη
 Σκιδνά, ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκσιοιο ἰωῆς·
 Ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαόν.
 Εἴθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα ῥηνοῖο, 310
 Καὶ νῦν κεν ἐν νῆαςι πείσον φάγοις Αἰχμοί,
 Εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Οδυσσεύς·

Τυδείδῃ, τί παθόντ' ἐλεάσμεθα Δυρίδος ἀλλῆς;
 Ἀλλ' ἄγε διῦρο, πείπον, παρ' ἐμ' ἴσατο· διήρ' ἐλεῖχος
 Εὐσεῖ, εἰ κεν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἐκτωρ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Ἡ τοι ἐγὼ μῦθον καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυθα
 Ἡμέων ἔσσε' ἦδος, ἐπεὶ περὶ νηγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ ἐθέλει δῶνα κράτος, ἥ περ ἡμῖν.

Ἡ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥς χαμᾶζε, 20
 Δυρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Οδυσσεὺς
 Ἀντίθεον Δεράποντα Μολίονα τοῖο ἀνακτός.
 Τὺς μὲν ἔπειτ' εἶσαν, ἐπεὶ πολέμῳ ἀπέπαυσαν.
 Τῷ δ' ἀν' ὅμιλον ἰόντ' ἐκδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
 Ἐν κυσὶ θηρᾷ τῇσι μέγα φρονέοντ' ἐπέσιλον·
 Ὡς ἔλεον Τρῶας παλινορμύω· αὐτὰρ Αἰχμοί
 Ἀσασίως, φάγοις ἀνέπνεον Ἐκτορα δῖον.

— Ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε, δήμῳ ἀρίστῳ,
 Υἱὲ δ' ὧ Μέροπος Περικλῆος, ὃς περὶ πάντων
 Ἡδὲ μαντοσύνας, ὕδ' ἔς παῖδας ἔασκε 30
 Στείχεν εἰς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ ἔτι

Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλαρος θανάτοιο.
 Τὸς μὲν Τυδείδης θυρικλείδης Διομήδης,
 Θυμῷ καὶ ψυχῇς κεκαδὼν, κλυτὰ τάχ' ἐπ' ἡνῶρα·
 Ἰσπόδαμον δ' Ὀδυσσεύς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριζεν.
 Εὐθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάσσασε Κροίῳν,
 Εξ Ἰδης καθορῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 Ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον ἔτασε θυρῇ
 Παγονίδην ἦρωα, κατ' ἰχθίον· ὃ γὰρ οἱ ἴπποι
 Ἐλγυς ἔσαν πεσφυγεῖν· ἀσάσσο δὲ μέγα θυμῷ· 340
 Τὸς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνδρ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ, πεζὸς
 Θῦνε διὰ περμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Ἐκλῶρ δ' οὐκ ὄνησε κατὰ σίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτὸς
 Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες·
 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα περσεφώνειν ἔλγυς ἐόντα·
 Νῶϊν δὴ τότε πῆμα κυλινδέ' ὄβριμος Ἐκλῶρ·
 Ἀλλ' ἄγε δὴ εἰώμεν, καὶ ἀλεξώμευδα μένοντες.
 Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεταλὼν περὶ δολιχόσκιον ἔλχος,
 Καὶ βάλεν· ὃ δ' ἀφάμαρτε τιτυσκόμυρος κεφαλῇφιν 50
 Ἀκρην κακκόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκίφιν χαλκός,
 Οὐδ' ἴκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 Τρίπλυχος, αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἐκλῶρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ·
 Στῆ δὲ γυνὴ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσας χερσὶ παχείῃ
 Γαῖης· ἀμφὶ δὲ ὅσπερ κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν.
 Οφρα δὲ Τυδείδης μέλα δέρας ὥχετ' ἐρωήν,
 Τῆλε διὰ περμάχων, ὅθι οἱ κάσσειας γαῖης·
 Τόφρ' Ἐκλῶρ ἀμπνύσο, καὶ ἄψ' ἐς δίφρον ὀρύσας,
 Εξέλαιε· ἐς πλεθύν, καὶ ἀλεύσας κῆρα μέλαιναν. 60
 Ἀνρὶ δ' ἐπαΐδων περσέφει κρατερὸς Διομήδης·
 Εξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἥ τέ τοι ἄλχι

Ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσασθαι Φοῖβος Απόλλων,
 Ω, μέλλεις εὐχεσθαι, ἰὼν ἐς δῦπον ἀκόντων.
 Ἡ δὲ σ' ἐξανύω γέ κ' ὕπερον ἀνιβολήσας,
 Εἶπε τις κ' ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι·
 Νῦν αὖ τὸς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.

Ἡ, κ' Παγονίδην θυρικλυσὸν ἐξενάριξεν.
 Αὐτὰρ Αλέξανδρος, Ελένης πόσις ἠυκόμοιο,
 Τυδείδῃ ἐπὶ τόξῳ τιταίνετο, ποικιλοῖ λαῶν,
 Στήλῃ κεκλιμένος, ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 Ἰλν Δαρδανίδαο, παλαῆς δημογέροντος.

Ἦτοι ὁ μὲν θῶρηκα Αἰακίδης ἰφθίμοιο
 Αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσσι πανάμολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
 Καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὁ δὲ τόξον πῆχυν ἀνείλκε,
 Καὶ βάλεν, ὃδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς,
 Ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδός· διὰ δ' ἀμπεριεῖς ἰδὲ
 Ἐν γαῖῃ κατέπηκε· ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσας,
 Ἐκ λόχου ἀμπίδησε, κ' ἀχόμῃος ἔπος ἠῦδα·

Βέβηκα, ὃδ' ἄλιον βέλος ἐκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι,
 Νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι·
 Οὕτω κεν κ' Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 Οἷτε (εἰ πεφρίκασι, λείονθ' ὡς μηκάδες αἴγες.

Τὸν δ' ὅτε ταρβήσας παρσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Τόξοτα, λωβήσῃρ, κέρα ἀγλαῖ, παρθινοπίπτα·
 Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τ' ἀχέσι περὶθεῖης,
 Οὐκ ἂν τοι χράσμεσι βίος κ' ταρφέες ἰοί·
 Νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδός, εὐχεσθαι αὐτως.
 Οὐκ ἀλέγω, ὥσπερ με γυνὴ βάλοι, ἢ παῖς ἄφρων·
 Κεφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάκτιδος ὑπιδανοῖτο.

Ἦτ' ἄλλως ὑπ' ἐμείο, κ' εἰ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 Οὐδ' βέλος πέλει, κ' ἀκέρειον αἴψα τίθησι·
 Τῷ δὲ, γυναικὸς μὲν τ' ἀμφιδρυφοί εἰσι παρειαί,

370

80

90

Παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δὲ δ' ἄμαλι γαῖαν ἐρᾶλθων
Πύθε· οἶωνοι δὲ πῆρι πλέες, ἢ γυναικες.

Ὡς φάτο· τῷ δ' Ὀδυσσεὺς δειρικυλὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἔση πρὸς· ὁ δ' ὅπιθε καθεζόμενος, βέλος ὦκυ
ἐκ ποδὸς εἶλκ'· ὁδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγυινή.

Ἐς δίφρον δ' αἰόρυνσε, καὶ ἠϊόχῳ ἐπέτελλε
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθελο γὰρ κῆρ. 400

Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δειρικυλὸς, ὕδ' τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμενεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴν μεγαλήτορα θυμὸν·

Ἔμοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν, ἄγε φέσωμαι,
Πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ρίγιον, ἄκην ἀλώω
Μῆνος· τῷ δ' ἄλλως Δαναὺς ἐφόβησε Κρονίων.

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Οἶδα γὰρ, ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχοντο πολέμοιο·

Ὅς δὲ κ' ἀριεῦνσι μάχῃ ἐνι, τότε μάλα χρεὼ
Ἐσάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἔβλητ', ἢ τ' ἔβαλ' ἄλλον. 10

Ἔως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε καλὰ φρένα καὶ καλὰ θυμὸν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἦλυθον ἀσπισάων·

Ἐλσαν δ' ἐν μέσοισι, μέλα σφίσι πῆμα τιθέντες.

Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
Σεύοντο, ὁ δὲ τ' εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,

Θήγων λακὸν ὁδόντα μέλα γναμπήσιν ἥλυσσιν·

Ἀμφὶ δὲ τ' αἵατον· ὑπαὶ δὲ τε κόμπος ὁδόντων

Γίγνεται· οἱ δὲ μύουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἐόντα·

Ὡς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα, Διὶ φίλον, ἐστυόντο

Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην 20

Οὔτασιν, ὦμον ὑπερθεν, ἐπάλμενος ὀξείῃ θυρί·

Αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα, καὶ Εἰνομον ἐξενάρϊξε·

Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἴσπων αἰτῆα,

Δυρὶ, καλὰ πρὸς τμησιν, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοείας,

Νύξιν· ὃ δ' ἐν κοίῃσι πεισὼν, ἔλε γὰρ αἰ ἀγοσῶ.
 Τὺς μὲν ἔασ'· ὃ δ' ἄρ' Ἰωπασίδην Χάρωπ' ἔτασε θυρῖ,
 Αὐτοκασίγνητον Ἀηχμέος Σῶκοιο·

Τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς·
 Στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καί μιν παρὲς μῦθον ἔειπεν·

Ω Οδυσσεῦ πολύταρ, δόλων ἄτ', ἠδὲ πόνοιο· 430

Σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπιυξίαμ Ἰωπασίδῃσι,
 Τοιῷδ' ἄνδρι κατακτείνας, ἢ τευχέ' ἀπύρας·
 Ἡ κεν ἐμῷ ὑπὸ θυρῖ τυπαῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.

Ὡς εἰπὼν, ἔτῃσε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν·
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 Καὶ διὰ δώρηκος πολυδαδάλεν ἤρηρετο·

Πάντα δ' ἀπὸ πλερῶν χροῖα ἔργαθεν· ὕδ' ἑάσε
 Παλλὰς Αθηναίη μιχθήμεναι ἔδρασι φῶός.
 Γινῶ δ' Οδυσσεύς, ὃ οἱ ἔτι βέλος κάλακαῖριον ἦλθεν·
 Ἀψ' δ' ἀναχωρήσας Σῶκον παρὲς μῦθον ἔειπεν· 40

Α δειλ', ἢ μάλα δὴ (ε κιχάνε) αἴπυς ὀλεθρος·
 Ἡτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι,
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον ἢ κῆρα μέλαιναν
 Ἡμᾶσι τῷδ' ἔσεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ θυρῖ δαμνῆτα,
 Εὖχος ἐμοὶ δώσεν, ψυχὴν δ' Αἰδὶ κλυτοπόλῳ.

Ἡ· ἢ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτὶς ὑποσρέψας ἐβέβηκε,
 Τῷ δὲ μετασφρεθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 Ὀμῶν μεσηγυῖς, διὰ δὲ σῆθεσφιν ἔλασσε·
 Δέπησεν δὲ πεισὼν· ὃ δ' ἐπιυξάλο δῖος Οδυσσεύς·

Ω Σῶχ', Ἰωπάσῃς ἢ δαΐφρονος Ἰωποδάμοιο, 50
 Φθῇ (ε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, ὕδ' ὑπάλυξας.
 Α δειλ', ἢ μὲν σοὶ γε πᾶσιρ ἢ πόντια μήτηρ
 Οὔτε καθαρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἴωνοι
 Ὀμησαί σ' ἐρύσσει, περὶ πλερὰ πυκνὰ βαλόντες·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δάτω, κλειρῶσί με δῖοι Ἀχαιοί·

Ὡς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔλχος
 Εἴω τε χροὸς εἴλκε, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 Αἶμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν·
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἶδον αἶμ' Οδυσῆος,
 Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἕβησαν· 460
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αἶε δ' ἐταῖρους·
 Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἦυσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φασίς,
 Τρὶς δ' αἶεν ἰάχοντος ἀρηϊφίλος Μενέλαος·
 Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσιφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα·

Αἴαν διοτρεῖς, Τελαμῶνι, κοίρανε λαῶν,
 Ἀμφὶ μ' Οδυσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτῇ,
 Τῷ ἱκέτῃ, ὡς εἴ ἐ βιώλο μῦθον ἐόντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 Ἀλλ' ἵομαι καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι δ' ἄμεινον.
 Δείδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρῳάσσι μονωθεῖς, 70
 Εὐλὸς ἐὼν· μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γρήνη·

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἶμ' ἑσπεῖο ἰσόθεος φῶς.
 Εὖρον ἔπειτ' Οδυσῆα, Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ', ὥσπερ τε δαφνοῖοι θῶες ὄρεσφιν
 Ἀμφ' ἔλαφον κεραῶν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
 Ἴφ' ἀπαὶ νάρης· τὸν μὲν τ' ἦλυξε πόδες αἰ
 Φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρὸν, καὶ γένατ' ὀρώρη·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσει' ὠκύς οἶστος,
 Ὀμοφάγοι μιν θῶες ἐν ἔρεσι δαρδάρησιν,
 Ἐν νέμει (κίερω· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων 80
 Σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 Ὡς ῥα τότε ἀμφ' Οδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 Αἶσων ὃ ἔλχει ἀμύνετο πηλεὲς ἦμαρ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἥντε πύργον,
 Στῇ δὲ παρῆξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·

Ητοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαυ' ὁμίλῃ
 Χειρὸς ἔχων, εἰς θεράπων χεδὸν ἤλασεν ἴσπυς·
 Αἴας δὲ Τρώεσσι ἐπάλμυρος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον ἔτα· 490
 Οὐτα δὲ Λύσανδρον, καὶ Πύρασον, ἠδὲ Πυλάρην.
 Ως δ' ὁπότε πλῆθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεστι
 Χειμάρρης κατ' ὄρεσφι, ὁπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
 Εσφέρει, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει·
 Ως ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
 Δαΐζων ἴσπυς τε καὶ ἀνέρας· ἔδὲ πω Ἐκλῶρ
 Πεύθει· ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνασθ' ὥσσης,
 Οχθας πᾶρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου· τῇ ῥα μάλιστα 500
 Ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει,
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀρήϊον Ἰδομενεῖα·
 Ἐκλῶρ μὲν μείλ' αὖ τοῖσιν ὁμίλει, μέγμερα ῥέζων
 Ελχέτ' ὅ, ἰσποσύνη τε· νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας.
 Οὐδ' ἄν πω χάροισι κελεύθε δῖοι Ἀχαιοί,
 Εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ελένης πόσις ἠὲ νόμοιο,
 Παῦσιν ἀριτεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 Ἴω τριγλώχινι βαλὼν καλὰ δέξιον ὤμον·
 Τῷ ῥα περιδδεδισαν μέγιστα πονείοντες Ἀχαιοί,
 Μῆπως μιν, πολέμοιο μετακλινθέντος, ἐλοιεν·
 Αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς περσεφώνεε Νέστορα δῖον· 10
 Ω Νέστορ Νηληϊάδην, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Ἀγρῇ, σὼν ὀχέων ἐπιβήσειο· πᾶρ δὲ Μαχάων
 Βαγνέτω· ἐς νῆας δὲ τάχιστα· ἔχει μώνυχας ἴσπυς·
 Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων,
 Ἴός τ' ἐκλάμνειν, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσκειν.
 Ως ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθνεε Γερήνιος ἰσπότης Νέστωρ·
 Αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπιβήσασθ'· πᾶρ δὲ Μαχάων

Βαῖν', Ασκληπιῦ ὑὸς ἀμύμονος ἱητῆρος·
Μάστιξεν δ' ἴσπυες, τῷ δ' ἔκ ἀκόντε πετιέσθην
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν,
Εκλῶρι παρβεβῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εκλῶρ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν,
Εχάτην πολέμοιο δυσσχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες ὀρίνον· ἐπιμιῖξ' ἴσποι τε καὶ αὐτοί.

Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὐ δὲ μιν ἔγνω·
Εὐρύ γὰρ ἀμφ' ὥμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
Κεῖσ' ἴσπυες τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
Ἰσπῆες πεζοὶ τε κακὴν ἔριδα παρβαλόντες,
Αλλήλους ὀλέκυσσι· βοὴ δ' ἀσβεστος ὄρωρεν. 30

Ὡς ἄρα φωνήσας ἴμασεν καλλίτριχας ἴσπυες
Μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ, πηληγῆς αἰοίλεις,
Ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μέλα Τρῶας καὶ Ἀχαιῆς,
Στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵμασι δ' ἄζων
Νέρθεν ἅπας πεπτάλακτο, καὶ ἀνίσχυες αἱ περὶ δίφρον,
Ὡς ἄρ' ἀφ' ἰσπείων ὀπλέων ραθάμιγες ἔβαλλον,
Αἷ τ' ἀπ' ἐπισώτρων· ὃ δὲ ἴετο δύναμ' ὅμιλον
Ἀνδρόμεον, ῥῆξαι τε, μετάλμμος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο θυρὸς·
Αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπλεῖτο σίχας ἀνδρῶν, 40
Εἰχετ' ἑ, ἄορι τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
Αἴαντος δ' ἀλέειν μάχην Τελαμωνιάδαο.

Ζεὺς δὲ παῖῆρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσε·
Στῆ δὲ ταφῶν, ὕπινεν δὲ βάλεν σάκος ἐπὶ λαβόειον,
Τρέσσει δὲ παπλήνας ἐφ' ὀμίλῳ, θηρὶ ἰοικώς,
Εὐροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γυνὸς ἀμείβων.
Ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσηύλοιο
Εὐσεύοντο κύνας τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται,

Οἷτε μιν ἐκ εἰώσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι,
 Πάννυχοι ἐγρήσονται· ὁ δὲ κρείων ἐρατίζων, 550
 Ἰθύνει· ἀλλ' ἔτι πρήσσει· θαμίης γὰρ ἄκοιτις
 Ἀντίοι αἰδωνοῖ θρασυαῶν ἀπὸ χειρῶν,
 Κατόμμεναι τε δέταϊ, τάς τε τρεῖ, ἐσσύμερός περ·
 Ἡῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιπότι θυμῷ·
 Ὡς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιμῆμος ἦτορ
 ἦε πολλὰ αἰέων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρκεαν ἰὼν ἐβήσατο παῖδας
 Νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ρόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
 Κεῖρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες 60
 Τύπυσιν ροπάλοισι· βίη δέ τι νηπίη αὐτῆς·
 Σπυδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσαστο φορβῆς·
 Ὡς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
 Τρώες ὑπέρθυμοι τηλέκλειτοί τ' ἐπίκυροι,
 Νύσονταις ζυγοῖσι μέσον σάκος, αἶν' ἐπονήσιν.
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνηστᾶσκετο Δυρίδος ἀλκῆς,
 Αὐτίς ὑποσρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἰσποδάμων· ὅτε δὲ τραπᾶσκετο φάγειν·
 Πάντας δὲ περὶεργε θεῶς ἐπὶ νῆας ὀδῶεν·
 Αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θύει μεσηγυῖ
 Ἰσάμενος· τὰ δὲ δῦρα θρασυαῶν ἀπὸ χειρῶν, 70
 Ἀλλὰ μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγειν, ὄρμενα περὶ στήθεσιν·
 Πολλὰ δὲ καὶ μεσηγυῖ, πάρος χρόα λακὼν ἐπαυρεῖν,
 Ἐν γὰρ ἰσάνῳ, λιγατόμμενα χρόος ἄσαι.
 Τὸν δ' ὥς ἔνι ἐνόησ' Εὐάμοιτος ἀγλαὸς υἱός,
 Εὐρύπυλος, πυκνοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 Στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δεξιὴν φαεινῶν,
 Καὶ βάλε Φαυστιάδην Ἀπισάονα, ποιμνῖα λαῶν,
 Ἡπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἴθεα δ' ὑπὸ γένεατ' ἔλυσεν·
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρευσε, καὶ ἀνῆλθε τὰ χεῖρ' ἀπ' ὤμων·

Τὸν δ' ὥς ὕν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής
 Τάχ' ἐπαμύνμενον Ἀπισάοτος, αὐτίκα τόξον
 Εἵλκεν ἐπ' Εὐρύπυλῳ, καὶ μιν βάλε μῆρόν οἱ ὤ
 Δεξιόν· ἐκλάαδ' ἔδοναξ, ἐβάρυνε δὲ μῆρόν.
 Ἀψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλείνων,
 Νῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·

580

Ω φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοις,
 Στῆτ' ἐλελιχθέσις, καὶ ἀμύνετε πηλείς ἡμάρ
 Αἴανθ', ὅς βελέεσσι βιάζῃ· ὕδ' ἐ φημι
 Φάξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχίος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 Ἰσαδ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.

90

Ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 Πληστοὶ ἔστησαν σάκε' ὅμοισι κλίναντες,
 Δύρατ' ἀναχόμενοι· ἦ δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας·
 Στῆ δὲ μετασφρεθείς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.
 Ὡς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς ἀθομβόιο.

Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊάϊ ἴπποι
 Ἰδρῶσαι· ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιεμένα λαῶν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Εἰσῆκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακίτεϊ νηϊ,

600

Εἰσορόων πόνον ἀπὺν, ἰωκά τε δακρυόεσσαν·
 Αἶψα δ' ἐταῖρον ἰὼν Πατροκλῆα προσέειπε,
 Φθεγγάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίην ἀνέσας
 Ἐκμολεν ἴσος Ἀρηϊ· κακῷ δ' ἄρα οἱ πείλει ἀρχή.
 Τὸν πρῶτος προσέειπε Μεινοίτιν ἄλκιμος υἱός·

Τί π' ἔμε κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ, τί δέ σε χρεὼ ἔμειο;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόνος ὤκυν Ἀχιλλεύς·

Δῖε Μεινοτιάδην, τῷ μὲν κεχαρισμένῳ θυμῷ,
 Νῦν οἶώ περὶ γένατ' ἐμὰ σῆσιν Ἀχαιῶν
 Λιοτομήν· χρεὼ γὰρ ἰκάνε' ἔκ' ἐτ' ἀνελός!

Ἀλλ' ἴθι, νῦν, Πάτροκλε, Διὶ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,

10

Οὔτινα τῦτον ἄγει βέλκημόν ἐκ πολέμοιο·
 Ἦτοι μὲν τὰ γ' ὅπιδι Μαχάωνι πάντῃα ἔοικε
 Τῷ Ασκληπιάδῃ, ἀτὰρ ἐκ ἴδον ὄμμασιν φώϊος·
 Ἰσσοι γάρ με παρήϊζαν, πρὸς ὧν μεμαῖα.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπιπεῖθει ἐταίρῳ·
 Βῆ δὲ θίειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 Αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα συνελθότεραν·
 Ἰσπυιὶς δ' Εὐρυμέδων θειράπων λύε τοῖο γέροντος
 Ἐξ ὀχίων· οἱ δ' ἰδρῷ ἀπιψύχοντο χιτῶν, 620
 Στάντε ποτὶ πνοιήν παρὰ θιν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἐς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθισαν.

Τοῖσι δὲ τεύχε κυκείῳ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη,
 Τὴν ἄριτ' ἐκ Τινέδοιο γέρον, ὅτι πέρσειν Ἀχιλλεύς,
 Θυγατέρ' Ἀρσινόε μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 Ἐξίλον, ὅτεκα βυλὴ ἀριστέσκεν ἀπάντων·

Ἡ σφῶν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τραπέζαν
 Καλὴν, κυανόπεζαν, εὖξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
 Χάλκειον κάθειον· ἐπὶ δὲ, κρόμυον ποτῶ ὄψον,
 Ἡδὲ μέλι χλωρόν, παρ' δ' ἀλφίτῃ ἱερῷ ἀκτὴν· 30
 Πάρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραίος,
 Χρυσείοις ἡλοισι πεπαρμένον· ὕαλα δ' αὐτῇ
 Τίσσαρ' ἔσαν, δοῖαι δὲ πειλαιάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 Χρύσειαι νεμέθοιτο, δύω δ' ὑπὸ πρυμνέες ἦσαν.

Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
 Πλεῖον ἰόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄεριν.

Ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ, εἰκῆα θεῆσιν,

Οἶνω Πραμνεΐῳ, ἐπὶ δ' ἄγειον κνῆ τυρὸν *confer Odyss. K. 22*

Κνήσι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιστα λάκκα πάλυρι·

Πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλιος κυκείῳ. 40

Τῷ δ' ἐπεὶ ἔνι πόνοντ' ἀφέντη πολυκαλκία δίψαν,

Μυθοισιν τέρποντο φερός ἀλλήλους ἐνέποντες·

Πάτροκλος δὲ Δύρησιν ἐφίσατο, ἰσόθεος φώς.

Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραίς ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαινή,
Ες δ' ἄγε χεῖρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἐδριάσασαί ἄνωγε·

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀνάνετο, εἰπέ τε μῦθον·

Οὐχ ἔδος ἐστὶ, γεραίς διοτρεφής, ὕδ' με πείσεις.

Αἰδοῖς, νημεσιλὸς, ὃ με πείσκει πυνθέσθαι,

Οὔτινα τῦτον ἄγεις βεβλημῆον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς

Γιγνώσκω· ὁρῶ δὲ Μαχάονα, ποιμῆνα λαῶν.

Νῦν δὲ, ἔπος ἐρέων, πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλλῆϊ·

Εὐ δὲ σὺ οἶδα, γεραίς διοτρεφής, οἷος ἐκείνος

Δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀνείτιον ἀντιώωλο.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἰσπτότα Νέστωρ·

Τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλλεύς ὀλοφύρετ' ἤϊας Ἀχαιῶν,

Οἴσοι δὴ βελέεσσι βεβλήατ'; ὕδ' τοι οἶδε,

Πένθεος ὄσσοι ὄρωρε κατὰ τραχύν· οἱ γὰρ ἄριστοι

Εν νηυσὶν κέατ' βεβλημῆοι, ὑτάμφοι τε.

Βέβλητ' μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·

Οὐτάσθαι δ' Ὀδυσσεὺς θυρικλυτὸς, ἦδ' Ἀγαμέμνων·

Βέβλητ' δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰσῶ·

Τῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,

Ἰὼ ἀπαὶ νδρῆς βεβλημῆον· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς,

Εὐδλὸς ἐὼν, Δαναῶν καὶ κῆδετ', ὕδ' ἐλεαίρει.

Ἡ μῆρσι, εἰσόντι δὴ νῆες θοαὶ ἄλχι θαλάσσης,

Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηΐοιο θέρωντ',

Αὐτοὶ τε κλεινώμεθ' ἐπιχερώ; καὶ γὰρ ἐμὴ ἴς

Εὐδ', οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γυαμπλοῖσι μέλεισιν.

Εἴθ' ὥς ἠβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος ἔη,

Ὡς ὁπότε Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νείκος ἐτύχθη

Ἀμφὶ βοηλασίην, ὅτ' ἐγὼ κλάνον Ἰτυμονῆα,

Εὐδλὸν Ὑπεροχίδην, ὃς ἐν Ἠλίδι γαμετάσκει,

650

60

70

Ρύσι' ἐλαυνόμενος· ὃ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν,
 Ἐβλήτ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοῆι,
 Κάδδ' ἔπεισεν, λαοὶ δὲ περὶ τρεσσαν ἀγροῖωται·
 Ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσασα μῦν ἤλιθα πολλὴν,
 Πεντήκοινα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶτα οἶων,
 Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' ἀπόλεια πλατέ' ἀγῶν·
 Ἰσπυρς δὲ ξανθὰς ἔκαλον καὶ πεντήκοινα,
 Πάσας θηλείας· πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν. 680
 Καὶ τὰ μῦν ἤλασά μιν Πύλον Νηληϊὸν εἶσω,
 Εὐνύχιοι περὶ ἄστυ· γεγῆθει δὲ φρένα Νηλεΐς,
 Οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κίοντι.
 Κύρυκες δ' ἐλίγαλλον, ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι,
 Τὸς ἴμῳ, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ηλιάδι δῆ·
 Οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες,
 Δαΐτρδον· πολέσιν γὰρ Επειοὶ χρεῖος ὀφείλον·
 Ως ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
 Ἐλθὼν γὰρ ῥ' ἐκάκωσε βίην Ηρακλεΐην,
 Τῶν περτέρων ἰτέων· καὶ δ' ἔκταθεν ὅσοι ἄριστοι. 90
 Δώδεκα γὰρ Νηλεὺς ἀμύμονες υἱέες ἦμεν,
 Τῶν οἷος λιτόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὅλοντο.
 Ταῦθ' ὑπερφηανέοντες Επειοὶ χαλκοχίτωνες,
 Ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανώοντο·
 Ἐκ δ' ὁ γέρον ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἶων
 Εἵλετο, κρινάμενός κε τριηκόσι, ἠδὲ νομῆας.
 Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ηλιάδι δῆ,
 Τέσσαρες ἀθλοφόροι ἴστωι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 Ἐλθόντες μετ' αἶθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
 Θάσσεσθαι· τὸς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Αὐγείας 700
 Κάχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἴσπων.
 Τῶν δ' οὐ γέρον ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων,
 Εξέλετ' ἄσπετα πολλὰ, τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε

Δαμτράειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμβρος κίοι ἴσῃς.
 Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἅμφι τε ἄστυ
 Εἰσδομεν ἰσὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡμαῖσι πάντες
 Ἦλθεν ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
 Παασυδίη· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήστονιο,
 Παῦδ' ἔτ' ἐόντ', ἔπω μάλα εἰδότε θυρίδος ἀλκῆς.
 Ἔσι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, ἀπτεῖα κολῶνη,
 Τηλεῖ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλῳ ἡμαθόεντος·
 Τὴν ἀμφεστράτοωνιο, διαρράσσαι μεμαῶτες·
 Ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἅμμι δ' Αἰθήνη
 Ἀγγελος ἦλθε θένσ' ἀπ' Ολύμπῳ θωρήστονιο
 Εἰνυχες, ὃδ' αἰέοντο Πύλον κατὰ λαὸν ἄγειρεν,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐστυμβύς πολεμίζειν· ὃδ' με Νηλεὺς
 Εἴα θωρήστονιο· ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
 Οὐ γὰρ πῶ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμῆϊα ἔργα·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἱσπεύσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
 Καὶ πεζὸς περ ἐὼν, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Αἰθήνη.
 Ἔσι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλλα βάλλων,
 Εἰγυῖθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἠὲ δῖαν
 Ἰωπῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρειν ἔθνεα πεζῶν.
 Ἐνθεν παασυδίη σὺν τέχεσι, θωρηχθέντες,
 Ἐνδίοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο·
 Ἐνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενείῃ ἱερὰ καλὰ,
 Ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 Αὐτὰρ Αθηναίῃ γλαυκῶπιδι βῶν ἀγελαίην,
 Δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθαι κατὰ στρατὸν ἐν τελείῳ·
 Καὶ καλεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 Ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 Ἀμφίσταστο δὴ, ἄστυ διαπραθίεν μεμαῶτες·
 Ἀλλὰ σφιν παρῆραοιθε φάη μέγα ἔργον Ἀρης·
 Εὔτε γὰρ ἥελιος φαίθων ὑπερέχεθε γαίης,

710

20

30

Συμφερόμευδα μάχη, Διὶ τ' Ἀχόμενοι ἔχ' Αθήνη·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων ἔπει' ἔπλετο νείκος,
 Πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μῶνυχας ἴσπυς,
 Μύλιν αἰχμητήν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείας,
 Πρεσβυτάτην δὲ Δύγατ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
 Ἡ τόσα φάρμακα ἦδη, ὅσα τρέφει ἄρεια χθών. 740
 Τὸν μὲν ἐγὼ παρσιόηα βάλον χαλκήρεϊ θυρί·
 Ἡριπε δ' ἐν κοινήσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρύσας,
 Στῆν ῥα μέλα παρμάχοισιν· ἀτὰρ μεγαθύμοι Ἐπειοὶ
 Ἐτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα παρσιόηα,
 Ἡγεμόν' ἰσπήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόησα, κελαινῇ λαίλαπι ἴσος·
 Πεντήκοη δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἄμφις ἔκασον
 Φῶτες ὁδὰς ἔλον ἕδας, ἐμῷ ὑπὸ θυρί δαμνύτις.
 Καὶ νῦν κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξαι,
 Εἰ μὴ σφῶε πατὴρ Ἀρυκρείων Ἐνοσίχθων 50
 Ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἥρι πολλῇ.
 Ἐνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐβρυάλιξε·
 Τόφρα ῥ' ἐν ἐπόμευδα δι' αἰσιδέος πεδίοιο,
 Κτείνοντες τ' αὐτὲς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
 Οφρ' ἐπὶ Βυπρασίῳ πολυπύρρῳ βήσαμεν ἴσπυς,
 Πέτρης τ' Ωλενίης ἔχ' Ἀλησίῳ, ἔνθα Κολώνη
 Κέκλῃ· ὅθεν αὐτὶς ἀπέτραπε λαὸν Αθήνη.
 Ἐνθ' ἄνδρα κείνας πύμαλον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀψ' ἀπὸ Βυπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὤκίας ἴσπυς·
 Πάντες δ' Ἀχετόωντο Διὶ Διὶ, Νέστορι τ' ἀνδρῶν. 60
 Ὡς ἔον, εἶποτ' ἐν γέ, μετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσε· ἥ τέ μιν οἶω
 Πολλὰ μελακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὅλῃ).
 Ὡς ἔειπον, ἡ μὲν (οἷ γε Μεινοίτιος ὧδ' ἐπέτελλεν
 Ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·

Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἑόντες, ἐγὼ δὲ διὸς Οδυσσεύς,
 Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκύνομεν, ὡς ἐπέτελλε.
 Πηλεὺς δ' ἰκόμεθα δόμους εὖ ναιετάοντας,
 Λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαΐδα πυλυβότειραν.
 Εὐθαδ' ἔπειθ' ἦρωα Μεινοίτιον εὐρομῶ ἔνδον, 770
 Ἡδὲ Γε, πὰρ δ' Ἀχιλλῆα· γέρων δ' ἰσπηλάτα Πηλῆς
 Πίονα μηρὶ ἔκχε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Αὐλῆς ἐν χόρβῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλειπον,
 Σπένδων ἀθροπα οἶνον ἐπ' ἀθομβροῖς ἱεροῖσι.
 Σφῶϊ μὲν ἄμφι βοὸς ἔπειθ' ὀρέα, νῶϊ δ' ἔπειθ' ἄ
 Στήμῳ ἐνὶ πρυθύροισι· ταφὴν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 Ες δ' ἄγε χεῖρὸς ἐλὼν, κατὰ δ' ἰδριάαδα ἄνωγε,
 Ζεῖνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅτε Ζεῖνοις Δέμις ἐσίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημῳ ἰδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
 ἤρχον ἐγὼ μῦθοιο, κελῶν ὕμν' ἄμ' ἔπειθα· 80
 Σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον·
 Πηλῆς μὲν ὦ παῖδι γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆϊ
 Αἰὲν ἀριστεῖν, καὶ ὑπεύροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 Σοὶ δ' αὖθ' ὣδ' ἐπέτελλε Μεινοίτιος, Ἀκίλορος υἱός·
 Τέκνον ἐμὸν, ἦρεν μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 Πρεσβύτερος δὲ σύ ἐοσι· βίη δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων.
 Ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθίδα,
 Καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσει) εἰς ἀγαθὸν περ·
 Ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σύ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 Ταῦτ' εἵποις Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι, ἅκε πείθῃ). 90
 Τίς δ' οἶδ', εἴ κεν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνας,
 Παρηπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραφασίς ἐστιν ἑτάφρ.
 Εἰ δὲ τίνα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίνην ἀλεείνει,
 Καὶ τίνα οἱ πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 Ἀλλὰ σέ περ πρῶτόω· ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπείδω
 Μυρμιδόνων, ἅκεν τι φῶως Δαναοῖσι γῆρας·

Καί τοι τὰ χεῖρα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 Αἴ κε (εἰ τῷ ἴσκολις ἀπόχων) πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνέωσι δ' ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀναπνέσις πολέμοιο· 800
 Ρῆα δέ κ' ἀκμήτις κειμηλίας ἀνδρας αὐτῇ
 Ὀσάσθαι περὶ ἄστυ, νεῶν ἅπο ἔκ κλισιάων.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε·
 Βῆ δὲ δέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδαην Ἀχιλλῆα·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεὺς θεοίοιο
 Ἰξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε δέμις τε
 Ἦν, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετάρχατο βωμοί·
 Ἐνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντιβόησεν,
 Διοχμῆς Εὐαμονίδης, κατὰ μηρὸν οἷσῶ,
 Σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς 10
 Ὡμων ἔκ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλείοιο
 Αἶμα μέλαιν κελάρυζε· νόος γε μὴν ἔμπεδος ἦεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτερε Μενoitίην ἄλκιμος ἦος,
 Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπια πτερόεντα περσηύδα·

Ἀ δειλοὶ, Δαναῶν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 Ὡς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων ἔκ πατρίδος αἴης
 Ἀσπεν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ;
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, διοτρεφὺς Εὐρύπυλ' ἦρως,
 Ἡ ῥ' ἔτι πῶς χήσσει πειλώριον Ἐκτορ' Ἀχαιοί,
 Ἡ ἤδη φθίσον' ὑπ' αὐτῷ δουρὶ δαμνότες; 20

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα.
 Οὐκέτι, διοχμῆς Πατρόκλεις, ἄλλαρ Ἀχαιῶν
 Ἔσθ' ἔ, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεισίοι'·
 Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 Ἐν νηυσὶν κέα' βεβλημένοι, ἑτάμενοί τε,
 Χερσὶν ὑπὸ Τρώων· ἧ δὲ δένος ὄρνυ' αἶεν.
 Ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·

Μηρῶ δ' ἔκταμ' οἷδον, ἀπ' αὐτῷ δ' αἷμα κελαυνὸν
 Νίξ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσι,
 Εὐδαλὰ, τὰ Σεφειτὶ φασὶν Ἀχιλλῆος διδιδάχθαι, 830
 Οὐ Χείρων ἐδίδαξε, Δικαότατος Κενταύρων.
 Ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος, ἠδὲ Μαχάων,
 Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀϊόμα' ἔλκος ἔχοντα,
 Χρηίζοντα δ' αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος,
 Κεῖοδαι· ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μῦθε' ὀξὺν ἄρηα.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μεινοίτις ἄλκιμος υἱός·
 Πῶς τ' ἄρ' εἰσι τάδε ἔργα; τί ρέζομεν, Εὐρύπυλ' ἦρώς;
 Ἐρχομαι, ὅφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι μῦθον εἰπῶ,
 Οὐ Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, ὕψος Ἀχαιῶν·
 Ἀλλ' ὅδ' ὥς περ σέο μεθήσω τειρομένοιο. 40

Η, δ' ὑπὸ σέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμήνα λαῶν
 Ἐς κλισίην· Δεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχθε βοείας.
 Ἐνθα μιν ἐκτανύσας, ἐκ μηρῶ τάνυε μαχαίρῃ
 Ὄξυ βέλος περιπλάκεις· ἀπ' αὐτῷ δ' αἷμα κελαυνὸν
 Νίξ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρὴν,
 Χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 Ἐχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρπειο, πᾶυσαι δ' αἷμα.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Α, Μ

Επιγραφή.

Μῦ, Τρώων παλάμῃσι κατήριπε τείχος Αχαιῶν.

Ως ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μεινοίτιν ἄλκιμος ἦς
 Ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημῆον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Αργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδόν, ὃδ' ἄρ' ἔμελλε
 Τάφρος ἐτι χήσεν Δαναῶν, καὶ τείχος ὑπερθεῖν
 Εὐρύ, τὸ ποιεῖσθαι νεῶν ὑπερ· ἀμφὶ δὲ τάφρον
 Ηλασαν· ὃδὲ Διόισι δόσαν κλειῆας ἱκατόμβας·
 Οφρα σφιν νῆας τε δοᾶς καὶ λιῖδα πολλὴν
 Εἰδος ἔχον ῥύοιτο· Διῶν δ' αἰκῆτι τέτυκτο
 Αθανάτων, τῷ κ' ὕτι πολλὸν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 Οφρα μὲν Εκλῶρ ζωὸς ἦεν, καὶ μὲν Ἀχιλλεύς, 10
 Καὶ Πριάμοιο ἀνακλῆος ἀπόρρητος πόλις ἔπλε,
 Τόφρα δὲ καὶ μέγα τείχος Αχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάγον ὅσοι ἄριστοι,
 Πολλοὶ δ' Αργείων, οἱ μὲν δάμνη, οἱ δ' ἐλίποντο,
 Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δικάτῳ ἐνιαυτῷ,
 Αργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 Δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 Τείχος ἀμαλδύναν, ποταμῶν μῆκος εἰσαγάγοντες,
 Οἶσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδι περρέουσι,
 Ρῆσός δ', Επιάπορός τε, Κάρησός τε, Ροδῖός τε, 20
 Γρήνικός τε, καὶ Αἴσηπος, διός τε Σκάμανδρος,

Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλαια
 Κάπτεσον ἐν κοινήσι, καὶ ἡμιθέων ἕως ἀνδρῶν·
 Τῶν πάντων ὁμοσε σόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Εὐνήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥέον· οὐδ' ἄρα Ζεὺς
 Συνεχὲς, ὅφρα καὶ θάσσοι ἀλίπλοα τεῖχεα θείη.
 Αὐτὸς δ' Εὐνοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρίαῖναν
 Ἠγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελίαι κύμασι πέμπε
 Φιτρῶν καὶ λῶν, τὰ θέσαν μογέουσις Ἀχαιοί·
 Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον·
 Αὐτὶς δ' ἦϊονα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
 Τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμὸς δ' ἔτρεφε νέεσθαι
 Καὶ ῥέον, ἥ περ παρῶθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.

30

Ὡς ἄρ' ἐμελλον ὅπιοι Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 Οἰστέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δέδηκε
 Τεῖχος εὐδμήλον, κανάχιζε δὲ θύρασι πύργων
 Βαλλόμεν· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμνύτες,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐελμένοισι ἰχανόωντο,
 Ἐκλωρα δευδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
 Αὐτὰρ ὅγ', ὥς τὸ παρῶθεν, ἐμάρνατο ἴσος αἴλλη.
 Ὡς δ' ὅταν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρᾶτῃσι,
 Κάπριος, ἢ ἐλέων σρέφε), δένει βλεμειάνων,
 Οἱ δὲ τε πυργηδὸν σφέας αὐτὸς ἀρτύναλιν,
 Λιτίοι ἴσαν), καὶ ἀκονίζουσι θάμειας
 Αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· τῷ δ' ἔπολε κυδάλιμον κῆρ
 Ταρβέη, οὐδὲ φοβεῖται· ἀγνηορίη δὲ μιν ἔκλα·
 Ταρφέα τε σρέφε), σίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 Ὡππὶ τ' ἰθύσει, τῇ τ' εἰκνυσι σίχας ἀνδρῶν·
 Ὡς Ἐκλῶρ ἀν' ὁμιλον ἰὼν εἰλίσσεται, ἐταῖρος
 Τάφρον ἐποτρύνων διαβαγνέμεν· οὐδὲ οἱ ἴσποι
 Τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 Χεῖλει ἐφεσσύτες· ἀπὸ γὰρ δευδιόσσι το τάφρος.

40

50

Εὐρεῖ, ὅτ' ἄρ' ὑπερβορέην χεῖδον, ὅτι περιῆσαν
 Ρηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφείς περὶ πᾶσαν
 Ἔσασαν ἀμφοτέρωθεν· ὑπερβὴν δὲ σχολόποιον
 Οἰέσιν ἤρηρει, τὸς ἔσασαν ἦες Ἀχαιῶν
 Πυκνὸς καὶ μεγάλους, δῆϊον ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 Ἐνθ' ἔκινε βέα ἱσπὸς εὐτροχοὶ ἄρμα τιταίνων
 Ἐσθάην, πεισοὶ δὲ μενοίνιον, εἰ τελέενσι.
 Δὴ τότε Πηλεΐδης δρασὺν ἔκτορα εἴπε παραγὰς· 60
 Ἐκτορ τ', ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἄγροι, ἦδ' ἐπικύρων·
 Ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὀκείας ἱσπας·
 Ἡ δὲ μάλ' ἀργαλήν περάαν· σκόλοπις γὰρ ἐν αὐτῇ
 Οἰέες ἔσασιν, προτὶ δ' αὐτὸς τείχος Ἀχαιῶν·
 Ἐνθ' ἔπως ἐστὶν καθαρήμεναι, ὅδε μάχιστα
 ἱσπεῦσι· σῆνος γὰρ, ὅθι τρώσσομαι οἶω.
 Εἰ μὲν γὰρ δὴ πᾶσι κακὰ φρονέων ἀπαλάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βύλειτ' ἀρήγειν,
 Ἡ τ' ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τῦτο ἡμῶναι,
 Νωνύμους ἀπολέσσαι ἀπ' Ἀργείας ἐνθαδ' Ἀχαιῆς· 70
 Εἰ δὲ χ' ὑποσρέψωσι, παλῖωξις δὲ ἦν
 Ἐκ τῶν, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 Οὐκέτ' εἴπειτ' οἶω ὅδ' ἄλγεον ἀποτίεσθαι
 Ἀψορρόν προτὶ ἄστυ, ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 ἱσπας μὲν δερᾶποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 Αὐτοὶ δὲ πρυλῆες, σὺν τάχεσι δωρηχθέντες,
 Ἐκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλῆες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Οὐ μένεσθ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρῳ πείρατ' ἐφῆπ'.
 Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ἅδ' δ' ἔκτορι μῦθος ἀπήμων, 80
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τάχεσιν ἄλτο χαμαῖζε·
 Οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἱσπων ἠγερέθοντο,
 Ἀλλ' ἀποβάλλεις ὄρυσαν, ἐπεὶ ἶδον ἔκτορα δῖον.

Ηνίοχῳ μὲν ἔπειτα ἰὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
 Ἰωπυς εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
 Οἱ δὲ διασάντες, σφέας αὐτὸς ἀρτύναντες,
 Πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἠγεμόνεσιν ἔποντο.
 Οἱ μὲν ἅμ' Ἐκλῶρ ἦσαν καὶ ἀμύμονι Πηλυδάμαντι,
 Οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλισα
 Τείχος ῥηζάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι· 90
 Καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος ἔπειτο· πᾶρ δ' ἄρ' ὄχισφιν
 Ἄλλον, Κεβριόναο χερείονα, κάλλιπεν Ἐκλῶρ.
 Τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε, καὶ Ἀλκάθοος, καὶ Ἀγύνωρ·
 Τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος, καὶ Διήφοβος Θεοειδής,
 Ὡς δὴ Πριάμοιο, τρίτος δ' ἦν Ἀσιος ἦρως,
 Ἀσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσθηθεν φέρον ἴσποι
 Αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμῷ ἅπο Σελλήεντος.
 Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάϊς Ἀλχίσαο
 Αἰνείας· ἅμα τῷγε δὴ Ἀντήνορος υἱέ,
 Ἀρχίλοχός τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηδῶν δ' ἠγύσατ' ἀγακλείων ἐπικύρων,
 Πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον, καὶ ἀρήϊον Ἀγεροπαῖον·
 Οἱ γὰρ οἱ ἔσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 Τῶν ἄλλων μὲν γὰρ αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκλήσι βόεσι,
 Βάν γ' ἰθύς Δαναῶν κελιμημόσι, ἔδε τ' ἔφαντο
 Σχίσσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 Εὐθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοί τ' ἐπικυροί,
 Βυλῇ Πηλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πύθοντο·
 Ἀλλ' ἔχ' Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 10
 Αὖθι λιπεῖν Ἰωπυς τε καὶ ἠνίοχον θεράποντα.
 Ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νῆεσσι Δοῆσι,
 Νήπιος, ὃς ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 Ἰσποισιν καὶ ὄχισφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν

Αψ' ἀπονοστήσεν παρὶ Ἴλιον ἠνέμοισαν·
 Πρόοδεν γ' οὖν μοῖρα δυσώυμος ἀμφεκάλυψεν
 Ἐλχιῖ Ἰδομενῆος ἀγαυῷ Δακκαλίδῃ.
 Εἶσατο γ' οὖν νῆων ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 Ἐκ πεδὺν νόστοισι σὺν ἴσσοισιν ἔρχεσθι·
 Τῇ δ' ἴσως τε ἔρμα διήλασεν, ἔδ' ἐπύλῃσιν 120
 Εὖρ ἐπικεκλιμένας σανίδας ἔχ' μακρὸν ὄχηα·
 Ἀλλ' ἀναπεπλάμενας ἔχον ἀνέρες, εἰ τιν' ἐταίρων
 Ἐκ πολέμου φάτοισι σῶσεναι μὲν ἦσας.
 Τῇ δ' ἴθυσ φρονέων ἴσως ἔχε· τοὶ δ' αὖ ἴσσοισι
 Οἷα κεκλήγοντες· ἔφατο γ' ἔκ' Ἀχαιῶν
 Σχίσσας, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελάνησιν πεισέεσθαι,
 Νῆπιοι· ἐν δ' ἐπύλῃσι δὴ ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
 Υἱὰς ὑπερβύμης Λαπιθάων ἀχμητῶν,
 Τὸν μὲν, Πειριθόων ἦα, κρατερὸν Πολυποίτην,
 Τὸν δέ, Λειοντῆα, βροτολογίῳ ἴσον Ἀρηῖ· 30
 Τὼ μὲν ἄρα παρὰ τοῖσι πύλαισι ὑψηλῶν
 Ἔσσαν, ὥς ὅτε τε δρυὲς ἔρεσιν ὑψικάρῃνοι,
 Αἵ τ' αἶνον μίμνεσι ἔχ' ἐπὶ νῆμασι πάντας,
 Ρίξῃσιν μεγάλης διηκεῖας ἀραρυῖαι.
 Ὡς ἄρα τὼ χεῖρας ποιηθότες, ἠδὲ βίηφι,
 Μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἀσιον, ἔδ' ἐφέβοισι.
 Οἱ δ' ἴθυσ παρὰ τείχος εὐδμήλον, βόας αὔας
 Ὑψὸς ἀναχόμενοι, ἔκιστον μέγαν ἀλαλήῳ,
 Ἀσιον ἀμφὶ ἀνακλῖα, ἔχ' Ἰαμινόν, ἔχ' Ὀρέτην,
 Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα, Θώονά τε, Οἰνόμαόν τε. 40
 Οἱ δ' ἦτοι εἰς μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιῶν
 Ὀρνυον, ἔνδον ἐόντες, ἀμύνεσθαι περὶ νῆων·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τείχος ἐπεστυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν ἄλλοιο ἰαχὴν τε φόβος τε,
 Ἐκ δὲ τὼ αἰξάνει, πύλαισι παρὰ μάχεσθαι,

Αγροτέροισι σύεσιν ἰοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσιν
 Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχα^ς) κολοσυρῖδον ἰόησα,
 Δοχμῷ τ' αἰόστον^η περὶ σφίσιν ἄγνυλον ὕλην,
 Πρυμνὴν ἐκτάμνοις, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόνων
 Γίγν^η), εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλη^η·

150

Ὡς τῷ^ς κόμπει χαλκὸς ἐπὶ γήθεσφι φαεινός,
 Αἴλην βαλλομένων· μάλα γ' κρατερῶς ἐμάχοιο,
 Λαοῖσιν καθυπερθε πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι·
 Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
 Βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῷ, καὶ κλισιάων,
 Νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς σίπλον ἔραζε,
 Ἀς τ' ἀνέμος ζαῆς, νέφεα σκιδέησα δονήσας,
 Ταρφείας κατέχδεν ἐπὶ χθονὶ πυλυβοτείρῃ·
 Ὡς τῷ^ς ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον, ἡμῶ^ς Ἀχαιῶν,
 Ἡδὲ καὶ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὐτάν,
 Βαλλόμενα^ς μυλᾶκεσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
 Δὴ ῥα τότε ὦμωξιν τε καὶ ὦ σιπλήγελο μῆρῳ
 Ἀσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἦνδ' α·

60

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψαδῆς ἐτίτυξο
 Πάγχυ μάλ'· ὅ γ' ἐγὼ γ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιῆς
 Σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτει·
 Οἱ δ', ὥς τε σφῆκες μέσον ἀόλοι, ἢ μέλιεσσαι,
 Οἰκία ποιήσου^ν) ὁδῶ^ς ἐπὶ παπαλοῖσσι,
 Οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοιντες
 Ἄνδρας θρηπτήρας, ἀμύνου^ν) περὶ τέκνων·
 Ὡς οἷ' ἐκ ἐθέλῃσι πυλάων, καὶ δὴ ἰόντε,
 Χάσασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακλῆμα^ς, ἢ ἀλῶναι.

70

Ὡς ἔφατ', ἠδὲ Διὸς παῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
 Ἐκτορι γ' οἱ θυμὸς ἐβύλετο κῆδος ὀρέξαι.
 Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοιο σύλῃσιν·
 Ἀργαλέον δέ με ταῦτα, θεὸν ὥς, πάντ' ἀγορεύσας·

H h

Πάνη γ' περὶ τείχος ὀρώρει θεισιδαίς πυρ,
 Λαῖνον· Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχινύμβροι περ, ἀνάγκη
 Νηῶν ἡμύνοιο· θεοὶ δ' ἀναχέαιε θυμῷ
 Πάνης, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν. 180
 Σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαυ πόλεμον καὶ δηϊότητα·
 Εὐθ' αὖ Πειριθόεν υἱὸς, κρατερὸς Πολυποίτης,
 Δυρὶ βάλεν Δάμασσαν, κυνέης διὰ χαλκοπαρήν·
 Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔχεθεν· ἀλλὰ διὰ πρὸς
 Αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ' ὅσέον· ἐκέφαλος δέ
 Ενδον ἅπας πεπτάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·
 Αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ορμύνον ἐξεναρίζεν.
 Υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λειολέας, ὅζος Ἀρης,
 Ἰσπόμαχον βάλε δυρὶ, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
 Αὐτὶς δ' ἐκ κολιοῖο ἐρυσαάμβρος ἕϊφος ὅζυ, 90
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δ' ὁμίλῳ,
 Πλῆξ' αὐτοχεδίν· ὃ δ' ἄρ' ὑπὶλος ὕδρι ἐρείσθη·
 Αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα, καὶ Ἰαμβρόν, καὶ Ορέστην,
 Πάντας ἐπαστυτέρως σέλασσε χθονὶ στυλοβοτείρη.
 Οφρ' οἱ τὸς ἐναρίζον ἀπ' ἔντια μαρμαίροντα,
 Τόφρ' οἱ Πυλυδάμαντι καὶ Ἐκτορι κύρα ἐποίησεν,
 Οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἦσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 Τείχος τε ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας·
 Οἳ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφισταότες παρὰ πύλῳ·
 Ορνεὺς γ' ὅσφιν ἐπῆλθε πτερησέμεναι μεμαῶσιν, 200
 Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔργων,
 Φοινίκηλα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι σέλωρον,
 Ζωὸν, ἔτ' ἀσπαύροντα· καὶ ἔπω λήθετο χάρις·
 Κόψε γ' αὐτὸν ἐχοντα κατὰ σῆθος, παρὰ δεξιῇ,
 Ἰδῶθεις ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ ἔθην ἤκε χαμᾶζε,
 Ἀλήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ·
 Αὐτὸς δὲ κλάγξας πείτετο πνοῇσ' ἀνέμοιο.

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον ἀόλον ὄφιν
 Χείρῳ ἐν μέσοισι, Διὸς τέρας ἀγίοχοιο.
 Διὶ τότε Πηλεΐδης θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παρὰ σάς· 210

Ἑκτορ, αἰὲ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσεις ἀγορήσιν
 Ἑδλὰ φραζομένο· ἐπεὶ ὕδ' ἔμ' ὕδ' εἴκειν,
 Δῆμον ἐνὶ σά περ ἀγορῆ, ὅτ' ἐνὶ βυλῇ,
 Οὔτε πότε ἐν πολέμῳ, σὺν δὲ κράτος ἀνὲρ ἄξειν.
 Νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ ἔπαι ἄριστα.
 Μὴ ἴομαι Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν·
 Ωδὲ γὰρ ἐκτελέωμαι ὄτομα, εἰ ἐτίον γε
 Τρῶσιν ὅδ' ὄρνις ἐπῆλθε περὶ σέμεναι μεμαῶσιν,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔργων,
 Φοινίκηλα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλῳρον, 20
 Ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφῆκε, πάρος φίλα οἰκί' ἰκίεσθαι,
 Οὐδ' ἐτέλεσε φέρων δόμῳ τεικέσσι τοῖσιν·
 Ως ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τείχος Ἀχαιῶν
 Ρηξόμεθα ὀδυνῇ μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 Οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦσιν ἐλδόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
 Πολλὰς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, ὅς κεν Ἀχαιοὶ
 Χαλκῷ δώσωσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 Ωδὲ γὰρ ὑποκρίναίσο θεοπρόπος, ὅς σάφα θυμῷ
 Εἰδείη τεράων, καὶ οἱ πειθοίαισιν λαοί.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν πεσέφη κορυθαίολος Ἑκτορ· 30
 Πηλεΐδης, σὺ μὲν ἔκ' ἐμὸν φίλον ταῦτ' ἀγορεύεις·
 Οἶδά καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τῷδε νοῆσαι.
 Εἰ δ' ἐτιδὼν δὴ τῦτον ἀπὸ σπονδῆς ἀγορεύεις,
 Εἴς ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοῖ·
 Οὐς κέλεαι Ζητὸς μὲν ἐργασέσθαι λαθροῖσιν
 Βυλέων, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέχετο καὶ κατένευσε·
 Τῦνη δ' οἴωνοισι τανυπτερύγεσσι κελδεῖς
 Πείθεσθαι· ἥν' ἔτι μεταίρετομ', ὅδ' ἀλεγίζω.

Εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἧν τ' ἡλιόν τε,
 Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε, πόσι ζῶφον ἡρώεσσα. 240
 Ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πεσθώμεθα βουλῇ,
 Ὅς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 Τίπτε σὺ δειδοίκας πολέμονα καὶ θηϊότητα;
 Εἴπερ γὰρ τ' ἄλλοι γε περικλεινώμεθα πάντες
 Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, τοῖ δ' ὤδεός ἐς ἀπολέεσθαι.
 Οὐ γὰρ τοι κραδίη μενέδῃος, ὕδὲ μαχίμων.
 Εἰ δὲ σὺ θηϊότητος ἀφίξεσθαι, ἢε τιν' ἄλλον
 Παρφάρμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 Αὐτίκ' ἐμῶ ὑπὸ θυρῇ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλίσσῃς. 50
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἐποίησιν,
 Ἠχῇ διασιεῖν· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 Ὄρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὄρεων ἀνέμοιο θύελλαν,
 Ἡ δ' ἰθὺς νηῶν κοινήν φέρειν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 Θείγει νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὀπαζει.
 Τῷ περ δὴ τεράεσσι πιποιδότεις, ἠδὲ βίηφι,
 Ρήγνυσθαι μέγα τείχος Ἀχαιῶν περὶτιζον.
 Κρόσσας μὲν πύργων ἔρπον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 Στήλας τε πεσβλήτας ἐμόχλειον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἐμμεῖναι ἔχματα πύργων. 60
 Τὰς οἶγ' αὖ ἔρπον, ἔλποντο δὲ τείχος Ἀχαιῶν
 Ρήξεν· ὕδὲ νῦν πω Δαναοὶ χάροισι κελεύθου.
 Ἀλλ' οἶγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
 Βάλλον ἀπ' αὐτάων θήϊες ὑπὸ τείχος ἰόντας.
 Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντι κελεύθιόν τ' ἐπὶ πύργων
 Πάντοσε φοιτῆτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
 Ἄλλον μειλιχίῳ, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσιν
 Νείκεον, ὅτινα πᾶσιν μάχης μεθιέναι ἴδοιεν.
 Ὡ φίλοι, Ἀργείων ὅς' ἔζοχος, ὅτε μεσῆεις,

Ος χειρότερος· ἔπει ὕπω πάντες ὁμοῖοι· 270
 Ἄνδρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἔπλητο ἔργον ἅπασιν·
 Καὶ δ' αὐτοὶ τόδ' ἐν γυνώσκῃ· μή τις ὀπίσσω
 Τετράφθω πρὸς ἡῶς ὁμοκλητῆρος ἀκύν.
 Ἀλλὰ πρὸς ὧς ἴεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 Αἴκεν Ζεὺς δώῃων Ολύμπιος ἀστεροπητῆς,
 Νῆκος ἀπώσαμ' ἄνδρες, δή τις πρὸς ἅς διέσθαι.

Ὡς τῷ γε περὶ βῶντι μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.
 Τῶν δ', ὥς νιφάδας χιόνος πίπλυσσι δαμναιῶν.
 Ἡμαῖ χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς 80
 Νιφέμεν ἀνθρώποισι, σιφασκόμῳ τὰ ἄκῃλα,
 Κοιμήσας δ' ἀνέμους χεῖρ' ἔμπεδον, ἄφρα καλύψῃ
 Τψηλῶν ὄρεων κορυφὰς καὶ πρῶνας ἄκρας,
 Καὶ πεδία λωτεῦντα, καὶ ἀνδρῶν πύονα ἔργα,
 Καὶ τ' ἐφ' ἀλός πολεῖς κέχυ' λιμίσιν τε καὶ ἀκλαῖς,
 Κύμα δέ μιν περσπλάζον ἐρύκει, ἄλλα τε πάντα
 Εἰλύει καθύπερθε, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος.
 Ὡς ἤν' ἀμφοτέρωσιν λίθοι πώλωντο δαμναιῶν,
 Αἱ μὲν ἄρ' εἰς Τρώας, αἱ δ' ἐκ Τρώων εἰς Ἀχαιούς·
 Βαλλομένων· τὸ δὲ τείχος ὑπὲρ πάντων δῦπος ὀρώρει.
 Οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρώες καὶ φαίδιμος Εἰλῶρ 90
 Τείχεος ἐρρήξαντο σύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὑὸν ἰὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 Ὄρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λείοντι ὡς βυσὶν ἐλιξιν.
 Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν περὶ ἔχετο πάντοσε ἴσθιν,
 Καλὴν, χαλκείην, ἐξήλασεν· ἦν ἄρα χαλκῆς
 Ἠλασεν, ἐνλοαδὴν δὲ βοείας ῥάφει δαμναιῶν,
 Χρυσείης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον·
 Τὴν ἄρ' ὅ γε περὶ χόμῳ, δύο δῦρε τινάσων
 Βῆ ῥ' ἴμεν, ὥς λείων ὀρεσίτροφος, ὅς ἐπιδάη
 Διὸς ἐν κρείων, κέλε' ἔειπε θυμὸς ἀγήνωρ, 300

Μήλων σφειρόσση, καὶ ἐς σφυγὸν δόμον ἐλθεῖν·
 Εἴπερ γὰρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἀνδρας
 Σὺν κυσὶ καὶ δούροισι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 Οὐ γὰρ τ' ἀπείρητος μέμονε γαθυοῖο δίδωαι·
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἡ ἥρπαι μετὰ λῆρος, καὶ καὶ αὐτὸς
 Ἐβλήτ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἀκούει·
 Ὡς γὰρ τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς αἶνκε
 Τειχος ἐπαύξαι, διὰ τε ῥήξασθαι ἐπαύξαι.
 Αὐτίκα δὲ Γλαῦκον παρσίφη, παῖδ' Ἰσπολόχοιο·

Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεθα μάστιγα 310
 Ἐδρη τι, κρέαςίν τε, ἰδὲ σλείσις δειπάσων,
 Ἐν Λυκίῃ; πάντες δὲ, θεὸς ὧς, εἰσορόωσι;
 Καὶ τέμερος νεμόμεθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 Καλὸν, φυταλῆς καὶ ἀνέρης πυροφόροιο;
 Τῷ γυν. χρὴ Λυκίοισι μὲν πρώτοισιν ἰούσας,
 Ἐσάμην, καὶ μάχης καυσερῆς ἀνίσκολλῆσαι·
 Ὅφρα τις ὧδ' εἴπῃ Λυκίων σῦντα θωρηκῶν,
 Οὐ μὰν ἀκλείεις Λυκίην καὶ αἰοοειμένον
 Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσι τι σίονα μῆλα,
 Οἷόν τ' ἔξαστον, μελινθεῖα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἵς 20
 Ἐδλῆ, ἐπεὶ Λυκίοισι μὲν πρώτοισι μάχον·
 Ὡς ὅτε, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες,
 Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
 Ἐστιάδ', ὅτε καὶ αὐτὸς ἐν πρώτοισι μαχόμεν,
 Οὔτε κέ σε γέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
 Νῦν δ', ἐμπης γὰρ κῆρες ἐφεισῶσι θανάτοιο
 Μυρία, ἃς ἐκ ἐστὶ φυγεῖν βροχόν, ὃδ' ὑπαλύξαι,
 Ἰομὲν· καὶ τῷ εὖχος ὀρέζομεν, καὶ τις ἡμῖν.
 Ὡς ἔφατ'· ὃδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ', ὃδ' ἀπίθησε.
 Τῷ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγρον· 30
 Τὺς δὲ ἰδὼν ῥίγη· καὶ Πετεῶο Μενεδάς:

310 Hunc locum pulchre imitatur Miltonus, ll. 450.
 Ἡ παρὰ δὲ elegantia in summo argumentum transfert
 Popium in Poemate cui titulus, *The Rape of the Lock*.

Τῷ δ' ὅθι πύργον ἴσαν κακότηλα φέροντες·
 Πάπλην δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τι ν' ἴδοιτο
 Ηγεμόνων, ὅσιν οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνα·
 Ες δ' ἐνόησ' Αἴαντι δῶα πολέμῳ ἀκορήτω
 Εσαότας, Τευκρόν τε νέον κλισίῃθεν ἰόντα
 Εβλύθεν· ἀλλ' ὥπως οἱ ἔην βόσασθαι γεγωνεῖν·
 Τόσος δ' κλύπος ἦεν· αὐτὴ δ' ἕρανδον ἴκε,
 Βαλλομένων σακίων τε καὶ ἰσποκόμων τρυφαλειῶν
 Καὶ πυλίων· πάσας δ' ἐπὶ ὄχλο· τοὶ δὲ καὶ αὐτάς 340
 Ἰσάμενοι περὶ ῥῆξιν βίη ῥήξαντες ἐσιλθεῖν.

Αἴψα δ' ἐπ' Αἴαντα περὶ κήρυκα Θωώτην·

Ἐρχεο, δῖε Θωῶτα, Δίῳ Αἴαντι κάκιστον,
 Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ δ' κ' ὅχ' ἄριστον ἀπάντων
 Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετυγξέῃ ἀπὺς ὀλεθρος·
 Ὡς δ' ἔβρισαν Λυκίων ἀγοῖ, οἳ τοπάρους περ
 Ζαχρηῆς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Εἰ δέ σφιν καὶ κείθι πόνος καὶ νείκος ὄρωρεν,
 Ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 Καὶ οἱ Τευκρος ἅμ' ἐσπείδω, τόξων εὖ εἰδώς. 50

Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκέσας,
 Βῆ δὲ Δίῳ παρὰ τείχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἴθαρ δὲ περσινύδα·

Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορι χαλκοχιτώνων,
 Ηνώγει Πέττωο διοτρεφέος φίλος υἱός
 Κεῖσ' ἴμεν, ὅφρα πόντοιο μίνυιθά περ ἀντιάσῃον·
 Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ δ' κ' ὅχ' ἄριστον ἀπάντων
 Εἴη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετυγξέῃ ἀπὺς ὀλεθρος·
 Ὡς δ' ἔβρισαν Λυκίων ἀγοῖ, οἳ τοπάρους περ
 Ζαχρηῆς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 60
 Εἰ δέ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νείκος ὄρωρεν,
 Ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,

Καὶ οἱ Τεύκρος ἄμ' ἰστίδω, τόξων εὖ εἰδώς.
 ὣς ἔφατ'· ὃδ' ἀπῆλθε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 Αὐτίκ' Οἰλιάδην ἔπεια σφισίνεσσα παρσηνύδα·
 Αἴαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ δὲ κρείερος Λυκομήδης,
 Εξαότις Δαναὺς ὀτρύνετον ἴφι μάχεσθαι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κῆσ' εἰμι, δὲ ἀντίω πολέμοιο·
 Αἶψα δ' ἐλευσομαι αὐτίς, ἔπην εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
 Καὶ οἱ Τεύκρος ἄμ' ἦε κασίγνητος δὲ ὅπαλρος·
 Τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκερ φέρε καμπύλα τόξα.
 Εὖτε Μενεάδης μεγαθύμῳ σῦργον ἵκοιτο,
 Τείχεος ἐνὶ δὲ ἰόντις ἐπαιγομένοισι δ' ἵκοιτο·
 Οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνὴ λαίλαπι ἴσοι,
 Ἰφθιμοὶ Λυκίων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες·
 Σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναγλίον, ὦρτο δ' αὐτῇ.
 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκταν
 Σαρπήδοντος ἱτάρον, Επικλῆα μεγάθυμον,
 Μαρμάρῳ ἐκρίνετο βαλὼν, ὃ ρα τείχεος ἐνὶ δὲ 80
 Κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· ὃδὲ κέ μιν ρέα
 Χεῖρεσιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνὴρ, ὃδὲ μάλ' ἠδῶν,
 Οἶοι νῦν βροτοὶ εἶσ'· ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰέρας·
 Θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅσ' ἄρα ζει
 Πάντ' ἄμυδρι κεφαλῇ· ὃ δ' ἄρ' ἀργατῆρι ἰοικώς,
 Κάωπεσ' ἀφ' ὑψηλῆς σῦργου, λίπε δ' ὅσ' ἔα θυμός.
 Τεύκρος δὲ Γλαῦκον, κρείερόν παῖδ' Ἰσπολόχοιο,
 Ἰῶ, ἐπισσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 Ἡ, ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρμης.
 Αψ' δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλο λαθὼν, ἵνα μή τις Αἰαχῶν 90
 Βλήμενον ἀθρήσειε, δὲ ἀχειτοῦτ' ἐπίεσι·
 Σαρπήδοντι δ' ἄχος ἦνέτο, Γλαῦκον ἀπτόντος,
 Αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐρόησεν· ὅμως δ' ὤλθιτο χάρμης·

Ἀλλ' ὅγε Θειορίδην Ἀλκμαῶνα δὲρὶ τυχῆσας
 Νύξ', ἐκ δ' ἔαπασιν ἔλχος· ὃ δ' ἰαπόμβρος πῶς δὲρὶ
 Πρηνίης, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τείχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ σίβαρῃσιν,
 Ελχ', ἡ δ' ἔαπλο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὕπερθεν
 Τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ', ὃ μὲν ἰὼ 400

Βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσφι φαεινὸν
 Ασιδὸς ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
 Παῖδος ἐῦ, μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησι δαμῆν·
 Αἴας δ' ἀσιδά νύξιν ἐπάλμβρος· ἡ δὲ διαπρὸ
 Ηλυθεν ἔλχειν, συφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα·
 Χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος, ὃδ' ὅγε πάμπαν
 Χαζέτ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέαδα.

Κέκλειο δ' ἀνιθέοισιν ἐλιζάμβρος Λυκίοισιν·

Ω Λύκιοι, τί δ' ἄρ' ὦδε μεθίεθε θύριδος ἀλκῆς;

Αργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμω περ ἰόντι, 10

Μένω ρηξάμβρῳ, θέαδαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·

Ἀλλ' ἐφομαρτέετε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.

Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ ἀνακλῆος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,

Μᾶλλον ἐπέβρισαν βυληφόρον ἀμφὶ ἀνακλῆα.

Αργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας

Τείχεος ἐντοσθεν, μέγα δέ σφισι φάνετο ἔργον.

Οὔτε γὰρ ἰφθίμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο

Τείχος ρηξάμβροι θέαδαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·

Οὔτε ποτ' ἀχμηλαὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο

Τείχεος ἀψ' ὥσαοδαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πείλασθαι. 20

Ἀλλ' ὥς ἀμφ' ἕροισι δὴ ἀνέρε θηριάαδον,

Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιζύνω ἐν ἀρέῃ,

Ω τ' ὀλίγω ἐνὶ χώρῳ ἐρίζηλον περὶ ἴσους·

Ως ἄρα τὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτῶν

Δήν' ἀλλήλων ἀμφὶ σήθεισι βοείας
 Ασπίδας Ἀκύνκλεις, λαυσήϊά τε πτερόεντα.
 Πολλοὶ δ' ὑτάζοντο κατὰ χροᾶ νηλεῖ χαλκῷ,
 Ἡμῶν ὅτω σφειθέηντι μετ' ἄφρενα γυμνωθεῖν
 Μαρναμῶν, πολλοὶ δὲ διαμπερές ἀσπίδος αὐτῆς.
 Πάνη δὴ πύργοι καὶ ἐπ' ἀλγῆς αἵματι φωτῆς 430
 Ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ὅδ' ὥς ἐδύνατο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ἔχον, ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερσὶν αἰνέει,
 Ἡ τε σαθρὸν ἔχουσα καὶ ἔριον, ἀμφὶς ἀνέλκει
 Ἰσάζου, ἵνα παύσιν αἰκέα μισθὸν ἄρῃ.
 Ὡς μὲν τῆς ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε.
 Πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἐκτορι δῶκε
 Πριαμίδῃ, ὅς πρῶτος ἐσῆλατο τείχος Ἀχαιῶν.
 Ἡὔσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς.

Ὀρυσθ', ἰσπόδαμοι Τρώες· ῥήγνυθε δὲ τείχος 40
 Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θρασυδαῖς πύρ.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ὕασι πάντες ἄκρον,
 Ἰθυσαν δ' ἐπὶ τείχος ἀολλείς· οἱ μὲν ἔπειτα
 Κροσσάων ἐπέβαινον, ἀκαχμήα δ' ἄρατ' ἔχοντες.
 Ἐκίωρ δ' ἀρπάζας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων
 Εἰσῆκει πτόλιν, σφυγμός, παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Οξὺς ἔην· τὸν δ' ἔκε δὴν ἀνέρε δῆμν ἀρίστῳ
 Ρηϊδίῳ ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' ὕδατος ὀχλίσσασθαι,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἶν'· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλῃ καὶ οἶος· 50
 Τὸν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνῳ παῖς Ἀγκυλομήτεω.
 Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶδς,
 Χεὶρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δὲ μιν ἄχθος ἐπέειγαι·
 Ὡς Ἐκίωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν αἰέρας,
 Αἷ ῥα πύλας εἰρυνίῳ πύκα σιβαρῶς ἀραργίας,
 Δικλίδας, ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἐντοσθεν ὀχῆες

Εἶχον ἐπιμοῖβοι, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 Στῇ δὲ μάλ' ἐγγύς ἰὼν, ἣ ἔρεισά μιν βάλε μέσας,
 Εὖ διαβὰς, ἵνα μὴ οἱ ἀφαιρότερον βέλος εἴη·
 Ρῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρων θάμνης· ὥστε δὲ λίθος εἶσω
 Βριθοσύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλας μύκον· ὃ δ' ἄρ' ὀχῆς 460
 Εχειέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 Λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὃ δ' ἄρ' ἔοδον φαίδιμος Ἑκτωρ,
 Νυκτὶ θεῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 Σμερδαλέω, τὸν ἔειπε περὶ χροῖ· δοῖα δὲ χερσὶ
 Δῦρ' ἔχεν· ὅκ' ἂν τις μιν ἐρυκάκοι ἀνιβολήσας,
 Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλλο πύλας· πυρὶ δ' ὅσπερ δίδημι·
 Κέκλειο δὲ Τρώεσιν ἐλιξάμενος καθ' ὅμιλον,
 Τείχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πύθοντο·
 Αὐτίκα δ' οἱ μὲν τείχος ὑπερβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτάς
 Παιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν 70
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁμάδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.

Δαναοὶ δὲ φοβήθη

